

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső,
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	6997
Megemlékezés elhunyt országgyűlési képviselőről: <i>Lasztovicza Jenő</i> (Fidesz)	6997
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	6997
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP)	6999
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP)	7000
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP)	7001
<i>Gyöngyösi Márton</i> (Jobbik)	7001
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	7002
<i>Harrach Péter</i> (KDNP)	7003
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	7004
<i>Sneider Tamás</i> (Jobbik)	7006
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	7008
<i>Tóbiás József</i> (MSZP)	7010
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	7012
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP)	7014
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	7016
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	7016
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	7018
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Gúr Nándor</i> jegyző	7020
Bejelentés mentelmi ügyről	7020
Döntés az Országgyűlés 2015. évi tavaszi ülészakájának munkarendjéről	7020
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	7020
Felszólalók:	
<i>Farkas Gergely</i> (Jobbik)	7021
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP)	7023
<i>Dr. Harangozó Tamás Attila</i> (MSZP)	7024
<i>Varju László</i> (független)	7025
<i>Dr. Gulyás Gergely</i> (Fidesz)	7026
Határozathozatal	7027
Döntés Házzabálytól való eltérések tárgyában	7027
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	7027
Határozathozatal	7028
<i>Gúr Nándor</i> jegyző	7028
Határozathozatal	7028
Döntés önálló indítvány kivételes eljárásban történő tárgyalásáról	7028
Döntés napirendi ajánlás kiegészítéséről és módosításáról	7029
Az ülés napirendjének elfogadása	7030
Tárgyaló bizottság felkérése beszámolóról történő határozathozatalra	7030
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	7030
Határozathozatal	7030

Személyi ügy:

Új bizottsági tisztségviselő és tagok megválasztása 7030

Mentelmi ügy:

Gógös Zoltán (MSZP) mentelmi ügye 7031

Felszólaló:

Dr. Vejkey Imre, a Mentelmi bizottság elnöke, a bizottság előadója 7031

Határozathozatal 7032

Interpellációk

Bejelentés kérdés visszautasításáról 7032

Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Lesznek-e következményei a hatalommal való visszaélésnek?” címmel 7032

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza 7033

Viszontválasz:

Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP) 7034

Határozathozatal 7035

Volner János (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért teljesít a magyar gazdaság rosszabbul?” címmel 7035

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza 7036

Viszontválasz:

Volner János (Jobbik) 7037

Határozathozatal 7038

Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Putyin jön, atom megy?” címmel 7038

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza 7039

Viszontválasz:

Dr. Szél Bernadett (LMP) 7041

Határozathozatal 7041

Bánki Erik (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A magyar gazdaság Európa élvonalában. Tovább folytatódhat a növekedés 2015-ben?” címmel 7041

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza 7042

Viszontválasz:

Bánki Erik (Fidesz).....7044

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Mikor lesz a szobatársból cellatárs, avagy meddig lopják tovább az országot ahelyett, hogy megoldanák a gyermekek étkeztetését?” címmel 7044

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza 7045

Viszontválasz:

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) 7047

Határozathozatal 7048

Mirkóczki Ádám (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Mit tesznek az integrációnak nevezett köztörvényes lopássorozat ellen?” címmel.....7048

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 7049

Viszontválasz:

Mirkóczki Ádám (Jobbik) 7051

Határozathozatal 7051

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen lehetőségek nyílnak a felsőoktatás kutatási tevékenységének ösztönzésére?” címmel.....	7051
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	7052
Viszonzválasz:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	7054

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Ez nem gáz?” címmel	7054
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	7055
Viszonzválasz:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	7056
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	7056

Bejelentés helyettes válaszadóok személyének elutasításáról.....	7057
---	------

Szilágyi György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Korrupcióellenes jelszavak tettek nélkül” címmel	7057
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	7058
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	7059
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	7060

Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Milyen áron állapotott meg a kormány a bankokkal?” címmel.....	7060
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza.....	7061
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	7062
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter.....	7062

Dr. Völner Pál (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mennyivel járnak jobban a hazai devizahitelesek más országokhoz képest?” címmel	7063
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza.....	7064
Viszonzválasz:	
Dr. Völner Pál (Fidesz).....	7065
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter.....	7065

Harangozó Gábor István (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Kaphatunk-e két egyenes mondatot?” címmel	7065
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	7066
Viszonzválasz:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	7067
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	7067

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Ki biztosít végre tervezhető jövőt?” címmel	7068
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza.....	7069
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	7070
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter.....	7070

Dr. Hargitai János (KDNP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogyan látják a nemzetközi pénzügyi szervezetek hazánk gazdasági teljesítményét és jövőjét?” címmel	7070
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza	7071

Viszonzválasz:

Dr. Hargitai János (KDNP)	7072
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter	7072

Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Felfüggesztik-e az uniós pénzek kifizetését?” címmel	7073
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	7074

Viszonzválasz:

Ikotity István (LMP)	7075
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	7075

Ágh Péter (Fidesz) - a honvédelmi miniszterhez - „Új életpálya, növekvő illetmények” címmel	7076
Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza	7077

Viszonzválasz:

Ágh Péter (Fidesz)	7077
Hende Csaba honvédelmi miniszter	7078

Napirend-módosítási indítvány téves eredményének helyesbítése	7078
--	------

Ügyrendi kérdésben felszólaló:

Dr. Szél Bernadett (LMP)	7079
---------------------------------------	------

Kérdések

Dr. Szakács László (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Több százezer lakossági számla tűnt el” címmel	7079
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	7080

Bana Tibor (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Ismét felelőtlenül ígérgettek fontos útfejlesztésekkel kapcsolatban” címmel	7081
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	7082

Dankó Béla (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor kezdődhet meg az M44-es út építése?” címmel	7083
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	7083

Szabó Szabolcs (független) - az igazságügyi miniszterhez - „Habonynak jár a közjogi tisztségviselői igazolvány?” címmel	7084
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	7085

Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem biztosítja a kormány a mentés valódi biztonságát?” címmel	7085
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	7086

Dr. Varga László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi lesz a taós pénzekkel, a források nagy része tényleg ügyeskedőkhöz kerül?” címmel	7087
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	7088

Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Folyamatos önfeladás a Fidesznél?” címmel	7089
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	7090

Demeter Márta (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Nem a letelepedési kötvénnyel üzérkedők jelentik-e a valódi veszélyt?” címmel	7091
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	7092

Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési Keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	7092
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	7092
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	7093
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	7095
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7098
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	7099
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza.....	7101
Egyes törvényeknek a jövedéki biztosíték mértékével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	7102
L. Simon László (Fidesz), a napirendi pont előadója	7102
Felszólalók:	
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	7103
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	7104
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	7104
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7107
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	7108
Varju László (független)	7109
Magyar Zoltán (Jobbik).....	7110
L. Simon László (Fidesz) előterjesztői válasza	7111
A kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmával összefüggésben a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	7112
Harrach Péter (KDNP), a napirendi pont előadója.....	7113
Felszólalók:	
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	7114
Becsó Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	7115
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	7116
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	7120
Varju László (független)	7124
Gúr Nándor (MSZP).....	7125
Demeter Márta (MSZP)	7126
Vágó Sebestyén (Jobbik)	7127
Heringes Anita (MSZP).....	7128
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	7129
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	7131
Varju László (független)	7133
Harrach Péter (KDNP).....	7134
Gúr Nándor (MSZP).....	7134
Dr. Szakács László (MSZP).....	7135
Gúr Nándor (MSZP).....	7137
Harrach Péter (KDNP) előterjesztői válasza	7141
Az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	7143
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	7143
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	7145
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	7146
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	7150
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7151
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	7155
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	7160

Dr. Schiffer András (LMP).....	7161
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	7162
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	7163
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	7164
Gúr Nándor (MSZP).....	7165
Dr. Szakács László (MSZP).....	7166
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	7169
Gúr Nándor (MSZP).....	7173
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	7174
Napirenden kívüli felszólalók:	
Magyar Zoltán (Jobbik).....	7177
Dr. Turgyán Tamás nemzetiségi szószóló.....	7179
Szávay István (Jobbik).....	7180
Ander Balázs (Jobbik)	7182
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	7184
Demeter Márta (MSZP)	7185
Az ülésnap bezárása	7188

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. ARADSZKI ANDRÁS, DR. FÓNAGY JÁNOS és KARA ÁKOS államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
1. ülésnapja
2015. február 16-án, hétfőn
(13.04 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 1. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket, és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy tájékoztatom önöket arról, hogy **Lasztovicza Jenő képviselőtársunk életének 53. évében, január 8-án elhunyt.**

Az 1998. évi országgyűlési választásokon a Fidesz jelöltjeként Veszprém megye 4. számú egyéni választókerületében szerzett mandátumot. Öt egymást követő ciklusban kapta meg a választók bizalmát. 1998-tól az Idegenforgalmi bizottság alelnöke, majd 2002-től elnöke volt. 2006-tól az Országgyűlés munkájában továbbra is a sport, az idegenforgalom és a turizmus területén dolgozott. A szakbizottság elnöki tisztségét is ellátta. 2014-ben a Törvényalkotási bizottság tagja volt.

1999 és 2002 között elnöke volt az Országos Idegenforgalmi Bizottságnak. 2006 és 2014 között betöltötte a Veszprém megyei közgyűlés elnöki tisztségét. Elnöke volt továbbá a Közép-dunántúli Regionális Egészségügyi Tanácsnak, a Veszprém Megyei Területfejlesztési Tanácsnak. Tagja volt a Közép-dunántúli Regionális Fejlesztési Tanácsnak és a Magyar Olimpiai Bizottságnak is.

Kérem önöket, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársunk emlékének. *(A teremben lévők felállnak.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a kormány nevében **felszólalásra jelentkezett** Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr: „Külügyi helyzet” címmel. A miniszter úr a szó.

Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A világban olyan geopolitikai változások zajlanak, amelyek napról napra eddig soha nem látott, és talán senki, de legalábbis kevesek által várt helyzeteket idéznek elő. Igaz ez mind politikai, mind gazdasági, mind biztonsági, mind pedig katonai szempontból.

Gondoljunk csak bele, kevesen sejtették előre, még kevesebben jelezték előre, hogy majd a versenyképességi helyzet és viszonyok oly mértékben változnak és rendeződnek át, mint ahogyan azt most lát-

juk. Nagy regionális kereskedelmi megállapodások futnak versenyt egymással és az idővel, politikai rendszerek buknak el és emelkednek fel, és a terrorizmus veszélye is minden eddiginél közelebb van hozzánk, a közelben kialakult háborús konfliktusokról már nem is beszélve.

Ebben a helyzetben azt is meg kell állapítanunk, hogy a változások nem a stabilitás és a lenyugvás irányába mutatnak, hanem egyre inkább gyorsulnak, ezért Magyarországnak, a magyar külpolitikának minden eddiginél súlyosabb és komolyabb kihívásokkal kell szembenéznie.

A nemzeti külpolitika feladata ilyenkor egyértelmű kell hogy legyen; világos fókusszal kell hogy rendelkezünk, ez pedig az, hogy Magyarország érdekeit érvényesítsük a minden eddiginél komolyabb kihívások közepette is, mégpedig megalkuvás nélkül.

Az ilyen helyzetekben, az ilyen gyors változások közepette a reakcióképesség, a gyors reagálás nagyon fontos versenyelőny. Nem véletlen tehát az a diplomáciai nagyüzem, amely Budapestet jellemzi ezekben a hetekben. Ráadásul ebben a helyzetben felértékelődik az is, hogy Magyarország tagja a világ erősebb védelmi szövetségének, és tagja a világ egyik legjelentősebb politikai, gazdasági integrációjának is.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben a helyzetben a nemzeti külpolitika legfontosabb céljairól szeretnék egy rövid áttekintést adni önöknek. Nemzeti külpolitikánk fontos célja, hogy megerősítsük stratégiai szövetségünket Németországgal. Erre a közelmúltban Angela Merkel kancellár asszony budapesti látogatásakor sor is került. A német befektetések döntő szerepet játszanak a magyar nemzetgazdaság teljesítményében; Németország és a közép-európai országok, köztük a visegrádi négyek együttműködése pedig az elkövetkezendő időszakban is egészen biztosan az európai növekedés, így pedig az európai versenyképesség egyik zálogát és motorját fogják jelenteni.

Második fontos célkitűzése a nemzeti külpolitikának az, hogy tovább javítsuk szövetségi együttműködésünket az Amerikai Egyesült Államokkal. Célunk, hogy a politikai együttműködésünket - a közelmúltban megvált nyitott kérdések dacára - visszaemeljük a gazdasági és védelmi együttműködés szintjére. Az elmúlt időszakban kétségtelenül pozitív folyamatok kezdődtek meg, ezek fenntartása érdekünk, erre törekszünk. És ebben a geopolitikai helyzetben, amely kialakult körülöttünk, kifejezetten indokoltnak tartjuk annak átgondolását, hogy esetleg növeljük hozzájárulásunkat a kurdisztáni katonai stabilitás javításában.

A harmadik nagyon fontos célkitűzése és törekvése nemzeti külpolitikánknak az, hogy béke legyen Ukrajnában. Ukrajna egy szomszédos ország, több mint 150 ezer magyar ember él ott, és az ország energiabiztonságában fő szerepet játszó orosz gáz is Ukrajnán keresztül érkezik Magyarországra. Ezért, ha van olyan ország a világon, amelynek legfontosabb célja az, hogy béke legyen Ukrajnában, minél

előbb béke legyen, és ezt tárgyalások útján érjük el, akkor az egészen biztosan Magyarország.

Érdekünk és reményünk, hogy mindenki tartani fogja magát a minszki megállapodásokhoz, és a tűzszüneti megállapodás hosszú távon működni fog; bár engedjék meg azt a megjegyzést is, hogy egy törekény tűzszünet mindig jobb, mint egy stabil háború.

Orbán Viktor miniszterelnök úr pénteken Kijevben megbeszélést folytatott Ukrajna elnökével, ahol világossá vált, hogy Ukrajnának még sok humanitárius és gazdasági segítségre lesz szüksége a politikai és gazdasági stabilitáshoz, ezért Magyarország készen áll arra, hogy az eddigieknek megfelelően humanitárius és gazdasági segítséget nyújtson szomszédunknak.

(13.10)

Végezetül pedig, a nemzeti külpolitikai törekvések között szeretném elmondani önöknek, hogy mi pragmatikus, partnerségen, egymás és a nemzetközi jog iránti tisztelet talaján álló együttműködésre törekszünk Oroszországgal, annak érdekében, hogy meg tudjuk kötni azokat a Magyarország számára oly fontos gazdasági és energiabiztonsági megállapodásokat. Az ezen megállapodások megkötése felé vezető úton pedig Putyin elnök úr holnapi látogatása egy fontos mérföldkő lehet.

Végezetül, tisztelt képviselőtársaim, szeretném elmondani, hogy a nemzeti érdek ugyan mindig fellelhető a pártpolitikai vitáknak, de az ilyen rendkívül kiélezett (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) geopolitikai időszakokban különösen indokolt az együttműködésünk, ezért tisztelettel kérjük a parlamenti pártok együttműködését a nemzeti külpolitika céljainak elérése során.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megkérdezem a képviselőcsoportok vezetőit, hogy kívánnak-e a rendelkezésre álló két percben reagálni. (*Jelzésre:*) Schiffer András frakcióvezető úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Külügyminiszter Úr! Először is természetesen szeretném kifejezni köszönetemet azért, hogy - ellentétben az elmúlt négy év gyakorlatával - igényt tartanak arra, hogy az öt parlamenti frakció az alapvető külpolitikai kérdésekben egyeztessen. Erre valóban szükség van, nemcsak ebben a kiélezett helyzetben, hanem szükség lett volna rá az elmúlt négy évben is.

Való igaz, abban egyetértünk, hogy Magyarországnak és egész Európának a legalapvetőbb érdeke az egész ukrán konfliktusban az, hogy mihamarabb béke legyen, és konszolidált viszonyok legyenek Európa peremén. Ugyanakkor Magyarországnak nyilvánvalóvá kell tennie folyamatosan, hogy mit gondol az orosz területi agresszióról, mit gondol a nemzet-

közi jog, történetesen például a 25 évvel ezelőtt kötött budapesti megállapodás sárba tiprásáról. És akkor, amikor külpolitikai célokról beszélünk, azért azt sem kell elfeledni, hogy önök egy jó évvel ezelőtt egy olyan külpolitikai stratégiát hirdettek meg, ami a külpolitikát összetéveszti a kalmárkodással, és gyakorlatilag hadat üzentek az értékközpontú külpolitikának. En azt gondolom, hogy ezt is ideje lenne felülvizsgálni.

Magyarországnak az első számú stratégiai szövetségese Kelet-Európa, pontosan ezért volt hiba például az észak nagykövetséget megszüntetni, és a másik fontos stratégiai szövetségese Dél-Európa. Észre kell venni, hogy a magyar érdekek érvényesítéséhez elsősorban Kelet- és Dél-Európában találunk szövetségeseket.

Arról is szólni kell, hogy amikor ön itt eufemisztikusan nagy regionális kereskedelmi megállapodásokról beszél, ki kell tenni az asztalra, hogy az a diktátum, amit az Amerikai Egyesült Államok le akar nyomni az Európai Unió torkán, ez a szabadkereskedelmi egyezmény ellentétes Magyarország, ellentétes Kelet- és Dél-Európa érdekeivel. Akkor, amikor ezzel szembeszállunk, kellenek erős magyar pozíciók, amiket kár elfecsérelni fölösleges konfliktusokra. És az egyik függőséget nem lehet a másik függőségre felcserélni, és jó lenne, ha ennek is tudatában lennének a holnapi magyar-orosz tárgyalásokon. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Most Tóth Bertalan képviselő úrnak adom meg a szót az MSZP részéről. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Valóban, amikor ön elkezdett egy egyeztetést a frakciók képviselőivel még a tavalyi év során, akkor az a megállapodás született, hogy készül az önök részére egy úgynevezett külpolitikai akcióterv. Az ott részt vevők még stratégiát kértek, de önök azt mondták, hogy ez akcióterv lesz, amit írásban megkapnak a frakciók, erről lehet egyeztetni, és azon nemzeti külpolitika alapján, amelyet ön emleget, ön és az ön pártja, az ön kormánya azt szeretné, hogy ez konszenzussal kialakuljon.

Abban, amit ön elmondott most Németországgal kapcsolatban, az Egyesült Államokkal való diplomáciai konfliktus rendezésével és Ukrajnával kapcsolatban, azt gondolom, sok mindenben egyet lehet érteni. A Magyar Szocialista Párt frakciója is a béke pártján áll, ezekről a kérdésekről lehet egyeztetni. De van még nagyon sok olyan kérdéskör, amelyről ezek az egyeztetések nem szólnak, és ez a nemzeti külpolitikai akcióterv, amit ön megfogalmazott, a mai napig nem áll rendelkezésünkre. És nyilván él ilyenkor az ember a gyanúperrel, hogy önök a külpolitikát a saját belpolitikai céljaikra használják fel; hogy éppen belpolitikailag milyen kényelmetlen vagy kényelmes helyzet van, aszerint várják el a pártoktól, a frakcióktól a konszenzust, aszerint várják el az egyeztetéseket.

Szeretném leszögezni, hogy a Magyar Szocialista Párt frakciója nem fog asszisztálni ahhoz, hogy az önkormányzati céljait és elgondolásait támogassa ezeken a külügyi megbeszéléseken, ehhez nem fogják megkapni tőlünk a támogatást. És azt is szeretném kiemelni, hogy a Fidesz gazdasági holdudvarának érdekeiben sem kívánunk semmilyen konszenzusra törekedni, semmilyen egyeztetésben részt venni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Vejkey Imréné, a KDNP képviselőjéé a szó. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! A KDNP parlamenti frakciója nevében köszönöm a miniszter úr beszámolóját. Engedjék meg egyúttal, hogy megköszönjem Orbán Viktor miniszterelnök úr parlamenti frakcióvezető részére tartott szombati egyeztető megbeszélését is, amely az alapvető külügyi kérdésekben történt.

Mindezek alapján mondhatom, hogy a KDNP teljességgel egyetért a kormány külpolitikájával. Magyarország külügyi érdekeinek érvényesítése érdekében a KDNP-frakció a szakértőivel együtt támogatja a kormány külpolitikáját. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Jobbik képviselője, Gyöngyösi Márton következik. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én is csatlakozom az előttem szólókhoz: köszönjük szépen ezeket a rendszeres egyeztetéseket és ezeket a rendszeres beszámolókat is itt a parlamenti ülések alkalmával.

Egyetértünk abban, hogy égető szükség van, különösen akkor, amikor a nemzetközi helyzet fokozódik, az összetartásra. Ez nagyon fontos, egy fontos célkitűzés, ugyanakkor nagyon nehéz ezt a célkitűzést megvalósítani akkor, amikor a kormánynak a stratégiája nem világos, és egyfajta pávatáncot jár, amit már lassan mi, itt ülő szemlélők sem tudunk nyomon követni, hát még a kívülállók, hát még a külpolitikai partnereink.

Az, hogy a Külügyminisztériumban nem sejtették a világban zajló folyamatokat, engem csöppet sem ér meglepetésként, ha megnézzük azt, hogy a Külügyminisztérium hogyan működött. Milyen elemző munka folyhatott a diplomáciai testületekben akkor, amikor nem látták előre Ukrajnának a destabilizálását? 2004 decembere óta, a narancsos forradalom óta teljesen világos az, hogy Ukrajna milyen irányba halad, azóta rendelkezésünkre állt tíz év arra, hogy megfelelő stratégiát dolgozzunk ki Ukrajnával kapcsolatban.

Az, hogy az Amerikai Egyesült Államokkal való partnerségi viszonyt fontosnak tartja ma Magyarország, ugyanakkor az ukrainai békét is, ez meglátásom szerint két teljesen összeegyeztethetetlen célkitűzés.

(13.20)

Ugyanis teljesen világos az, hogy ami jelenleg Ukrajnában zajlik, az az amerikai geostratégiai céloknak megfelelően alakul. Ezt a konfliktust az Amerikai Egyesült Államok és a Nyugat provokálta ki kerek fél évvel ezelőtt. Ezt a két célkitűzést nagyon-nagyon nehéz lesz összeegyeztetni. Ebben a helyzetben nekünk nem lehet más dolgunk, mint hogy három dolgot kiemelten kezeljünk, nyilvánvalóan a béke kérdését. Azt ki kell mondani, hogy magyar embereket nem sorozhat Ukrajna egy idegen cél érdekében, magyar katonákat ne vigyenek Kelet-Ukrajnába harcolni.

És itt lenne az ideje, tisztelt miniszter úr, beszélni az autonómia kérdéséről is. Ez egy fontos célkitűzés, Kárpátjának autonómiára van szüksége. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most pedig a Fidesz képviselőcsoportjának vezetője, Rogán Antal következik. Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszter úr nem tette, diszkréten hallgatott arról, de azt gondolom, én megtehetem azt, hogy felteszem a kérdést, mi lett volna, ha az elmúlt hónapokban a külpolitikai stratégia alakításakor, mondjuk, baloldali képviselőtársainkra hallgatunk. Ha ezt tettük volna, tisztelt képviselőtársaim, akkor néhány hónappal ezelőtt, amikor az amerikai nagykövetség ügyvivője vádatat fogalmazott meg bizonyíték nélkül, akkor „yes, sir” módra fejet hajtottunk volna, és nem úgy viselkedtünk volna, mint ahogy az egy szuverén országhoz illik, és nem kértük volna azt, hogy tessék bizonyítékokat is tenni mindemellé, és akkor minden bizonnyal ma nem ott tartanánk, hogy azóta a vádló távozott, bizonyítékok továbbra sincsenek, ellenben végre az amerikai-magyar kapcsolatok talán egy normalizált viszonyban egy új korszakot kezdenek el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyanígy, ha baloldali képviselőtársainkra hallgattunk volna, akkor minden kapcsolatot megszakítunk tőlünk keletre, főleg Oroszországgal, és akkor most egy kicsit talán - bár ez a magyar gazdasági érdekekkel ellentétes - csodálkozva néznénk, amikor a francia elnök és a német kancellár az ukrán és az orosz elnökkel közösen ír alá egy olyan megállapodást, amelyik eurázsiai gazdasági együttműködésről szól, ahol az Európai Unió tagállamai kifejezik azt a készségüket, hogy a tőlünk keletre található országok és Európa egymás fontos stratégiái, gazdasági partnerei.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, az elmúlt hónapokban bebizonyította a magyar kormány, hogy a tapasztalatokra alapuló, tapasztalati alapú külpolitikai stratégia jól működik, mert Magyarország gazdasági érdekeit szolgálja. Azt gondoljuk, hogy erre van szükség a továbbiakban is, nem pedig arra, hogy egyszer az egyik irányba hajoljunk, mász-

szor a másik iránya, hanem mindig azt nézzük, hogy melyek Magyarország érdekei.

Ezt tette az elmúlt időszakban a kormány, és a Fidesz frakciója nevében azt szeretném kérni miniszter úrtól, hogy a következő hónapokban is ugyanígy következetesen a magyar érdekeket tartsák szem előtt a külpolitikai stratégia alakításakor. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának vezetője: „Az elmúlt két hónap eseményszerű” címmel. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ilyenkor, az ülészak elején talán érdemes visszatekinteni arra az időszakra, ami az elmúlt ülészak óta történt, hiszen elég hosszú szünetnek voltunk részesei. Elsősorban külpolitikai, de néhány belpolitikai esemény is történt.

A külpolitikaiak közül természetesen nagy súlya van a terrorcselekményeknek. Ha ezt a kérdést a személy, az emberi jogok oldaláról nézzük, akkor azt kell mondanunk, hogy az első számú emberi jogi kérdés, az élet tisztelete sérült most egy olyan súlyos cselekménnyel, amelynek mindnyájan szemlélői voltunk, és amit mindnyájan elítélünk. De ha a társadalom oldaláról nézzük, akkor az egészséges társadalom elleni súlyos merényletről van szó, hiszen ez nemcsak egyének, hanem közösségek ellen is irányult.

A terrorcselekményeknek van egy sajátos színe-zete, a keresztényellenesség. Mai hírből is kivégzésekről hallottunk, amire azt tudjuk mondani, hogy az üzenet, amit megfogalmaztak, nem a hívő emberek ellen szól, hanem egy kultúra ellen, és ez talán még veszélyesebb ebben az akcióban, hiszen arról van szó, hogy ezek a terroristák a nyugati kultúra országai ellen támadnak. Ez a tény, ez a szemlélet egy sajátos védelmet is igényel, és talán nem érdemes csodálkozni azon, hogy a terrorcselekményekkel kapcsolatban a bevándorlás kérdése mintegy sajátos, immár belpolitikai kérdésként is megjelenik.

De maradjunk egyelőre még a külpolitikánál. Most esett szó arról, hogy a szomszédunkban, Ukrajnában mi történik. Ki kell mondanunk, egyetlen célunk az, hogy a béke megvalósuljon, méghozzá úgy, hogy a határon túli magyarok ne sérüljenek, és ne legyenek vesztesei ennek az eseménysornak.

Visszatérve a belpolitikát is érintő kérdésekre, két dologra szeretnék kitérni, egyrészt a most említett bevándorlás kérdésére, másrészt pedig arra a folyamatra, ami a családok támogatásában most egy új szakaszhoz érkezett el. A családi csődvédelem immár révbe jutott, és erről is kellene néhány szót szólnunk.

A bevándorlás kérdésében a kereszténydemokratáknak világos és határozott álláspontjuk van: tegyük különbséget a menekültek és a megélhetési bevándorlók között. A menekülteket, amennyiben

életük és épségük veszélyben forog, természetesen fogadnunk kell, ez alapvető emberi kötelezettség, ha úgy tetszik, a kereszténydemokrata gondolat régi eleme. De aki nem az életét vagy nem az épségét védi, hanem a jobb megélhetés reményében keres lehetőséget nálunk, annak éppen a hazai munkavállalók érdekében nem szabad nyitott kaput mutatni. Meg kell tennünk azokat az intézkedéseket, amik, ma úgy tűnik, hogy az Unió irányvonalával ellentétesek, viszont meggyőződésünk és tapasztalatunk, hogy az osztrák és a német intézkedések előbb-utóbb egy olyan zárat fognak jelenteni, ami végül is a bevándorlókat Magyarországon fogja hagyni. Ez nem lehet cél, ezeket a törvényeket minél előbb meg kell hozni.

Néhány mondat az előbb említett családtámogatásokról. A családi csődvédelem beleilleszkedik abba a képbe, amit részben a devizahiteles családok problémáinak megoldása, részben pedig az ettől függetlenül nehéz helyzetbe került családok megsegítése jelent. Sorolhatnám nyugodtan azokat a hosszú időt és energiát igénylő törvényeket és intézkedéseket, amelyek ebben a sorban vannak: a devizahiteles esetében a végtörlesztéstől kezdve az árfolyamgáton keresztül, az eszközkezelőn át sok intézkedés történt. Most ez az alkalom arra jó, hogy ezeknek a nehéz helyzetbe került családoknak a kilábalását, az újrakezdését segítse elő. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy az ön által említett három-négy témára nagyon röviden reagáljak, kezdve azzal, amivel ön is kezdte, a terrorcselekményekkel. Sajnos, Európa nagy államainak a fővárosaiban, sőt most már a közepesebb államainak a fővárosaiban sem érezhetik magukat biztonságban azok, akik az utcákon járnak-kelnek, akik reggel felkelnek, dolgozni mennek és este hazatérnek, hiszen Párizsban, Londonban, Madridban, legújabbban Koppenhágában is hallhattunk olyan terrortámadásokról, amelyek célpontjai ugyan elsődlegesen valamiféle szűkebb csoport tagjai vagy akár vallási csoport tagjai, ettől függetlenül olyan emberek is áldozatává váltak ezeknek, akik csak véletlenszerűen jártak-keltek arra. Semmiképpen nem elfogadható, hogy bárki bármilyen követelésének hasonló eszközökkel próbáljon érvényt szerezni.

Ahogy ön is mondta, az emberi élet és az emberi méltóság a két legalapvetőbb érték, a két, az Alaptörvényünkben is legelső sorban garantált része az emberi jogoknak. Éppen ezért közös fellépésünk, hogy az ilyesfajta európai civilizációt ért támadások ellen mindenhol, minden parlamentben felszólaljunk, és szolidaritást vállaljunk akár a párizsiakkal, akár a koppenhágaiakkal, akiket ilyen támadás ért.

(13.30)

Ugyanakkor azt is láthatjuk, hogy ez egy hosszabb folyamatnak egy nagyon súlyos későbbi következménye, ugyanis az Európai Unióban sajnos, úgy látszik, egy hibás útra léptek sokan a bevándorláspolitikát tekintetében, és ennek vannak olyan következményei, amelyekkel talán sokan nem számoltak. Mindezt párosítva azzal, hogy sokan eközben úgy gondolták, hogy az a helyes út, ha a multikulturalizmust építik, amiben ők azt látták, hogy a saját keresztény gyökereiket, a saját keresztény identitásukat gyengítik, és úgy gondolták, így érzik majd a bevándorlók otthonosabban magukat Európában. Mi nem ezt valljuk. Mi büszkék vagyunk Európa keresztény gyökereire, büszkék vagyunk a keresztény európai hagyományokra és a vallásunkra is, és nem ezt legyengítve próbáljuk a bevándorlók kapcsolatait politikánkat kialakítani.

Ugyanakkor ennek a kérdésnek a nyilvánvaló összetettségét pontosan Ahmed rendőr esete mutatja, aki maga is muzulmán bevándorlók leszármazójaként, gyermekeként védte pontosan azt a franciaországi szerkesztőséget, ami ellen a támadást indították, és aki maga is halálos áldozatául esett az ottani terrorcselekmény elkövetőinek. Jól láthatjuk tehát ebből, hogy itt egy rendkívül összetett és bonyolult kérdésről van szó Európában, de az is nagyon fontos, hogy Magyarországnak ebben a magyar érdekek szerinti egyértelmű véleményét megfogalmazzuk, és büszkék legyünk a magunk európai identitására.

Ahogy frakcióvezető úr is mondta, a keresztényellenesség mindezzel párhuzamosan a mediterrán térség Európán kívüli részein ismételtén fellángolt. A korábbiakban is tudtuk, ismertük, hogy minden ötödik percben meghal egy keresztény hívő a hite miatt, tíz év alatt körülbelül egymillió ember vesztette életét vallásüldözések miatt. Az ön által is említett vérengzések az utóbbi napokban zajlottak. A Boko Haram terrorcselekményeiről is, amelyeket ők maguk valamelyest összefüggésbe hoznak az európai eseményekkel valamilyen halálos logika szerint, hallhattunk a híradásokban. Tehát a világ elég sok helyén, jó pár tucat országban a keresztényeket üldözik, és vallásuk miatt nagyon sokakat meg is ölnek közülük. Az ez elleni fellépés is, úgy gondolom, minden parlamentnek ugyanolyan kötelezettsége, hiszen itt egyetemes emberi értékekről van szó.

A bevándorláspolitikát említette tisztelt képviselő úr, tisztelt frakcióvezető úr; ebben a kérdésben Magyarország valóban nem ülhet ölbe tett kézzel, hanem cselekvésre van szükség. Meg kell védjünk a Magyarországon élő, dolgozó emberek érdekeit. Jól láthatjuk, hogy soha nem látott mértékben indult el ilyesfajta megélhetési bevándorlási hullám Magyarországot déli határánál. Az Európai Uniónak nincs olyan szárazföldi határszakasza, ahol nagyobb mértékű, nagyobb létszámú lenne az illegális megélhetési bevándorlás, mint a magyar-szerb határszakaszon. Semmilyen más országnak Európán belül nem kell

ilyennel szembenéznie. Ha pedig az ezer főre eső illegális megélhetési bevándorlók számát, arányát nézzük, akkor Magyarország a második, leginkább ezzel a problémával terhelt ország az Európai Unión belül.

Ahogy ön is mondta, a politikai menekültek kérdéséről teljes mértékben el kell választani ezt a kérdést, ugyanakkor láthatjuk, hogy ha nyugat-európai országok, Ausztria, Németország szigorítana a szabályozásán, és bezárná valamelyest a lehetőséget ezen megélhetési bevándorlók előtt, a magyar határon pedig korlátok nélkül jöhetnének át, akkor ez Magyarország számára egy nagyon nehéz helyzetet eredményezne. Ezért fontos, hogy mi a következő hetekben és hónapokban megkérdezzük a magyar választók, a magyar állampolgárok véleményét, mire kívánnak felhatalmazást adni a kormánynak, milyen megoldást találjon erre az elmúlt években hússzorosára, harmincszorosára nőtt problémára.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: „Nyugdíjas évek közösen” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkező Sneider Tamás képviselő úr, a Jobbik frakciójából.

Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hét év hét szűk esztendő volt azok számára, akik nyugdíjba mentek, vagy azok számára, akik ma még dolgoznak, de várhatóan nyugdíjasok lesznek az elkövetkező egy-két évtizedben. Ha végignézzük az elmúlt időszakot, akkor azt látjuk, hogy még a Gyurcsány-Bajnai-kormány idején 62 évről 65 évre emelték a nyugdíjkorhatárt, úgy, hogy ma egy 30 éves fiatal ember még várható életéveinek száma 32,5 év. Magyarul, még csak meg sem közelíti a nyugdíjas kort egy átlagos, 30-as éveiben járó magyar férfiember. Aztán következett a következő lépés, amikor 8 százalékkal csökkentették a nyugdíjakat, ugyancsak a Gyurcsány-Bajnai-kormány idején, elvéve a 13. havi nyugdíjat. Majd jött a Fidesz-éra, és önök a szolgálati nyugdíjakat megszüntették, a korkezdvezményes nyugdíjrendszert gyakorlatilag megszüntették, a magán-nyugdíjpénztári vagyont elvették, azt a 3000 milliárd forintot, ami szépen eltűnt az államadósság feneketlen kútjában.

Ebből is látszik, hogy sorra megszorításokat kaptak azok az emberek, akik Magyarországot felépítették, az elmúlt években fejlesztették. És ennek köszönhető, hogy ma Európában a magyar nyugdíj az egyik legalacsonyabb. Ha a környező országokat nézzük, akkor azt látjuk, hogy Lengyelországban bő egyharmaddal magasabb nyugdíjat tudnak adni az időskorúaknak. És hát nem is akarok elmenni Nyugat-Európába, ahol átlagosan négyszer magasabb nyugdíjak vannak, de van, ahol tízszer magasabb nyugdíjat tudnak adni, mint ma Magyarországon. És ennek következménye, hogy 300 ezren élnek ma Magyarországon 70 ezer forint alatti nyugdíjból, de

vannak tízezen, akik 20 ezer forint alatti öregségi nyugdíjból kell hogy megéljenek.

Nos, mit kell még elszenvedni a nyugdíjra váróknak annak érdekében, hogy végre jobb legyen számukra az élet? Mi azt szeretnénk, ha nem kéne többet elszenvedniük. Mi azt szeretnénk, ha végre a nyugdíjas-társadalom is kaphatna, és elsősorban a férfiak, olyan lehetőséget, amit egyébként egyetlen pozitív döntésként, amit nyilván támogattunk, önök már megadtak a nők számára. Nagyon örülünk, hogy a nők 40 év munkaviszony után elmehetnek nyugdíjba, de szeretnénk, ha ez a férfiakat is megilletné.

Persze, felvetődik a kérdés, hogy mennyibe fog ez kerülni a magyar társadalomnak. Azt kell mondanom, hogy sajnos fele annyiba fog kerülni, mint a nők nyugdíjaztatása volt 40 év munkaviszony után, hiszen sajnos fele annyi férfi nyugdíjas van ma Magyarországon, mint nő. Ha azt nézzük, hogy amikor nyugdíjba vonulnak a férfiak, sokkal kevesebben, hány évet élnek még meg, akkor azt látjuk, hogy ott is négy évvel hamarabb elhaláloznak.

Azt gondoljuk, nem demagógia azt kérni, hogy azok a férfiak, akik mégis sikeresen túlélnek a mai magyar viszonyokat, akik halálra dolgozták magukat, de mégis valahogy eljutnak a nyugdíjkorhatárig, egy-két év, de lehetőleg több év nyugdíjat megélhesse. Nyilvánvalóan abban a rendszerben, ahol önök megszüntették a korai nyugdíjaztatás lehetőségét, amikor a mentősöknek önök szerint majd 65 évesen is a 120 kilós betegeket le kell hordani a negyedik emeletről hordágyon, amikor önök szerint egy vajúrnak majd, persze tudjuk, hogy az utolsó bányát önök most bezárják, de mindenesetre lesz még vajúr Magyarországon, amikor egy vajúrnak ugyanakkor kell majd elmenni nyugdíjba, mint egy bankárnak - nyilvánvalóan ugyanazt a munkát végzik, ugyebár, ugyanolyan egészségügyi körülmények között -, akkor, azt hiszem, teljesen jogos, hogy végre valamilyen kedvezményt adjanak önök a magyar férfiaknak is, a ma még dolgozó magyar férfiaknak, és bevezessék a 40 év munkaviszony után a férfiak számára is ezt a lehetőséget.

Külön ki kell emelnem, hogy Nyugat-Európában azért vezették be annak idején a korai nyugdíjaztatást, és azért csökkentették a nyugdíjkorhatárt szerte szinte minden országban, mert igen magas volt a munkanélküliség, és elsősorban a fiatalok munkanélkülisége volt igen magas. Nos, Magyarországon ma ugyanez a helyzet. Ezért vándorolnak ki százazrével a fiatalok Magyarországról; többek közt ezért vándorolnak ki. Vagyis, ha önök megtennék azt a gesztust, amit a Jobbik mindenképp meg fog tenni, ha kormányzati pozícióba kerül, hogy ezt a rendszert bevezetik, az egy olyan előnnyel is járna, hogy a fiatalok hamarabb mehetnének nyugdíjba, és ez nyilvánvalóan költségvetésileg még jobb helyzetbe hozná ezt az egész rendszert. *(Az elnök csenget.)*

Mi kérjük, követeljük, hogy lehetőleg még az elkövetkező három évben tegyék meg ezt a lépést, mert különben ránk vár ez a munka.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni a kormány nevében. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Jó reggelt kívánok a tisztelt Jobbik-frakciónak. Öt évig kellett önöknek itt ülni a parlamentben, hogy észrevegyék, hogy Magyarországon élnek nyugdíjasok, és az ő érdekükben is fel kell szólalni itt a parlamentben. Szeretném megkérdezni a tisztelt Jobbik-frakciót, hogy az elmúlt négy és fél év során hány nyugdíjemelést sikerült önöknek itt a parlamentben megszavazni. *(Sneider Tamás: Miután nem szavaztatók meg, amit benyújtottunk.)* Egyet sem, tisztelt képviselő úr.

Ebben a négy és fél évben, amióta önök itt ülnek a Magyar Országgyűlésben, a Fidesz-KDNP által megszavazott nyugdíjemeléseknek köszönhetően az általános fogyasztóiár-növekedéshez képest 6,7 százalékkal emelkedtek a nyugdíjak, ha pedig a nyugdíjas fogyasztói kosarat nézzük, akkor ahhoz képest 6,9 százalékkal nőttek a nyugdíjak. Magához a pénzromláshoz, az áremelkedés üteméhez képest közel 7 százalékkal növekedtek a nyugdíjak a Fidesz-KDNP által megszavazott nyugdíjemeléseknek köszönhetően.

(13.40)

Ha ehhez hozzátesszük a 2010-ben kifizetett nyugdíjemelés összegét is, az 7,3 százalékot jelent összességében, ami közelít ahhoz a 8,3 százalékhöz, ami egy 13. havi nyugdíjemelés lenne. Tehát közel jár ahhoz a Fidesz-KDNP az elmúlt négy év nyugdíjemelési politikájának következtében, hogy körülbelül visszaadja azt, amit a nyugdíjasoktól a szocialisták korábban elvettek.

De a Jobbiknak négy és fél év kellett ahhoz, hogy leessen a tantusz, és nyugdíjkérdésekkel is foglalkozzanak itt, a Parlament falain belül. De persze ebben a kérdésben, ami például az ön által említett kötelező magánnyugdíjpénztáraknak a helyzete, ön most pontosan az ellenkezőjét mondta föl, mint amit 2010-ben még a Jobbik programja elvileg tartalmazott, és talán ön is olvasta, mert akkor még ugyanúgy hibásnak tartotta ezt a hárompilléres kötelező magánnyugdíjpénztári részt tartalmazó szisztémát, most pedig négy évvel később valahogy a Jobbiknak - úgy látszik - ez a szakpolitikája már az ellenkezőjét jelenti.

De hát más területen is hallottunk már ilyet a Jobbiktól. Ha önökön vagy a szocialistákon múlt volna, akkor 2010-ben mindenkinek a nyugdíjkifizetése veszélybe került volna. Ön is nagyon jól tudja, hogy egy 400 milliárd forintos lyuk tátongott a nyugdíjkasszán, minden évben nőttön-nőtt, ezt kel-

lett évről évre költségvetési forrásokból kiegészíteni, ezt a foltot kellett befoltozni, és így, csak így lehetett kifizetni a nyugdíjakat. Nemhogy a 13. havi nyugdíjat nem fizették ki a szocialisták, de a maradék havi nyugdíjakat is veszélybe sodorták. Ehhez kellett a Fidesz-KDNP politikája, az államadósság-csökkenésre, munkahelyteremtésre épülő politika, amiben azért most már mégiscsak 400 ezerrel több járulékfizető ember dolgozik, és az egykori minimálbéresek nagy része is most már szintén adófizető.

Őn is nagyon jól tudja, hogy sokan akár a korengedményes, korekedvezményes, illetőleg a rokkantnyugdíjas rendszert nem annak megfelelően használták vagy használták ki, amire az létrejött. Nyilván vannak olyanok, akik tényleg testi állapotuknál fogva nem képesek a munkavégzésre, nekik a továbbiakban is biztosítjuk a megélhetésükhöz szükséges juttatásokat, de sokan ezt egyfajta munkanélküliség előli menekülésnek fogták föl, és egyfajta munkaerőpiaci intézkedést nyugdíjnak hívtak, de valójában annak semmi köze nem volt a társadalmi kockázatközösséghez és a nyugdíjrendszer egészéhez.

Ezt a fajta fenntarthatatlan rendszert kellett a Fidesz-KDNP-nek egy fenntartható rendszerré átalakítani. Ezt meg is tettük. Ebben sajnos a Jobbik szavazataira sem számíthattunk itt a parlamentben, pedig jó lett volna, hogyha többen értettek volna egyet ezzel. Ezzel el tudtuk érni, hogy a ma minden nap dolgozó emberek számára egy sokkal inkább biztos nyugdíj állapítható meg. Sőt azért, hogy ebben vita ne is legyen, és mindenki a pontos számok szerinti nyugdíját kapja meg, őn is tudja, hogy a következő öt évben nyugdíjba vonuló emberek számára levelet küldött ki a nyugdíjfolyósító, hogy tisztázzák, hogy pontosan mennyi munkaviszonyból mennyi nyugdíjra számíthatnak, és ha valami kifogásuk van, akkor még az első nyugdíj folyósítása előtt ezt megtehessek.

Mi azért dolgoztunk, és arra törekedtünk, hogy mindenki biztonságban tudhassa a nyugdíjas éveit, a nők számára teremtettük meg a nők 40 éves nyugdíjba vonulási lehetőségét. 131 ezer hölgy élt már ezzel a lehetőséggel, és ezzel azt is el kívántuk ismerni, hogy a nők a gyermekvállalással mekkora áldozatot vállalnak mind a családjukért, mind a nemzetért, és éppen ezért biztosítottuk az ő számukra (*Az elnök csenget.*) ezt a nyugdíjba vonulási kiemelt lehetőséget.

Én úgy gondolom, hogy az elmúlt négy év siker, éppen azért siker, mert majdnem 7 százalékkal nőtt a nyugdíjaskosár vásárlóértéke, sok ember számára, aki kevés nyugdíjból él, a rezsicsökkentés sokkal nagyobb segítséget jelentett, mint azok számára, akik esetleg magasabb jövedelemmel rendelkeznek, és négy és fél év kellett ahhoz is, hogy a Jobbik végre rájőjjön, hogy a nyugdíjasokkal itt a parlamentben is foglalkozni kell. (*Sneider Tamás: A férfiakkal mi lesz?*)

Kíváncsian várom, tisztelt képviselő úr, hogy (*Az elnök ismét csenget.*) a következő nyugdíjmelés összegét önök vajon megszavazzák-e, az eddigieket

nem sikerült. Köszönöm szépen. (*Taps a kormány-pártok soraiból.*)

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások sorában Tóbiás József képviselő úr következik, az MSZP képviselőcsoportjának vezetője: „A magyar valóságról” címmel. Parancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Önök, amikor nem veszik el az idejüket a beharcok és az üzemszerű korrupció, rombolnak, és rohamosan fokozzák Magyarország létválságát. Miközben az országban több területen is krízist idéznek elő, a nemzetközi térben sem tudnak kiszámítható, bölcs politikát képviselni, csak hintáznak, és pávatáncot lejtenek. Értékek nélkül, csak önös érdekeikre figyelve gyakorolják a hatalmat. A haza polgárainak elege van a valódi kormányzás helyetti arroganciából, a Fideszen és a kormányon belüli hatalmi beharcokból.

Eljutottunk odáig, tisztelt képviselőtársaim, hogy a közbeszédet az uralja, hogy a miniszterelnököt a legjobb barátja szapulja nyilvánosan. Azért a bizonyos mondatért egy egyszerű munkásembert a rendőrökkel vitettek volna el, de Simicskával szemben önök hallgattak. De nem hallgathatnak! Milyen ország az, ahol nyilvánosan fenyegethetik a miniszterelnököt, és a fenyegetésnek nincs következménye?! Ez az ügy bejárja az országot, és bejárta a világot is. Ez egy szégyenteljes, pénz miatti háborúskodás, és egy ország szegyenkezik önök miatt. Az utcán, a piacon, a családi beszélgetéseken az ország sorsáról mind nagyobb aggodalommal, önmagáról mind nagyobb megvetéssel beszélnek a polgárok; joggal, mert önök nem értik, hogy a magyar emberek nem bírják tovább a terheiket fizetni.

Elmondtam már e Ház falai között, ha nem lesznek képesek meghallani a társadalom hangját, nagy baj lehet. Önök azonban, úgy látom, a füleiket már rég bezárták, ahogy szándékaik szerint az országot is bereteszelnék. Pedig az emberek, az utca üzen önöknek. A feszítő valóság problémái ott dübörögnek az utcai demonstrációkon, a netes fórumokon, az emberek munkahelyi és otthoni beszélgetéseiben. Mi, szocialisták halljuk ezeket a hangokat. Ők a valódi problémákról beszélnek, mi megkérdeztük az ország legelesettebb régiójában az emberi méltóságot, a munkát, kenyeret követelő méltóságmenet tagjait, miről szeretnének társadalmi párbeszédet.

Ez a menet, uraim, amely az éhezőkért és a szolidaritásért régiókon át gyalogol, az elmúlt évek legnagyobb veszteségeként állapítja meg a vidéki Magyarország helyzetét. Katasztrófális állapotba vezeték az egészségügyet, az oktatást, az összes közszolgáltatást. Egyetértünk azzal is, hogy tarthatatlan a magyar családok 27 százalékos adóterhe, amit az áfával fizettetnek meg, és túrhetetlen, hogy 4 millió 200 ezer honfitársunk immár a létminimum alatt él. És sokan úgy dolgoznak, hogy a bérük közben nem éri el a létminimumot. Gyalázatos az a munka tör-

vénykönyve, amelyet önök alkottak, mert nem védi a munkavállalók érdekeit.

Honfitársainkat arról is megkérdeztük, hogy akarnak-e újabb sarcot, útdíjat fizetni, és ők azt válaszolták Záhonytól Hegyeshalomig, hogy nem, nem akarnak. Nem akarnak több adóterhet maguknak, ésszerű, modern teherviselést akarnak.

Tisztelt képviselőtársaim, az elmúlt hét végén arra szántuk az időnket, hogy megkérdezzük Magyarország polgárait az ország több mint 160 pontján, hogy hogyan gondolkodnak saját szabadságukról, szeretnék-e, ha vasárnap zárva lennének a boltok. A válasz egyértelmű volt: nem! A honfitársaink nem szeretnék, hogy önök beleszóljanak az életükbe, felforgassák családok szokásait, és megakadályozzák őket abban, hogy megkeressék azt a bért hét nap alatt, amit önök megpróbálnak most tőlük elvenni. Nos, tisztelt képviselőtársaim, az emberek arról beszélnek, hogy elfogadhatatlan, mind többeknek jut egyre kevesebb. Önök hozták válsághelyzetbe a magyar családokat és az országot is.

Annak idején - bizonyára önök is emlékeznek rá - alaptétel volt, hogy aki dolgozik, az meg is tud élni a fizetéséből, de mára már ez nem igaz: aki dolgozik, az sem él meg belőle. De például a közszférában, az egészségügyben, a szociális ellátórendszerben tömegek élnek létminimum alatt. Eközben a Magyar Nemzeti Bank több milliárdot költ palotaberuházásra, különböző oktatásra, képzésre, amelyeknek eredményeképpen csak azt lehet elmondani, hogy a pénz elfolyik valahova, de egyre több diák gondolkodik úgy, hogy nem Magyarországon kívánja folytatni a tanulmányait. Mondanám tisztelt államtitkár úrnak: nem bevándorlásról kell beszélni, hanem kivándorlásról kell beszélni ebben az országban.

És végezetül, tisztelt képviselőtársaim, akinek kicsit több hatalma van, annak kicsivel többet kell szolgálnia; miként Ferenc pápa így fogalmazott az elmúlt hetekben, mi is azt gondoljuk (*L. Simon László: Atya, Mária!*), miképp ő is, mi is elutasítjuk a közömbösséget, a haszonelvű önzést, mások révén másokért. (*Az elnök csenget.*) Minden rendszer, amely nem tekinti értéknek az embert, az emberi értékeket, az bukásra van ítélve. (*Kikapcsolják a mikrofonját.*) Ilyen volt...

ELNÖK: Képviselő úr, lejárt az ideje. (*Tóbiás József: ...Schweitzer József országos főrabbi, akinek a halála mindannyiunk számára óriási veszteség. Kérem házelnök urat, emlékezzünk rá, és fejezzük ki tiszteletünket egyperces főhajtással. Köszönöm szépen. - Taps az MSZP soraiból, az MSZP-frakció és Gúr Nándor a jegyzői helyén feláll.*)

Kérem képviselőtársaimat, hogy ne a kezdeményezés izlésessége oldaláról közelítsék meg a kérdést, hanem arról, hogy politikai okokból ugyan, de idecítáltak egy kétségtelenül tiszteletreméltó, nagy műveltségű és remek embert halotti poraiban, és ő megérdemli, ha frakciója nem is, amelyik kezdeményezte

ezt. (*A teremben lévők - Novák Előd kivételével - felállnak.*) Köszönöm.

(13.50)

Engedjék meg, hogy mielőtt megadom a szót válaszára L. Simon államtitkár úrnak, azért még fűzzek néhány megjegyzést ehhez a formabontó akcióhoz, amit most Tóbiás képviselő úr elkövetett.

Tisztelt Képviselő Úr! Nem tudom, hogy az érintetteket megkérdezte-e erről a kezdeményezésről. Nem tudom, hogy ha megkérdezte - mert mindenki-vel beszéltek, ahogy hallottam a felszólalásából, az országban az elmúlt időszakban; nagy munka volt bizonyára -, nem tudom, egyetértettek-e az ön kezdeményezésével, de felhívnám a figyelmet arra, hogy ebben a Házban huszonöt éve vannak írott és íratlan szabályok. Az íratlan szabályok közé az tartozik, hogy nem hozzuk az embert, a többi képviselőtársunkat és az egész parlamentet olyan kényelmetlen helyzetbe, hogy az önök demonstratív akciójával való egyet nem értés egyúttal egy tiszteletre méltó ember emlékének a meggyalázása legyen.

Szerencsére ez az ország bővelkedik nagyra becsült emberekben, akiket egy egész ország gyászol, amikor eltávoznak az élők sorából, eddig huszonöt év alatt mégsem jutott senkinek sem eszébe, hogy ezek közül egyet kiemelve, gyakorlatilag erkölcsi nyomás alá helyezve a parlamentet, „Fel, vigyázz!”-t vezényeljen. Ezért még egyszer megismételve, hogy Schweitzer József főtiszteletű rabbi urat - hadd mondjak ilyet, én személyesen már akkor tiszteltem, amikor ön még a nevét sem tudta - mindannyian mélyen gyászoljuk, tiszteljük az ő emlékét, de kérem önt és minden képviselőtársunkat arra, hogy még egyszer ilyen helyzetbe a Házat meg a házvezetést ne hozzák. Ha nem vagyunk képesek az íratlan szabályokat betartani, akkor annak a Ház méltósága issza meg a levét. Ha ebben még tudunk egymással egyáltalán párbeszédet folytatni, akkor ha a képviselő úr ezt gondolja, a későbbiekben házbizottsági keretek között szívesen megvitatom önrel, hogy hogyan legyen ezután, de amit most tett, azt gondolom, hogy a főrabbi úr emlékével szemben is tiszteletlenséget jelent. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

És most pedig megadom L. Simon László államtitkár úrnak a szót válaszára.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Megelőlegezve a következő napirend előtti felszólalás, Schiffer képviselő úr felszólalásának a címét, láthatólag két Magyarország van, vagy legalábbis önök mindenképpen úgy akarnak viselkedni itt a Házban, és olyan dolgokat akarnak állítani, hogy ebből úgy tűnjön a választópolgároknak, hogy két Magyarország van. Mi hiszünk abban, hogy egy Magyarország van, egy nemzet, és a jelenlegi kormány ennek az egységes magyar nemzetnek a legitim vezetője.

Mindezt azért mondom el, tisztelt képviselőtársam, mert nem tudom, ön hol volt az elmúlt hetekben, hogy ön milyen tévé- és rádiónyilatkozatokat hallgatott, látott és milyen újságcikkeket olvasott, de mi nem tudunk arról, hogy Magyarország miniszterelnökét nyilvánosan durván megfenyegették volna, tisztelt képviselő úr. Magyarország miniszterelnökéről egy üzletember nyilvánosan megengedhetetlen stílusban nyilatkozott meg, de ez nem egyenlő a fenyegetéssel. Ezzel a kérdéssel kapcsolatban mi világosan, mind a kormány, mind a miniszterelnök úr, mind a frakció kifejtette álláspontját: nem háborúzunk senkivel, Magyarország miniszterelnöke nem háborúzik senkivel, végezzük azt a munkát, amivel a választópolgárok bennünket megbíztak. Egyébként pedig, ha üzletemberek, akár üzleti okokból ilyen módon nyilatkoznak meg Magyarország miniszterelnökéről, ez őket és nem bennünket és nem Magyarország miniszterelnökét minősíti.

Tisztelt Képviselő Úr! Önnek inkább a saját szövetségei ennek kapcsán elhangzott gondolataival kellene elszámolnia, mert azt gondolom, hogy a kormány, akár frakcióvezető úr is, a képviselőtársaim is ebben az ügyben mértéktartóan, visszafogottan és kulturáltan nyilvánultak meg. Bezzeg az önök egyik fő szövetsége, Szigetvári Viktor azt mondta, hogy „az ondó-gate kapcsán várom a szövetséges KDNP álláspontját”. *(Zaj, közbeszólások mindkét oldalról.)* Zavartan mondom mindezt ki, de ha önök, tisztelt képviselő úr, úgy gondolják, hogy ez a helyes megnyilvánulás, hogyha erre az állítólagos el nem hangzott fenyegetésre így kell válaszolni, így kell egy pártvezetőnek megszólalnia a magyar közéletben, akkor szégyelljék magukat! Szégyellje magát Szigetvári Viktor, és szégyellje magát az MSZP is, aki szövetségesként működik a Szigetvári Viktor által vezetett politikai tömörüléssel! *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Gógös Zoltán: Ezt honnan veszed?)*

De engedje meg, hogy ne idézzem szó szerint, mert nyomdafestéket nem tűrő, az önök európai parlamenti képviselőjének, Szanyi Tibornak a megszólalását, ahol azt írja, hogy „Lajos, Rogán is egy ...! Ez a számlaszámom, ha érted, mire gondolok.”, és leírt egy OTP-s számlaszámot. *(Dr. Bárándy Gergely: Beperel a Szanyi emiatt.)* Az önök parlamenti képviselője, akinek az lenne a dolga, hogy ezt a hazát, ezt a nemzetet, valamennyiünket Brüsszelben képviseljen, így szólalt meg, tisztelt képviselőtársam. *(Zaj. - Közbeszólásokra:)* Vagy ez nem ő volt, ez a Juhász Péter volt? *(Zaj, közbeszólások mindkét oldalról.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát ebben a kérdésben a mi álláspontunk világos. Nagyon örülünk annak, amit a felszólalása második részében mondott el képviselő úr, hogy meghallották az emberek szavát. Ideje volt, tisztelt képviselő úr. Annak is örülünk, hogy a hétvégén végre meg is kérdezték őket. Meg kellett volna abban a nyolc évben is, amikor kormányoztak. Akkor nem tették meg. Ideje volt,

köszönjük, hogy megértették az idők szavát, rájöttek arra, hogy miért ilyen kevesen ülnek a parlamentben, rájöttek arra, hogy mi a dolguk, hogy ne az emberek ellenében végezzék a politikai tevékenységüket, hanem úgy csinálják, ahogy mi: az emberekkel együtt, az emberekért. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Jó munkát kívánunk önöknek, nagy szeretettel drukkolunk ahhoz a munkájukhoz, hogy az embereket megkérdezzék, meghallgassák, hogy mi a véleményük, és ha ezt valóban megteszik, akkor tartózkodni fog az ilyen színvonalatlan, nyomdafestéket is alig-alig eltűrő napirend előtti felszólalásoktól. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most az LMP képviselőcsoportjának vezetője, Schiffer András képviselő úr következik: „Két Magyarország” címmel. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Február 6-án lehullott a lepel, a kitört bandhaború visszamenőleg igazolta azt, amiről az LMP-frakció 2011 óta beszélt itt ebben a Házban a foglyul ejtett állammal, az oligarchák paradicsomával kapcsolatban.

Nézzük, hogy mit mondott Simicska Lajos az ő Fidesz-béli szerepéről: „Az én szövetkezésem Orbánnal abból indult ki, hogy le akartuk bontani a diktatúrát és a posztkommunista rendszert. De az kurvára nem volt benne ebben a szövetkezésben, hogy felépítünk helyette egy másik diktatúrát.” Majd így folytatta másutt Simicska Lajos: „Tavaly áprilisban, a választások után leültünk Orbánnal, és elmondta az elképzeléseit.” Hogy ő miért volt ilyen helyzetben, hogy leülhetett a miniszterelnökkel, arra Bayer Zsolt ad feleletet: „Te is tudod, én is tudom, kedves Lajos, hogy nélküled már nem lenne Fidesz, már '94 óta nem lenne.” Igen, 2010-ben úgy gondolhatták, hogy Lajost ki kell fizetni.

Csak 2013-ban a Közgép egyedül vagy konzorciumban 432 milliárd forint pályázati pénzt nyert el, több mint egymilliárd forintot naponta. Az LMP az előző parlamenti ciklusban több mint 60 alkalommal figyelmeztetett a Házban a Simicska Lajosra szabott törvényekről. Akár a média-birodalomról, a termőföldről, a paksi kommunikációról volt szó, a törvényesített korrupcióról beszéltünk. Erre a miniszterelnöki felelet valami hadoválás volt a labanc politikáról, Selmeczi Gabriella pedig így válaszolt: „Elszomorító, hogy az LMP-sek a magyar érdekek védelme helyett leláncolják magukat egy magyar cég bejáratához, akadályozva annak működését.”

Ehhez képest ez az úgynevezett magyar nemzeti nagytőke végig a Strabaggal, a Swietelskyvel, az Euroaszfalltal és más labanc cégekkel együtt nyerte el a nagy lét, magyarul, a magyar nagytőkénél az önök esetében a nagytőkén van a hangsúly. Úgy

látszik, az elmúlt négy évben önök közül túl sokan és túl sokat jártak a Radóc utcába az önök kormányából. 2014-ben - úgy tűnik - elérkezett a fordulat éve, erre a miniszterelnök 2013-as tusványosi beszéde is utalt. 2014-ben a Közgép a megelőző év harmadát nyerte el az építőipari közbeszerzésekből, 55-85 milliárd forint közötti az az összeg, amit Simicska Lajos 2014-ben elbukott. Tizennyolc hozzá köthető tisztviselőből tizenhárom már nincsen a helyén, kivéve természetesen Vida Ildikót.

(14.00)

Ez fájt Simicska Lajosnak, ezért ment el szánkózni. De már megvannak azok, akik a helyére lépnek: Mészáros, Garancsi, Vajna és a többiek, sógor-ság, komaság, Duna Aszfalt, Market és a többi cég. Még véletlenül sincs köztük olyan, aki ne kötődne az önökhöz közel álló különböző oligarchakörökhöz. Ezek az új, feltörekvő oligarchák indokolják a titkosított paksi beszerzést, közbeszerzést, a MET-ügyet. Tisztelt Országgyűlés! Ezen a bandaháborún Magyarország veszíteni fog, sokba kerül a közpénzek újraosztása. Ezek az új, feltörekvő cégek - ugyanúgy, mint a Közgép - nem értékteremtést végeznek, hanem a közjavak felosztását.

Volt még egy idézete Simicska Lajosnak, ami rettenetesen érdekes, így fogalmazott: „Mi lesz akkor, ha Orbán Viktor egyszer csak megvakarja a fejét, és kitalálja, hogy a duplájára emeli a kulcsot?” Na, pontosan ez az önök gazdaságfilozófiája: kiszámíthatatlanságban tartani mindenkit.

És nemcsak Simicska Lajost sújtja ez, hogy Orbán Viktor fejkarásától függ az adórendszer, de például ez sújtotta azt a Nagy Bélánét, azt az 56 éves rokkantnyugdíjast, aki a múlt héten pert nyert Strasbourgban a magyar állammal szemben. 25 végigdolgozott év után jogot nyert 57 ezer forint rokkantnyugdíjra, majd miután önök ide-oda tologatták a szabályokat, úgy tűnt, hogy ezt a jogosultságot elveszíti. A strasbourgi bíróság ezt nem így gondolta. Most legyenek férfiak, nézzenek szemébe Nagy Bélánénak és sorstársainknak, ne fellebbezzenek, hanem fizessék vissza mindazt a rokkantnyugdíjat, amit alap nélkül elvettek az emberektől 2010 végétől.

A 2018-as kormányváltás után olyan világ lesz Magyarországon, ahol mindenki, akitől jogellenesen elvonták a rokkantnyugdíját, karkedvezményes nyugdíját, ezt visszakapja; és azok, akik a piaci áron forintosított devizahitelek kárvallottjai, szintén kártalanítva lesznek. Ennek a fedezete pedig a haveroknak kifizetett nagy összegek, a haveroknak csinált látványberuházások, fedezet lesz egy kiszámítható gazdaságpolitika. Kiszámítható viszonyok lesznek 2018 után Nagy Béláné számára éppúgy, mint Simicska Lajos számára.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP sorából. - Szórványos taps az LMP mögött helyet foglaló függetlenek és az MSZP sorából.)*

ELNÖK: Ismét L. Simon államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is korrigálnom kell egy hibámat - ebből is látszik, hogy a kormányban van önreflexiós képesség -: az ondo-gate-et Gréczy Zsolt mondta, elolvastam *(Tóbiás József: Még mindig nem jó!)*, tehát az ondo-gate Gréczy Zsolt; a bankszámlás pedig Juhász Péter. Úgyhogy megkövetem a másik két politikust *(Dr. Schiffer András tapsol. - Gógös Zoltán: Különbözik minden stimmel!)*, úgyhogy két másik szövetségesüket kell hogy hírbe hozzam, a sajtóval egyetemben. Mindez azt mutatja, hogy ebben az egész kérdésben nagy a zavar.

Én Schiffer képviselőtársamnak különösebben nem is akarok válaszolni, mert Schiffer képviselőtársam képregényeket olvas. *(Dr. Schiffer András: Mit?)* Képregényeket olvas. És abban olyan bandaháborút vizionál, ami nincsen. *(Dr. Schiffer András: Utoljára tízéves koromban...)* Nézzük világosan a helyzetet! Van Magyarországon egy kétharmados felhatalmazással megválasztott parlamenti többség. Van egy nagy legitimitációval bíró magyar kormány *(Moraj a Jobbik és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiban.)*, amelynek a vezetője Orbán Viktor miniszterelnök úr. *(Dr. Schiffer András: Ó válaszoljon!)*

Ez a kormány - háta mögött tudva a parlamenti többséget - a magyar társadalom, sőt az egész határon innen és túli magyar nemzet érdekében végzi nemzetépítő és nemzetegyesítő munkáját. *(Derűtség a Jobbik soraiban.)* Ebben a folyamatban sok magyar tulajdonú és nem magyar tulajdonú vállalkozás jutott és jutni is fog az elkövetkezendő években közbeszerzési pályázat eredményeképpen megbízáshoz. *(Dr. Schiffer András: Haverok!)* Hol az egyik, hol a másik. *(Dr. Schiffer András: Hát ez az!)*

Nincs bandaháború, kormányzás van. *(Dr. Schiffer András: Ajaj!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások végén Rogán Antal frakcióvezető urat illeti a szó: „Közös dolgainkról” címmel. Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Eddig a pártok részéről elhangzottak azok a kérdések és hozzászólások, amelyek a pártok számára fontosak, viszont vannak olyan kérdések, amelyek a magyar családok, a magyar emberek számára fontosak. Ha megengedik, akkor én most ezekről szeretnék beszélni a tisztelt Országgyűlésben. *(Dr. Schiffer András: Na, melyik családok?)*

Kezdjük talán azzal, hogy a magyar emberek számára rendkívül fontos kérdés a munkahely, és az elmúlt két hónapban - mert körülbelül két hónapja nem találkoztunk itt az Országgyűlésben, és kará-

csony előtt fejeződött be az Országgyűlés téli ülészaka -, a karácsony óta eltelt időszakban mindannyian láthattuk, hogy a magyar gazdaság nyújtott egy nagyon jó teljesítményt, elértük azt Európán belül, hogy Magyarországon csökkent a legnagyobb mértékben a munkanélküliség, a legnagyobb mértékben csökkent a munkanélküliek száma. Elértük azt az elmúlt hónapokban - a számokból most már ez is nyilvánvaló -, hogy a jövőre nézvést is vannak biztató perspektívák, hiszen Magyarország az a hely, ahol egyébként Európán belül a legmagasabb gazdasági növekedés volt a 2014-es esztendőben. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek tehát mindannyian azt jelzik, hogy Magyarország olyan helyé vált, ahol van a jövőre nézve biztató kilátás, van biztató perspektíva.

Ugyanakkor vannak olyan veszélyek is, amelyekről őszintén kell beszélnünk a tisztelt Országgyűlésben. Beszélnünk kell arról - mert a magyar családokat fenyegető veszély -, hogy a magyar kormány és a magyar parlamentnek a következő hónapokban is nagy hangsúlyt kell fektetnie arra, hogy odafigyeljen, mi történik a határainktól keletre, hogyan alakul az Ukrajnában kialakult sajátos, furcsa háború, az a konfliktus, amely most ugyan éppen egy tűzszünetben végződött. És reményeink szerint ez így is marad, hiszen Magyarország és a magyar emberek mindvégig a béke pártján álltak, ahogy a kormány is a béke oldalán állt, de ez természetesen fenyegeti a magyar gazdaság teljesítményét, fenyegeti a Kárpátalján élő magyar honfitársainkat, és egy állandó készenléti helyzetet jelent Magyarország számára.

Beszélnünk kell arról is, tisztelt képviselőtársaim, hogy az elmúlt hónapokban váltak nyilvánvalóvá azok az adatok, amelyek a menekülthelyzet szempontjából is fenyegetést jelentenek Magyarországra. Az elmúlt két hónapban ismerhettük meg azokat az adatokat, hogy mióta 2012 végén megváltoztattuk a Magyarországon korábban a menekültekkel kapcsolatban folytatott gyakorlatot, azóta húszszorosára nőtt a Magyarországra érkező úgymond politikai menekültek száma. *(Szabó Timea: Pontosan!)* Őszintén kell beszélnünk arról, hogy az a több mint 43 ezer ember, aki Magyarországon keresztül próbál bejutni az Európai Unióba, ez most már az egész Európai Unión belül a második legnagyobb szám. Olaszország az a hely, ahol talán a legtöbb menekült próbál bejutni az Európai Unióba, de rögtön utána Magyarország következik.

Arról is őszintén kell beszélnünk, tisztelt képviselőtársaim, hogy e téren december óta a helyzet nem javult, hanem kifejezetten romlott. Romlott abban a tekintetben, hogy januárban a Magyarországra érkeztetett menekültek száma gyakorlatilag elérte a felét a tavalyi esztendő összes megérkező menekültjének. Beszélnünk kell tehát arról, hogy ezt a problémát hogyan akarjuk kezelni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Valószínűleg az Európai Unió hozzáállása is e téren megváltozik, de azt gondoljuk, hogy Magyarországnak ezt nincs ideje

kivárni. Magyarország nem képes arra - bár jelentősen csökkentettük a munkanélküliséget -, hogy menekülteknek nagy számban munkahelyeket hozzon létre. Magyarország nem képes arra, hogy megélhetési bevándorlókat nagy számban fogadjon. Ezért mi azt gondoljuk, hogy ebben a kérdésben a parlamentnek és az Országgyűlésnek is lépnie kell. De azt látunk, tisztelt képviselőtársaim, hogy csak akkor tudunk hatékony megoldást alkalmazni, ha visszatérünk a 2012 előtt alkalmazott gyakorlathoz, illetve talán még szigorítunk is rajta *(Szabó Timea: Micsoda?)*; akkor, ha egyértelműen kimondjuk, hogy a Magyarországra érkező megélhetési bevándorlókat idegenrendészeti őrizetbe vesszük *(Szabó Timea: Eddig is így volt!)*, egészen addig, amíg a kérelmüket el nem bíráljuk, ellenőrzés alatt tartjuk, és azt követően pedig a lehető legrövidebb időn belül azokat, akik menekültstátusra nem jogosultak, az országból kiutasítjuk. *(Szabó Timea: Eddig is ez történt!)*

Látunk kell, hogy ha ehhez a gyakorlathoz, ami 2012 előtt volt, visszatérnénk, akkor, tisztelt képviselőtársaim, ismét szembekerülünk az Európai Unióval. A magyar kormány az elmúlt években minden alkalommal, amikor kötelezettségszegési eljárást folytat ellenünk, megpróbált megállapodásra jutni. Ebben a kérdésben azonban nem tudunk megállapodásra jutni, itt lépniünk kell. Éppen ezért tisztelettel szeretném kérni itt a parlament nyilvánossága előtt is a kormányt, hogy ebben a kérdésben folytasson nemzeti konzultációt, nyerje meg hozzá a magyar családok támogatását, mert tisztán akarjuk látni, hogy ebben a kérdésben hogyan gondolkodnak az emberek. *(Szabó Timea közbeszól.)*

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét L. Simon László államtitkár úré a szó.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindazok a kérdések, amelyeket a frakcióvezető úr az előbbi felszólalásában érintett, valóban a magyar társadalom egészét érintő súlyos ügyek. Az ukrajnai válsággal kapcsolatosan, azt hiszem, hogy nagyon alapos, pontos tájékoztatást kaptunk ma Sijjártó miniszter úrtól, illetve a parlamenti frakciók vezetői a hét végén miniszterelnök úrtól kaptak tájékoztatást. Minden tisztelegesen gondolkodó magyar embernek ugyanaz az érdeke: béke legyen Ukrajnában, és ez a béke elsősorban szolgálja a kárpátaljai magyar kisebbség érdekét. Erről ezért nem is kívánok többet szólni.

Viszont, amit frakcióvezető úr mondott a bevándorlással kapcsolatban, ez egy súlyos probléma. Napjainkban a kialakuló médiavitában az ellenzéki megszólalók, önmagukat szakértőnek kikiáltó értelmiségiek azt próbálják bebizonyítani, hogy ez csak valami kommunikációs fogás a kormányzat részéről, illetve a kormánypárti frakció részéről. Ma reggel

egyenesen azt hallottuk a Kossuth rádióban a Magyar Liberális Párt vezetőjétől, a parlamentben jelenleg is helyet foglaló Fodor Gábortól, hogy ez valójában nem is olyan súlyos probléma, ezt csak a kormány próbálja felnagyítani, kvázi egy elterelő hadműveletként, más fontos problémákról elterelve a figyelmet.

(14.10)

Az előbb, amit a képviselő úr elmondott, azt néhány számmal ki kell egészítenem, mert valóban ma ott tartunk, 2015 elején, hogy a Magyarországra irányuló bevándorlás a második helyet foglalja el Európában. Gondolják végig azt, tisztelt képviselőtársaim, hogy míg 2014-ben Észak-Afrikából a nyugat-mediterrán térségbe irányuló bevándorlók száma összesen 7842 volt - tehát 7842 -, addig ugyanezen idő alatt a Nyugat-Balkánról Magyarországon keresztül az Európai Unióba illegálisan belépőknek a száma 43 357 fő volt. Ez önmagáért beszél, tisztelt képviselőtársaim. Nem is kéne elmondanom a további számokat, de azért, hogy világosan lássák képviselőtársaim, hogy a kormány miért kíván nemzeti konzultációt indítani ebben a kérdésben, néhány számra még fölívom a figyelmüket. *(Szabó Timea: Az alapfogalmakkal sincsenek tisztában!)* Ugyanis igaz az, amit képviselő úr mondott, hogy hússzorosa a bevándorlás növekedése két év alatt, de hogyha ezt szétbontjuk különböző népeiségekre és országokra, akkor ennél sokkal súlyosabb adatokat kapunk. *(Szabó Timea közbeszól.)*

Nézzük csak a koszovói menekülteket, tisztelt képviselőtársaim! 2012-ben 226 koszovói menekült lépte át Magyarországot határait illegálisan - 226. 2013-ban ez növekedett 6212-re, majd 2014-ben 21 453 lett. Ez, tisztelt képviselőtársaim, százszoros növekedés. Koszovó viszonylatában az illegális bevándorlók száma százszoros növekedést mutatott két év alatt. *(Zaj. - Közbeszólások az ellenzéki oldalon.)* Összességében azt tudjuk mondani, hogy míg 2012-ben 2187-en lépték át illegálisan Magyarország határait *(Az elnök csenget.)*, 2013-ban 18 900-an, addig 2014-ben 42 777-en.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az nem a kormány ármánykodása, hogy ma azzal kell szembenéznünk, hogy másfél hónap alatt 25 ezren lépték át ugyanúgy a határokat; 25 ezren lépték át illegálisan idén januárban és február első két hetében. Tisztelt Képviselőtársaim! Önök homokba dughatják a fejüket, önök mondhatják azt, hogy ez csak a kormány problémája, ön bekiabálhat, és megzavarhatja az én hozzászólásomat, tisztelt képviselőtársam, de hogyha ön megkérdezné azokat az egyéni képviselőket, akik Magyarország déli térségében végzik a munkájukat, akkor pontosan tudná azt, hogy ez milyen égő fájdalom, és mekkora nagy kihívás és teher a magyar politikusok, a valóban a magyar választópolgárokért dolgozó magyar politikusok, mindannyiunk számára,

tisztelt képviselő asszony *(Szabó Timea: Ez neked egy égő fájdalom!)*, és akkor nem kiabálna be.

Eppen ezért azt tudom ígérni a frakcióvezető úrnak, hogy a kormány - meghallgatva azt, amit frakcióülésen is elmondtak képviselőtársaim - ebben a kérdésben nemzeti konzultációt fog indítani, és ennek keretében megpróbáljuk meghatározni azokat a helyes lépéseket, amivel a magyar társadalom többsége elégedett lesz és egyetért. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Gúr Nándor jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

GÚR NÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Magyar Zoltán, Jobbik; Turgyán Tamás, szószóló; Szávay István, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Ikotity István, LMP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Demeter Márta, MSZP.

A szerdai napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Szél Bernadett, LMP; Tóth Bertalan, MSZP; Dúró Dóra, Jobbik; Simicskó István, KDNP; Tuzson Bence, Fidesz.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Lukács László György, Jobbik; Ikotity István, LMP; Demeter Márta, MSZP.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Tájékoztatom Önöket, hogy a 197 országgyűlési képviselőből határidőben valamennyi képviselő leadta saját, illetve hozzátartozói vagyonyilatkozatát. A vagyonyilatkozatok nyilvánosak, és az Országgyűlés honlapján megtekinthetők.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom Önöket, hogy Gógös Zoltán MSZP-s országgyűlési képviselő **mentelmi jogának** felfüggesztésére vonatkozó indítvány érkezett a Debreceni Járásbíróságtól magánvádas ügyben, ezt megvizsgálásra kiadtam a Mentelmi bizottságnak. A bizottság a kezdeményezést megtárgyalta, a döntésre a mai napon kerül sor.

Tisztelt Ház! Tájékoztatom Önöket, hogy az **Országgyűlés 2015. évi tavaszi ülészakájának javasolt munkarendjével** kapcsolatban a Házbizottság és a frakciók képviselői között nem született konszenzus, ezért az országgyűlési törvény 13. § (6) bekezdése értelmében a munkarendről az Országgyűlés dönt.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse a javasolt munkarendet.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés döntése a 2015. évi tavaszi ülészak munkarendjéről.

Az Országgyűlés 2015. évi tavaszi ülészakán február 16-tól az alábbiak szerint ülésezik: február 16. és 18., hétfő és szerda; február 20. és 23., péntek

és hétfő; március 2-3-4-5. és március 9., hétfő, kedd, szerda, csütörtök és hétfő; március 16-17-18-19. és március 23., hétfő, kedd, szerda, csütörtök és hétfő; március 30-31., április 1-2., valamint április 7., hétfő, kedd, szerda, csütörtök és kedd, április 6. húsvéthét-fő miatt; április 13-14-15-16. és április 20., hétfő, kedd, szerda, csütörtök és hétfő; április 27-28-29-30. és május 4., hétfő, kedd, szerda, csütörtök és hétfő; május 11-12. és május 19., hétfő, kedd és hétfő; május 15-18. között a NATO tavaszi közgyűlésére kerül sor; május 26-27-28-29., kedd, szerda, csütörtök és péntek; május 25. pünkösdhétfő; június 1., hétfő; június 8-9-10., hétfő, kedd, szerda; június 15. hétfő.

Az Országgyűlés bizottságai a részletes vitákat a plenáris ülések második hetében folytatják le. Pénteken a képviselők megbízatásukkal összefüggő egyéb feladataikat látják el.

A plenáris ülések munkarendje: a február 16. és 18., hétfő, szerda, valamint a február 20. és 23., péntek és hétfői ülések munkarendjét az adott ülések napirendi javaslatai tartalmazzák.

A plenáris ülések munkarendje 2015. március 2-ától az ülés első hetében, hétfőn: kezdés 13 órakor, napirend előtti felszólalások körülbelül 13-14 óra között; napirend elfogadása; határozathozatalok körülbelül 14 órától; interpellációk 14-16 óra között; azonnali kérdések és válaszok órája 16-17 óra között; határozathozatalok körülbelül 17 órától; befejezés a napirendi pontok megtárgyalása után.

Kedden kezdés 9 órakor napirend előtti felszólalásokkal 9-10 óra között; határozathozatalok körülbelül 10 órától; befejezés a napirendi pontok megtárgyalása után.

Szerdán kezdés 9 órakor, befejezés a napirendi pontok megtárgyalása után.

Csütörtökön kezdés 9 órakor, befejezés a napirendi pontok megtárgyalása után.

Az ülés második hetében, hétfőn kezdés 11 órakor napirend előtti felszólalásokkal körülbelül 11-12 óra között; kérdések 12-13 óra 30 perc között; azonnali kérdések és válaszok órája 13 óra 30 - 14 óra 30 perc között.

Az ülések második hetében a napirend előtti felszólalások elhangzását az Országgyűlés 2015. február 16-ai ülésén elfogadott határozati házzsabályi rendelkezésektől való eltérés biztosítja. A házelnök az Országgyűlés üléseit szükség szerint más napokra is összehívhatja. Az Országgyűlés a munkarendtől az ülés napirendjének elfogadásáról történő szavazás után szükség szerint eltérhet.

ELNÖK: Köszönöm. Most megadom a szót Farkas Gergely képviselő úrnak, a Jobbik a képviselőjének, háromperces időkeretben.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Azzal kell kezdenem, hogy én mindig is örülök, ha a házvezetés fejlődik, és abban, hogy idén már osztottak ki ülésrendre vonatkozó kártyákat, amik itt szoktak ilyenkor üléskezdeskor várni min-

ket, ebből már azt látom, hogy önök is belátták, teljesen felesleges, ugyanis a valóságnak semmilyen köze nincs ahhoz, amit önök előre meghatároznak, és ez, úgy gondolom, kritika is az elmúlt négy és fél év üléséhez, törvényhozási gyakorlatára.

Erről a mostani új, kéthetes ülésezési rendről is azt kell elmondanunk, hogy ez egy álvita, álkérdés, mert nem ez a valódi kérdés, hogy egyhetes vagy kéthetes ülésezés lesz, hanem hogy a kormány és a Fidesz frakciója mikor fog áttérni végre arra a rendre, miszerint kiszámíthatóan, tervezhetően, időben benyújtják a javaslatokat, arra hagynak elég időt, merthogy az elmúlt négy és fél évben nem volt erre példa.

(14.20)

Sokkal inkább arra volt példa, hogy állandóan házzsabálytól való eltéréssel kellett elfogadni törvényeket, néhány napot hagytak a törvény benyújtásától kezdve azok elfogadásáig arra, hogy egyáltalán az ellenzéki frakciók megnézhessek azokat, hozzászólhassanak, érdemi vita nem alakult ki a parlamentben, egyeztetéseket nem lehetett lefolytatni, módosító javaslatokkal számtalan alkalommal átírták ezeket a törvényjavaslatokat. A Törvényalkotási bizottságban már rendszeressé vált, hogy olvasási szünetet kell elrendelni azért, hogy az ott kiosztott több tíz oldalas módosító javaslatokat egyáltalán át tudják lapozni a képviselők, hogy tudják, miről kell szavazniuk néhány perccel később. Tehát ez a gyakorlat az, ami felháborító, és itt nem az egyhetes-kéthetes ülésezés a fő kérdés - mert ez egy álvita, egy álkérdés -, hanem az, hogy az önök kormánya és az önök frakciója mikor fog végre tervezhetően, kiszámíthatóan ráállni arra, hogy tényleg a parlament méltóságának megfelelően zajljék a törvényhozás.

Ami viszont probléma ezzel a kéthetes ülésezéssel, az a második hét hétfője, amely napot azáltal, hogy nem fognak elhangzani interpellációk, nem szükséges határozatképesség, teljesen eljelentéktelenítik, ugyanis borítékolható az, hogy üres padsorok lesznek itt velünk szemben, az államtitkárok egymagukban fognak válaszolni a kérdésekre. Úgy gondolom, hogy ahelyett, hogy azt erősítsék, hogy visszaadjuk a társadalomnak azt a hitét, hogy itt érdemi munka folyik, igenis a parlamenti munkának van becsülete, önök az ellenkező irányba tesznek lépéseket, és azt fogják elérni, hogy még inkább jelentéktelenné válik, még inkább közrohej tárgya lesz a parlamenti munka a társadalom részéről, a választópolgárok részéről.

Ez a nagy probléma ezzel, és az is probléma, hogy például interpellációkra - amely egy komoly lehetőség arra, hogy a parlament gyakorolja a kormány ellenőrzési jogkörét - csak kéthetente lesz lehetőség. Való igaz, hogy ugyanakkora időkeret fog rendelkezésre állni, de akkor sem mindegy, hogy kéthetente van arra lehetőség, hogy önök szavazzanak, vagy pedig minden héten meg tudjuk ezt tenni. Ösz-

szességében tehát továbbra is álvitának tartjuk, nem ez a fő kérdés, hanem hogy önök mikor állnak át arra, hogy kiszámíthatóvá teszik a törvényhozást.

Ezen kellene inkább dolgozni, nem pedig eljelentékteleníteni a parlamenti munkát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Szél Bernadett képviselő asszony következik, az LMP képviselőjeként. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt képviselőtársaim, különösen tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, régóta lehetett már hallani, hogy önök erre készülnek, hogy áttérnek egyfajta kéthetes ciklusra. Ez most bekövetkezett, és félok, hogy az ellenzék jogosítványainak ez további csökkenését fogja eredményezni, ezért kérte azt az LMP frakciója, hogy nyáron a tapasztalatok fényében vizsgáljuk felül a tapasztalatokat, hogy az elmúlt hónapban pontosan mit eredményezett nemcsak a Ház méltóságával és az ellenzéknek az ellenőrzési jogosítványával kapcsolatban ez az új ülésrend, hanem az állampolgárok mit gondolnak arról, hogy mit okoztak önök ezzel a parlamenti munkának, és ezáltal miként tudjuk őket jobban képviselni, a heti ciklusban vagy a kétheti ciklusban.

Az interpellációk valóban egy fájó pont, bár az LMP elérte, hogy ne másfél órára csökkentsék kéthetente ezt az időintervallumot, hanem maradjon két óra, de azért hozzáteszem, hogy kéthetente kettő óra nem egyenlő heti egy órával, hiszen a politikai agenda annyira gyors, hogy mindenképpen hasznosabb lenne, ha hetente tudnánk önöket arról kérdezni, hogy mi a véleményük bizonyos kardinális kérdésekről. Erre mostantól nem lesz lehetőségünk.

Szintén kifogásoltam azt, hogy nem lehet tudni, hogy mi lesz a televíziós közvetítésekkel, hiszen nemcsak mi szeretnénk önöket ellenőrizni, hanem az állampolgárok mindannyian ellenőriznek minket, amikor televízióon keresztül nézik a munkánkat itt bent. Sajátos módon elég cinikus módon utasították el az ezzel kapcsolatos kérdéseimet. Én szeretném, ha önök nagyobb figyelmet szentelnének annak, hogy a teljes parlamenti munka követhető legyen minden egyes magyar állampolgár számára. A közszolgálati funkció pontosan ezt jelenti, hogy ilyen megkereséseknek, ilyen követeléseknek engedni kell tudni.

Szintén problémásnak tartom azt, és önöknek nyilván kényelmesebb, ha nem kell felutazniuk hetente Budapestre, de tényleg azt gondolom, hogy az, hogy a választópolgárokat kéthetente egy kihalt ülésterem látványa fogja fogadni, amit már azért megszoktak az előző ciklusból, de hogy teljesen nyilvánvaló lesz az, hogy nem zajlik érdemi munka, mert önök ezzel a javaslattal is egy olyan irányban mozdítják el a parlament működését, amely gyakorlatilag a mi munkánkat megnehezíti, az ellenőrzési jogainkat csökkenti.

Problémásnak tartom azt is, hogy az önök hozzáállása az elmúlt évek során, holott kaptak számos

visszajelzést, hogy ez nem szimpatikus a magyar emberek számára, nem változott. Önök leszoktatták önmagukat a gondolkodásról, gombnyomogató képviselőkké váltak *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, nincsenek érdemi viták itt bent az ülésteremben, és nincsenek érdemi viták a bizottságokban sem. Képesek voltak ma is úgy leszavazni a MET-tel kapcsolatos LMP-s indítványt, hogy egész egyszerűen nem mondták, hogy miért teszik meg azt. Azt gondolom, hogy a parlament méltóságát leginkább az veszélyezteti, ha olyan képviselők ülnek bent, akik nem indokolják meg a döntéseiket, és egy olyan munkarendet vezetnek be, amelyben még itt bent se kell tartózkodni meghatározott időközönként, hogy például a sajtó munkatársai számára válaszolniuk kelljen bizonyos kérdésekre.

Összességében az LMP frakciója *(Az elnök a csengető megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* nemmel fog szavazni erre az indítványra. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Most Harangozó Tamás Attila MSZP-s képviselő úr a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elmondtuk a házbizottsági ülés után is, nem változott a véleményünk, ez a javaslat visszaélészerű, hiszen az országgyűlési törvény, a házszabály heti ülésezésre van kialakítva, és önök nem ezeket a törvényeket módosítják, hanem egyszerű napirend-megszavazással, illetve házszabálytól eltéréssel kívánják visszaélészerűen megkerülni ezeket a törvényeket.

Már részt csorbítja az ellenzéki jogosítványokat. Nem kell messzire menni, a lényeg az, hogy a heti interpellációs lehetőségeket elveszik az ellenzékétől, és csak kéthetente lehet ezzel az eszközzel élni, ezen semmit nem változtat, ha kéthetente több idő lesz rá.

De a legfontosabb az, hogy nem ad garanciát a kiszámítható minőségi jogalkotásra, ami állítólagosan ennek a javaslatnak a legfontosabb része. Hogy mennyire nem, arról a parlament kezdése és ennek a hétnek az ülésezése ad leginkább támpontot, hiszen elnök úr a javaslatát még a házbizottsági ülés előtt úgy küldte ki írásban, hogy már most hétfőtől e menetrend szerint kezdődött volna a parlament ülése, mire kiderült, hogy a kormány olyan két új törvényjavaslatot hoz be a parlament elé, amely azonnal hamvába holtta tette ezt az ötletet, azonnal meghazudtolta, hogy egyébként ez a javaslat elindulhasson ezen a héten. Most épp március 1-jéről beszélnek. Nem látjuk annak a garanciáját sem, hogy az is össze fog jönni.

Miről van szó? Pontosán arról van szó, képviselőtársaim, hogy ezen a héten itt a javaslatuk szerint két olyan törvényt fogunk kivételes eljárásban tárgyalni, sőt összesen három olyan törvényt, amelyet azért kell tárgyalnunk, mert önök kapkodó, hozzá nem értő, minősíthetetlen módon hozzák a törvényeket. Az egyik ilyen az EKAER, a közúti árullen-

örző rendszer, ami vállalkozások ezreit, tízezreit veszélyezteti a rossz működésével, ilyen a devizahiteles törvényük kijavítása, amit szintén kapkodás közepette rengeteg hibával fogadtak el, és ilyen a jövődéki törvény, amely majdnem egy teljes egész ágazatot tett tönkre, és talán emlékeznek rá, januárban komoly üzenetetés volt a Fidesz-frakció és a kormány között, hogy akkor kinek van ebben igaza.

Végezetül, ami a legfontosabb, az igazi ok a Házbizottságban is elhangzott, tisztelt képviselőtársaim, a dolog arról szól, hogy önöknek a második héten nem kell jelenléteket biztosítaniuk az Országgyűlésben, magyarul, a kormánypárti többség képviselői nemcsak a dupla fizetés után, a miniszteri biztosság és egyéb más dupla juttatás után rohangásznak, hanem nem akarnak, csak kéthetente bejárni a munkahelyükre dolgozni.

Erről szól a történet, minden más az púder. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Varju Lászlóé a szó.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem csodálom, hogy a házbizottsági ülésen nem jutottak egyetértésre abban, hogy hogyan is alakuljon a munkarend, hiszen ami az előterjesztésben megjelenik, egyértelműen el nem fogadható. Ennek oka természetesen sok fejezetben felsorolható, és ebből néhányat már hallottunk is, de az egyik legnagyobb probléma az, hogy mindaz, amit önök itt előterjesztenek, azoknak az előkészítettsége olyan, hogy az nagyon sok vitativalót hagy maga után. Éppen ezért ez a munkaforma így nem támogatható. Különösen nagy baj az, ha önök ezen a korábbi gyakorlatukon nem is akarnak változtatni, és olyan módon például ma is a gazdasági bizottsági ülésre bekerülő törvénytervezet képviselői módosító indítványa jön be ad hoc jelleggel elbújtatva, miközben a kormány kezdeményezi; ennek így semmilyen módon, azt gondolom, nincs értelme.

Ha önök képesek lesznek arra, hogy az előkészítő munkát olyan módon végezzék, hogy érdemi vitára kerülhessen sor, akkor talán lesz ebből olyan munkarend, ami támogatható. Egyidejűleg van egy korábbi ígérvényük, aminek mind ez ideig nem tettek eleget, hogy a bizottsági üléseknek kellő nyilvánosságot eddig nem adtak, ezért természetesen az ellenzéki pártok és így a Demokratikus Koalíció is abban érdekelt, hogy igen, itt a plenáris ülésen minél több mindenről lehessen szó ejteni.

(14.30)

De az, hogy önök a törvényalkotás valódi területét elhelyezik és eldugják a bizottsági ülésekre, majd egyébként azt megpróbálják eltussolni, ez elfogadhatatlan, és ebben a formában ez semmiképpen nem támogatható.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a független képviselők körében.)*

ELNÖK: Gulyás Gergely képviselő úr következik, a Fidesz részéről.

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az új házszabály elfogadását követően a részletes vita egy része valóban a bizottságokhoz került át. Már akkor jeleztük, hogy az új házszabály nem hoz változást a tekintetben, hogy a Ház mind hetes, mind kéthetes, mind háromhetes ülésezési rend mellett tud működni; ez így volt a korábbi házszabálynál is.

Ugyanakkor szerintem nem lehet vitatni azt, hogy a tervezettebb törvényalkotáshoz éppen arra van szükség, hogy a parlamenti munkahetet inkább egy bizottsági munkahét kövesse, és a bizottsági munkának is legyen megfelelő súlya, és megfelelő idő arra, hogy ezt ki tudjuk használni.

Ami a nyilvánosságot illeti: szeretném tájékoztatni Varju képviselő urat, hogy az ellenzéki kérést megfogadva tettük lehetővé azt, hogy a Törvényalkotási bizottság minden egyes ülése bármilyen tévétársaság számára közvetíthető *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Köszönjük.)*; pontosan ugyanolyan feltételek érvényesek a Törvényalkotási bizottság munkájára, mint amelyek az Országgyűlés plenáris ülésére.

Ami az ellenzéki jogosítványokat illeti: az ellenzék ellenőrzési jogosítványai semmilyen tekintetben nem csorbulnak az új rendszerben *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Interpelláció!)*, pontosan úgy van lehetőség minden héten azonnali kérdést feltenni az ellenzéki képviselőknek, mint ahogy eddig lehetett. Azoknak az ügyeknek a tisztázására, amelyek azonnali politikai kérdéseket vetnek föl, eddig is az azonnali kérdés intézménye szolgált; és ugyanennyi időben lesz lehetőség interpellációra is, mint eddig, és a kérdések feltételére is.

Mindig nemzetközi gyakorlatra hivatkozik az ellenzék. Azt tudjuk mondani, hogy az Európai Unió számtalan tagállamában nincsen hetes ülésezési rend *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Ezek működő országok!)*, sem Ausztriában, sem Németországban, sem a visegrádi államok egyikében sincs ilyen, de Franciaországban, Litvániában és Szlovéniában sincsen heti ülésezési rend.

Magyarországon továbbra is heti ülésezési rend lesz, éppen annak érdekében, hogy a második héten is az ellenzéki jogosítványokat valamennyi ellenzéki frakció gyakorolhassa.

Ezért nem értjük azt, hogy ezt az abszolút jó szándékú, a törvényalkotást egyébként érdemben lassító javaslatot az ellenzék miért nem tudja támogatni. Ha valaki megnézi azt, hogy egy jogszabály elfogadása ezt követően mennyi időt vesz igénybe, akkor azt látja, hogy míg eddig négy hét alatt lehetett egy törvényt elfogadni, most rendes eljárás mellett ez öt hét lesz, tehát ilyen értelemben a jogalkotás is lassul.

Végül szeretnék kitérni arra, hogy most a házszabálytól eltérésre miért van szükség, és miről szavaznak az ellenzéki képviselők. A házszabálytól eltérés azt teszi lehetővé, hogy a második héten is lehessen napirend előtti felszólalás. Tehát akkor, amikor most döntünk a házszabálytól eltérésről, akkor az ellenzéki képviselőknek arról kell döntenie, hogy kívánják-e élni a második, a B-héten is a napirend előtti felszólalás lehetőségével. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)* A mi frakciónk ezt támogatni fogja. Mi azt szeretnénk, ha önöknek semmilyen ellenőrzési jogosítványa nem sérülne, ezért, ha önök is úgy döntenek, és támogatják a házszabálytól eltérést, akkor e tekintetben sem fog semmilyen ellenzéki ellenőrzési jogosítvány a legcsekélyebb mértékben sem csorbulni. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most az Országgyűlés döntése következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a 2015. évi tavaszi ülészakájának javasolt munkarendjét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 117 igen szavazattal, 50 nem ellenében, tartózkodás nélkül a munkarendre vonatkozó javaslatot elfogadta.

Tisztelt Ház! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretéről, a vezérszónoki felszólalásokról az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Soron következik a napirenden kívüli felszólalások rendjét érintő, **házszabálytól eltérés döntéshozatala**. A Házbizottság ülésén nem alakult ki egyetértés ebben a kérdésben, ezért felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse elnöki jogkörben előterjesztett javaslatomat.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Javaslat a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérésre. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 13. § (6) bekezdésében biztosított jogkörömben eljárva - tekintettel arra, hogy a Házbizottságban nem alakult ki teljes egyetértés a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérés kérdésében - az alábbiakat javaslom az Országgyűlésnek. Az Országgyűlés a 2015. évi tavaszi ülészakáján - ha több hétre fogadja el napirendjét - a határozati házszabály 18. § (5) bekezdése szerinti rendkívüli ügyek tárgyalása során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezésektől, hogy a képviselőcsoport nevében annak vezetője vagy a képviselőcsoport általa felkért tagja - a határozati házszabály 18. § (5) bekezdésében biztosított lehetőségen felül - napirenden kívüli felszólalásra az ülés második hetére eső, a napirendben megállapított további egy napján is jogosult legyen azzal, hogy a felszólalási szándékot a képviselőcsoport vezetőjének legkésőbb a második hét első ülésnapjának megnyitása előtt egy órával írásban be kell jelentenie a házelnöknek.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Kérdezem képviselőtársaimat, hozzájárulnak-e a házszabálytól való eltéréshez. Most szavazzanak, kérem! *(Szavazás.)*

A Ház a házszabálytól való eltéréshez 142 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett hozzájárult.

Tisztelt Országgyűlés! Most a kérdések tárgyalásával kapcsolatos házszabálytól eltérés döntéshozatala következik. A házbizottsági ülésen ebben a kérdésben sem alakult ki konszenzus, ezért felkérem Gúr Nándor jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett javaslatot.

GÚR NÁNDOR jegyző: Javaslat a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérésre. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 13. § (6) bekezdésében biztosított jogkörömben eljárva - tekintettel arra, hogy a Házbizottságban nem alakult ki teljes egyetértés a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérés kérdésében - az alábbiakat javaslom az Országgyűlésnek. Az Országgyűlés a 2015. évi tavaszi ülészakáján - ha több hétre fogadja el napirendjét - a kérdések tárgyalása során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezésektől, hogy az ülés második hetére eső, a kérdések napirendi pontját tartalmazó ülésnapján csak az a kérdés legyen tárgyalható, amelyet az ülésnapot megelőző munkanapon 9 óra 30 percig benyújtottak.

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e a házszabálytól való eltérést. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 143 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül a házszabálytól való eltérésre vonatkozó indítványt elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most két előterjesztés **kivételes eljárásban történő tárgyalásáról** határozunk.

A kormány azt kezdeményezte, hogy a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseivel összefüggő, valamint egyéb magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló T/3117. számú előterjesztés kivételes eljárása során a módosító javaslatok benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő harmadik óráig legyen lehetőség, az összevont vitára február 18-án, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra február 20-án kerüljön sor.

A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 99 képviselőnek az igen szavazatára van szükség.

Most a döntéshozatal következik. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e a T/3117. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 143 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett az indítványt elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszabály 62. § (5) bekezdése szerint a kivételes eljárásban az előterjesztés részletes vitáját a Törvényalkotási bizottság folytatja le. Az elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására 17 óra 40 percre van lehetőség. A törvényjavaslat összevont vitájára február 18-án, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra pedig február 20-án kerül sor.

(14.40)

Tisztelt Országgyűlés! A kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvénynek az Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszerrel összefüggő módosításáról szóló T/3118. számú előterjesztést. A kormány azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő három órában legyen lehetőség; az összevont vitára február 18-án kerüljön sor; az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra február 20-án kerüljön sor.

A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról tehát az Országgyűlés vita nélkül határoz a képviselők abszolút többségével.

Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/3118. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 144 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett az indítványt elfogadta.

Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszabály 62. § (5) bekezdése szerint a kivételes eljárásban az előterjesztés részletes vitáját a Törvényalkotási bizottság folytatja le. Az elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására a mai napon további három órán belül, azaz 17 óra 41 percre van lehetőség. A törvényjavaslat összevont vitájára február 18-án, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra pedig a február 20-ai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló T/2250. számú törvényjavaslat általános vitájára a február 18-ai ülésnapon ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nem fogadta el!) Számoljuk meg? (Dr. Szél Bernadett: Igen! - Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi ajánlásról döntünk**. Bejelentem, hogy a szerdai napon elsőként a T/3118. számú törvényjavaslat összevont vitájára kerül sor, másodikként pedig a T/3117. számú törvényjavaslat vitájára kerül majd sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadják-e napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Ház! Most a napirendi javaslat szerinti döntésekkel folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság csütörtöki ülésén javaslatot tett arra, hogy az Országgyűlés a honvédelmi feladatok 2013. évi megvalósításáról, a Magyar Honvédség felkészítéséről, állapotáról és fejlesztéséről szóló, titkos minősítéssel előterjesztett **beszámoló határozathozatalára a tárgyaló bizottságot** kérje fel.

A Házszabály 85. § (1) bekezdése alapján erről az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse a Házbizottság B/2456/2. számú javaslatát.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság javaslata bizottság beszámolóról történő határozathozatalra való felkérésére. A Házbizottság az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 27/B. §-ában, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II.24.) országgyűlési határozat 85. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogköre alapján javasolja az Országgyűlésnek, hogy a honvédelmi feladatok 2013. évi megvalósításáról, a Magyar Honvédség felkészítéséről, állapotáról és fejlesztéséről szóló, titkos B/2456. beszámoló esetén a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottságot kérje fel a beszámolóról történő határozathozatalra.

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, hogy felkéri-e a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottságot a B/2456. számú beszámoló határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 165 igen szavazattal, 9 nem ellenében, tartózkodás nélkül a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **bizottsági tisztviselő és tagok választására** előterjesztett javaslatról döntünk. Elnöki jogkörömben személyi javaslatokat terjesztettem elő S/3121. számon.

Az Országgyűlés a Népjelölti bizottságba Novák Előd helyett Vágó Sebestyént a bizottság alelnökévé; a Gazdasági bizottságba Latorcai János korábban megüresedett tagsági helyére Manninger Jenőt; a Nemzetbiztonsági bizottságba Galambos Dénes helyett Csizi Pétert; a Népjelölti bizottságba Kucsák László helyett Révész Máriuszt; a Vállalkozásfejlesztés

tési bizottságba Möring József Attila korábban megüresedett tagsági helyére Törő Gábort; a Törvényalkotási bizottságba Csizi Péter helyett Galambos Dénest, Kara Ákos korábban megüresedett tagsági helyére Tapolczai Gergelyt a bizottság tagjává megválasztja.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház a személyi javaslatot 171 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mentelmi ügy megtárgyalása** és határozathozatala.

A Mentelmi bizottság a Debreceni Járásbíróság megkeresésére H/3069. számon határozati javaslatot terjesztett elő Gógös Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban.

Megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni, 5 perces időkeretben.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Debreceni Járásbíróság 5-B-1080/2014/5. számú átiratában indítványozta Gógös Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmazás vétsége miatt dr. Kun Péter feljelentése alapján.

A feljelentés szerint a Hajdú Online-on, továbbá az MSZP hivatalos weblapján 2014. február 25. napján főcím alatt megjelent az a valótlan közlemény (Novák Előd közbeszól.), hogy maffia alakult a hortobágyi földek megszerzésére, továbbá hivatalos sajtótájékoztatóon Gógös Zoltán képviselő kijelentette, miszerint a földosztást Kun Péter bábáskodásával bonyolították le, ő volt a bírálóbizottság elnöke, ugyanakkor ő maga is több mint 600 hektár földet nyert el, ami fölveti az összeférhetetlenség gyanúját is. (Derűtség az MSZP soraiban. - Novák Előd: A duplája az igazság!) A feljelentés szerint a fenti kijelentések valótlanok, a rágalmazó információkat tényként közlik nagy nyilvánosság előtt. (Novák Előd: Egyszerre hány területben?)

A feljelentő előadta még, hogy ugyan mint pályázó részt vett a Hortobágyi Nemzeti Park igazgatósága által meghirdetett földhasznábérleti pályázati eljárásban, ugyanakkor minden alapot nélkülöz az a kijelentés, miszerint a döntés meghozatalában is részt vett volna.

A Mentelmi bizottság az ügyet 2015. február 11-ei ülésén tárgyalta. Az ülésen Gógös Zoltán képviselő személyesen részt vett, és elmondta, hogy a közzétett nyilatkozatából később visszavonta azt, miszerint Kun Péter a bírálóbizottság elnöke lett volna. Gógös Zoltán képviselő a fentiekben túl fenntartotta korábbi kijelentéseit, mert álláspontja szerint nyilatkozata döntő többségében megfelel a tényeknek. Gógös Zoltán képviselő a Mentelmi bizottság előtt kifejezetten kérte mentelmi jogának felfüggesztését.

A Mentelmi bizottság hatáskör hiányában nem foglalkozott a cselekmény büntetőjogi értékelésével. Magánvádas ügyekben követett, a mentelmi jogot töretlenül fenntartó gyakorlata a mentelmi jog célját, az Országgyűlés, illetve a képviselők zavartalan munkavégzését kívánja biztosítani.

A Mentelmi bizottság 4 igen, 2 nem szavazattal az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 146. § (5) bekezdés b) pontja alapján benyújtott határozati javaslatként azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy Gógös Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, kíván-e élni az 5 perces időkerettel. (Gógös Zoltán: Nem, köszönöm.) Nem kíván.

A határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel.

Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazatára van szükség.

(14.50)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Gógös Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház 21 igen szavazattal, 144 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett a képviselő úr mentelmi jogát nem függesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatali eljárásunk végére értünk. Most az **interpellációk** tárgyalásával folytatjuk munkánkat.

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házszabályi rendelkezések 124. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésében kiterjesztett jogkörével élve Hegedűs Lorántné képviselő asszony K/2841. számú írásbeli **kérdését visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a címzett Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások miniszterének feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**Lesznek-e következményei a hatalommal való visszaélésnek?**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mint emlékeztetes, a múlt év szeptemberében a rendőrség hatalmas erőket mozgósítva látványosan megszállta a norvég alap pénzeit kezelő Ökotárs Alapítvány székházát, és átkutatták munkatársai lakását is. Itt nem egyszerűen egy szakmaiatlan, túlbiztosított rendőri fellépésről volt szó. A demonstratív kivonulás és a kemény fel-

lépés nem az akció velejárója, hanem kifejezett célja volt. Ez az erődemonstráció a még néhány működő, szakmai és társadalompolitikai elképzeléseit hangoztatni merő civil szervezetnek szólt.

Az üzenet világos: a civil ellenállás hasztalan, az Orbán-rezsim még egy komoly szakmai csapattal, jelentős erőforrásokkal és nemzetközi háttérrel rendelkező szervezettel is elbánhat, ha úgy tartja kedve. Teszi mindezt önkényesen, törvénytelenül, hatalmával visszaélve. Ez pedig immár nem egyszerűen az ellenzék részéről megfogalmazott vád, hanem a bíróság jogerős határozatában rögzített tény. A bíróság ugyanis kimondta, hogy a foganatosított házkutatás és lefoglalás törvénytörő volt, mert bűncselekménynek még a gyanúja sem állt fenn az időpontban. Tehát minden jel arra utal, hogy a rendőrség politikai érdekeket kiszolgálva szegte meg a törvényeket, és alkalmazott erőt egy civil szervezettel szemben. Csak az a kérdés, hogy mindez direkt politikai megrendelés vagy egyes rendőri vezetők megfelelési kényszerének következménye.

Felszólítom államtitkár urat, hogy itt, az Országgyűlés nyilvánossága előtt adjon magyarázatot, miként válhatott a rendőrség a kormányzat kezében a civilek megfélemlítésének eszközévé. Lesznek-e következményei a hatalommal való visszaélésnek? Kivizsgálják-e, ki a felelős a jogellenes házkutatás elrendeléséért, köztisztületben álló emberek meghurcolásáért? A szolgálati törvény rendelkezése szerint a parancs jogellenes voltára fel kell hívni az eljáró figyelmét. Kérdezem államtitkár urat, hogy volt-e ilyen jelzés, vagy a rendőrségnél valóban senkinek nem tűnt fel az ordító törvénytelenység.

Mi lesz a lefoglalt iratok sorsa, figyelemmel arra, hogy a jogellenesen megszerzett bizonyítékok semmilyen eljárásban nem használhatók fel? A jogellenesen lefoglalt iratokat átadták-e a Kehinek, illetve azok alapját képezik-e az elkészült jelentésnek? Továbbá adjon választ arra, mikor fogja nyilvánosan megkövetni az érintett civil szervezeteket és a norvég kormányt az egész kormány nevében. Várom válaszáat. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kontrát Károly államtitkár úré a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A rendőrség egy alkalommal valóban a civilek megfélemlítésének eszközévé vált a kormányzat kezében, de az nem most volt, hanem 2006 októberében, tisztelt képviselő úr. *(Zaj az ellenzék és a függetlenek soraiban.)* Az ön kérdése abszurd...

ELNÖK: *(Szelényi Zsuzsannának:)* Képviselő asszony, nyugodjon meg vagy forduljon orvoshoz. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Az ön kérdése abszurd, tekintettel arra,

hogy azt sugallja, ha egy jogszabályi keretek között meghozott nyomozóhatósági döntést egy későbbi bírósági döntés tükrében felelősségi kérdésként értelmeznénk, az odavezethetne, hogy a felmentéssel vagy az eljárás megszüntetésével záruló büntetőperekben felelőst kellene keresni a nyomozóhatósági vádemelési javaslat, sőt ezen túlmenően az ügyészi vádemelés tekintetében is, sőt az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztató másodfokú bírósági ítélet esetében is.

Egy feljelentés alapján a nyomozó hatóság három döntést hozhat, képviselő úr: elutasíthatja, feljelentéskiegészítést vagy nyomozást rendelhet el. Mind a három döntés tartalmi és időbeli keretei körülhatároltak a büntetőeljárás törvény szerint. Ez alapján tehát a nyomozó hatóságnak akkor és nem máskor, az abban az időben rendelkezésre álló adatok alapján kell határoznia. Egy jogállamban az igazságszolgáltatás független hatalmi ág, ebből fakadóan mindazt, amit a nyomozó hatóság és az ügyészség igazoltnak és megalapozottnak lát, a bíróság természetesen felülbíráhatja. Az igazságszolgáltatás függetlenségét mutatja az is, hogy ugyanebben az ügyben egy másik panaszos által bejelentett, szintén házkutatást sérelmező panaszt egy másik bíróság 2014 októberében elutasított.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Fontos kiemelni, hogy a bíróság a házkutatás elrendelésének általános és különös feltételeivel összefüggésben a rendőrségnek csupán a házkutatás elrendelésének időpontjában, tehát 2014. szeptember 5-én rendelkezésére álló adatokat vizsgálta, ezért súlyosan félrevezető lehet azt sugallni, mintha a bíróság az egész ügy megalapozottsága vonatkozásában hozott volna döntéseket, képviselő úr. Arra figyelemmel tehát, hogy az ügyészség törvényességi felügyeletének gyakorlása keretében két esetben már kivizsgálta a kényszerintézkedés jogszerűségét, nem látjuk indokoltnak a felelősség megállapítására irányuló további vizsgálat elrendelését.

Tekintettel az eljárás során felmerülő költségvetési csálás büntett gyanújára, a Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség az eljárás lefolytatására a Nemzeti Adó- és Vámhivatal jelölte ki, ezért a lefoglalt iratok további sorsát illetően ők jogosultak tájékoztatást adni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megkérdem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. 2006-tal kapcsolatban szeretném kérni államtitkár urat, hogy kérdezzék meg Papp Károlyt, Pintér Sándor jelenlegi országos rendőrfőkapitányát, mielőtt még egyszer vádaskod-

nak, aki egyébként a kivizsgálást lefolytatta annak idején, és törvényes, de szakszerűtlen intézkedésnek titulálta a 2006-os rendőri eseményeket. Jelenleg ma ő az önök országos rendőrfőkapitánya.

Államtitkár Úr! Itt jogerősen, törvénytelenül rohantak le a civileket. Egyszerű kérdéseket tettem fel: ki a felelős, ki adta ki az utasítást, és a törvénytelen bizonyítékokból jutott-e a Kehi-jelentésbe, részét képezi-e a Kehi-jelentésnek, tehát a Lázár János-féle Kehi-jelentés is törvénytelen-e vagy nem. Ezekre előbb-utóbb úgymint válaszolniuk kell, államtitkár úr. A válasza így elfogadhatatlan.

Azt nem is értettem a végén, hogy most akkor a NAV fog nyomozni a rendőrök vagy Pintér Sándor ellen. Ezt pontosan nem értettem, de majd visszanezem a jegyzőkönyvet. *(Kontrát Károly: Figyeljen jobban, képviselő úr!)* A válasza elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 96 igen szavazattal, 46 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miért teljesít a magyar gazdaság rosszabbul?”** címmel. Volner János képviselő urat illeti a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Rendszeresen felmerül itt az a vita a kormány és az ellenzék között, hogy vajon jobban teljesít-e a gazdaság, mint ahogy önök állítják, vagy éppen ellenkezőleg, mélyrepülésben van az ország. A kormány arra hivatkozik, hogy nő a GDP, nő a gazdaság, és ezzel egyenlőséjlet tesz a foglalkoztatottság, a jólét növekedése és a gazdasági növekedés között.

De gondoljuk csak végig ezt: vajon mit mutat a GDP növekedése? A rendszerváltás óta, több mint húsz éve nőtt a GDP Magyarországon. Föl kell tenniük a magyar embereknek maguknak a kérdést, hogy vajon mikor éltek jobban: a rendszerváltás idején volt jobb, akkor volt magasabb az életszínvonal vagy jelenleg? Mikor volt nagyobb a létbiztonság, a rendszerváltás idején vagy jelenleg? Önök ugyanis a GDP-növekedéssel folyamatosan azt a látszatot próbálják megteremteni, hogy ha nő a GDP, akkor mindenkinek jobb lesz, nőni fog a jólét. Hát éppen az ellenkezőjét látjuk jelenleg az országban.

(15.00)

Érdemes megnézni például azt, hogy hogyan alakultak a bérek 2010 áprilisához képest, milyen változások voltak ezen a téren. A kormány kimutat

ugyan bérnövekedést, de ezt egy egyre inkább gyengülő nemzeti fizetőeszközben, a forintban teszi meg. Ha összehasonlítjuk például a nettó átlagbéreket Magyarországon 2010 áprilisával, 2010 áprilisában 525 euró volt a nettó átlagbér Magyarországon, jelenleg 500 euró. Euróban tehát csökkentek a bérek, és ehhez képest azt látjuk, hogy például Ausztriában nőtt 1530-ról 1610-re, Szlovákiában, Romániában szintén egyértelmű volt a bérnövekedés.

Miről is van szó? Leértékelődött az önök politikájának következtében nemzeti fizetőeszközünk, és a magyar emberek munkája is ezzel együtt nemzetközi szinten, a kormány politikájának köszönhetően leértékelődött. Ez euróban bizony egyre kevesebbet ér.

Azt is lehet látni, hogy a kormány politikája jelentős veszteséget okozott a magyar embereknek, ugyanis egy olyan gazdaságban, ahol jól mennek a dolgok, ahol konjunktúra van, ott épülnek a lakások sok ezer szám, ehhez képest azt látjuk, államtitkár úr, hogy amikor, mondjuk, a 2003-2004-es időszakot nézzük, 43-44 ezer lakás épült évente, most pedig ennek mindössze a nyolcada épül meg körülbelül Magyarországon. Tehát egy jelentős visszaesést látunk ezen a téren is. Teljesen nyilvánvaló, hogy az a kormányzati politika, amiről önök beszélnek, az hazug, a magyar embereknek nem jobban, hanem egyre rosszabbul megy.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Bevallom őszintén, hogy amikor megláttam az interpellációját, először arra gondoltam, hogy vicces kedvében van, vagy előjött a Jobbiknak, személy szerint önnek a humorérzéke, amikor arról beszél, hogy a magyar gazdaság rosszabbul teljesít, vagy a gazdaság teljesítménye lejtőn van, mert interpellációjában azt is írja. Aztán láttam, hogy már szerdán beadta az interpellációt, február 11-én, és ugye, a legújabb gazdasági növekedési adatok pénteken jelentek meg. Gondoltam, hogy esetleg majd visszavonja az interpellációját, de teljes megdöbbenésemre mégis elmondta, mi több, szóban még ki is egészítette ezt.

A lényege az, hogy egész Európa, a londoni elemzők, a nemzetközi pénzvilág rosszul látja a magyar gazdaság teljesítményét, azt a teljesítményt, ami most az Európai Unióban a legjobb. 2014-et figyelembe véve Magyarországon a gazdasági növekedés mértéke 3,5 százalék, a 28 tagországból összesen két országot tudott 3 százalék fölötti teljesítményt elérni, az egyik Lengyelország, de Lengyelország is elmaradt mögöttünk a 3,1 százalékos teljesítményével. Ezt úgy interpretálni a magyar parlamentben, hogy ez a teljesítmény rossz, a magyar gazdaság hanyatlik, nyilvánvalóan nem lehet komolyan mondani, esetleg

valaki humoros kedvében mond ilyet, vagy egyszerűen nem a valóságot adja elő.

Lehet, hogy ellenzéki párt ezt szeretné, hogy a magyar gazdaság zuhanjon, hogy ne legyen gazdasági növekedés és teljesítmény, hogy Magyarországon egyébként a bérek reálértékben ne növekedjenek, hanem csökkenjenek. Lehet, hogy önök ezt szeretnék, mert egy ellenzéki párt ebből esetleg politikai hasznot remél. De ez nem a valóság. Ön még azt a csalafinta trükköt is beveti, hogy elkezd euróban számolni a magyar emberek fizetését, mintha egyébként a benzinkútnál vagy az üzletekben mi euróval fizetnénk. De mi forintban fizetünk. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* A forintban fizetés azt jelenti, hogy például 2014-ben a reáljövedelem 3 százalékkal növekedett, de az azt megelőző években is a Fidesz-kormányzás alatt minden évben növekedett a magyar emberek jövedelme. És ezek tények; ezek tények, statisztikai tények.

Nagyon érdekes az ön hozzáállása és felfogása, miközben Magyarországot elismerik, mondjuk, a devizahiteleségekért tett lépéseiért, más országokban tüntetnek, hogy azt a megoldást válassza az adott kormány, például Romániában, mint a magyar kormány. Vagy az Európai Unióban egyedül a magyar kormány merte megtenni a rezsicsökkentést. Vagy azt az eredményt is a magyar emberek érték el, hogy a foglalkoztatás bővülése az Európai Unióban nálunk a legnagyobb arányú, miközben az infláció -1,4 százalék, az Európai Unióban az egyik legjobb teljesítménynek mondható.

Az a baj az ön felfogásával és hozzáállásával, hogy ezzel nem a kormányt kritizálja, hiszen ezzel nem lehet a kormányt kritizálni. A számok számok, a tények tények. Az a baj, hogy ön a magyar embereket nézi... - hogy is mondjam, aminek gondolja ön, a magyar emberek teljesítményét becsüli le az ilyen felszólalásokkal, hogy miközben Európában a legjobban teljesít az ország, a magyar gazdaság, a magyar emberek, ön azt mondja, hogy a helyzet rosszabb és egyre rosszabb.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Nem áll módomban természetesen elfogadni a választ, államtitkár úrnak meg nem állt módjában megérteni az én kérdésemet. Én ugyanis arról beszéltem, hogy a kormány folyamatosan azt hangsúlyozza, hogy nő a GDP, de a rendszerváltás óta több mint 20 éve nő a GDP, államtitkár úr, és azóta ez az ország leépül. Önök meg a szocialisták sikeresen közösen lopták szét a saját kormányzati ciklusaikban.

Amit azonban most látni kell, hogy euróban nemhogy nem zárkózik föl a magyar bér a német és a nyugat-európai bérszínvonalhoz, hanem egyenesen csökkent euróban az átlagbér, államtitkár úr, miköz-

ben Nyugat-Európában, Romániában, Szlovákiában éppen ellenkezőleg, nőttek a bérek, államtitkár úr. Feketén fehéren látszik az, hogy önök lejtőre teszik ezt az országot.

Az, hogy önök kimutatnak növekedést az egyre inkább gyengülő, erejét veszítő forintban, semmi egyebet nem jelent, csak azt, hogy Habony Árpád, a kormányzat PR-tanácsadója jól működött. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 102 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Putyin jön, atom megy?**” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Holnap érkezik Vlagyimir Putyin az országba, és az egész Magyarország azt találgatja, hogy vajon milyen ajándékkal kíván kedveskedni az Orbán-kormány különleges vendégének. A titkosan kezelt paksi bővítés, amivel kapcsolatban egy dolog látszik továbbra is biztosnak, hogy azt az oroszok fogják megcsinálni, garantáltan ott lesz ezen az ünnepi asztalon, annak ellenére, hogy a beruházás most már egyre nyilvánvalóbban ellentétes Magyarország nemzeti érdekeivel, ráadásul egyre kevésbé tűnik megvalósíthatónak.

Önök, tisztelt miniszter úr, eddig ország-világ előtt azt hangoztatták, hogy azért kell tendereztetés nélkül a Roszatomnak adni a 4000 milliárd forintos üzletet, mert egyedül az oroszok értenek a Pakson használt atomerőmű-technológiához. Ehhez képest sajtóhírek szerint ezt már meg is cáfolták, merthogy jelenleg úgy tűnik, hogy önök a német Siemens akarják bevonni a bővítésbe. A német Siemensről két dolgot szeretnék elmondani. Az egyik az, hogy a paksi üzemzavar során a meghibásodott alkatrészt ők gyártották, a másik pedig az, hogy Fukusima után, az atomkatasztrófa után ők leállították úgy az atommal kapcsolatos kutatási-fejlesztési tevékenységüket, mint a konkrét gyártást.

Tisztelt Miniszter Úr! Kérem, cáfolja meg vagy erősítse meg, hogy a Siemens részt fog-e venni a bővítési beruházásban, és ha igen, akkor mi lesz pontosan a feladata. Azt is szeretném tudni, hogy a külföldi menedzserek bevonásának kérdése pontosan hogyan áll most a paksi bővítés kapcsán. A jelek szerint, és itt jön a második kérdésem, a kormány is számol egyébként a paksi beruházás bebukásának lehetőségével. Pont ön volt az, tisztelt miniszter úr,

aki nemrég egy interjúban azt mondta, hogy megvan a lehetőség a kihátrálásra, aminek azonban a költségeit viselni kell. Na most, korábban mintha azt mondták volna, hogy ha kihátrálunk belőle, akkor nem lesznek költségeink.

Tisztelt Miniszter Úr! Ez a második kérdésem: fizettünk már valamit a paksi bővítéssel kapcsolatban? És jól értjük, hogy ez az egész, megújuló energiákra kivetett adósorozat, napelem, hőszivattyú, szélenergia megadóztatása tulajdonképpen csak egy piactisztítás az atomenergiából származó áram számára?

(15.10)

A harmadik kérdésem, tisztelt miniszter úr: én látom, hogy önök most már teljesen kezdenek belezavarodni a korábbi csúsztatásaikba, de mikor fogják végre belátni azt, hogy ez a projekt tulajdonképpen megbukott, és Magyarországnak erre nincs szüksége? Vagy sarkantyúzni fogják a döglött lovat, hátha legalább a most zajló oligarchacserére jó lesz ez? És ezzel kapcsolatban kérdezem, tisztelt miniszter úr: a 2250-es törvényjavaslat gyakorlatilag kiveszi a közbeszerzések hatálya alól az összes Paks II.-vel kapcsolatos beszerzést. Ez egy alkalmas törvényjavaslat arra, hogy önök egy új oligarchabázist staffirozzanak ki, a Paks II. és a MET együtt fogja tudni Simicska Lajost pótolni, ha jól értem, tisztelt miniszter úr. Erre megy ki a játék? Simicska helyett kié lesz Paks II., tisztelt miniszter úr? Kérem, válaszoljon! *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedi, akkor a legutolsó, ám legfontosabb kérdésére hadd válaszoljak, hogy kié lesz az atomerőmű. Miközben 2008-ban és 2009-ben az akkori Miniszterelnöki Hivatalban elfekvő iratok tanúsága szerint a szocialisták tervezték, hogy a bővített atomerőművet majd privatizálják és magántulajdonba adják, az általunk tervezett kapacitásfenntartás legfontosabb pontja az, hogy az atomerőmű, Paks I. és Paks II. egyaránt hosszú távon, örökre magyar adófizetői, magyar állami tulajdonban marad. Tehát meg kell önt nyugtatnom, képviselőtársam, hogy minden próbálkozása ellenére az atomerőmű nem lesz senki másé, mint az öné is, minden magyar adófizető állampolgáré.

Ami pedig a törekvését illeti a képviselőtársamnak, hogy folyamatosan arról tájékoztassa a közvéleményt, hogy ellehetetlenült a beruházás, ehhez képest örömmel tájékoztatom az Országgyűlést, úgy is, mint részben előterjesztő, hogy szerdán kezd meg a parlament annak a törvénycsomagnak a vitáját, amely a beruházást lehetővé teszi, és minden akadályt elhárít az elől, hogy a következő három évben

megkezdődjön a beruházás fizikai kivitelezése, amelynek a tervezése már jelen pillanatban zajlik.

Szeretném megragadni a képviselőtársam, képviselő asszony interpellációjának a lehetőségét, és ismételtelen az önök figyelmébe ajánlani, hogy Magyarország jelen pillanatban 9000 megawatt olyan erőművi kapacitást használ, amelyből áramot állítunk elő. Már 2030-ig mintegy 4100 megawattnyi kapacitás lejár, kihalad, ezeket az erőműveket be kell zárni, és ehhez jön még mintegy 2000 megawattnyi kapacitás az áram-előállításból, amikor 2032 és 2036 között kell a Paksi Atomerőmű - jelen pillanatban felújításra, illetve megújításra ítélt - két blokkját bezárunk. Tehát a jelenlegi 9000 megawattból, amit áramra használunk és erőművel állítunk elő, 6100 megawattot fogunk elveszíteni belátható időn belül úgy, hogy tavaly is nőtt a lakosság áramfogyasztása, és folyamatosan nő Magyarországon az áramfogyasztás.

A mi szakembereink becslése szerint - és ebben szakmai konszenzus van - a kimenő 6000 megawattnyi erőmű helyett, amiben benne van az atomerőmű 2000 megawattja is, de ezen kívül még 4100 megawattnyi erőmű-kapacitás szűnik meg, összesen legalább 7100 megawattnyi áram előállítására alkalmas erőművi kapacitásra van szükség. És ez még mind csak a fogyasztásnak egy töredéke, mert Magyarországon atomenergiával csak a 30 százalékát állítjuk elő az áramnak, 70 százalékát máshonnan és másképpen szerezzük be. Ha képesek leszünk fenntartani az atomerőmű jelenlegi kapacitását, akkor tudjuk azt elmondani, hogy körülbelül 40 százaléka abban az átmeneti néhány évben, amikor kettő blokkal több van a jelenleginél párhuzamosan, ebben az időszakban pedig 50 százalékát fogjuk az áramnak előállítani ezzel az egyébként nemzetközileg biztonságosnak ítélt technológiával, ami az Európai Bizottság véleménye szerint környezetbarát és társadalmilag is elfogadható. Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy a maradék 50 százaléknyi keretre rendelkezésre áll az ön által említett alternatív energia igénybevételének a lehetősége, és a most megnyíló európai uniós pályázati pénzek is támogatják az ilyen típusú beruházásokat a következő időszakban.

Nem értem a tiltakozását az orosz atomenergetikai kapacitás-technológia és -technika ellen, hiszen amióta a Paksi Atomerőmű működik, azzal probléma nem volt, ellene kifogást nem hallhattunk, az ország biztonságban élt és működött; kérdezze meg a paksiakat, akik ott laknak az atomerőmű tövében. Jelen pillanatban a Roszatom 12 atomerőművet épít a világban, és már 50 országban működik orosz technológiával erőmű.

Az oroszok mellett azért döntöttünk, mert egyedül ők ajánlottak a megvalósítás mellé 30 éves finanszírozási hitelszerződést is. Senki, sem a franciák, sem a koreaiak, sem az amerikaiak, akikkel a szocialisták tíz évig tárgyaltak egyébként, teszem hozzá, tíz éven keresztül, egyikőjük sem ajánlott finanszírozási támogatást, hitelt a megvalósuló beruházás mellé.

Kérem képviselőtársamat a válaszem elfogadására. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszteri választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Miniszter úr, én nem tudom, hogy mit fogadjak el - három kérdést tettem fel, ön egész pontosan nullára válaszolt. Nem mondta meg, hogy a Siemens milyen szerepet tölt be, fizetjük-e már, ki Simicska utódja; ön nem adott választ a kérdéseimre.

Rádásul a mai adatok világosan kimutatják, hogy a magyar lakosság többsége elutasítja ezt a beruházást, úgyhogy akkor sem értem, hogy miről beszél, amikor azt mondja, hogy e mögött a beruházás mögött támogatás lenne. Lehet, hogy önök itt kétharmaddal - egyelőre kétharmaddal - támogatják, de Magyarország döntő többsége ezt a beruházást ilyen formában nem támogatja.

Rádásul most mindenkit kérek, hogy nagyon figyeljen oda a 2250-es törvényjavaslatra, amit szerdán kezdünk el tárgyalni, ugyanis a miniszter úr úgy fogalmazott, hogy mindent, a végső akadályt is elhárítják a projekt elől. Én elmondanám önöknek, hogy mi van ebben a törvényjavaslatban. Két dolog: minden 15 évre titkos, és semmilyen beszerzés sem lesz nyilvános.

Önök az oligarchaháborúban egy új fázisba értek. Szeretném tudni, ki Simicska Lajos utódja.

A választ nem tudom elfogadni. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 104 igen szavazattal, 22 nem ellenében, 13 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A magyar gazdaság Európa élvonalában. Tovább folytatódhat a növekedés 2015-ben?**” címmel.

Bánki Erik képviselő urat illeti a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyian büszkék lehetünk arra, hogy a 2014. évi adatok alapján a magyar gazdaság teljesítménye Európában abszolút az élmezőnybe tartozik, sőt Európa 28 tagországa közül 2014-ben Magyarország, a magyar gazdaság érte el a legmagasabb növekedést. Hiszen az ipari termelés 7,6 százalékkal nőtt, 160 ezer fővel nőtt a foglalkoztatottak száma, 80 ezerrel kevesebb honfitársunknak kell küzdenie a munkanélküliség problémájával, és összességében 3,5 százalékkal nőtt a nemzetgazdaság teljesítménye a 2014. évben.

Kijelenthetjük tehát ezen adatok alapján, hogy 2010 után a magyar kormány jól, sőt mi több, kitűnően kezelte a válság adta problémákat; az az út, amit mi választottunk, Európában a legeredményesebb, legsikeresebb út volt. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól és tapsol.)* A magyar modellre ma már valamennyien büszkék lehetünk, sőt Európában számos ország a követőink közé tartozik.

Négy év alatt jelentősen megerősödött a gazdaság, csökkent az államadósság, sőt sikerült stabilizálni az államháztartást, az infláció pedig gyakorlatilag nullára mérséklődött, és sikerült kimásznunk a túlzottdeficit-eljárás alól, amire 2004 óta, Magyarország uniós tagságát követően a szocialista kormányok alatt esélyünk sem mutatkozott.

A jótékony folyamatok eredményeként Magyarországon gyakorlatilag jelentősen csökkent, a válság előtti szintre csökkent a munkanélküliség, folyamatosan nőnek a reálbérek, a bankok elszámoltatását követően pedig a devizahitelek okozta súlyos problémákat is jelentősen mérsékelni tudjuk a magyar társadalomban. Az államadósság féken tartása és a stabil gazdasági növekedés következtében már a nemzetközi hitelminősítő intézetek is egyre szebb és egyre jobb képet festenek Magyarországról. A Moody's a stabil kategóriába sorolta hazánkat, az OECD napokban megjelent elemzése alapján pedig Magyarország a legjobban teljesítő európai gazdaságok között van.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az előző év kimagasló teljesítménye alapján joggal várható, hogy 2015-ben is stabil növekedés lesz Magyarországon. Ezen meggyőződésemet erősítik az Európai Bizottság legfrissebb kimutatásai is, amelyek szerint a magyar gazdaság lendülete 2015-ben is tovább fog tartani. Az elemzés szerint tovább bővül majd a belföldi kereslet, az export tovább növekedhet, és a GDP-növekedés is Európa élvonalában maradhat.

Azt kérdezem a tisztelt államtitkár úrtól tehát: hogy látja a magyar kormány a 2015. évi folyamatokat, és mit tesz annak érdekében, hogy Magyarország továbbra is Európa éltnulója maradjon? Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

(15.20)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban így van, a számokat nem lehet megváltoztatni, bár a Jobbik az előbb megpróbálta. Elismeréssel szólnak Magyarország gazdasági és egyéb kormányzati teljesítményéről, pénzügyi teljesítményéről. Való igaz, hogy ez az eredmény, az, hogy a gazdasági növekedés tekintetében Európában 2014-ben az első helyre kerültünk, egy összetett folyamat eredménye, amelyre több tényező is hatással

volt. Kiemelnék néhányat; például sikerült bővíteni a foglalkoztatást, ezáltal a gazdasági teljesítményünket is növelni, hiszen valóban 160-170 ezerrel több ember dolgozik, mint egy évvel ezelőtt. De sikerült hatékonyra tenni az európai uniós források lehívását is, hiszen a beruházások teljesítménye 2014-ben meghaladta a 21 százalékot, és ez igen nagy eredmény. De talán a legnagyobb eredmény az, hogy valóban az ipari termelés mértéke az elmúlt évekhez viszonyítva nagyon kimagasló volt. Itt elsősorban az autóipar teljesítményét kell kiemelni, de a mezőgazdaság is többletet tett hozzá, valamint az idegenforgalom és a turizmus is.

Nagyon fontos, hogy ezt az eredményt nem hátrádólva és meglegedve meg tudjuk tartani. Tehát a fenntartható növekedést kell tudni biztosítani Magyarországon. Ehhez a kormányoknak nagyon sok feladata van. Kiemelném ezek közül például a 2014-2020-as európai uniós támogatások felhasználásának megkönnyítését, illetve a gazdaság szereplőire való mielőbbi eljuttatását azért, hogy a támogatás biztosítva legyen a fejlesztésekhez, a beruházások bővítéséhez, a munkahelyek létesítéséhez.

Kiemelném, hogy Magyarországon egy olyan új pénzügyi és bankrendszer kell létrehozni, kialakítani, amely alapvetően az ország érdekeit szolgálja, amely bankrendszer a gazdaság érdekeit helyezi előtérbe. Tehát fontos a banki hitelezés és a finanszírozás kérdésének a megoldása, amelyhez, úgy gondolom, a kormány megtette a megfelelő lépéseket, hogy egy egészséges kereskedelmi bankrendszer alakuljon ki Magyarországon, amelynek az a lényege, hogy a bankok végre elkezdjenek hitelezni a gazdaság irányába, az önkormányzatok és az emberek felé is. Nagyon fontos, hogy a kialakított adórendszerünket meg tudjuk őrizni, és az az adórendszer, amely egyértelműen a gazdaság teljesítményét ösztönzi, a termelésre való igyekezetet helyezi előtérbe és támogatja, elsősorban inkább a forgalmi és a fogyasztási adók növekményéből származik bevétel, a jövedelmekből nem, ezt tovább tudjuk folytatni. Ennek egyik eleme, hogy tovább tudjuk csökkenteni a bankadót, illetve csökkenteni tudjuk a bankadó mértékét, hogy ezáltal a bankok egészségesen tudjanak működni.

Nagyon fontosnak nevezném azt is, hogy megfelelő mennyiségű és megfelelően képzett munkaerő, szakember álljon a magyar gazdaság rendelkezésére, hiszen sokszor a gazdaság növekedésének már az a korlátja, hogy nem áll rendelkezésre megfelelő szakember. Erre nyilvánvalóan azonnali lépéseket kell tenni, a támogatási rendszer, középtávon pedig a szakképzési rendszer átalakítására tettünk lépéseket.

Ha ezek az intézkedések összeérnek, akkor biztosított Magyarországon továbbra is a fenntartható növekedés. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Megnyugtató számomra, hogy a kormány reálisan látja a fennmaradó problémákat, és látja, hogy a hitelezés politikájának megváltoztatása nélkül ezt a gazdasági növekedést nem tudjuk fenntartani Magyarországon.

Egy nagyon fontos, sikeres programról nem beszéltem, mert nem volt időm még a felvezetőben, ez pedig a növekedési hitelprogram. Magyarország az Európai Unióban elsőként indított egy ilyen növekedési hitelprogramot a kis- és közepes vállalkozások finanszírozásának megsegítésére. Azt kell mondanom, hogy ebben is követett bennünket Európa, hiszen az Európai Bizottság javaslatára az első hét-éves ciklust éljük most 2014 és 2020 között, amikor európai uniós szinten is lesz ilyen növekedési hitelprogram. A mértékkel vannak csak a problémák, hiszen míg az Európai Bizottság 4 milliárd euróval tud egy ilyen elindítani, addig Magyarországon 7 milliárd euróval működik ez a program. Tehát azt látom, hogy van még mit tanulni Magyarországtól a későbbiekben is.

Egy sportból vett hasonlattal hadd fejezzem be végül. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A bajnokok mindig a célt látják maguk előtt, nem az akadályokat. Ez jellemezte eddig a magyar kormányt, remélem, ez fogja a későbbiekben is.

Köszönöm szépen. A választ elfogadom. *(Taps a kormánypartok padsoraiból. - Dr. Vadai Ágnes: Bravó, bravó!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**Mikor lesz a szobatársból cellatárs, avagy meddig lopják tovább az országot ahelyett, hogy megoldanák a gyermekek étkeztetését?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úr fog válaszolni. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Miközben a kormány és a haverok veszekednek, milliárdok tűnnek el. Milliárdok válnak köddé a költségvetésben, aközben vannak, akik offshore-oznak, vannak, akik kikötőket vesznek, és vannak, akik luxuslakásokat. Egy korábbi szövetséges azt mondta, hogy sok mindent tud Orbánról. Vajon mit mondhatna Simicska Lajos a miniszterelnökről, s mit mondhatna a miniszterelnök Simicska Lajosról? Talán az egykori szobatársból egykor cellatárs is lehet?

De nézzük, mi zajlik a színpad másik oldalán! Lázár János bejelenti, hogy ősztől bővítik az ingyenes étkeztetésre jogosultak körét az óvodában - majd ősztől; vagy csak januártól, vagy ki tudja, mikor. Mennyibe kerülhetne ez, amikor már most is az óvo-

dások közel fele kedvezményesen étkezik, mert egyre több a szegény a kormány társadalompolitikájának köszönhetően. Higgyük el, hogy ott, ahol minden fideszes településen stadiont építenek, nincs pénz arra, hogy a gyerekek megfelelően étkezzenek?

De nézzük még jobban, mi is történik itt! Ősztől bevezetik, hogy hároméves kortól kötelező óvodába járni. Úgy tesznek, mintha eddig egyáltalán nem lett volna kötelező. Már tavaly be akarták vezetni ezt az új szabályt, de végül elhalasztották. Miért? Nincs elég férőhely, és úgy tűnik, nem is lesz. Aztán kitalálták, hogy majd a jegyző dönti el, kinek kötelező és kinek nem hároméves kortól óvodába járni. Ezzel is lehet egy kicsit spórolni. Aki viszont nem kap felmentést a kötelezés alól, attól még akár a családi pótlékot is elvehetik; mintha amúgy csellengő ovissokkal lenne tele ez az ország. Ha beteg, akkor is csak igazolással hiányozhat majd, mint az iskolában. Ahol pedig nincs elég orvos, ott majd gyűlnek az igazolatlanok, és ugrik a családi pótlék. A kormány egyre kevesebbet költ a családi pótlékre, idén már 40 milliárddal kevesebbet, mint öt éve.

Közben megszüntetik az óvodáztatási támogatást, 36 ezer gyermektől és családjától veszik ezt el. Tudják, mennyit spórolnak meg ezzel? 600 millió forintot! Erre nincs pénz jövőre, de nemzeti stadionfejlesztési programra van 7 milliárd forint. Azt mondják, többet költ a kormány a gyermekek étkeztetésére, közben meg 22,6 milliárd forintot vettek el a költségvetésből tavaly. Büszkék arra is, hogy 340 millió forinttal többet költenek idén a nyári étkeztetésre, de hogy télen is volt szünidő, azt nem vették észre. Közben a közmédiára van 80 milliárd forint. Na, ez az a kormány, amelynek vezetőjéről Simicska Lajos azt mondta, amit!

Az sem mellékes, amit a rendszerről mondott Simicska Lajos. „Az én szövetkezésem Orbánnal abból indult ki, hogy le akartuk bontani a diktatúrát és a posztkommunista rendszert. Kiderült, hogy ez nem egy egyszerű dolog, ezen melózni kell. De ez kurvára nem volt benne ebben a szövetkezésben (*Zaj a kormánypárti padsorokban. - Dr. Rétvári Bence: Na, Ildikó! - Dr. Répássy Róbert: Így beszél egy úrinő! - Dr. Bárándy Gergely: Simicska mondta!*), hogy felépítünk helyette egy másik diktatúrát.” - mondta Simicska. Meddig nézik még hülyének a magyar embereket?! Meddig akarják még elhitetni velük, hogy az egészségügyre (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), az oktatásra, a szociális ellátásokra nincs pénz, de stadionokra és korrupcióra van?

Várom megtisztelő válaszát. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszádra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Próbáltam megérteni az írásban előterjesztett interpelláció

után a szóbeli előterjesztésből is, hogy vajon a kérdés mire vonatkozik. De ha arra vonatkozott a kérdése, amire az utolsó néhány mondata, hogy van-e az oktatásra, az egészségügyre és a szociális ellátásra megfelelő mennyiségű pénz az országban, az ország jelenlegi teherbíró képességéhez képest és az adófizető állampolgárok adófizető képességéhez képest a parlamenti többség mindent megtett a költségvetés elfogadásakor, hogy a források rendelkezésre álljanak. Minden forrás jóval több, mint a szocialisták idején.

De úgy érzékeltem, hogy az ön kérdése alapvetően nem erre vonatkozott, hanem sok mindent próbált egy interpellációba belevegyíteni. Jobb lett volna több interpellációt feltenni, és akkor egyszerűbb lenne válaszolni.

(15.30)

Azzal kezdeném először is, hogy elég furcsa kifejezéseket használt a kormánnyal és a miniszterelnökkel kapcsolatban, aki kiválóan meg tudja magát védeni, nem az én dolgom és felelősségem. Egyet mondanék önöknek, ami szerintem parlamenti mérceként mindannyiunk számára vonatkozik, hogy ha ön nem hajlandó, nem képes és nem akarja megadni Magyarország megválasztott miniszterelnökének a tiszteletet - amit megadhatna egyébként Orbán Viktornak is, aki mégiscsak 25 éve tagja a parlamentnek, és egyébként háromszor választották Magyarország miniszterelnökévé -, akkor tegye meg... (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*) Vadai képviselőtársamat is kérem, hogy tartsa tiszteletben ezt az eredményt! Akkor kérem, hogy ha önök a személynek nem adják meg a tiszteletet - ami az önök baja -, akkor legalább azoknak a választóknak adják meg a tiszteletet, akik a fideszes képviselőkre és Orbán Viktorra szavaztak. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Kövér László...*)

Mi mindig megadjuk azoknak a választóknak a tiszteletet, akik önökre és önre szavaztak. (*Moraj az MSZP soraiban. - Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*) Tehát azt kérem önöktől stílusban, hangnemben, hogy azt a tiszteletet adják meg, ami a választókat illeti, és nem árt, ha a személynek is megadják a tiszteletet.

Elolvasva az interpellációját, azon kicsit csodálkozom - de a parlamenti jegyzőkönyvnek szép részlete lesz majd az interpellációnak ez a momentum - , amikor ön Simicska Lajos szavaival próbálja revolverezni a kormányt vagy a miniszterelnököt. Nem tudom, hogy ez önre nagyobb szegény, vagy Simicska Lajosra nagyobb szegény. Az elmúlt egynéhány esztendő történéseit figyelembe véve a Magyar Szocialista Párt politikai tartásáról sokat elmond, hogy az elmúlt négy esztendőben, én ültem itt a parlamentben, amikor napokat áldoztunk annak, hogy kicsoda Simicska Lajos, mennyi pénzt keresett; akkor még Simicska Lajos ellen támadtak, most pedig Simicska Lajossal próbálják Orbán Viktort és a jelenlegi kormányzati többséget revolverezni. Ez a politikai ge-

rincről, a politikai tartásról és szerintem a politikai éleslátásról is elég sokat elmond.

Egyébként, ha Simicska Lajosról tudni akar, akkor forduljon Puch Lászlóhoz. Szerintem ő tud közülünk legtöbbet Simicska Lajosról, ezért javaslom, hogy Puch Lászlóval, az MSZP tartópillérével vegye fel a kapcsolatot, és legyen szíves, vele konzultáljon arról, hogy ki kicsoda az oligarchák világában.

Ami a szegénységet illeti, képviselő asszonnyal miniszterelnök úrnak, a kormánynak és nekem sem volt sohasem abban vitám - elismerve az ön személyes törekvéseit a szegénység felszámolása érdekében -, hogy Magyarországon a gyermekeket sújtó hátrányok, a hátrányos megkülönböztetés, az esélyek egyenlőtlen elosztása vagy a felzárkóztatásbeli nehézségek valóban komoly problémát jelentenek.

Kifejeztem egy tipikus baloldali programot megvalósítva vezetjük be 2015-től, hogy minden gyereknek hároméves kortól kötelező az óvoda. Ha kinyitom az európai baloldal programját, az ehhez hasonló integrációs és felzárkóztatási programok képezik annak az alapját. A legfontosabb felzárkóztatási elem, hogy minél hamarabb kezdjünk azokról a gyerekekről gondoskodni, akiknek a szülei nem rendelkeznek az ehhez szükséges, kellőképpen megfelelő mennyiségű anyagi forrásokkal.

Baloldali politikusként képviselő asszonynak, ha következetes, és nem csak a kormánnyal szembeni gyűlölet fűti, vagy a miniszterelnökkel szembeni gyűlölet, akkor a gyerekek érdekében támogatnia kellene ezt. Én kérem, támogassa, mint ahogy azt is, hogy minden gyerek, aki hároméves korban megkezdí az óvodát, ingyen kapjon ebédet és általános étkezést egész nap. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszteri választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, nem fogadom el a választ, miniszter úr, és kikérem magamnak, minthogy a „gyűlölet” kifejezést használta, az messze áll tőlem, és kikérem magamnak, hogy ilyeneket állítson én rólam. *(Derűtség a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Jaj!)* A másik meg, hogy szoktunk olyanoktól is idézni, akikkel nem értünk egyet *(Novák Előd: Egyem a finom lelkedet!)*, és én nem voltam soha és nem is leszek Simicska Lajosnak a barátja, viszont a miniszterelnök úr állította, hogy neki barátja a Simicska Lajos.

Azt gondolom, hogy szegénységben sok mindent mondhatnak, csak közben meg a számok azt mondják, hogy a szociális szférától több mint 40 milliárd forintot fognak az idén elvenni a tavalyi évhez képest. Úgy gondolom, itt többször Tállai András mondta el, hogy a számok beszédesek. A költségvetési vitában is elmondtuk, hogy igen, a számok beszédesek. Csak tudja, miniszter úr, a magyar emberek ezt látják, látják, mi zajlik az országban, és higgye el

nekem, hogy eljön az az idő, amikor önöket se Pintér Sándor, se Polt Péter nem fogja tudni megvédeni. Sokkal hamarabb fog ez az idő eljönni, mint ahogy gondolná. *(Dr. Rétvári Bence: Fenyegyet? Fenyegyet? - Taps az MSZP soraiban. - Bangóné Borbély Ildikó: Nem fogadom el a választ.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha jól értettem, nem fogadja el a választ. *(Bangóné Borbély Ildikó jelzésére:)* Köszönöm.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 101 igen szavazattal, 23 nem ellenében, 15 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: **„Mit tesznek az integrációnak nevezett köztörvényes lopássorozat ellen?”** címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Öné a szó, képviselő úr.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mondhatni, nincs új a nap alatt, cigánypolitika téren a helyzet változatlan idestova 25 éve. Mondhatjuk úgy is, hogy a csalás, a lopás, a korrupció kísér ezen a területen szinte minden adóforintot.

A Lungo Drom és az Országos Roma Önkormányzat által felhasznált uniós pénzekről újabb hírek érkeztek, miszerint brutális felárazás és brutális költségek történt. Mi úgy gondoljuk, hogy mindez a Fidesz-kormány feladata és felelőssége is egyben, hogy ezen pályázati pénzek hova és miként kerülnek, és hogyan vetünk ennek véget.

Ellenben azt tapasztaljuk, hogy sem a kormány, sem a fideszes többség egyetlen képviselője sem szólal meg ebben a témában. Mi kimondjuk nyíltan, hogy a Farkas Flórián által vezetett Országos Roma Önkormányzat a „Híd a munka világába” című programra kapott 620 millió forintnyi uniós támogatást súlyosan túlárzva elköltötte, és valójában egyetlen munkahelyet sem teremtettek, sőt a rászorulóknak semmilyen részüket nem utalták át.

Az elnyert összeg felhasználásának célszerűségét pedig mi sem mutatja jobban, mint a következő tételek. Sajtóinformációk szerint és az eddig napvilágot látott adatok szerint számítógépeket 3 millió forint/darab áron vették, összesen 21 milliót költöttek 7 darab számítógépre. Közel 29 millió forintért béreltek fél évre autót. 31 millióért vettek irodabútorokat, 26 millióból újítottak fel irodát. 31 millió forintért egy tanulmányt is meg kellett írni a toborzás kiválasztásának eljárása és a toborzás eljárásrendjének kidolgozásáról. 19 milliót egy olyan tanulmányra költöttek, hogy milyen szoftvereket kell a számítógépre beszerezni. Egyes információik szerint további

30 milliót adtak egy médiaügynökségnek médiavásárlásra, 31 millióért egy másik ügynökséget bízták meg szóvivői feladatokkal, 30-30 milliót költöttek projektmenedzserekre és projektszámvitelre, 13 milliót pedig nyomdai szolgáltatásokra. Mindez, ami a sajtóban megjelent.

Kérem én, ha ez valóban így van, önök is úgy vélik-e, hogy ez reális ár-érték arány. Az Országos Roma Önkormányzat ezen adatok alapján 300 millió forintot költött olyan dolgokra a program költségvetéséből, amelyek egyáltalán nem a lecsúszott rétegek munkahelyteremtését szolgálják. Ezek után mégis mire számíthatunk azoktól az emberektől, akik úgy gondolják, hogy az oktatás, a munka és a törvények világán kívül, köszönik szépen, jól érzik magukat? Mire számíthatunk, ha saját társadalmának elitje lop, csal, hazudik?

Válaszoljanak őszintén, mit tesznek, a kormány mit tesz az integrációnak nevezett köztörvényes lopássorozat ellen. Várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valószínűleg nem véletlen, hogy a Jobbik frakciója pont az Országos Roma Önkormányzatot pecézte ki magának, és a szavaiból az sütött, mintha ön nem tartaná fontosnak azt, hogy felzárkózás területére igenis fontos forrásokat biztosítsunk. Márpedig én úgy gondolom, hogy ez a projekt, ez a pályázat, amelyik itt elindult, és egy országos foglalkoztatási szövetkezetet már létre is hozott, és igyekszik így a roma önkormányzathoz tartozók, az általuk képviselt emberek gazdasági integrálódását, társadalmi integrálódását elősegíteni, hogy a hátrányos helyzetű térségekben élők foglalkoztatottsági szintjét megemeljék, hogy a munkaerőpiacon való jelenlétét biztosítsák, azt gondolom, hogy erre igenis fontos ilyen forrásokat fordítani.

Az Országos Roma Önkormányzat nyilvánvalóan egy gazdasági önrendelkezésében biztosítja ezeket a forrásoknak a kifizetését a támogatási szerződésnek megfelelően. Én kíváncsi lennék, ha egyébként a Jobbik-frakciónak megnéznénk adott esetben az év végi elszámolását, vajon hasonló tételekkel mennyiben találkozhatnánk hasonló léptékekben.

Ami pedig az ön támadásait illeti, tisztelt képviselő úr, ezek arról árulkodnak, hogy ön még csak a pályázati kiírást sem ismeri, nemhogy a tényeket, nemhogy a teljesüléseket, de még azokat a felhívásokat sem olvasta, amelyek ezzel a pályázattal kapcsolatosak.

(15.40)

Rendkívül elszomorító, de a Jobbik részéről egyáltalán nem meglepő, hogy az ön interpellációját

megelőzően a témára vonatkozóan az elvárható és körültekintő tájékozódást láthatóan nem tette meg. (*Szilágyi György nevet.*) Nem is ez volt a célja, a gyűlöletkeltés a célja, a feszültségkeltés a célja, és rendkívül felelőtlen egy több évszázados társadalmi problémához így állni, és teljesen feleslegesen társadalmi indulatokat az egész roma kisebbséggel szemben korbácsolni itt a parlamentben. Mert amiket ön tényként mondott (*Mirkóczki Ádám: Sajtóinformációkat mondtam.*), képviselő úr, azok egyáltalán nem felelnek meg a valóságnak. Ebből a projektből, mint ön is tudja, vagy tudhatná, még közel fél év van hátra, az indikátorai arányosan teljesültek, képzésben eddig 1282 fő vett részt, amely 28 százalékkal haladja meg a tervezettet.

Ami pedig az egyes tételeket illeti, hát elég nagy torzítások voltak az ön által felolvasott szövegben. Az ön által említett számítógép-beszerzések például hét darabra vonatkoztak, megközelítőleg 150 ezer forintos egységáron vásároltak számítógépeket, ezt tartja ön orcátlan túlárazásnak, hogy valaki 150 ezer forintért vesz számítógépet. Ugye, ön is tudja, hogy az ön keze alatt fekvő számítógép, amin ön nap mint nap dolgozik, ennek legalább az ötszörösébe kerül, mégis a Roma Önkormányzattól ezt a 150 ezer forintos számítógépet (*Dr. Staudt Gábor: Mert miért került annyiba?*) kéri számon, amely a piaci viszonylatban közép kategóriás, ám jó minőségű.

Ha megnézzük a járműbérleteket, itt egy autóra a napi bérleti díj 2060 forintra jön ki, a piacon elérhető átlagos autóbérleti díjak 4990 forint és 13 190 forint között mozognak. Ez 2060 forintot jelentett, az autók bérleti díjára vonatkozóan számla támogatás terhére egyébként még nem került kifizetésre, de láthatja, hogy ez is az átlagos bérleti díjak alatti összeg.

Az irodabútorok beszerzésével kapcsolatban körülbelül 30 millió forintos összegnél ez 497 darab bútor beszerzését jelentette a rendelkezésünkre álló információk szerint, úgyhogy szíveskedjék ebben a vetítésben nézni ezeket a számokat, így már azért egy-egy komplett irodaberendezés sokkal inkább racionálisnak mondható. Ha a felújításokat nézzük, 500 négyzetméter alapterületű központi iroda felújítása volt 24 571 579 forint, amely magában foglalja a bontási kiadásokat, a kőművesmunkát, az asztalosipari munkát, a burkolási munkát, a festési munkát, a gépészeti és elektromos munkálatokat.

Ami a következő tételt illeti, a toborzáskiválasztással kapcsolatos kiadásokat, itt egy közbeszerzési eljárásban nyertes céggel kötött az ORÖ megállapodást, amely magában foglalja 6 ezer fő tekintetében a létrehozandó országos foglalkoztatási szövetkezet (*Az elnök csenget.*) szervezeti kiépítésének előkészítését...

ELNÖK: Köszönöm.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: ...toborzását és sok

egyéb feladatot. És még tudnám sorolni ezeket a tételeket...

ELNÖK: Államtitkár úr, köszönjük.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Remélem, még lesz rá lehetőség. Ezek arányos tételek a mi megállapításunk szerint. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-
pártok soraiból.)* Kérdezem, elfogadja-e az államtitkári választ, képviselő úr.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát, ezt a választ egyszerűen nem lehet elfogadni. Szeretném hangsúlyozni, hogy a Jobbik a felzárkózást fontosnak tartja, a lopást viszont bűnnek. Arra, hogy ön azt mondta, hogy nem felelnek meg a valóságnak az adatok, és én tényeket állítottam, én sajtóinformációkat, illetve azon ORÖ-tagok által megosztott információkat mondtam, amelyek mindenhol megjelentek. Ön viszont nem cáfolta ezeket, hanem teljesen más lebontásban elkezdte elénk tárni.

Államtitkár úr, egyszer az életben legyenek már cigánykérdésben őszinték! Csak egyszer mondják el, hogy igen, nekünk a cigányságra négyévente van szükségünk, amikor szavazni kell, és fillérékért meg lehet őket vásárolni, egyébként meg nem érdekel minket a cigányság felzárkóztatása. Mondják ki azt is, hogy ehhez pedig, hogy négyévente tömegek szavazzanak fillérékért, elnézik azt, hogy a saját politikai elitjük hogy lop, csal, hazudik. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr a választ nem fogadta el, kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 21 ellenében, 3 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen lehetőségek nyílnak a felsőoktatás kutatási tevékenységének ösztönzésére?”** címmel. Hoffmann Rózsa képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Gondolom, hogy államtitkár úr fog válaszolni.

Az utóbbi években a kutatás-fejlesztési ráfordítások növekvő tendenciáját figyelhetjük meg. 2013-ban már több mint 420 milliárd forintot fordítottunk a K+F területekre, amely a magyar GDP 1,44 százalékának felel meg. Ez az arány az elmúlt két évtized legmagasabb értéke is egyben, jól mutatja, hogy lassan beérnek a kormány K+F finanszírozásban elindí-

tott reformjai. A kormánynak többször említett célkitűzése, hogy az évtized végére a kutatás-fejlesztési ráfordításaink a GDP 1,8 százalékára növekedjenek. Örvendetes ez a szándék, mert ezzel egyrészt megközelítjük a 2,3 százalékos EU-átlagot, másrészt a ráfordítások növekvő aránya hozzájárul egy olyan innovatív környezet kialakításához, amelyben a kutatás-fejlesztéssel foglalkozó, valamint az újszerű ötleteket megvalósító vállalkozások és a közsféra szervezetei egyaránt fejlődni és növekedni képesek, megfelelve a XXI. század támasztotta elvárásoknak.

A K+F ráfordításokban bekövetkező fordulatot elsősorban a versenyszféra erősödő kutatási tevékenysége eredményezte. Építve kiváló tudásbázisunkra egyre több globális vállalat telepíti hazánkba a termelés mellett az innovációs tevékenységét is, 2013-ban a kormány által bevezetett kutatói járulékkedvezmény hatására pedig a magyar beszállítók és középállalatok is egyre több kutatót foglalkoztathatnak.

Ugyanakkor, míg a vállalokozási kutatóhelyeken a K+F ráfordítások emelkedtek az elmúlt években, addig a felsőoktatási szektorban inkább a stagnálás vagy még inkább csökkenés tapasztalható ezen a téren.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány döntése értelmében a 2014-2020-as uniós költségvetési periódusban elérhető források 60 százaléka közvetlenül gazdaságfejlesztésre, a lehívható összeg 10 százaléka pedig kutatási-fejlesztési célra használható fel.

A fentieket figyelembe véve kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogyan járul hozzá a kormány által tárgyalt felsőoktatási stratégia a tudásalapú és tudományalapú gazdasági növekedés előmozdításához. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Mint arra képviselő asszony is rámutatott, a hazai kutatás-fejlesztési és innovációs rendszerben a legnagyobb kutatási kapacitás magában a felsőoktatásban jelenik meg, a kormány ezért kiemelt figyelmet fordít arra, hogy az elkövetkező időszakban is több célzott támogatás szolgálja a felsőoktatási kutatások fejlesztését és bővítését.

Mindenekelőtt fontos megjegyezni, hogy az állam a K+F ráfordítások középpontjába a tudományegyetemek felfedező kutatási tevékenységeinek finanszírozását állítja, hiszen elsősorban az államnak ezekbe éri meg, ezekbe a hosszú távú befektetésekbe éri meg forrásokat investálni. Ezért a felsőoktatási koncepció is a jelenlegi állami finanszírozáshoz képest a terület 10 százalékos többletforrással való támogatásával számol a következő évtől kezdve.

2015-ben elindulnak a '14-20-as támogatási időszak EU által társfinanszírozott felsőoktatási kutatási programjai, ennek keretében az emberierőforrás-fejlesztési operatív program hét év alatt 41 milliárd forinttal fogja támogatni a felsőoktatási kutatási kapacitások megerősítését.

Ezen túlmenően a képviselő asszony által is említett GINOP, gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program keretében további, mintegy 160 milliárd forint fog rendelkezésre állni egyrészt kutatóintézeti kiválósági központok támogatására, valamint kutatóintézeti infrastruktúra-fejlesztésre, ezenfelül nemzetközi kutatási infrastruktúrákban való részvétel támogatására és a nemzetközi K+F+I kapcsolatok fejlesztésére.

A 2015-ben induló EFOP- és GINOP-pályázatok indulásáig az EMMI pályázatokat írt és ír ki a maradvány TÁMOP-forrásokból, több mint 7 milliárd forint értékben. Ez a 41-hez és a 160-hoz még további 7 milliárdként hozzáadandó.

(15.50)

A 2014-2020-as programozási időszakban az Európai Unió kifejezetten K+F+I támogatási programja a „Horizon 2020” kutatási és innovációs keretprogram, amelynek teljes pénzügyi kerete közel 80 milliárd euró. A keretprogram pályázati forrásainak minél nagyobb mértékű felhasználására törekszünk az elkövetkező hét évben. Az előző időszak kutatási keretprogramjának tapasztalata, hogy intézeteink és kutatóink sikeres szereplését az EU kutatási pályázatainak leginkább a nemzetközi kutatási hálózatokban való aktív részvétel befolyásolja.

A felsőoktatási stratégiában nagy hangsúlyt fektettünk a nemzetközi kutatási projektekbe és hálózatokba való bekapcsolódás elősegítésére. Az Európai Unió kutatás-fejlesztési programjaiból való részvétel elősegítését az ehhez szükséges intézményrendszeri fejlesztések támogatásával rásegítő pályázatokból, TÁMOP-ból és EFOP-ból kívánjuk finanszírozni.

A teljes felsőoktatási K+F+I rendszer eredményes működése érdekében a felsőoktatási államtitkárság egy külön munkabizottságot hozott létre, amelyben a felsőoktatási intézmények képviselői is megbízást kaptak. Ennek a feladata: a felsőoktatás egészét érintő kutatás-fejlesztési és innovációs stratégiai kérdések konzultációjával hozzájárulni a '14-20-as programozási időszak fejlesztési forrásainak hatékonyabb felhasználásához.

Tisztelt Képviselő Asszony! Egyetértek azzal a felvetésével, hogy a felsőoktatási intézményekben rendelkezésre álló kutatás-fejlesztési és innovációs potenciál hasznosítása az ország gazdasági fejlődése szempontjából kulcskérdés. Ugyanakkor azt is le kell szögeznünk, hogy a hazai felsőoktatási kutatási szektorunk már jelenleg is kiváló lehetőségekkel rendelkezik, ez megnyilvánul mind a kutatói szféra kiváló teljesítményében, mind az intézményhálózatunk széles területi lefedettségében, hiszen a helyi képzési,

kutatási kapcsolatok még a szűkebb profilú intézmények esetében is jó adottságnak tekinthetők. Éppen ezért a hazai felsőoktatás a jövőben a nemzetközi oktatási és kutatási térben is, biztos vagyok, hogy ezzel az igen csak nagy forrással, több mint 200 milliárd forintos forrással is meg fogja állni a helyét.

Kérem válaszem elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Köztudott, hogy a magyar felsőoktatás teljesítménye és nemzetközi megítélése javulóban van, de nincsen az a jó helyzet, amin tovább ne lehetne javítani, márpedig a felsőoktatás tudományos teljesítménye is akkor nő, hogyha azok komoly kutatáson alapulnak. Ezért örömmel hallottam a választát, hogy a kormányzat is így látja, 10 százalékos növekedést és egyéb összegeket hallottam a válaszában, amely mind azt bizonyítja, hogy a kormány komolyan veszi, hogy a magyar felsőoktatás tudományos kutatási bázisát is erősíteni kell.

Örömmel hallottam a választát, így legyen. A választát köszönettel elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az azonnali kérdésekre.

Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, **azonnali kérdést** kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**Ez nem gáz?**” címmel. A miniszter úr Aradszki András államtitkár urat jelölte ki válaszára. *(Dr. Tóth Bertalan: Elfogadom.)* Látom, képviselő úr elfogadja. Öné a szó, Tóth Bertalan képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban rengeteg ellentmondásos nyilatkozat jelent meg a magyar energiaellátással kapcsolatban, és leginkább a gázszállítási ügyben. Az első felvetés az, hogy a holnapi nap folyamán miről kíván Orbán Viktor tárgyalni a hosszú távú gázszállítási szerződés ügyében, amikor már kinyilatkoztatta korábban, hogy neki a gázüzletághoz és a sokat emlegetett gáz offshore cégekhez nincsen köze, és Merkel kancellár asszony látogatása után is elmondta, hogy miniszterelnökök konkrét cégügyekről nem tárgyalnak. Az a kérdésem, akkor miről kíván tárgyalni a holnapi nap folyamán *(Zaj, mozgás. - Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*, amikor itt két cég közötti megállapodás alapján dől el bármilyen gázszállítási szerződés.

A másik témakör, ami miatt miniszterelnök úr aggódik, ez az úgynevezett hosszú távú gázszállítási szerződés során felhalmozódó, át nem vett gázmenyiség, amiről esetleg tárgyalni kíván. Az a kérdé-

sem, hogy ez nem volt-e ismert már az E.ON-vásárlásnál, mert ha ismert volt, akkor ez rendeződött-e, ha nem rendeződött, akkor mire fizetett ki az állam közel 300 milliárd forintot az E.ON-ra (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*), amikor ez a kockázat ott volt. Ha meg rendeződött, akkor holnap miért kíván miniszterelnök úr erről tárgyalni, és miért lenne ez napirenden? Erre kérem államtitkár urat, hogy válaszoljon.

Az utolsó témakör, amit ezzel kapcsolatban szeretnék megkérdezni: hogyha önök hivatkoznak már a világpiaci gázárakra, illetve a magyar fogyasztók számára fontos energiaárakra, akkor miért nem támogatják azt a javaslatunkat, ha mind a világpiacon és egy mai hír szerint már az orosz gázpiacon is csökken az energiahordozók ára, akkor ez miért nem érvényesülhet a magyar gáz-, villany- és távhőszolgáltatást igénybe vevők gázzámláján?

Várom tisztelt válaszát. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Nem akartam megszakítani, de várjunk egy kicsit. Akik el akarják hagyni a termet, kérem szépen, hagyják el az üléstermet. (*Csenget.*) Köszönöm szépen. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány minden eszközt bevetett azért, hogy Európa egyik legmagasabb gázárát az elmúlt években csökkentse. Ma már ott tartunk, hogy Magyarországon a háztartások a második legalacsonyabb gázárát fizetik ki a fogyasztásaikért, csak Romániában alacsonyabb a gáz ára. (*Gőgös Zoltán: Naturálisan. Nem általánosan.*) De ahogy nézem Románia függőségét az IMF-től, valószínűleg be tudjuk őket előzni, mert az IMF - szemben Magyarországgal - ott van olyan pozícióban, hogy követelni tudjon, és most azt követeli, hogy Románia emelje a lakossági gáz árát.

De ettől függetlenül azt alá kell húznom, hogy 2010 óta a földgáz árát az indokolt költségek alakulása határozza meg. Az indokolt költségek között a lakossági fogyasztók által fizetett végfogyasztói árak esetében mindössze 10 százalék az a rész, amit a kőolajtermékek árának a változása befolyásolhat, a többi az infrastruktúra fenntartásának fedezete, az önköltségi áron figyelembe vett hazai kitermelés és a tőzsdei árak alakulása az, ami befolyásolja a gáz árát. E tekintetben, mint említettem, Magyarország előbbre lépett, szemben önökkel, akik 2002 és 2010 között akkor is emelték a villamos energia és a gáz árát, amikor az egyébként a világpiaci árakat tekintve jelentős csökkenést mutatott fel. (*Gőgös Zoltán: Az nem igaz!*)

Én úgy gondolom, hogy a kőolaj világpiaci árának az alakulása, például a villamosenergia-végfogyasztói árak esetében nem közvetlen hatást jelent,

ugyanis már a szabadkereskedelmi állapotok miatt a tőzsdei árak alakulása szerint állapítják meg. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, viszonzválaszra van lehetősége egy percben. Öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem tetszett válaszolni a kérdéseimre. Azt kérdeztem meg, hogy miért tárgyal holnap - ha egyáltalán tárgyal, mert most már ezt sem tudjuk biztosan - Orbán Viktor Putyinnal hosszú távú gázszállítási szerződésről, amikor két cég között köttetik meg ez a szerződés.

És arra a kérdéseimre sem válaszolt, hogy miért aggódik miniszterelnök úr az át nem vett gázmenyiséggel kapcsolatban, holott önök azt mondták még az E.ON-vásárlás során, hogy ez a kérdés rendeződött, és 2019-20-ig biztosított ennek a mennyiségnek a lehívása. És erre hivatkoztak akkor, amikor megkérdeztük, hogy miért fizettek közel 300 milliárd forintot az E.ON-ért, amikor ez a kockázat ott volt. Önök azt mondták, hogy ez a kockázat nincs - akkor most ez miért került újra napirendre? És csak harmadszorban válaszolt volna, de arra sem válaszolt, hogy miért nem támogatják ezt a javaslatunkat. A mai hír pedig nem a kőolajárakról szól, hanem arról, hogy az orosz gáz ára Európában csökken 35 százalékkal ebben az évben.

Kérem, hogy a kérdéseimre válaszoljon. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzválasz lehetősége adott államtitkár úrnak.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! A 2015 végéig hatályos hosszú távú földgázszállítási szerződés nem jelent kockázatot, még abból a szempontból sem jelent kockázatot, hogy a nem átvett mennyiséget később tudja Magyarország esetleg lehívni.

(16.00)

E tekintetben, azt kell mondanom, hogy egy ráutaló magatartással történt meg ennek a szerződésnek a hosszabbítása. Nekünk nincs más szándékunk, hogy még tisztább és még következetesebb jogi helyzettel még olcsóbb gázt tudjunk beszerezni Oroszországtól, mert azt mindenki elismeri és mindenki tudja Európában, hogy Közép- és Kelet-Európában az orosz gáz nélkül nem lehet biztonságosan a telet várni.

De ettől függetlenül, visszatérve a gáz árára, megjegyzem, hogy a földgáz esetében megközelítőleg 55 ezer forint, a villamos energia esetében pedig 30 ezer forint megtakarítást jelentett az általunk bevezetett villamos energia és gáz ára, illetve a gázárrezsicsökkentés a lakosság számára, szemben az önök rendszeres emelésével. (*Dr. Bárándy Gergely:*

Mi a válasz a kérdésre?) Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Hogyan lesz itt jólét?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszára Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, avagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Elnök úr, a miniszter úr személyét nagyrabecsülésem övezi, de a kérdés jelentősége miatt miniszterelnök urat várnám meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külügyi és külügyminiszternek: „Harmadszor kérdezem, mi a véleménye most, a gazdagok kormányának érintett tagjaként a luxusmedence-adóról, amit még ellenzékben követelt Gyurcsány villája előtt?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszára Szabó László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, avagy a külügyminiszter úrtól személyesen várja a választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem fogadom el.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úrnak a soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Korrupcióellenes jelszavak tettek nélkül**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ. *(Szilágyi György jelzésére:)* Jelzi, hogy igen, elfogadja. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A politikai közélet és ezen belül a politikusok megítélése nagyon rossz a magyar emberek körében, sajnos a politikusokhoz leggyakrabban kapcsolt jelzők: a korrupció, a hazug, a gátlástalan. Köszönhető ez az elmúlt 25 év - idezőjelbe tett - politikai kultúrájának, amikor is az emberek azzal szembesültek, hogy egy politikus szinte mindent megtehet, következmények nélkül. Hazudhat, lophat, csalhat, hiszen ha valami

kiderül, akkor majd a mentelmi joga mögé bújik, ha pedig olyan ügybe keveredik, ahol már a mentelmi joga sem védi meg, akkor eredménytelen lesz a nyomozás, vagy az ügyet titkosítják 30-50-80 évre. Így volt ez az olajszőkítésekénél, Kaya Ibrahimnál és legutóbb a hibásan leadott vagyonynyilatkozatok esetében is.

Az elmúlt években bebizonyosodott, hogy a parlamenti pártok közül egyedül a Jobbik akar egy tisztább közéletet. Javasoltuk a mentelmi jog eltörlését, önök leszavazták, így a jelenlegi helyzet az, hogy a Jobbik képviselői minden esetben önként lemondanak a mentelmi jogokról, a többi párt képviselői ezt nem teszik meg. Javasoltuk egyértelműen, hogy a képviselőkkel egy háztartásban élő családtagok vagyonynyilatkozata is legyen nyilvános, önök leszavazták. Így a jelenlegi helyzet az, hogy a Jobbik képviselői önként nyilvánosságra hozták a velük egy háztartásban élő családtagjaik vagyonynyilatkozatát, a többi párt képviselői közül ezt senki nem tette meg. Nekünk nincs titkolnivalónk, úgy látszik, a többi párt képviselőjének van.

Tudom, szavakban önök is számtalanszor elmondták, hogy milyen fontos a korrupció elleni küzdelem és a tisztább közélet - de hol vannak a tettek? Ahogy a példák mutatják, egyedül a Jobbiknál. Mi nem szavakkal, hanem tettekkel kívánunk küzdeni a korrupció ellen, és nemcsak beszélünk róla, hanem teszünk azért, hogy egy tisztább politikai közéletet teremtsünk Magyarországon.

(Dr. Tiba István elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Tisztelt Miniszter Úr! Kérdezem: a kormánypárti képviselők miért nem csatlakoztak a Jobbik képviselőinek kezdeményezéséhez, és miért nem hozták ők is nyilvánosságra a családtagjaik vagyonynyilatkozatát? Miniszterelnök úrtól kérdezném, de lehet, hogy ön is tud rá válaszolni: miniszterelnök úr miért nem járt elől jó példával *(Az elnök csenget.)*, ő miért nem hozta nyilvánosságra a vele egy háztartásban élő családtagjai vagyonynyilatkozatát? Várom meg-tisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Nem alábecsülve azt a munkát, amit Szilágyi György képviselőtársam végez ebben a témakörben, és tiszteltben tartva a Jobbik politikai meggyőződését a vagyonynyilatkozatokat, illetve a politikai korrupció témakörét illetően, hadd jegyezzem meg azt, hogy 2010-14 között nézetem szerint a politikai korrupciót jelentős mértékben csökkentő lépéseket hozott a Magyar Országgyűlés, részben a Jobbik frakciójának közreműködésével.

Emlékeztetem önöket, a legfontosabb mégiscsak az, hogy minél kevesebben éljenek politikából. A demokráciának velejárója, hogy vannak hivatalos politikából élő emberek - mindannyian azok közé tartozunk -, de nem mindegy, hogy hányan. Nézetem szerint az a lépés, hogy csökkent a parlamenti képviselők száma, csökkent a települési önkormányzati képviselők, megyei képviselők száma, csökkent azoknak a száma, akik fizethető politikusi állásokban voltak, ehhez nagymértékben járul hozzá.

Szeretném fölhívni, képviselő úr, a figyelmét, hogy 2010 után - erről keveset beszélünk, holott talán az elmúlt hetek vitájában is ügödöntő kérdés lehet ennek az értékelése - teljes egészében átalakult a pártfinanszírozás, a frakciófinanszírozás és az alapítványi finanszírozás háttere. Ma az a valóság - a '90-2010 közötti időszakkal ellentétben -, hogy amit ma az állam biztosít egy pártnak, egy frakciónak és egy pártalapítványnak, abból, hogyha ezt a pénzt az adott pártnak nem lopják el, kifejezetten jól tud működni két választási idő között; nincs szüksége semmiféle korrupciónak, nincs szüksége semmiféle politikai, anyagi típusú támogatásra, nincs szüksége semmilyen szponzorra sem egyetlenegy politikai pártnak sem, mert az állam a működést teljes egészében garantálja.

A harmadik kérdés pedig a vagyonyilatkozatok kérdése. Orbán Viktor volt az egyik politikus a jobboldalon, aki nyilvánosságra hozta a hozzátartozóinak a vagyonyilatkozatát, emlékeztetek erre; én voltam a másik, aki nyilvánosságra hoztam 2006-ban. Mi, azt hiszem, nyugodtan elmondhatjuk, hogy egy értelmes párbeszédűtől, ami a nemzetközi példákat is figyelembe veszi, áttekinti az EU-s helyzetet és a frakciók között zajlik, ettől mi, akár a miniszterelnök úr, akár jómagam fideszes képviselőként nem zárjuk el. A frakciók üljenek össze és tárgyalják ezt meg! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra van lehetősége a képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Annyit azért hozzá kell tennem, hogy nemcsak a Fidesz-KDNP-ről van szó, hiszen sem az LMP, aki állandóan az átláthatóságot mondja, sem az MSZP, sem a DK, sem senki a Jobbikon kívül nem hozta nyilvánosságra az egy háztartásban élők vagyonyilatkozatát, tehát az összes képviselő sunnyogott ebben a kérdésben. De, miniszter úr, ha önök nyilvánosságra hozták 2006-ban, most miért nem tették meg? Ha ön és miniszterelnök úr nyilvánosságra hozta volna, valószínűleg az ön pártjában azok az emberek - mert hiszek benne, hogy vannak olyanok, akiknek nincs titkolnivalójuk önök között is -, azok is nyilvánosságra hozták volna ezeket.

Értsék meg, a szavak helyett most már tetteket várnak az emberek, olyan tetteket, amiket a képviselők saját magukon kezdenek, tehát hogy ne bújjanak a mentelmi jog mögé, és hozzák nyilvánosságra a saját

vagyoni helyzetükre vonatkozó adatokat, ami később majd összehasonlítható is lesz. Ezzel mindannyiunknak szolgálatot tennénk, hiszen meg kellene végre értenünk, hogy vissza kellene szerezniünk azt a bizalmat, amivel az emberek a politikától elfordultak az elmúlt időszakban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter urat is megilleti a viszonzás.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Egyetérték önnel abban, hogy a közbizalom megtartása, visszaszerzése vagy erősítése alapvető érdeke minden politikai pártnak és minden parlamenti frakciónak. Én továbbra is azt mondom önnek, képviselő úr, amit én magam parlamenti képviselőként maximálisan tudok támogatni, hogy legyen egy ötpárti egyeztetés - a függetlenek bevonásával együtt természetesen -, tekintsük át, hogy mi az európai joggyakorlat. Olyan országokban, ahol valószínűleg nagyobb a transzparencia, mint nálunk, és nagyobb a közbizalom - mint Németország vagy Ausztria -, milyen a politikusi gyakorlat, mit kell nyilvánosságra hozni.

Mindjárt mondom egy, a helyzet egyértelműsége kapcsán talán izgalmas kérdést: hogy miért is csak az egy háztartásban élőkéről beszélünk? Tehát hogyha valóban őszinték a szavak, és valóban mögé akarunk látni a dolgoknak, ha van mögötte egyáltalán valami, akkor miért teszünk ilyen különbséget? Ez mindjárt egy olyan kérdés, amiről érdemes volna egy komoly jogi, szakmai vitát folytatni, és megnézni azt, hogy mi a nemzetközi gyakorlat. Én parlamenti képviselőként maximálisan tudom azt támogatni, ha a frakciók egyeztetést kezdeményeznek erről, áttekintik a nemzetközi gyakorlatot, és jogi konzultációk után közös nevezőre jutnak egy új rendszer vonatkozásában. Ez egy 25 éves rendszer, megérett az átalakításra, ezzel egyetérték. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úrnak: **„Milyen áron állapodott meg a kormány a bankokkal?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

(16.10)

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt években önök rendre csak azt ismételték, hogy megoldják a devizahitelek problémáit és elszámoltatják a bankokat. Múlt héten azonban szint vallottak. Vállalták, hogy nincs több devizahiteles mentés a bankok számlájára, nincsenek újabb korlátozó intézkedések az árverésekre és kilakoltatásokra, pedig jövőre is lesz tél és fagy, képesek lesznek családokat, gyereke-

ket télen utcára tenni, amit az LMP semmilyen körülmények között nem tud elfogadni. Ott vannak továbbá az autó-devizahitelek. Az autó ma már nem luxuscikk, kistelepüléseken az életet jelenthetik, mert nincs a faluban orvos, vagy mert nincs vonat vagy normális buszközlekedés. Mi lesz velük?

Önök bankokat, banki rész tulajdont vásárolnak közpénzből jellemzően a piaci ár fölött, és közben bejelentik, hogy három éven belül magánkézbe adják bizonyára majd piaci ár alatt; aligha tévedünk nagyot, ha azt feltételezzük, hogy Fidesz közeli pénzembereknek. Így már érthető a bankadó tekintetében is az önök pálfordulása. Vajon kinek a zsebébe kerül majd a költségvetésbe be nem fizetett bankadó? Legalább százmilliárd forintról van szó. Önök megdöbentő ígéretet tettek azzal, hogy nem hoznak olyan intézkedést, ami a bankok profitjára negatív hatással lehet.

Tisztelt Miniszter Úr! Nem erre van szükség. Ez az emberek arculesapása. Az LMP olyan intézkedéseket vár el a kormánytól, ami valódi segítséget jelent a hitelcsapdában vergődő embereknek. Miniszter úr, önök egyáltalán tisztában vannak azzal, hogy milyen áron állapodtak meg a bankokkal? Hogyan ígérhették meg, hogy a bankok profitja ezentúl sértetlen? Tudják-e, hogy hány nehéz helyzetben lévő adóst hagytak az út szélén?

Hogy mernek kiállni az emberek elé azzal, hogy róluk végképp lemondtak? Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Azt hiszem, csak a hírek egyik részét olvasta el. Engedje meg, hogy néhány adatot elmondjak önnek a kérdésével kapcsolatban. Egyrészt a devizahitelek ügyét megoldottuk, hiszen a kormány azt ígérte, azt vállalta, hogy a jelzálogalapú lakáshitelek kérdését rendezni fogja. Nemzeti Eszközkezelő, vég-törlesztés, árfolyamgátrendszer bevezetése után most ebben az évben megtörténik ezeknek a hiteleknek a forintosítása, ezek a hitelek kivezetésre kerülnek a hazai pénzintézeti rendszerből, jelentősen hozzájárulva majd ahhoz, hogy stabilabban működjenek a bankok, és stabilabban működjön a gazdaság e nélkül a kockázat nélkül, az emberek szempontjából pedig megszüntessük azt a kockázatot, amit az árfolyam-ingadozás az elmúlt években jelentett.

Ami az EBRD-vel és az Erstével kötött megállapodást illeti, ennek kapcsán hadd tájékoztassam arról, hogy az alapvető kérdés nem az, hogy hogyan állapodunk meg a bankokkal. Az alapvető kérdés az, hogyan lesz több munkahely az országban, és hogyan lesz magasabb jövedelem azoknak, akik dolgoznak. Márpedig ebben az értelemben arra van szükség, hogy beruházások legyenek az országban, ezek munkahelyet hozzanak létre, és a munkahelyek megte-

remtsék a lehetőséget arra, hogy azok a munkanélküliek vagy alacsony jövedelmi kategóriában dolgozók, akik más munkakörben akarnak elhelyezkedni, ezeknek legyen lehetőségük erre a típusú elhelyezkedésre.

Képviselő asszony talán nem olvasta el a híreket, Európában Magyarországon a legmagasabb a bankadó mértéke, 14 európai ország egyébként már használ bankadót. Európában a csökkentés után is Magyarországon lesz továbbra is a legmagasabb a bankadó mértéke. Ebből a szempontból tehát abból az elvből nem engedünk, amit 2010-ben bevezettünk, hogy az arányosabb közteherviselés érdekében a pénzintézeteknek, a bankoknak is ki kell venniük a részüket az adózásból.

Ebből a szempontból tehát nincsen változás, de azért, hogy több munkahely legyen az országban, növelni kell a hitelezést. Ez a megállapodás pedig ezt megteremti. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzásom illeti meg a képviselő asszonyt.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Miniszter úr, általában önök a jómódú embereken segítettek, akik pedig tényleg segítséget szenvedtek, azokon nem. Kimaradtak, akik már bukták a hitelüket, és kimaradtak a nem lakáscélú hitelek is. Ráadásul a Magyar Nemzeti Bank óriásit nyert. Ön most a megmagyarázhatatlant próbálta megmagyarázni. Tény, önök deklarálták, nincs több devizahiteles-mentés, lesznek, akiket télen is kilakoltatnak. A bankokat, amiket megvásároltak, Magyar Kereskedelmi Bank, Budapest Bank, Erste-rész tulajdon, három éven belül magánkézbe adják. De akkor most miért veszik meg közpénzből drágábban, mint ami a valós értékük? A családi csődvédelem bevezetését a Magyar Bankszövetségtől teszik függővé, a bankok profitja szent, nem hoznak olyan intézkedést, ami a bankok profitjának útjában van.

Kérdezem, miniszter úr: ez mi, ha nem a bankokkal való kiegyezés? Köszönöm szépen, a választ nem tudom elfogadni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga Mihály miniszter urat illeti a szó viszonzására.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Tisztelt Képviselő Asszony! A következőket tudom önnek mondani. Először is, rögzített árfolyam van Magyarországon. Azért jönnek hozzánk Horvátországból és Lengyelországból, hogy a magyar megoldást tanulmányozzák, tekintettel arra, hogy az összes nemzetközi szakelemző szerint ez a megoldás tudott a legnagyobb mértékben segíteni a devizahiteleseknek.

Azt is szeretném önnek elmondani, hogy nem azt mondtuk, hogy állami tulajdonban lesznek a bankok. Ez egy tévedés. Az ön demagógiája viszi ebbe az irányba a kérdést. Mi azt mondtuk, hogy

hazai tulajdonban lesz, magyar tulajdonban lesz, ez pedig ég és föld. Ez azt jelenti, hogy ha lehetőségünk van rá, megteremtjük, hogy a mérlegfőösszeg alapján 50 százalék fölé kerüljön a hazai bankrendszer tulajdoni aránya a magyar bankrendszeren belül, ez pedig megtörtént. Ennek érdekében tudtuk vállalni azt, hogy a következő években, amikor ez lehetővé válik, ezeknek a bankoknak a feljavítása után ezeknek a bankoknak az értékesítésére sor kerül. Ezzel a gazdaság érdekeit szolgáljuk.

Arra kérem, hogy ezekkel a kérdésekkel ne veszélyeztesse azoknak az embereknek a munkahelyét és lehetőségeit, akik a banki hitelezésen és beruházásokon keresztül tudnak majd munkalehetőséghez jutni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Völner Pál, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Mennyivel járnak jobban a hazai devizahitelek más országokhoz képest?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A Fidesz-KDNP-frakciósövetség 2010 óta azon dolgozik, hogy a devizahitelezéssel kapcsolatos kérdésekre végleges megoldást találjon, és ezeket a hiteleket kivesse a piacról. Február 1-jétől a devizahitelek forintosítása hatályos, az átváltási árfolyamot a jogszabályok svájci frank esetében 256 forint 47 fillérben, az eurónál 308 forint 97 fillérben és a japán jennél 2 forint 16 filléres árfolyamon határozta meg.

Szintén a hónap elején lépett hatályba a fair bankokról szóló törvény, amely szigorú feltételekhez köti az egyoldalú kamatköltség- és díjemeléseket. A svájci jegybanknak azon döntése, hogy a frank árfolyamát nem védik a felértékelődés ellen, kézzelfoghatóvá tette, hogy az árfolyamkockázat nem pusztán egy absztrakt közgazdasági, pénzügyi fogalom, hanem egy valós fenyegetés. A forintosítás 500 ezer hitelszerződést érint, teljes állománya 2014 végén mintegy 3500 milliárd forintot tett ki. Egy átlagos teljesítő jelzálogadós havi törlesztőrésze a problémarendezés előtt 78 ezer forint volt, ami az elszámolás után 25-30 százalékkal, vagyis több mint 20 ezer forinttal csökken. Január hónapban 310 forint fölé emelkedett a svájci frank árfolyama. Néhány nap alatt eltűnhetett volna a kormány által kiharcolt kedvezmény több mint fele. 20 százalékos gyengülés önmagában 13 ezer forinttal emelte volna vissza egy átlagos teljesítő svájcifrank-adós törlesztőrésztét. Nyugodtan állíthatjuk, hogy a forintosítás miatt ennyit „nyertek” havonta az érintett háztartások, ha a frank felértékelődése tartós marad. A magyar kormány időben lépett, és ennek látjuk a gyümölcsét. Más országok állampolgárai azonban nem voltak ilyen szerencsések, ők most a magyarországihoz hasonló szabályozás bevezetését követelik kormányaiktól.

A fentiek fényében kérdezem miniszter urat, mennyivel járnak jobban a hazai devizahitelek más országokhoz képest. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Nagyon sajnálom, hogy Schmuck képviselő asszony már nincs a teremben, és így nem tudja meghallgatni ezt a választ. Szeretném önnek elmondani, tisztelt képviselő úr, hogy a magyar kormány a megfelelő időben hozta meg azt a megállapodást a jegybankkal és a Bankszövetséggel közösen, amely január 1-jétől kezdődően árfolyamvédeltséget garantált a devizahitelek számára. Ez azt jelentette, hogy a svájci jegybank döntése, amely minden valutát jelentős gyengülés felé taszított a svájci frankkal szemben... - ezzel szemben Magyarországon a devizahiteleknek nem kellett aggódni amiatt, hogy a jelentős árfolyamváltozás megnöveli a törlesztőrészeiket, hanem ez a novemberi rögzített árfolyamon történt január 15-e után is.

(16.20)

Ez azt jelentette, hogy a devizahitelek számára körülbelül 700 milliárd forintot tudtunk makrogazdasági szinten csökkenteni, ennyivel nem nőtt a tartozásuk azoknak, akiknek svájci frankban volt akár deviza-, akár más típusú fogyasztási hitelük. Azt gondolom, ez egy jelentős eredmény, ahogy ezt egyébként a nemzetközi szaksajtó, a velünk nem túlságosan barátságos, vagy időnként - mondjuk úgy - kritikus Financial Timestól kezdve a Bloombergig mindenki elismerte.

Hogy ez mennyire így van, szeretném ideidézni, hogy tőlünk keletre és délre, például Horvátországban több mint 60 ezer állampolgárnak van svájci alapú devizahitele. Ezek a hitelek kétségbeejtő helyzetbe kerültek, tekintettel arra, hogy egy 20 százalékos gyengülése történt a horvát valutának a svájci frankkal szemben, ennyivel növekedtek a törlesztőrészeik. Ezért most a horvát kormány azt próbálja megoldani, hogyan rögzítse a kuna árfolyamát a svájci frankhoz. Ugyanilyen helyzet alakult ki Romániában is, ahol több, számos tüntetés történt már Bukarestben és más vidéki városokban, tekintettel arra, hogy a román kormány eddig semmilyen érdemi lépést nem tett az ottani devizahitelek megmentéséért.

Azt gondolom tehát, hogy egy jó megoldást találtunk, olyan megoldást, amely meg tudta védeni az embereket a jelentős árfolyamváltozással szemben, összességében egy 700 milliárd forintos értékben. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg Völner képviselő urat.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, miniszter úr. Az ön által elmondottak fényében különösen sajnálatos a 2010 előtti időszakkal, az akkori kormány működésével összevetni a most történeteket és a szomszédos államokban zajló folyamatokat, hiszen a Simor János vezette jegybanknak (*Gógös Zoltán: Simor András!*) és a korábbi kormánynak is meglettek volna azok a lehetőségei, hogy már akkor tegyenek a devizahitelesekért, és ne kerüljenek olyan súlyos helyzetbe, mint ami az elmúlt években tapasztalható volt.

Gyakorlatilag az a fajta eladósodottság és pénzügyi kényszerpálya, amit megörököltünk, tette szükségessé, hogy egy hosszú, több lépésből álló folyamaton keresztül tudtunk idáig eljutni, hogy talán véglegesen megoldottnak tekinthető ennek a devizahiteles rétegnek a helyzete. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úrnak is van lehetősége egyperces viszonzásra.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Fontosabb kérdés, hogy hogyan történik mindez az év további hónapjaiban. Március és április hónapokban a devizahiteleseknek nem kell tenni semmit. A bankoknak van tájékoztatói kötelezettségük, ezt az értesítést kell elküldeni a bankoknak az ügyfelek számára, mert a tisztességes elszámolás azt követeli meg, hogy értesítsék az ügyfelet arról, hogyan változik a törlesztőrészlet és hogyan változnak a kamatok. Majd ezt követően május hónaptól kezdve a forintosításra állunk át, tehát ezek a hitelek forintosítva lesznek, átváltva forintértékre. És az a jó hír van, hogy a kamatok sok esetben még alacsonyabbak lehetnek a mostani devizahitelek kamatainál is, hiszen 2 százalékos Magyarországon az alapkamat, történelmi mélységben vannak ezek a kamatszintek, így lehetővé válik az, hogy a február 1-jével életbe lépett, hatályba lépett, fair bankokról szóló törvény alapján a kamatszintek is alacsonyabbak lehessenek majd egy-egy hitelnél, mint ahogy az korábban a devizahitelek kamatainál volt.

Az ügyfélnek tehát nem kell semmit sem tennie, a forintosítás egy március, április és május hónapokban megtörténő lépéssorozat lesz. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Kaphatunk-e két egyenes mondatot?”** címmel. Miniszterelnök úr válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Elfogadom.

ELNÖK: Elfogadja. Öné a szó, Harangozó képviselő úr.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Még decemberben, amikor miniszterelnök urat a hortobágyi Kehi-vizsgálat eredményéről kérdeztem, így válaszolt nekem: „Legkésőbb tehát január 31-én egy végleges, a belső vitát lezárt jelentéssel fogunk rendelkezni, és akkor örömmel tájékoztatom önt az abban foglaltakról.”

Hát, miniszter úr, úgy tűnik, hogy Orbán Viktor képtelen egyetlenegy igaz mondatot is mondani ebben a kérdésben, hiszen ez az a vizsgálat, amit Orbán Viktor rendelt el, és azt ígérte, hogy nem fognak szerződést kötni senkivel, amíg ez a vizsgálat le nem zárul. Persze, a szerződéseket megkötötték. A Kehi-vizsgálat föltárta, hogy a pályázók része, közel harmada hazudott konkrétan a pályázat megírásakor, valamint föltárta azt is, hogy több olyan pályázó volt, aki kifejezetten azért hozta létre a társaságot, hogy megszerezze a földtámogatásokat. Miniszter úr, oligarchák maffiaszerű módszerekkel vitték el a földet, és semmizték ki a tisztességes, helyben élő gazdákat; azokat a gazdákat, akik most megoldásra várnak, mert áprilisban valahova ki kéne tudniuk hajtani az állatokat.

Újra idézném Ángyán József szavait, aki azt mondta, hogy maffiacsaládok kezében van a Földművelésügyi Minisztérium, maffiacsaládok kezében van a vidék. Miniszter úr, a legjelentősebb Fidesz környéki oligarchák egyike, Nyerges Zsolt barátja által felügyelt hivatal állította meg ezt a folyamatot, amikor is kifogásokat emelt a vizsgálat szemben még augusztusban, és ezért nem zárult le ez a vizsgálat, ezért nem lett eredménye.

Miniszter Úr! Nem lehet lezavarni a földekről az embereket addig, amíg nincs a vizsgálatnak eredménye, és nem lehet tudni, hogy a végén kié lesz a föld. Ezért kérdezem önöket, hogy lezárult-e a vizsgálat, van-e eredménye, és ennek nyomán a tisztességes gazdálkodókat vissza fogják-e engedni a földjeikre. Kérem, válaszoljon. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Kötelességemnek tartom, hogy tájékoztassam az Országgyűlést arról, hogy a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságánál lefolytatott Kehi-vizsgálatról van szó, amely Kehi-vizsgálatot, ha jól emlékszem, képviselőtársaink egyikének azonnali kérdése kapcsán rendelte el a miniszterelnök úr. Ez a vizsgálat, ahogy már tájékoztattam az Országgyűlést, első szakaszában 2014. augusztus 28-án az Ellenőrzési Hivatal által lezárult. Az a szokás és az az írásos előírás ilyen esetben, hogy a vizsgálat alá vontnak a vizsgálat eredményeit megküldjük, joga van betekinteni, és joga van ahhoz észrevételeket fűzni. A Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatósága az észrevételeket megtette - nem tudom, hogy erre a cégre gondolt-e, amikor

involválta valamiféle személyi összefüggésben -, a Hortobágyi Nemzeti Park az észrevételeit megtette, és azokat mind a mai napig fenntartotta.

Szeretném arról is tájékoztatni az Országgyűlést - nem mintha a személyes szavahihetőségem kétséges lenne képviselőtársaim előtt, de mégis szeretném arról tájékoztatni az Országgyűlést -, hogy Harangozó Gábor képviselőtársam és Gógós Zoltán számára betekintést biztosítottam december 4-én a Kehi-vizsgálat eredményébe, majd megtettem ugyanezt Sallai R. Benedek képviselőtársamnak is. A jövőre nézve is minden Kehi-vizsgálatba minden képviselőtársam számára betekintést fogok biztosítani. Meggyőződhetek arról a véleményem szerint, hogy a Kehi-vizsgálat korrekt munkát végzett.

Ahogy miniszterelnök úr jelezte, január 31-én a vizsgálat véget ért. Meg fogom kérdezni a Kehit, hogy tett-e a Földművelésügyi Minisztérium újabb észrevételt. Ha nem tett, akkor a megállapítások mind a mai napig érvényesek. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás lehetsége öné, képviselő úr.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azért a miniszterelnök úr szavahihetősége elég jelentősen csorbul ebben az ügyben, mert január 31. elég régen elmúlt. Tudja, miniszter úr, azt írták a gazdák a miniszterelnök úrnak: „Megértjük, hogy minden politikai párt fennállásának alapvető feltétele egy erős társadalmi, gazdasági, kulturális háttér megteremtése és fenntartása, viszont nem tudjuk elfogadni, ha ennek kiépítése, illetve fenntartása a jogszabályok megsértésével, az életünket irányító alapvető erkölcsi-etikai elvek, mint tisztesség, egyenlőség, becsületesség semmibe vételével történik. Nem tudjuk elfogadni, hogy az önök közt és körül lebzselő nyereszkeszökök tönkretesznek bennünket.”

Ezek a gazdák várnak most már végre egy egyenes mondatot, miniszter úr, hogy valaki mondja már meg nekik, hogy az a Kehi-vizsgálat hogyan zárult le, és az a 30 százaléknyi tisztességtelen pályázó, akik maffiamódszerekkel osztották el egymás között a földet, le lesznek-e zavarva a földről, és megkapják-e a több ezer állatot tartó gazdák ezeket a földeket, akiket ez a föld tisztességesen megilletne. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzásra van lehetősége a miniszter úrnak is.

LÁZAR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Mindenféleképpen nyugalmat javasolnék képviselő társamnak. *(Harangozó Gábor István: Már hogy lehetnék nyugodt?)* Azért lehet nyugodt, képviselőtársam, mert a mezőgazdasági év szeptemberben kezdődött és szeptemberig tart, mint ahogy azt az agráriumból jövő minden képviselőtársam pontosan tudja.

Megnyugtatom önt, képviselőtársam, pontosan tudhatják, hogy a helyzet rendezésre fog kerülni, mégpedig az alábbiak szerint: amely szerződés a Kehi álláspontja szerint szabálytalan, az a kormány véleménye szerint érvénytelen, és az eredeti állapot helyreállítására kell sort keríteni. Ez azokra a szerződésekre vonatkozik, ahol az eredményt érdemben befolyásoló hiba történt. Ha pedig a mostani észrevételek után az a benyomásom alakul ki, hogy nemcsak szabálytalan egy szerződés, hanem érvénytelen is, akkor nemcsak vissza kell állítani az eredeti állapotot, hanem ha adott esetben büncselekmény alapos gyanúját is felveti, akkor meg fogom tenni a szükséges büntető feljelentést. Remélem, hogy mind a két mondat világos volt. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

(16.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Ki biztosít végre tervezhető jövőt?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi hónapokban különböző becslések látnak napvilágot azt illetően, hogy hány magyar ember távozott nyugati irányba Magyarországról, főleg munkavállalás céljából. Itt 350 és 600 ezer között ingáznak a tippek, piaci becslések. Legutóbb egy 600 ezer körüli érték látott napvilágot. És látható módon ezen távozó migránsok leginkább azt jelölik meg távozásuk, ideiglenes, reméljük, ideiglenes és sokkal kevésbé végleges távozásuk okául, hogy az anyagiak, a munkahelyek hiánya mögött ott toporog második sorban az otthonteremtés kilátástalan mivolta. Tehát az az egyértelmű félelem, hogy ha a KSH szerinti átlagfizetésüket vizsgálva azt szemlélik, hogy mennyi idő alatt tudnak elegendő pénzt félretenni akár egy saját, önálló lakás, otthon megteremtésére, megszerzésére, akkor nagyon kevesen láthatják azt, hogy másfél-két évtizeden belül realizálhatják ezt a tervet. Ami egyébként egy teljesen életszerű, egyszerű és logikus terv minden ember életében.

Látható, hogy a kormányzat otthonteremtési sorral jelen pillanatban nem bír, a szocpol típusú elképzelései pedig bár talán segítenek a jobb módúakon, de akinek 18 milliója nincs egy lakásra, annak 14,5 sem lesz, még akkor sem, ha a kormányzat a kereskedelmi bankokon átfolyatva adott esetben egy-két milliós kedvezményt is biztosít hasonló tranzakciókhoz. De az, hogy a tavalyi év első 9 hónapjában összesen alig több mint 5 ezer lakás épült, önmagában beszédes a tekintetben, hogy sem a bérlakás-állomány nem növekszik, a magyar fiatalok számára pedig a kormányzat továbbra sem hozott tető alá egy olyan bérlakás-építési és otthonteremtési programot, amelynek értelmében a piaci ár töredékéért lehetne beköltözni ilyen lakásokba, és aztán az az ember tulajdonjogába kerülhetne át 6-8 év törlesztés vagy

bér fizetése után. Hiszen látható, hogy egy ilyen program nélkül a kivándorlási spirál sem lassítható érdemben, a magyar építőiparnak sem adható tökeinjekció.

A kérdés tehát adódik: miért áll négy és fél éve ezen a fronton a kormányzat? Várom érdemi választát. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a kérdését. Először is szeretném hangsúlyozni, hogy a tavalyi évben a munkaerő külföldi munkavállalása jelentősen csökkent, tehát a tendencia kezd megfordulni. Ezt mutatja az a szám is, hogy 2014-ben 170 ezer fővel többen dolgoztak már, mint az előző esztendőben, és ennek nagyobb része nem külföldi munkavállaló volt, hanem magyarországi munkavállaló.

Ami az otthonteremtést és a lakáshoz jutást illeti, tisztelt képviselő úr, először is azt kell hangsúlyoznom, hogy ebben az évben egy jelentős programot fog indítani a kormány az otthonteremtés megsegítésére, a családi otthonteremtési kezdeményezésünk júliusban fog elindulni. Ez azt a lehetőséget nyitja meg mindenki számára, hogy 500 ezer forinttól 3,2 millió forintig nemcsak új lakás vásárlásához, hanem használt lakás vásárlásához is, gyerekszámától függetlenül támogatást tudunk biztosítani. Ez annak a lehetőségét teremti meg, hogy ha valaki valóban nem rendelkezik lakással, akkor akár már egy használt lakáson keresztül is ezt a lehetőséget a maga és a családjára számára biztosítsa. Szeretném ugyanis hangsúlyozni, hogy nemcsak új lakás építésén keresztül lehet a lakáshoz jutást elősegíteni, hanem a meglévő kereteken, a meglévő programokon belül is a használt lakások vásárlásának támogatásával.

Tehát szeretném képviselő úr figyelmét felhívni arra, hogy júliusban indul ez a program, az otthonteremtési támogatás keretei jelentősen megváltoznak, nemcsak több, hanem két, sőt, egy gyermek esetén is vagy vállalása esetén is lehetőség lesz arra, hogy használt vagy új lakás vásárlásához, akár új lakás építéséhez is plusztámogatást tudjanak kapni az állampolgárok.

Szeretném azt is hozzátenni, mivel ön budapesti képviselő, hogy ne feltétlenül a budapesti ingatlanárakból induljon ki, vidéken azért jóval alacsonyabb összeggel is el lehet indulni akár egy használt lakás megvásárlására. Tehát abban bízunk, hogy ez jelentősen élénkíteni fogja az egyébként is önmagától is élénkülő ingatlanpiacot, több embernek lehetőséget adva a lakáshoz jutáshoz. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérem Z. Kárpát Dániel képviselő urat, kihasználja-e a viszonzást. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miniszter úr irányába azt szeretném jelezni, hogy akár Pestről, akár vidékről beszélünk, egész egyszerűen a magyar fiataloknak nincs pénzük lakás vásárlására. A bérlakásállományunk károsan alacsony szinten mozog, tehát bérlakásépítéssel, állami háttérű bérlakásépítő programmal lehetne elindulni, ahol a magyar építőipari cégek is tökeinjekciót kaphatnának. Nyomott bérleti díj után, aki megfelel az alapvető együttélési szabályoknak, és aki megtalálja a számítását, igenis megvásárolható állapotban kell hogy találja azt a lakást, és ily módon, ha egy tízéves távlaton belül látszik bárki számára, hogy tisztességes munkával önálló otthonhoz lehet jutni, akkor talán az ország elhagyását is többször megfontolják.

De továbbra is látható az, hogy míg évente 43-44 ezer új lakás építése lenne optimális, addig a 2008-as szint 25 százalékánál tart ez a kormányzat, és nem segíti a fiatalokat, nem nyúl azok hóna alá, akik igenis megérdemelnék, nem ezt a mentőövet, hanem ezt az alapvető életfeltételekhez hozzásegítő minimális mankót. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga Mihály miniszter urat illeti a szó.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Az Nyugat-Európában sem úgy van, hogy egy fiatal pályakezdő már egyből a fizetéséből mindenféle hitel vagy támogatás nélkül lakást tud vásárolni. Tehát kérem, barátkozzon meg azzal, hogy ez Kelet-Európában és Közép-Európában sincs így. A tragédiánk pont az volt, hogy 2004-től kezdődően a devizahitelek olyan mértékben szaporodtak el az országban, ami most, a válság kitörése és a devizahitelek bedőlése után hosszú-hosszú időre mindenkit távol tart attól, hogy bármiféle hitelezéssel próbálja megoldani a lakáshoz jutását.

De azt gondolom, a cél továbbra is az kell legyen, hogy egy fiatal számára is ez a lehetőség megteremtődjön, ehhez tudja az állam hozzárakni úgy a saját maga támogatását, hogy ezzel a családi otthonteremtési kedvezménnyel kibővítsük a támogatási lehetőségeket. Ha ehhez egy tisztességes és a fair bankokról szóló törvény alapján alacsony kamatszintű hitellel tud egy bank partnerként hozzájárulni, akkor már van lehetőség arra, hogy a fiatalok is lakáshoz tudjanak jutni. Nagyon bízunk benne, hogy ez már ebben az évben is a számokon keresztül tapasztalható lesz.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Hargitai János, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Hogyan látják a nemzetközi pénzügyi szervezetek hazánk gazdasági telje-**

sítményét és jövőjét?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A politikai uborkaszezonban, januárban itt járt az IMF delegációja, és a sajtóhíradásokból látom azt, hogy a kormány és az IMF a magyar gazdaság megítélése kapcsán közel azonos álláspontot képviselt. Ez önnek egy nagyon érdekes helyzet lehetett, mert ön volt a pénzügyminiszter akkor is, amikor 2010-ben nem fogadtuk el az IMF által felkínált utat. Akkor lehettek kétségeink afelől, hogy az az út, amin Magyarország elindul, az a sajátos gazdaságpolitika meghozza-e az eredményét, de 4-5 év távlatából a számok egyértelműen a kormányt igazolják, és képviselőként is örömmel láttam, hogy a kormány és az IMF hangja ilyen tekintetben körülbelül ugyanazt tükrözte.

*(Gúr Nándort a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Nem is lehet a gazdaság megítélése kapcsán olyan sok vita nyilvánvalóan ezzel a pénzügyi szervezettel, hiszen az a 3,5 százalékos gazdasági növekedés, amit a tavalyi évben a magyar gazdaság produkált, és ezzel Európában éltanulókká váltunk, azt gondolom, mindenképp elismerésre méltó; vagy a munkahelyek számának növekedése a közszférában és a magánszférában is; de az IMF ugyanúgy elismeréssel nyugtázta a kormánynak azt a szigorú költségvetési politikáját, amin keresztül az államháztartás hiányát éveken keresztül a kívánt szint alatt tartottuk, így a tavalyi évben is 2,6 százalékon.

Még fontosabbnak gondolom azt, hogy nemcsak a helyzet leírásában értett egyet az IMF a kormánnyal, hanem a jövőt illető elképzelésekben is, amikor az IMF is azt rögzíti, hogy a foglalkoztatás további bővítését, amit a kormány eddig is képviselt, szintén üdvösnek tartja, hogy fenn kell tartani az államháztartásban a szigorú gazdálkodást, és meg kell mindent tenni azért, hogy egy olyan gazdaságpolitika történjen a jövőben is Magyarországon, amittől Magyarország a továbbiakban is egy kedvelt befektetési célponttá válik.

Ennek fényében ítélem meg a bankokkal azt a megállapodást, amit az elmúlt időszakban a kormány életre hívott. Miniszter úr hogyan látja az elmúlt öt évet az IMF szemüvegén keresztül is?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Öné a szó, miniszter úr.

(16.40)

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Azon a szemüvegen keresztül sajnos nem tudom látni a helyzetet, mert az egy másik szemüveg, de kétségtelen tény - ahogy ön is utalt rá -, hogy az IMF,

talán némileg korrigálva a korábbi álláspontját, egyre inkább megérti és elfogadja azokat az intézkedéseket, amelyeket a gazdaság stabilizálása érdekében hoztunk. Különösen annak fényében van most ez így, hogy a legutóbbi negyedéves növekedésünkkel, a 3,4 százalékkal újra Európa első helyén szerepelünk, a legmagasabb növekedési tartományban vagyunk. Ez mindenképpen azt mutatja, hogy a magyar gazdaságpolitika helyes és jó döntéseket hozott az elmúlt években.

Mire épül a gazdasági növekedésünk? Öt tényezőt hadd emeljek ki: állami beruházások magas szinten tartása, amely segített a válság éveiben is a gazdasági növekedés fenntartásában; az európai uniós források hatékonyabb felhasználása és nagyobb arányú lehívása, ez mindenképpen benne van a növekedésben; a fogyasztás növekedése, ami mögött a rezsiszökkentés és a reáljövedelmek növekedése mindenképpen ott van; az exportunk növekedése, hiszen a válság ellenére és az euró-zóna visszaesése ellenére is a magyar export továbbra is növekedésben van, meg fogja haladni a tavalyi évben a százmilliárd eurót; és végül, de nem utolsósorban a hitelezés lassú élénkítése, pont - ahogy ön is utalt rá - ennek érdekében kötöttük a megállapodást az EBRD-vel a bankok működésének egy új keretrendszeréről, hogy a hitelezést növelni tudjuk.

No, ez alapján is mondhatom önnek azt, hogy valóban, az IMF-től egy szokatlanul kedvező bírálatot vagy kritikát kaptunk, külön kitértek arra, hogy a foglalkoztatás növelése tekintetében Magyarország az elmúlt négy esztendőben Európa élmezőnyébe került, a munkahelyvédelmi programmal pedig sikerült megőriznünk azokat a munkahelyeket, amelyek a válság ellenére vagy a válság körülményei közepette esetleg leépítésre kerültek volna.

Összességében tehát ma az a kedvező helyzetünk van, hogy akár az IMF, akár az OECD, akár az Európai Bizottság anyagait nézem, mindenki elkezdte a várható magyar gazdasági növekedések mértékét fölfelé korrigálni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót Hargitai képviselő úrnak.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Amit még várhatunk, hogy a nemzetközi hitelminősítők mikor reagálják le kedvezően a magyar gazdaság teljesítményét, mert a piacok kedvezően fogadják a magyar gazdaságot, amikor a piaci szereplők államkötvényeket jegyeznek le. Én abban bízom, hogy a hitelminősítők is ezt előbb-utóbb felismerik. Ha ez így lesz, milyen további haszna lenne az ilyenfajta felminősítéseknek? Vár-e, számít-e ilyesmire a kormány?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga miniszter urat illeti a szó.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! A hitelminősítők évente két

alkalommal változtatnak a besoroláson, tavasszal és ősszel. Márciusban az előzetes naptárunk szerint mind a három nagy hitelminősítő felülvizsgálja Magyarország minősítését. Ezt már az elmúlt hónapokban is óvatosan megtették, amikor negatívról stabilra javult Magyarország megítélése.

De azt kell önnek mondanom, hogy számomra sokkal fontosabb az a piaci értékítélet, amit az elmúlt években a piac - függetlenül a hitelminősítők véleményétől - a magyar gazdaság iránti bizalommal kifejtett, hiszen ne felejtsük el, amikor devizakötvény-kibocsátás volt, az állampapírjainkat öt- és hatszoros túljegyzéssel vásárolta meg a piac, márpedig egy olyan ország kötvényeit nem szokták általában megvenni, amelyekben nem bíznak.

Ebből a szempontból én arra számítok, hogy szép lassan a hitelminősítők is követik majd a piac értékítéletét, felül fogják vizsgálni a megítélésünket, és Magyarország számára az elmúlt hónapok gazdasági teljesítménye alapján egy sokkal kedvezőbb megítélést fognak adni. Ez a kedvezőbb megítélés táplálkozhat a gazdasági növekedés adataiból, valamint a forintosítás, a devizahitelek kivezetésének a tényéből is.

Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: **„Felfüggesztik-e az uniós pénzek kifizetését?”** címmel. Öné a szó, Ikotity képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Két hete foglalkoztatja a közvéleményt, hogyan is kezeli az uniós pályázati pénzeket az Országos Roma Önkormányzat. Február 9-én a fideszes trafikmutyit is leleplező Hadházy Ákos LMP-s szakszóvivő jóvoltából kijózanító képet kaphattunk erről. Mint az a Közbeszerzési Értesítőtől - tehát nem valahonnét a sajtóból - fehérenfeketén kiderül, komoly problémák vannak a „Híd a munka világába” nevű program körül. Ez a kezdeményezés a hazai cigányság minden bizonnyal legégetőbb problémájára kínál megoldást, még ha nem is a legjobb. Egyéb források mellett 600 millió forint TÁMOP programból származó, uniós pénzekkel rendelkezhet, melyet a Miniszterelnökség alá rendelt testület utalt és utal át az ORÖ-nek.

Az adatok szerint a TÁMOP-os pályázati keret 600 milliójának felét úgy költötték el az Országos Roma Önkormányzat vezetői, hogy abból még egyetlen roma honfitársunk sem jutott közelebb a munkába álláshoz. Hivalkodó, urizáló luxuskiadásokra annál többet költöttek. Havonta és kocsinként majdnem félmillió ment el autóbérlésre - nem kétezer forint meg hatvanezer forint, ami Rétvári államtitkár úr által elmondott -, tízmilliók mentek irodabútorokra és irodafelújításra, 20-30 millió forintért rendelték tanulmányokat.

Miután mindez napvilágra került, az önkormányzat számos képviselője vizsgálóbizottság felállítását kezdeményezte, azonban az ügyben összehívott közgyűlés határozatképtelensége jól mutatja, hogy a Fidesz közeli Lungo Drom által irányított önkormányzatokban finoman fogalmazva sem mindenkit érdekelt az igazság kiderítése. Többen azt állítják, a Fidesz színeiben politizáló Farkas Flórián fenyegetései miatt nem jutottak közelebb a belső vizsgálat elindításához.

A kérdésem a miniszter úrhoz a következő: kezdeményezi-e a Kehi, illetve az Állami Számvevőszék vizsgálatát a visszaélések kivizsgálása érdekében? Illetve: felfüggesztik-e az uniós pénzek kifizetését az Országos Roma Önkormányzat részére, amíg az ügy minden részletét fel nem derítik alaposan?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Bár olyan programról van szó, amely nem zárult még le - ha jól tudom idézni fejből az eseményeket, illetve Rétvári államtitkár kollégámmal szót váltottunk itt az ön kérdéséről -, a következő megoldási javaslatom lenne, tekintettel arra, hogy a törvényhozóknak mindig fontos kezdeményezési és ellenőrzési kompetenciát biztosít az Alaptörvény a végrehajtó hatalmat illetően.

Én elsősorban javasolom önnek - tekintettel arra, hogy a hivatalom látja el a miniszterelnöki biztos munkaszervezetét -, hogy Farkas Flóriánnal vegye fel a kapcsolatot, tekintettel arra, hogy szóba is hozta a főszoalásában, és mindenféleképpen kérni fogom Farkas Flórián képviselőtársunkat, hogy úgy is, mint a romaügyekkel foglalkozó miniszterelnöki biztos, bocsássa a rendelkezésre álló információkat az ön számára. Amennyiben önben még ezt követően, hogy Farkas Flórián képviselőtársunkkal áttekintette a helyzetet, kétely marad fenn, akkor természetesen - mint a legutóbbi szóbeli kérdése, illetve interpellációja kapcsán is - készek vagyunk mi magunk is, mármint a hivatal, az európai uniós fejlesztési pénzek fölosztásával foglalkozó miniszterelnökségi hivatal a pénz útját leellenőrizni a program befejezése után. Azt gondolom, az az igazságos és az a méltányos, hogyha a program befejeződik, a vizsgálatot csak utána rendeljük el, és nem prekonceptiókból vagy hírekből vagy névtelen följelentésekből indulunk ki. Szeretném, ha képviselő úr először személyes tapasztalatokat szerezne Farkas Flórián segítségével, és ezt követően tudná mérlegelni a helyzetet.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ezt javasolnám ebben a kényes szituációban, mert azt hiszem, abban egyetértünk, képviselő úr, hogy kisebbségi önkormányzatnál elköltött forinto-

kat illetően fontos, hogy az átláthatóság még az átlagosnál is nagyobb legyen, ugyanakkor az egymást időnként alappal vagy alap nélkül megvádoló érdekcsoportok közül vagy sértetti csoportok közül sem állhatunk egyik oldalra sem. Tehát kellő körültekintést és óvatosságot javasolnék ebben a kérdésben; még aztán előítéletes megjegyzésekhez vezethetne. Ezért javaslom, képviselő úr, győződjön meg arról, hogy konkrétan mi történt. Farkas Flórián képviselő-társammal mint miniszterelnöki biztossal fogok beszélni. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Köszöntöm képviselőtársaimat. Viszonzásra megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót. Mindenképpen olyan adatokról van szó, amelyek a Közbeszerzési Értesítőből kerültek ki. Természetesen mi nyitottuk vagyunk, hogy meghallgassuk. Közleményt adtunk ki ebben az ügyben, és a közleményre érkezett egy válasz, ami nem tudta megcáfolni ezeket a számadatokat, amiket elmondtunk, mindössze a nettó és a bruttó érték különbözőségét tudták fölvetni, de ez nagyon halovány ahhoz. Természetesen el tudjuk ezt fogadni, tehát várjuk a megkeresést, illetve mi is lépünk ebbe az irányba. Nagyon szeretnénk, ha ez az ügy mindenképpen megnyugtatóan rendeződne, hogy átlátható ez az ügy.

Természetesen hallottunk már olyanról, hogy folyamatban lévő ügyben nagy rendőri kísérettel szálltak ki ellenőrizni, akár itt is meg lehetne tenni. Nem gondolom, hogy valamiféle kisebbségi kártyát kellene ebben előhúzni. Ez elég egyszerűen tisztázható.

Azok a számok pedig, amelyeket Rétvári államtitkár úr elmondott egy korábbi, de mai napon elhangzott felszólalásában, semmiképpen nem megalapozottak, erre írásbeli kérdést is adtunk már be, hogy kiderítsük, hogy vajon honnan szedte ezeket az információkat. Köszönöm a szót.

(16.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszter urat. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Én akkor lennék nyugodt, képviselőtársam, ha a közleményharc-

és közleményküzdő helyett - ami rendkívül fontos része a politikának - a képviselő úr valóban személyesen mint lelkiismeretes parlamenti képviselő, akinek a munkáját nagyra becsülöm, ismerem és igyekszem figyelemmel is követni, megtenné, hogy tényleg megnézi, hogy mi a valóság ebben a dologban.

Tudom, hogy a Közbeszerzési Értesítőben mi jelent meg, ismerem az elhangzott mai napi interpellációt is, azonban a valóság ismerete nélkül szerintem

ebben a kényes kérdésben ne törjünk pálcát, ne kapkodjunk fölöslegesen.

Azt szeretném még önnek mondani, hogy egyébként sem volt könnyű az elmúlt években stabilizálni a roma kisebbségi önkormányzat országos vezetésének helyzetét. Mint ismeretes, jó néhány vizsgálat követte egymást, ezért azt gondolom, hogy minden parlamenti párt abban érdekelt, hogy sikeres legyen ez az érdek-képviselési munka, ráadásul egy rendkívül kényes területen.

A pénzek felhasználásában viszont nincs kompromisszum, tehát teljes egészében tiszta és transzparens, elszámoltatható viszonyokra van szükség. Fogok beszélni Farkas képviselő úrral, és arra fogom kérni, hogy sürgősen vegye fel önnel a kapcsolatot. Ha ez nem megy, vagy olyan benyomásai vannak, akkor a hivatalom áll a rendelkezésére. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: „**Új életpálya, növekvő illetmények**” címmel. Ágh Péter képviselő urat illeti a szó.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A magyar emberek döntésének és a gazdasági növekedésnek köszönhetően ma Magyarország elég erős ahhoz, hogy folytatódni tudjanak az ágazati béremelési programok. A pedagógusok és az egészségügyi dolgozók béremelése folytatása mellett elkezdődik a fegyveres és rendvédelmi pályán szolgálók béremelése is.

A miniszter úr 2014. október 27-én jelentette be, hogy hamarosan a katonáknál is meg fog emelkedni a fizetés, hiszen mindazok, akik akár az életüket is feláldozták a haza oltárán, megérdemlik azt, hogy megbecsülésük egyik jeleként nagyobb juttatásban részesüljenek. Jó hír a honvédelem számára, hogy az elfogadott költségvetés már tartalmazza azokat a forrásokat, amelyek 2015-ben erre a célra fordíthatóak. A honvédelmi tárca idei büdzséje 9 milliárddal magasabb a tavalyinál. A bejelentett illetményemelésre további 11 milliárd forintot szánnak, amelyet azonban csak július 1-je után használnak fel, ez az összeg azonban már a honvédség rendelkezésére áll.

Tehát ebből a 11 milliárd forintból jut majd pénz arra, hogy a fél éves emelést biztosítani lehessen. Ezzel együtt tehát összesen 260,5 milliárd forintos az idei honvédelmi költségvetés, ami 20 milliárddal, 8,2 százalékkal magasabb a tavalyinál. Mindezek alapján első körben azt kérdezném a miniszter úrtól, hogy milyen rendszerben tervezik megemelni a katonák illetményét.

Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak. Öné a szó, miniszter úr.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt arra szeretnék mindenkit emlékeztetni, hogy érdemi, valós, számottevő illetményemelés utoljára a 2000-es évek elején történt a Magyar Honvédségnél, azt is az első Orbán-kormány biztosította. És igen, most jó hírrel szolgálhatunk, hiszen július 1-jétől a harmadik Orbán-kormány ismét megkezdte honvédeink illetményemelését. Idén már átlagosan 30 százalékkal és végül összességében 2019. január 1-jéig átlagosan összesen 50 százalékkal növeljük meg katonáink illetményét. Az új rendszerről csak annyit, hogy egyszerűbb és igazságosabb lesz, az alacsonyabb beosztásban szolgálók pedig arányaiban magasabb emelésre számíthatnak.

Tisztelt Képviselő Úr! A tárcá már kidolgozta a részletes elgondolást, és minden érintett, azaz minden alakulat és valamennyi érdekképviselet véleményét kikértük a tervezetről. Munkatársaim e pillanatban is a beérkezett észrevételeket dolgozzák föl. Ezt követően pedig előbb a kormány, majd a tisztelt Országgyűlés elé hozzuk a részletes javaslatot, hogy törvényben erősítsük meg ezt a rendkívüli illetményemelést.

Munkánk végén pedig nem pusztán illetményemelést, hanem egy kiszámítható és tervezhető, a haza fegyveres szolgálatát megbecsülő és elismerő katonai életpályát garantálunk majd a honvédség teljes személyi állományának. Ennek pedig a tervek szerint még egy rendkívül kedvezményes lakáshitel és egy sajátos, kedvező közszolgálati biztosítási forma is részét képezi majd.

Köszönöm kérdését, és kérem az Országgyűlés támogatását előre is a hamarosan beterjesztendő törvényjavaslatunkhoz. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Ágh Péter képviselő úrnak.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, örvendetes, hogy a kormány a jelentős béremelés mellett azon dolgozik, hogy új katonai életpályamodell alapjait tudja lerakni. Véleményem szerint a katonai életpálya egyrészt teljesítményalapú és kiszámítható előmeneteli rendszert kell hogy megvalósítson, vagyis olyan rendszert, amelynek az a lényege, hogy a legfelkészültebb és a legjobban teljesítő katonák előtt világos, kiszámítható és vonzó út álljon a Magyar Honvédségben.

Úgy látjuk ugyanis, hogy a kormány célja az volt, hogy az illetmény emelése mellett új, hosszú távon és stabilan tervezhető karrierpálya legyen a honvédeink számára. Azt gondolom, hogy ebben a munkában az Országgyűlésnek az a feladata, hogy segítse a honvédelmi tárcát annak érdekében, hogy valóban, akik idehaza és külföldi terepen is mindig szolgálták ezt a hazát, érezhessék azt a megbecsülést, amelyet a haza

nyújtani kíván számukra. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Hende Csaba miniszter urat. Öné a szó.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, teljesítményalapú előmeneteli rendszert kívánunk bevezetni és működtetni, persze a szándék szerint az eddigi rendszer is így működött, azonban el kell azt mondanom, hogy csak a legjobbakra van szükség, csak a legjobbak juthatnak előre az új életpályán, és ehhez viszont minden szükséges feltételt meg is kívánunk teremteni.

A tisztképzés módosítása, átalakítása, az új altszti akadémia felállítása vagy hogy más ne mondjak, a testnevelési követelmények olyan szigorúan vétele, hogy több tucat hivatásos katonától voltunk kénytelenek megválni az elmúlt években azért, mert a fizikai felmérőn nem tudtak megfelelni, és a kitűzött póthatáridő alatt sem tudtak felkészülni... - és nem tudták hozni azokat a teljesítménymutatókat, amelyek elő vannak írva az ő korosztályukra.

Tehát nagyon komolyan vesszük, ők is nagyon komolyan veszik, és *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* most egy nagyon komoly illetményemeléssel támogatjuk meg ezt az egész rendszert. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Mielőtt a **kérdések** tárgyalására rátérünk, a következőkben kívánom a tisztelt Országgyűlést tájékoztatni.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon az Országgyűlés ülésén az LMP képviselőcsoportja a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló T/2250. számú törvényjavaslat napirendről történő levételét kezdeményezte. Erről az Országgyűlés kézfelemeléssel határozott.

A Fidesz-frakció kezdeményezésére az Országgyűlés elnöke a tv-stúdióban a jegyzőkkel ellenőriztette a kihirdetett eredményt. A határozati házszebály 25. § (5) bekezdésének megfelelően az Országgyűlés elnöke felülvizsgálta az általa kihirdetett eredményt, és megállapította, hogy az LMP képviselőcsoportja indítványát az Országgyűlés nem fogadta el.

A **helyesbített eredmény** alapján a törvényjavaslat vitája része az elfogadott napirendnek.

Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendi kérdésben kért szót Szél Bernadett képviselő asszony. Mielőtt megadnám a szót, jelezném a képviselő asszonynak, hogy erről a kérdésről ma a Házbizottság is folytatott egyeztetést; Schiffer képviselő úr jelen volt az egyeztetésen. Öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ügyrendben kezdeményezni szeretném ennek az ügynek a kivizsgálását, ugyanis valóban az történt, hogy Kövér László elnök úr hibásan hirdette ki az eredményt, ergo nem szerepelt a szerdai napirenden a T/2250. törvény tárgyalása.

Ráadásul ott a helyszínen elnök úr a pulpitusról rá is kérdezett, hogy összeszámolja-e a szavazatokat, amire én szóban is, illetve metakommunikációval is jeleztem számára azt a választ, hogy igen, szeretném, ha összeszámolná. Sajnos, a kérés ellenére elnök úr nem vette figyelembe a válaszomat, ezért szeretném tisztázni ezt a helyzetet, ezért tisztelettel kérem, hogy ezt az ügyet a megfelelő fórumon vizsgálják ki. Köszönöm.

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tájékoztatnom kell a képviselő asszonyt, hogy elnök úr kérésére a vonatkozó házszabályi rendelkezések alapján történt ennek az összegzésnek a kihirdetése. Azonban amennyiben a képviselő asszonynak bármilyen kételye merül fel, kérem, az Igazságügyi bizottsághoz szíveskedjen fordulni, ezzel a problémával is természetesen a Ház érdemben fog foglalkozni. Köszönöm a megértését, és azt gondolom, hogy ezzel tovább is léphetünk a napirend keretében.

Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Több százezer lakossági számla tűnt el”** címmel. Szakács László képviselő urat illeti a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előbb elhangzott interpelláció után, amelyre Varga Mihály válaszolt Schmuck Erzsébetnek, meg is változtathatom ennek a kérdésnek a címét, hiszen valójában ennek az lenne a címe, hogy önök az embereket adóztatják, nem a bankokat.

Varga Mihály elismerte, hogy Magyarországon van az Európai Unióban az egyik legmagasabb bankadó. Itt pedig tényeket tudok mondani a fizetési rendszerről, és nemcsak én, hanem a Magyar Nemzeti Bank jelentése is, van egy ilyen kiadvány, amely leírja, hogy mennyibe kerül az önök bankadója a magyar embereknek, akik számlával rendelkeznek a pénzintézetekben, a bankokban. Illetve azt is leírja, hogy ezt egyébként ezek a pénzintézetek, bankok teljes egészében közvetlenül, a kártyás vásárlások esetében pedig közvetett módon áthárítják az ügyfelekre. Ebből önök tavalyelőtt 260 milliárd forintot, tavaly nagyjából ugyanennyit és idén 262,2 milliárd forintot kívánnak beszédni a magyar emberektől. Most már önök is tudják, hogy önök drágították meg Magyarországon a bankszámlák nyitását, és nagyjában-egészében minden egyes emberre 25 ezer forintnyi pluszkiadást róttak a rezsisökkentés jegyében.

Ez természetesen az átláthatóságot is csökkenti, hiszen közel 3 milliárd forintnyi készpénz van ma a magyar embereknél. Nyilvánvalóan, ha ez az érdek, hogy ne legyen átlátható és készpénz legyen ugyanúgy, mint 50-100 évvel ezelőtt a sublát aljában vagy a párnába bevarrva, akkor jó úton járnak önök, de szerintem a XXI. század önkéntől is mást várna el. Ez a fajta adónem és ennek a beszédese ékes példája annak az átgondolatlan, meggondolatlan, mindenfajta hatásvizsgálatot mellőző kodifikációnak, amely ezt a kormányt jellemzi. Hiszen még reagálni is próbáltak rá, amikor ingyenes felvételt hirdettek az egyes bankoknál korlátozott mennyiségben.

Ha ez ennyi bajt okoz, akkor azt szeretném megkérdezni, hogy tervezik-e eltörölni ezt az adó-nemet. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak válaszára.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Zárójelben jegyzem meg, hogy ön valószínűleg összekeverte a bankadót és a tranzakciós illetéket, de végül is ez nem olyan nagy probléma, csak a kérdés komolyságára utalok ezzel. Illett volna utánanézni, hogy mi a bankadó és mi a tranzakciós illeték, ha ilyen kérdéseket feszeget.

Ugyanis a kérdésében azt veti fel, hogy több százezer lakossági számla tűnt el. Valóban, lakossági bankszámlák szűntek meg, ennek ellenére még mindig 9,4 millió van Magyarországon, ez pedig alig néhány százalékos csökkenést jelentett. Való igaz, hogy lehetett a bevezetett tranzakciós illeték, illetve a készpénzfelvételi költség ennek az okozója, és ezért egy piactisztító hatása is volt, ezért szűntek meg ezek a bankszámlák. Egyébként pedig az írásban megfogalmazott kérdésére, mert szóban ugyan nem tette fel *(Dr. Szakács László: De szóban is elmondtam!)*, azért el kell mondani, hogy a tranzakciós illetékek, illetve az akciók száma így is 25 százalékkal növekedett, és többen vették igénybe, 4,3 százalékos emelkedést jelent ez.

Az pedig, hogy magas a készpénzállomány, nem biztos, hogy úgy van *(Dr. Szakács László: Az MNB-jelentésből!)*, hiszen egy dolgot kifejejtett, mégpedig azt, hogy mennyi a magyar állampolgárok állampapírba fektetett összege. Ez most már meghaladja a 2200 milliárd forintot. Tehát valószínűleg ennek az összegnek egy jelentős része éppen az állampapírokban rejlik.

A tranzakciós illetékek felülvizsgálatát és megszüntetését ennek kapcsán semmiképpen nem tervezi a kormány, mert az ön által felvetett, de el nem mondott problémának, ha ez az, egyáltalán nem ez az oka. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Ismét felelőtlenül ígérgettek fontos útfejlesztésekkel kapcsolatban”** címmel. Bana Tibor képviselő urat illeti a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Viktor miniszterelnök úr tavaly nyáron így fogalmazott: „Hiába szép és híres város Körmen, ha alig lehet ide elvergődni. A mostani látogatásom alkalmával értettem meg igazán, el is fogadtam V. Németh Zsolt képviselő úr és Bebes István polgármester úr érvelését, hogy a határ felé legalább olyan fontos megépíteni a négysávos utat, mint Budapest felé. Megértettem az érveiket, és úgy látom, hogy valóban a következő egy-két évben meg kell kezdenünk azt a munkát, amely lehetővé teszi, hogy a várost elkerülő út megépüljön, és aztán az osztrák-magyar határig négysávos autópályán lehessen eljutni, miközben egyébként a Budapest felé irányuló szakasznak az építése is zajlik. Dolgozunk azon, hogy az országnak ez a része két irányban is bekapcsolódjék az európai vérkeringésbe, a magyar irányban és az osztrák irányban is.”

Január elején írásbeli kérdést nyújtottam be Seszták miniszter úrhoz az M8-as út Vas megyei szakaszának fejlesztésével kapcsolatban, de erre igencsak felületes és semmitmondó választ kaptam. A miniszterelnök úr idézett ígéretével szemben, ami az M8-as út érintett szakaszának négysávossá tételére vonatkozott, jelen állás szerint Körmen és Szentgotthárd között kétszer kétsávos helyett csak kétszer egysávos út épül. Különösen felháborítónak tartom, hogy miközben Vas megyében egyetlen kilométer autópálya sincs, a kormány mégis sarcolni akarta a Vas megyeieket az M86-os út Szombathely és Szeleste közötti szakaszának fizetősé tételével. Ettől az elképesztő ötlettől végül elálltak, bár hozzáteszem, meggyőződésem szerint a megyében élők akár ki is fizetnék az évi ötezer forintot a megyei matricáért, ha megfelelő minőségű gyorsforgalmi utakon biztonságban autózhatnának. Ehhez arra lenne szükség, hogy végre érdemi útfejlesztések történjenek. A 8-as főút fejlesztésének kérdését nemrégiben a Vas megyei közgyűlésben is előhoztuk, ahol komoly ígéretek hangzottak el a kormánypárti képviselők részéről.

Tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Viktor miniszterelnök úr szavai alapján kérdezem, mi várható az M8-as út Vas megyei fejlesztésével kapcsolatban, milyen konkrét vállalásokat tud államtitkár úr megfogalmazni. Betartják-e a szavukat, vagy ismét felelőtlenül ígérgetnek?

Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik padso-
raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Tasó László államtitkár úr válaszol.

Öné a szó, államtitkár úr.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Megerősítem, hogy a kormány és a minisztérium számára is nagyon fontos fejlesztés az M8-as autópályát országhatárig tartó szakaszának a kiépítése. Ezt támasztja alá az augusztusban elfogadott nemzeti közlekedési, infrastruktúra-fejlesztési stratégiánk is, amelyben - bizonyára már többször hallotta - kiemelt prioritás a megyeszékhelyek, megyei jogú városok bekötése a gyorsforgalmi hálózatba és az autópályák, autópályák kiépítése az országhatárokig.

Az M8-as autópályát Körmen-kelet és országhatár közötti szakaszának előkészítése és akárcsak az ettől keletre eső szakaszok tervezése is folyamatban van. A megvalósíthatósági tanulmány, a közlekedésbiztonsági hatásvizsgálat és az engedélyezési terv már rendelkezésre áll. Azért olvasom fel, hogy ne téveszsem el. Ezen felül már a tárgyi szakasz környezetvédelmi engedéllyel is rendelkezik. A műszaki tartalmát tekintve és a forgalmi adatokat mérlegelve az előrejelzések alapján kétszer kétsávos autópályát építünk ki két ütemben. Tavaly év végén volt egy megbeszélés az osztrák féllel, akik azt jelezték előre, hogy az S7-es, amely kapcsolódik a magyarországi szakaszhoz, kétszer egy sávval kerülne kialakításra általuk. Ők '18 és '20 környékére tervezik egyébként a kiépítését. Mi most is, ebben a pillanatban is úgy gondolkodunk és úgy tervezzük, hogy kétszer két sávval építjük meg a hiányzó szakaszt, így készülnek el a csomópontok műtárgyai és a csomóponti ágak is. Tehát mi a kétszer kétsávos autópályára készülünk. Az engedélyezési eljárás elindult már, és azt merem mondani önnek, hogy az év végére készen lesznek a kivitelezési engedélyek is.

Egyébként egyértelmű számunkra, hogy mivel olyan fontos és tényleg szükséges beruházásról van szó, képviselők, polgármesterek, gazdasági szereplők támogatják és vannak a dolog mellett. Látjuk a fontosságát. Mindenképpen hamarabb kell megkezdünk a kiépítését. Nagyon bízom benne, hogy hamarabb fog megtörténni.

(17.10)

A másik része a kérdésnek már releváns, hiszen nem kell fizetni Vas megyében, de örülök annak, hogy támogatja a megyei matricarendszer bevezetését. Köszönöm szépen. *(Taps és derűltég a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Miért nem biztosítja a kormány a mentés valódi biztonságát?” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Távol van. - Pont nem ér rá. - Egyetért a kormány politikájával, úgyhogy hazament.)* Nincs bent a képviselő úr? *(Jelzésre:)*

Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem tartózkodik bent az ülésteremben, ezért a következő kérdésre térünk rá.

Tisztelt Országgyűlés! Dankó Béla, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**Mikor kezdődhet meg az M44-es út építése?**” címmel. Dankó Béla képviselő urat illeti a szó.

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Az M44-es autópályát megépítése Békés megye fejlett közúti közlekedésének alapköve, amely mind gazdasági, mind társadalmi szempontból elengedhetetlen. Az út megépítése a megye jövőjének zálogát hordozza. Az M44-es szükségessége nem lehet kérdés. Mindezt a statisztikai adatok is alátámasztják, hiszen Békés megyében a népességfogyás mértéke továbbra is a legmagasabb az országban, közel kétszerese az országosnak. Emellett Békés megyében a beruházások egy lakosra jutó teljesítményértéke a régió átlagához képest 24, az országosnál 54 százalékkal alacsonyabb. Mindezek mellett a 44-es számú főút kamionforgalma elképesztő mértékben, 33 százalékkal emelkedett az e-útdíj bevezetését követően, ami veszélyessé teszi az úton való közlekedést, kárt tesz az út menti épületekben.

Megyénk gazdasági fejlődésének alapvető feltétele a fejlett közúti közlekedés, amely jelenleg nem megoldott. Az itt élő emberek számára biztos életkörülményeket kell teremteni, ami nem sarkallja őket szülőhelyük elhagyására. Az új munkahelyteremtő beruházásokat azonban kizárólag a megfelelő közlekedési infrastruktúra indíthatja el. Az M44-es kétszer kétsávos autópályát Kecskemét és Békéscsaba közötti szakasza előkészítettség alapján három részre bontható: Kecskemét-Tiszakürt, Tiszakürt-Kondoros és Kondoros-Békéscsaba közötti szakaszra, melyek közül a Tiszakürt-Kondoros a legjobban előkészített. Ez utóbbi hatályos építési és környezetvédelmi engedéllyel rendelkezik, amely hamarosan lejár. A beruházás megvalósításához szükséges földterület több mint 75 százaléka rendelkezésre áll.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezekkel kapcsolatban kérdezem öntől: mikor kezdődhet el az M44-es gyorsforgalmi út kétszer kétsávos szakaszának Kondoros-Tiszakürt közötti részének építése, amelynek megépítése megszüntethetné a megye gazdasági elzártságát és csökkenthetné a balesetek számát. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

Öné a szó.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Örülök annak, hogy újra megerősíthetem: egyértelmű és

világos cél, minden egyes megyeszékhelynek és megyei jogú városnak kell rendelkeznie gyorsforgalmi kapcsolattal, így természetesen ez a törekvésünk a kérdésére is irányul.

Ami nagyon fontos, és örülök, hogy kiemelte: a három szakaszra bontott igen nagy beruházás közül kiemelkedik a Tiszakürt-Kondoros közötti szakasz mintegy 60 kilométer távolsága, és ez valóban olyan helyzetbe került, amiről nyugodtan kijelenthetem, hogy ez év második felében akár a közbeszerzési eljárás is kiírható. Mindenképpen szeretnénk kiemelten kezelni ezt a szakaszt azért is, mert lehetséges és azért is, mert a források, amelyeket a hazai költségvetés biztosít, rendelkezésre állnak.

Örülök annak, hogy az is talán előrejöhet, amit korábban nem tudtunk még biztosra mondani, hogy a teljes szakasz elkészülhet hamarabb, mint ahogy a mostani terveink szerint lehetséges lenne. Ugyanis rövidesen a parlament elé fog kerülni egy gyorsító csomag, amely arról szól, hogy a mostani eljárásokat és eljárási időt lerövidíti, és ami most általában akár még a hat és fél évet is meghaladja átlagban, de sok esetben kilenc évet is magában foglal, ez a szakasz lerövidüljön. A mi terveink szerint kettő és fél év után legkésőbb hozzá kell kezdeni minden egyes beruházáshoz, amelyet a kormány kiemeltnek minősít, és el kell kezdődnie a munkának kettő és fél év után legkésőbb. Ez egy gigantikus munkát jelent majd a törvényhozásban, de nagyon bízom benne, hogy mindenki partnerként áll hozzá és segíteni fogja a beruházások megvalósulásának gyorsulását.

Tehát most a pillanatnyi tervek szerint '19-20 környékén fejeződik be a beruházás, de mi ezzel a csomaggal és ezzel a segítséggel világossá tesszük, hogy '18 végére be akarjuk fejezni. Nagyon bízunk benne, hogy '18-ra a teljes szakasz kiépítése megtörténhet, de a Tiszakürt-Kondoros közötti szakasz közbeszerzése ebben az évben kiírásra kerül. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Most Szabó Szabolcs független képviselő kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: „**Habonynak jár a közjogi tisztségviselői igazolvány?**” címmel. Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Az ön kezdeményezésére 2014 decemberében az Országgyűlés módosította az Országgyűlésről szóló törvényt, amelynek eredményeként kiegészítette azt a közjogi tisztségviselői igazolványra vonatkozó rendelkezésekkel. Teljes meglepetésünkre most ismét módosító javaslatot nyújtottak be ugyanehhez a törvényhelyhez. Az ön által tavaly ősszel benyújtott eredeti javaslatban is nevesítve volt már néhány közjogi tisztségviselő, az Országgyűlés pedig ennél jóval bővebb, részletes felsorolást fogadott el rájuk nézve.

A mostani törvénymódosító javaslat azonban e taxatív felsorolást kívánja feloldani azzal, hogy a listát a nem túl konkrét, „egyéb törvényben meghatározott személy” kategóriával bővíti. Ráadásul az eredeti őszi javaslat tartalmazott néhány előírást az igazolvány minimális adattartalmára nézve. Ezek azonban az elfogadott szövegbe nem kerültek bele. A jogszabály az igazolvány céljáról hallgat.

Fentiekből következően az alábbi a kérdésem: milyen adattartalommal, milyen célból kell kiállítani a közjogi tisztviselői igazolványt? Milyen jogok fakadnak az igazolvány birtoklásából, és milyen jogok érvényesíthetők a felmutatásával? Tekintve, hogy az Országgyűlésről szóló törvény egyértelműen kijelöli, hogy közjogi tisztviselő az Országgyűlés által megválasztott személy, e definíció alapján jól meghatározható azok köre, akik számára igazolvány állítandó ki.

Érthetetlen tehát számomra a jogszabálmódosító javaslat, így további kérdéseim az alábbiak: miért szükséges tételesen definiálni, hogy kinek jár a közjogi tisztviselői igazolvány, ha törvény alapján egyszer ez egyértelmű? Másrészt, pontosan kiket takar a kodifikálni tervezett „egyéb törvényben meg nem határozott személyek” köre, kik tartozhatnak e kategóriába és mely törvényhelyek alapján? Köszönöm, szíves válaszát várom.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt kérdezi, hogy Habonynak jár a közjogi tisztviselői igazolvány? Nem jár.

Köszönöm szépen. *(Taps és derűtség a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Az előbb Ikotity István képviselő úr nem tartózkodott benn a teremben. Elnöki jogkörömben úgy döntöttem, hogy mégis megadom a szót számára, hiszen a bejáratnál tartózkodott, egy elmélyült telefonálásban volt. *(Derűtség.)* Ezért úgy gondoltam, mivel államtitkár úr is volt szíves vállalni a válaszadást, hogy méltányolom az ő szándékát.

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért nem biztosítja a kormány a mentés valódi biztonságát?”** címmel. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Nagyon köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az újabb hibák és a korábbi felszólalásom ellenére sajnálattal meg kell állapítanom, hogy a mentők helyzete nem változott,

illetve a helyzet valószínűleg még rosszabb is lett. Már az is kezd nyilvánvalóvá válni, hogy a közeljövőben nem is várható semmilyen változás, hiszen a kormány tétlenségét látjuk.

Újra megkérdezném, hogy miért nem áll rendelkezésre elegendő mentőautó. Miért költenek százmilliót az örezred autóra ahelyett, hogy a mentőszolgálat kapacitásait növelnék? Miért hagyja a kormány, hogy még a kétségtelenül sürgős riasztások esetén is akár egy órával később tudnak csak kiérkezni a helyszínre? Önök azt mondták, hogy minden rendben van, és szinte dicsekedve számoltak be arról, hogy hány mentőautót vásároltak. Mégsem lehetett minden rendben, mert szinte azonnal mentőket vezényeltek át Budapestre és Pest megyébe, illetve az év végén visszavonták a mentőautók maximális életkorát tíz évben meghatározó rendeletet. Így továbbra is járnak a 13 éves, több mint félmillió kilométert megtett autók. Bezzeg a kormánynak nem jók a nyolc éves és feleennyi kilométert megtett autók sem, ezért újabb félmilliárd forintot költenek a minisztérium autóira.

Mi sem bizonyítja a még mindig létező problémát a legutóbbi szigetszentmiklósi eset, amikor pár száz méterre a mentőállomástól valaki életét veszítette, amíg Pesterzsébetről megérkezett egy másik mentőautó. Ha rendelkezésre állna elegendő szervezett mentőautó és mentődolgozó, el lehetne kerülni az ehhez hasonló eseteket.

(17.20)

Nemhogy megoldás nincs, de a kormány nem is teszi meg az elvárható minimumot, amikor hagyja, hogy az EU által finanszírozott 11 milliárdos fejlesztések ne valósuljanak meg időben. Biztosítva lesznek az időben be nem fejezett beruházások költségei? Ha már most is számtalanszor azért nem tudnak elindulni a mentőautók, mert nincs elegendő mentődolgozó, hogyan fognak újabb 22 mentőállomást üzemeltetni?

Mikor kerül végre összhangba a mentősök leterheltsége és a munkájuk megbecsülése? Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Kérem majd, amikor az ellenzék a jogainak a különböző házszabályi lehetőségeiről szól, akkor ne felejtse, hogy itt még a saját felszólalásaikról lekéső képviselők is elmondhatják a saját kérdéseiket, ezzel is méltányosságot gyakorol a házvezetés. *(Derűtség a Jobbik soraiból.)* Egy igazi úriember az ülésvezető, ezt majd adott esetben megfelelő helyen említsek

meg, tisztelt képviselő urak. De itt állok, és ez valóban egy komoly kérdés, amit képviselő úr a mentőszolgálattal kapcsolatban feltett. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)*

Itt ön igyekezett csak úgy beszélni erről a kérdésről, mintha a mentőszolgálat története 2010-ben kezdődött volna, de hát ez egy sokkal régebbi szervezet, és ön is nagyon jól tudja, hogy a szocialista kormányzás utolsó két évében volt két olyan esztendő, amikor nem történtek új mentőautó-beszerzések, és ezt a hátrányt kellett ledolgozni az elmúlt esztendőben. Ez sikerült is a kormánynak, hogy kellő számú mentőautót biztosítson. Annyit azért korrigálnék az ön felszólalásán, hogy 13 év volt mindig is a mentőautók futási időtartama, ez továbbra is ugyanennyi, mi ezt nem emeltük, nem csökkentettük, ugyanazok szerint futnak a mentőautók, mint a korábbiakban. A 4 év alatt nem 4 évnyi mentőautót kellett vásárolni, hanem 6-7 évnyi mentőautót kellett megvásárolnunk, ugyanis a szocialisták ilyen felelőtlenül hoztak már döntéseket az utolsó időszakban. Ha ön megnézi az Országos Mentőszolgálat költségvetési fő számain, akkor 2010-ben 23,4 milliárd forintot lát ezen a soron. 2014-ben ez a 23,4 milliárd forint 33 milliárd forintra emelkedett, majd további módosításokkal ezt felemeltük 37,5 milliárd forintra.

Tehát semmiképpen nem mondhatja, hogy a kormányzat kevesebbet költött volna a mentőkre, sőt érzékelhetően többet. Több mint 300, jelen állás szerint 305 új mentőautót állítottunk szintén szolgálatba. Az elmúlt év végén 500 millió forintból 21 darab, majd az idei év áprilisáig további 700 millió forintból 32 darab új mentőautót vásároltunk, és négy koraszülött-mentőautó is hadrendbe állt, 22 új építésű mentőállomás felállítása és 60 korszerűsítése pedig szintén most zajlik, és még tudnám sorolni a Gábor Aurél-ösztöndíjat és másokat is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr igen kimerítő válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mi lesz a taós pénzekkel, a források nagy része tényleg ügyeskedőkhöz kerül?”** címmel. Varga László képviselő urat illeti a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A látványcsapatsportágakat érintő társaságiadókedvezményrendszer hatalmas segítséget jelenthetne a magyar sportnak és az utánpótlás-nevelésnek. Azonban ez a rendszer, mint ahogy azt bevezetésekor is és azóta is számtalanszor mondtuk, tele van kikapukkal, buktatókkal, sokszor az utánpótlásport helyett ügyeskedők juthatnak ezáltal pénzhez. Sok esetben egy kis sportegyesületben nincs kellő információ egy-egy ilyen pályázat elkészítéséhez, a megfelelő vállalkozókkal nagyon nehéz kapcsolatba kerülni. Az utánpótlás-neveléssel foglalkozó kluboknak nagyon ne-

héz tehát támogatókat toborozni, sok esetben csak szülői segítséggel érhetnek el sikereket. És hát a politikai élet irányítói is több esetben befolyásolhatják, mely klubok és szakosztályok támogathatóak, melyek nem. Nyilván ezt cáfolni fogja államtitkár úr, nyilván akkor csak a véletlen műve lehet, hogy 3200 település közül pont Felcsút kapta a legnagyobb forrásokat már rögtön a rendszer bevezetésekor.

Az egyik labdarúgó-utánpótlásképzéssel foglalkozó egyesület szakmai vezetője néhány hete meglepő interjút adott, úgy nyilatkozott, létezik egy közvetítői rendszer is a klubok és a vállalkozások közé ékelődve. Ezek szerint a sajtóhírek szerint minimum 5, de akár 40 százalék is lehet a közvetítő jutaléka, ami viszont így nyilván nem szerepelhet a pályázatokban, így erre sokféle különböző, többnyire nem legális módszert találtak ki.

Kérdezem tehát államtitkár urat: évente mennyi, a látvány-csapatsportágakat érintő taós támogatást sikerült lehívni, és milyen nagyságú keretösszeget nem sikerült feltölteni? Ha létezik ilyen, hogy kívánja felszámolni a minisztérium az illegális közvetítői rendszer működését? Hogyan kívánja átláthatóbbá és ellenőrizhetőbbé tenni a társaságiadókedvezmény rendszerét a kormányzat? Hogyan kívánja elősegíteni, hogy a támogatások az utolsó fillérig valóban az utánpótlásportot támogassák?

Köszönöm, elnök úr. Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Simicskó István államtitkár úrnak.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormányzat eddig is mindent megtett a látvány-csapatsportok támogatási rendszerének átláthatósága érdekében, a források felhasználását többlépcsős szakmai és pénzügyi megvalósíthatósági vizsgálat és ellenőrzési mechanizmus követi. Mindezek mellett a 2013-14-es támogatási időszakban közel 150 sportszervezetenél történt helyszíni ellenőrzés is. Az ellenőrző szerv feladata a támogatási összegek jogszerű felhasználásának ellenőrzése.

Én azt hiszem, hogy mindannyiunk közös érdeke, hogy amiről ön beszél, az megszűnjön, illetve ne lehessen ilyen típusú jelenségeket látni. Egy biztos, hogy az ön által mondott feltételezések kivizsgálására a minisztérium nem hivatott, ilyen esetekkel kapcsolatban bejelentés vagy feljelentés nem érkezett a minisztériumhoz. Azt tudom önnek javasolni, amennyiben konkrét esetről van tudomása, tegyen bátran feljelentést az illetékes hatóságnál, mert a mi érdekünk is, mindannyiunk érdeke is az, hogy a taoforrások rendeltetésszerűen, a sport érdekét szolgálva kerüljenek felhasználásra.

Egyébként a kormányrendelet szabályozza, hogy a támogató a támogatás juttatásáért a támogatott szervezet részéről semmilyen ellenszolgáltatásra

nem jogosult, és az ezzel ellentétes megállapodás pedig semmis.

Kérdezett arról, hogy a támogatási összegek milyen mértékben kerültek lehívásra. Szeretném tájékoztatni önt arról, hogy a 2014-15-ös támogatási időszakban mindössze 122 milliárd forint igényelt támogatás érkezett. Jóváhagyott támogatás 70,9 milliárd forint, lehívott összeg 42,4 milliárd forint, a '13-14-es időszakban 129 milliárd volt az igényelt, a jóváhagyott 75 milliárd, a lehívott összeg 55 milliárd forint volt. A '12-13-as évben 118,9 milliárd igényelt támogatás volt, jóváhagyott 58,5 milliárd, lehívott összeg 43 milliárd, és a '11-12-es, az induló időszakban pedig 94,8 milliárd igényelt támogatás érkezett, jóváhagyott 44,8, lehívott 33,5 milliárd volt.

Szeretném elmondani, hogy 3200 településből 880 településen valósult meg valamilyen sportlétesítmény. Azt hiszem, hogy ez önmagában eredmény, és 110 ezerrel nőtt a látvány-csapatsportágakban sportoló fiatalok, gyermekek száma. Ezt az össz nagy eredményt lássuk, nyilván a visszaélésekkel szemben pedig fel kell lépni, ez közös érdekünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Folyamatos önfeladás a Fidesznél?”** címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Önök éveken át miniszteri és államtitkári szinteken hangoztatták, hogy a Fidesz a garancia arra, hogy nem lesz Magyarországon földadó. Aztán természetesen a Fideszre jellemző módon ezt sem tartották be, és egy tavalyi év végi törvénymódosítás lehetővé teszi azt, hogy az önkormányzatok földadót vessenek ki. Ugyan próbálják ezt az önkormányzatokra kenni, már ahol a bevezetése megtörtént, de ez egy abszolút hibás hozzáállás véleményem szerint, hiszen az önkormányzatok ki vannak véreztetve, így sok esetben nincs is módjuk mérlegelni azzal kapcsolatban, hogy bevezessék-e a földadót, hanem bizony ezt egy bajból való kivezető útnak tekintik, és gyakorlatilag rá vannak kényszerítve azért, hogy egyáltalán a feladataikat el tudják látni.

Allamtitkár úrral az utolsó decemberi parlamenti ülésen csaptunk össze ebben a témában, és akkor államtitkár úr azt mondta, megköszönve az én kérdésemet, hogy nagyon jó, hogy felvettem ezt az ügyet, tehát a gazdák karácsonyfája alá azt tudja tenni a kormány, hogy nem lesz Magyarországon földadó, és eloszthat mindenféle korábbi kételyt. Hát, akik ezt elhitték, azoknak, úgy gondolom, hogy elég szomorú lett a karácsonya. Azonban a kormányban sincs ez ügyben minden rendben, hiszen miniszter úr, államtitkár úr, a Mezőgazdasági bizottság ülése, illetve a kormány is egymásnak ellentmondó, zavaros híreket tesz közzé ezzel kapcsolatban, és

egymást szólítgatják fel arra, hogy a földadó éppen legyen vagy ne legyen. Jó lenne, ha végre tisztáznák ezt a kérdést.

De sajnos történt más is az önfeladás területén, hiszen a múlt heti mezőgazdasági bizottsági ülésen leszavazták azt az indítványomat, ami változatlan formában hozta volna a parlament elé a nemzeti vidékstratégiát. Ugye, ez az a stratégia, amit még Ángyán József államtitkársága idején fogadott el a kormány, és ez az a stratégia, ami 2020-ig meg kellett volna hogy határozza Magyarországon a vidékfejlesztést.

(17.30)

És sajnálattal azt tapasztaljuk, hogy nem merik a parlament elé hozni, nem merik a nyilvánosság elé hozni, nem vállalják korábbi ígéreteiket. Kérem államtitkár urat, hogy mindkét témában nyugtasson meg minket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium parlamenti államtitkárnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! A Földművelésügyi Minisztérium és a kormány álláspontja végig ugyanaz a települési adóval kapcsolatosan: az önkormányzatok 25 éves tapasztalata, az önkormányzatok forrásigénye és a településen élők teherbíró képessége között összhangot kell teremteni, és összhang is van. Az a 25 éves tapasztalat és bölcsesség, ami az önkormányzatiság során kialakult az önkormányzatoknál, kellően bölcsen kezeli ezt a kérdést, azt a kérdést, hogy hozzá lehet-e nyúlni a föld megadóztatásához.

A kettős adóztatás tilalmának elve alapján azt kell mondjam képviselőtársamnak, hogy sok aggodalomra nincs ok a jövőben sem. Ráadásul tájékoztatni szeretném, hogy az önkormányzatok bölcsessége pont azt mutatja, hogy 11 önkormányzatnál van jelen pillanatban bevezetve a 3200 önkormányzat közül. Tehát azt kell mondjam - az aggodalmát elosztatva -, nem szükséges, hogy ezt többször megfogalmazzam.

A nemzeti vidékstratégiában foglalt célok megvalósulásához kapcsolódóan meg kívánom jegyezni, hogy a vidékstratégia hosszú távú koncepció, és programjainak megvalósítása folyamatosan, ütemezetten történik. Az eltelt időszakban számos eredményt máris rögzíthettünk, a felszólalási idő rövidségére tekintettel azonban csak néhány példát említenék: az Ős-Dráva-program elindítása, a falusi vendégasztalhoz kapcsolódó intézkedések, vidéki örökségek megőrzése Új Magyarország vidékfejlesztési programokból, a Darányi Ignác-terv intézkedései számos lehetőséget biztosítottak a pályázati összegek igénybevételére a vidékstratégiai célok eléréséhez. A

tanyafejlesztési program pályázati forrása eddig már négy alkalommal került megnyitásra.

Néhány konkrét eredményre, illetve intézkedésre is szeretném felhívni tisztelt képviselő úr figyelmét. A kistermelői rendelet módosítása: a kistermelői termékek piacra jutásának elősegítése érdekében egyszerűbb élelmiszer-biztonsági követelményrendszer kidolgozása, amelynek köszönhetően a kistermelők száma is emelkedett; a közbeszerzési törvény módosítása által pedig a kistermelők közvetlenül értékesíthetik terméküket a közétkeztetésben. És számos hasonló példát tudnék még mondani, az idő rövidsége ennyit tesz lehetővé. Köszönöm kérdését, képviselő úr.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Nem a letelepedési kötvénnyel üzrekedők jelentik-e a valódi veszélyt?**” címmel. A képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az utóbbi hetekben Rogán Antal lett a nyomor elől menekülők elleni küzdelem élharcosa, ő az, aki mindennap sulykolja Orbán Viktor üzenetét, amely szerint Magyarországon nem szívesen látottak a más kultúrákból érkezők. Nem mintha a határainkhoz érkezők közül bárki is le akarna telepedni egyre szegényedő országunkban.

Ha valakitől, hát Rogán Antaltól különösen állásosak ezek a szövegek. Miközben ugyanis a nyomor elől menekülőkkel szembeni kemény fellépést hangoztatja, addig a vagyonos üzletemberek előtt szélesre nyitja a kapukat, némi pénzkölcsönért cserébe ugyanis sehol az Európai Unióban nem lehet olyan könnyen letelepedési engedélyt szerezni, mint Magyarországon. Aki hajlandó kölcsönt adni a magyar államnak, az anélkül kaphat letelepedési engedélyt, hogy akár egy percet is Magyarországon tartózkodott volna. Ennek birtokában pedig szabadon járhat-kelhet az Európai Unió egész területén. Az európai gyakorlattal szemben a Rogán Antal által tollba mondott törvényi szabályok semmilyen magyarországi gazdasági aktivitást nem követelnek meg. Ráadásul a letelepedési államkötvények értékesítésére beiktatott offshore cégek, valamint az alkalmazott diszkontárak miatt a magyar költségvetés összességében még csak nem is nyer az üzleten, az offshore cégek mögött álló személyek azonban igen busás profitot zsebelnek be.

Vajon kik gazdagodnak valójában ezeken az üzleteken? Nem gondolja-e, államtitkár úr, hogy az ilyen kétes üzleti összefonódások nagyobb veszélyt jelenthetnek hazánk biztonságára, mint az éhezés és a nyomor elől Európa nyugati felébe tartó menekültek? Ha Magyarország biztonsága érdekében valóban a bevándorlási szabályokat akarják szigorítani, akkor talán nem a letelepedési joggal való kufárkodás meg-

szüntetésével kellene kezdeniük. Várom válaszát. (Taps az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az Alkotmányvédelmi Hivatal, a Terror-elhárítási Központ és a rendőrség vizsgálja, hogy egy idegen állampolgár letelepedése veszélyezteti-e Magyarország közbiztonságát vagy a nemzetbiztonságát. Ennek szigorú szabályait kormányrendelet határozza meg, mégpedig a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény végrehajtásáról szóló kormányrendelet.

Az eljárás során minden kérelmező egyedi nemzetbiztonsági és közbiztonsági szempontú vizsgálata megtörténik. E nélkül az eljárás lefolytatása nélkül nemzeti letelepedési engedély kiadására nincs lehetőség, és ilyen nem is történik.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tájékoztatom, hogy a nemzetbiztonsági ellenőrzés természetesen a letelepedési kötvényt értékesítő gazdasági társaságok vonatkozásában is megtörténik. A kérdés gazdasági vonzata tekintetében a Nemzetgazdasági Minisztérium, minden más kérdésben pedig az Országgyűlés Gazdasági bizottsága illetékes. Köszönöm szépen. (Szórványos taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 36 perc van, a kérdések tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/2922. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Megadom a szót Szabó László úrnak, a Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Európai Unió és Mongólia közötti partnerségi és együttműködési megállapodást 2013. április 30-án írták alá a tagállamok képviselői Brüsszelben. Ezt eddig 11 tagállam és Mongólia ratifikálta. A megállapodás hatálybalépésének feltétele, hogy mindegyik tagállam ratifikálja ezt a megállapodást.

A Mongóliával kötött egyezség az Európai Unió kelet-ázsiai fokozott politikai és gazdasági szerepvállalása tekintetében további előrelépésnek minősül. A

megállapodás többek között tartalmazza az emberi jogokra, a nemzeti büntetőbírószágra, a tömegpusztító fegyverekre, a kézi- és könnyűfegyverekre és a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó uniós sztenderd politikai záradékokat, továbbá végrehajtja az adózással és a migrációval kapcsolatos uniós szakpolitikát. Az EU eddig hasonló partnerségi megállapodást kötött már Vietnammal és a Fülöp-szigetekkel, és várhatóan további hasonló fajsúlyú országokkal is lesz majd ilyen megállapodás.

Magyarország keleti nyitási politikája, valamint az ulánbátori nagykövetségünk jelenleg zajló újrainyitása is indokolja, hogy hazánk mielőbb ratifikálja az EU és a Mongólia közötti partnerségi és együttműködési megállapodást. Tavaly decemberben a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. is nyitott már Ulánbátorban irodát, illetve a gazdasági vegyes bizottságunk is működik. Idén, valószínűleg a második félévben lesz a következő ilyen vegyes bizottsági ülés Mongóliában.

Ez a megállapodás alapot fog nyújtani az EU és a tagállamai közötti hatékonyabb együttműködésre fejlesztési, kereskedelmi, gazdasági és igazságügyi területeken. Többek között egészségügy, környezetvédelem, éghajlatváltozás, energiaügy, oktatás, kultúra, munkaügy, a foglalkoztatási és szociális kérdések, a tudomány és technológia és a közlekedésügy is belefoglaltatik.

A magyar nagykövetség újrainyitása mellett még fontos adalék, hogy idén ünnepeljük a kétoldalú diplomáciai kapcsolatok felvételének 65. évfordulóját Mongóliával. Ma már több mint 77 mongol diák tanul itt Magyarországon, akik közül 43 önköltéses. Tavaly a mongol köztársasági elnök úr is meglátogatott minket, és egy üzleti fórumot is tartottunk.

Mi bízunk abban, hogy ez az aláírás egy további lépés lesz Mongólia és Magyarország gazdasági és politikai kapcsolatainak a továbbfejlődésében. Köszönöm szépen.

(17.40)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió tagállamai és Mongólia között fennálló hagyományos baráti viszonyt szoros gazdasági, politikai és történelmi kapcsolatok mélyítették az elmúlt években, és a szóban forgó megállapodás is ezen viszonyok további alakítását szolgálja. Napjainkban számos súlyos problémára kell közös választ adnunk, és ezen globális feladatokat csak együttműködéssel, kölcsönös, folyamatos párbeszéddel lehet megoldani.

Napjainkban a terrorizmus jelenti a legnagyobb veszélyt a globális biztonságra. A Mongóliával kötendő partnerségi és együttműködési keretmegállapodásban a felek teljes elkötelezettségüket fejezik ki a terrorizmus valamennyi formája elleni küzdelemben, emellett az együttműködés kiterjed a jogi együttműködésre, a pénzmosás, a terrorizmus finanszírozása, a szervezett bűnözés és a korrupció elleni harcra is. Jelen nemzetközi szerződés tartalmazza azon uniós politikai záradékokat, amelyek rendelkeznek az emberi jogokról, a nemzetközi büntetőbírószágról, a tömegpusztító fegyverekről, a kézi- és könnyűfegyverekről, továbbá végrehajtja az adózással és a migrációval kapcsolatos uniós szakpolitikákat is.

A partnerségi és együttműködési megállapodás alapot nyújt az EU és tagállamai Mongóliával folytatott hatékonyabb együttműködésére fejlesztési, kereskedelmi, gazdasági és igazságügyi területen. Olyan területeket ölel fel, mint az egészségügy, a környezetvédelem, az éghajlatváltozás, az energiaügy, az oktatás és a kultúra, a munkaügy, a foglalkoztatási és szociális kérdések, a tudomány és technológia, valamint a közlekedésügy.

Magyarország számára kiemelten fontos a már meglévő és aktív magyar-mongol kapcsolatok szempontjából az előttünk lévő megállapodás támogatása. Mongólia hagyományosan fontos partnerünk az északkelet-ázsiai térségben. A két nép közös eredetudata, szoros érzelmi kötődései, a parlamenti demokrácián, az alapvető emberi és szabadságjogok tiszteletén alapuló értékkezősség fontos kapocs a két ország között.

Mongólia úgy véli, hogy Magyarország ismeri, érti és képviselni is tudja az EU irányában jelzett mongol együttműködési törekvéseket. Kapcsolataink kiemelkedő hagyományokkal bírnak, alapjai rendezettek. Göncz Árpád köztársasági elnök úr 1994-ben tett látogatást Mongóliában. Ezt 1995-ben mongol államfői, 2005-ben államelnöki, 2010-ben miniszterelnöki, 2013-ban pedig környezetvédelmi és zöldgazdasági miniszteri látogatás követte, 2014 októberében pedig Elbegdorzs mongol elnök úr érkezett Budapestre. A tavaly őszi mongol elnöki látogatás során, a magyar-mongol üzleti fórum megnyitóján Elbegdorzs elnök úr elismerően nyilatkozott az országaink közötti együttműködésben rejlő lehetőségekről. Kiemelte a mezőgazdasági együttműködést, az infrastruktúra-fejlesztést, a gyógyszeripart, valamint a turizmust. Ezen területeken Mongólia várja a magyar cégek befektetéseit.

A magyar külkereskedelem 21. hídfőállása, az ulánbátori Magyar Nemzeti Kereskedőház a közel múltban kezdte meg működését, kiváló befektetési lehetőségeket teremtve a mongol piacon a hazai kis- és középvállalkozásoknak, emellett 2015 első negyedévében Magyarország újrainyitja a 2006-ban bezárt ulánbátori nagykövetségét, ezáltal a kereskedőház és a nagykövetség továbbfejlesztheti a két ország kapcsolatában rejlő gazdasági, politikai lehetőségeket. 2012 óta tiszteletbeli konzulunk is dolgo-

zik Ulánbátorban. Parlamenti kapcsolataink jól fejlődnek, mindkét országban működik IPU baráti tagozat.

Fontos kiemelni az oktatási és kulturális együttműködést. A 2011-14 között hatályos oktatási munkaterv alapján 5-5 ösztöndíjat biztosítottunk egymás egyetemi hallgatóinak, ezt egészítette ki a Stipendium Hungaricum-programban kölcsönösen felajánlott 15-15 ösztöndíj, melyet Mongólia igénybe is vett. Nagy hagyományai vannak a mongol diákok magyarországi tanulásának. Mintegy 400 fő végzett nálunk valamilyen főiskolán, egyetemen, közülük ma sokan hazájuk közép- és felsővezetői közé tartoznak.

A tudományos együttműködést illetően meg kell említenünk az ELTE Bölcsészettudományi Karán működő, nagy múltú mongol szakot, valamint a tavaly ősszel megnyitott Mongolisztikai Kutatóközpontot, amelyet az ázsiai állam 15 ezer eurós forrással támogatott. Az ELTE Belső-Ázsia tanszéke egy olyan kulturális hídfőállás, amelyre nyugodtan építhetünk és tudunk is építeni az együttműködés megerősítésében a hétköznapiakban is. Hogy ez mennyire így van, azt egy tegnapi, Szankon rendezett könyvbemutató ékesen bizonyítja. A tanszék vezetőjének, Birtalan Ágnes professzor asszony közbenjárásának köszönhetően készült el Urjin Khurelbaatar mongol költő haikukötetének fordítása és megjelenése. A haikuk mongol, ómongol, angol, kínai és magyar nyelven készültek el, a kötetet Pápai Éva festő, grafikusművész illusztrálta. A szanki könyvbemutató csak egy példa az országaink hétköznapiakban is megmutató együttműködésének, amit a jelen megállapodás csak erősíthet.

Mindezek fényében kérem képviselőtársaimat, hogy a továbbiakban mind a részletesvita-szakaszban, mind a határozathozatalnál támogassák az EU és tagállamai, valamint Mongólia között létrejövő partnerségi és együttműködési keretmegállapodást. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 2009. július 27-én a Tanács felhatalmazta a Bizottságot, hogy partnerségi és együttműködési keretmegállapodásról szóló tárgyalásokat folytasson Mongóliával. A tárgyalások 2010 januárjában kezdődtek meg Ulánbátorban, és kevesebb mint egy év alatt, 2010 októberében le is zárultak. Miután az Ázsia-Oceánia munkacsoport jóváhagyta a tárgyalások eredményeit, 2010. december 20-án Ulánbátorban mindkét fél parafálta a partnerségi és együttműködési megállapodást. A Mongóliával kötendő megállapodás az Európai Gazdasági Közösség és Mongólia között 1993-ban létrejött kereskedelmi és gazdasági együttműködési megállapodás által biztosított hatályos keret helyébe lép, és az Európai

Unió kelet-ázsiai fokozott politikai és gazdasági szerepvállalása tekintetében jelent további előrelépést.

Ahogy azt Szabó államtitkár úr is már kiemelte, ezen megállapodás stratégiai fejezetet nyit az Európai Unió és Mongólia közötti kapcsolatokban, hiszen tartalmazza az emberi jogokra, a nemzetközi büntetőbírárságra, a tömegpusztító fegyverekre, kézi- és könnyűfegyverekre és a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó uniós politikai záradékokat, továbbá végrehajtja az adózással és a migrációval kapcsolatos uniós szakpolitikákat. A keretmegállapodás négy együttműködési területre terjed ki: az alapelvek, szabályok, normák; fenntartható fejlődés, beleértve a környezeti és társadalmi fejlődést; kereskedelem, befektetések, különös tekintettel a nyersanyagokra; és végül az igazságügy és szabadság, ideértve a migráció kérdését. Tehát olyan területeket ölel föl, mint például az egészségügy, környezetvédelem, éghajlatváltozás, energiaügy, oktatás, kultúra, foglalkoztatási, szociális kérdések, tudomány, technológia és a közlekedésügy. Kiterjed ezenfelül továbbá a jogi együttműködésre, a pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására, a szervezett bűnözésre és a korrupcióra. A megállapodás ötéves időtartamra szól, amely automatikusan további egy-egy évvel meghosszabbodik, amennyiben bármely későbbi egyéves időszak lejártá előtt hat hónappal egyik fél sem jelenti be a másik félnek írásban, hogy nem kívánja meghosszabbítani a megállapodást.

Tisztelt Ház! Ahogy az Európai Parlamentben az Európai Unió és Mongólia kapcsolatáról szóló vitában is elhangzott, a világ 19. legnagyobb országaként Mongólia stratégiai keresztutat foglal el Kína és Oroszország gyorsan növekvő piacai között.

(17.50)

Mongólia kérésére az Európai Unió kész megosztani tapasztalatait, különösen az európai alapelvek, normák és szabályok átvételét és közvetítését illetően. A Közép-Ázsiával és Mongóliával fenntartott kapcsolatokról felelős EP-küldöttség vezetője a hozzászólásában kiemelte, Mongóliát a többpárti parlamentáris rendszer, a hatalmi ágak szétválasztása és viszonylag szabad közvélemény jellemzi. Az emberi jogok védelmének szintje kiemelkedő a térség többi más országához képest.

Az ország számos problémával is küzd, ilyen a nehéz környezetvédelmi helyzet és a folyamatos elsivatagosodás. Ugyanakkor nagyon gazdag ásványi erőforrásokban, mint például réz, szén, volfrám, ón, arany, urán, amelyek viszont jelentős mértékű tőkebeáramlást vonhatnak.

Egyértelműen pozitív, hogy jó néhány éve a mongol kormány a törvény segítségével próbál a korrupció ellen küzdeni, és 2010-ben moratóriumot vezetett be a halálbüntetésre. Ennek ellenére az ország lakosságának - amely ebben a nagy kiterjedésű és szélsőséges éghajlati viszonyokkal rendelkező országban él - meg kell küzdenie a jelenleg is zajló

átalakulási folyamat következményeivel. A kereskedelem volumene meglehetősen alacsony. Kulturális téren például az Erasmushoz hasonló programok kiterjesztése erre a térségre szintén elősegítené az együttműködés például diákcsereikkel kapcsolatos területének működését.

A keretegyezmény apropóján érdemes egy nagyon rövid kitérőt tennünk a Magyarország és Mongólia közötti kétoldalú kapcsolatok aktuális kérdéseire is. A keleti nyitás kormányzati koncepciójának megfelelően ezek a kapcsolatok az elmúlt időszakban kiteljesedtek, külpolitikai, stratégiai prioritást élveztek. Elég, ha csak felidézzük, hogy a mongol államfő az Eötvös Loránd Tudományegyetemen mongolisztikai kutatóközpontot avatott föl, a Magyar Nemzeti Kereskedőház pedig irodát nyitott Ulánbátorban. A kormányzati döntésnek megfelelően hamarosan újrainyílik a magyar nagykövetség is.

Nagyon reméljük, hogy a kormányzati elképzelések és törekvések után hamarosan az eredmények is láthatók lesznek, hiszen egy fejlődő, reményteli országgal sikerült a kapcsolatainkat megerősíteni. Maga a Magyar Nemzeti Kereskedőház közleménye ismeri el, hogy Mongólia lakossága 50 százalékának új lakásra lenne szüksége, illetve évek óta megoldásra vár egyebek között a vízellátás, a központi fűtés és a csatornázás kérdése is. A magyar külképviselet újrainyításával pedig velünk együtt immár ötre fog emelkedni azon európai uniós tagországok száma, amelyek nagykövetséget tartanak fenn Ulánbátorban.

Tisztelt Ház! Több alkalommal hangsúlyoztuk már, hogy a külgazdasági szempontok előtérbe helyezését a diplomáciában nem tartjuk ördögtől valónak. Ma már jogos elvárás lehet a külképviseletek felé, hogy ilyen irányú kapcsolataikat is megerősítsék. Ezt számos ország példája igazolja, de tegyük hozzá, hogy nem a többi rovására. Tehát nem lehet a klasszikus diplomácia értékeit és érdemeit félresöpörni, kidobni, hanem csak azokra építve lehet sikeres külgazdasági stratégiát végrehajtani.

Ugyancsak támogatható lenne a keleti nyitás politikája, amennyiben ez kézzelfogható és egyértelmű gazdasági eredményekkel járna, azaz ilyen irányú törekvéseit alá tudná támasztani a kormányzat például a kereskedelmi forgalom növekedésével; de itt is alá kell húznom, hogy nem a többi reláció rovására.

A keleti nyitással kapcsolatban mindenképpen érdemes kiemelni: elnéztük az elmúlt időszakban a kapcsolatok építését és mélyülését például Törökországgal, Oroszországgal, és felmerülhetett bennünk egy olyan gondolat, hogy esetleg ideológiai és politikai vezetési példát keres magának az Orbán-kormány, ami nem egy jó jel, és nem tartom jó irányznak. Viszont úgy néz ki, hogy ez a meglátás sem helyes, és sokkal rosszabb helyzetéről van szó, és sokkal inkább valószínűsíthető egy olyan forgatókönyv - s talán ez rajzolódhat ki -, hogy a nagyon szigorúan ellenőrzött európai uniós források helyett megpróbálhat a kormány ezektől az országoktól és az ő révükön olyan forrásokat találni, amiket úgymond

az Orbán-kormány által szokásos rugalmas módon tud felhasználni. Ezt most zárójelbe teszem.

De visszatérve: 2014 júliusában Navracsics külügyminiszter azt nyilatkozta, hogy a keleti nyitás nem jelenthet nyugati zárást. A külügyminiszteri ígéret ellenére a mongóliai és az ecuadori külképviselet nyitásával szinte párhuzamosan a kormány bezárta két európai uniós tagországban lévő külképviseletünket, a ciprusi és az észtországi magyar nagykövetséget. Pedig Észtország nem csak az EU-tagsága miatt lenne fontos. Az Országgyűlés Külügyi bizottságának elnöke által is hangoztatott biztonságpolitikai tényezők mellett egy másik érvet is meg kell említenünk Észtország mellett, egy olyan érvet, amelyet a jelenlegi, csak külgazdaság-orientált külügyminisztériumi vezetés is megért, mégpedig azt, hogy Észtországgal meglehetősen magas volt 2012-ben a külkereskedelmi forgalmunk.

A magyar-mongol üzleti kapcsolatok súlyát jelzi, hogy a Mongóliába érkező magyar termékek forgalma 2012-ben például alig haladta meg a másfél milliárd forintot. A Mongóliából hazánkba érkező termékek forgalma pedig még ennyire sem jelentős, nevezett évben mindössze 1,1 millió forint - jól hallják képviselőtársaim, 1,1 millió forint -, ami kevesebb, mint egy magyarországi miniszteri fizetés. Ennek fényében sem lehetünk tehát felhőtlenül boldogok, hogy a magyar külképviseleti hálózatot egy másik, rendkívül fontos külképviselet bezárásának az árán fejleszti a magyar kormány.

Tisztelt Ház! Visszatérve az Európai Unió és Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodásra: a Magyar Szocialista Párt fontosnak tartja, hogy az ország fejlődésének e kulcsfontosságú szakaszában jelezzük, hogy támogatjuk Mongóliát, és elősegítjük a demokrácia, a jogállamiság fejlődését. Bátorítanunk kell Mongóliát azon szándékában, hogy szorosabb kapcsolatokat építsen ki az Európai Unióval, annak tagországaival, és ösztönöznünk kell arra, hogy átvegye az európai normákat. Segítenünk kell a piacgazdaság kiépítésében és a sokkal szorosabb gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok kialakításában, amire csak akkor van lehetőség, ha jogbiztonság van és a jogállamiság fejlődik. Meggyőződésem, hogy az együttműködési és partnerségi megállapodásnak meghatározó szerepe lesz ezekben a kérdésekben is.

A megállapodásban foglaltakkal messzemenőig egyetértünk, a törvényjavaslat elfogadását természetesen támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik üdvözli a partnerségi és együtt-

működési megállapodást Mongóliával, és teljes mértékben támogatjuk ennek mielőbbi ratifikációját.

Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy ez az egyezmény tartalommal is megtegyen, hiszen nagyon sok esetben a hasonló jellegű megállapodások ügyében az a helyzet, hogy az eredeti szándékokhoz képest aztán a végeredmény sokkal kevésbé lesz pozitív, és lényegében csak gesztusértékű marad a megállapodás. Bízunk benne, hogy ez esetben nem erről lesz szó.

Pozitív fejleménynek tekintem én is - ahogy államtitkár úr is utalt rá -, hogy tavaly decemberben megnyílt a magyar kereskedőház Ulánbátorban. Ezt mi is támogatjuk, hiszen a keleti nyitás politikáját jó néhány évvel ezelőtt már határozottan felvállaltuk, s a kereskedelmi kapcsolatok ilyen irányú bővítését is. És azt szeretném kérni államtitkár úrtól - nyilván nem a mongóliai kereskedőházra vonatkozóan, hanem az eddig megnyitott kereskedőházak ügyében -, hogy valamiféle beszámolót bizottsági keretek között vagy egyéb módon kaphassunk, hiszen meglehetősen nagy reményeket fűzött ehhez a kormány, és kíváncsiak lennénk arra, hogy hol is tartunk ez ügyben. Természetesen igyekszem követni az internetes oldalt és a különböző híreket, de azért ennél pontosabb információkra számítanánk ez ügyben.

Természetesen a nagykövetség újrainvitását is pozitívumnak tekintjük, hiszen a két nép között egyébként is egy olyan kapcsolatról beszélhetünk, amely ezt mindenképpen szükségessé teszi, akár a múltunk, akár történelmi okok folytán. Így aztán ezt mindenképpen egy nagyon fontos lépésnek tartottuk. És arra lennénk még kíváncsi, hogy a jövőre nézve milyen konkrét tervei vannak a kormánynak.

Mi a magunk részéről azt tudjuk mondani, hogy a Mongóliával való kapcsolatok további erősítésében érdekeltek vagyunk, az ilyen irányú egyeztetéseknek állunk elébe, és a saját javaslatainkat is a megfelelő fórumokon megtegyük ez ügyben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(18.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Rendszerint örömteli alkalom, amikor az Európai Unió erősíti nemzetközi együttműködését, amikor új országgal köt társulási, csatlakozási vagy épp együttműködési megállapodást. Az Európai Közösség, majd Unió ugyanis minden hibájával együtt kétségtelenül hatékony eszköznek bizonyult egy sor területen. A második világháború óta hozzájárul a béke és a stabilitás megőrzéséhez a kontinensen, erősíti a fogyasztóvédelmi és környezetvédelmi szabályozást ott, ahol erre szükség van. Bizonyos országokat pedig rá tud szorítani a

jogállam egyes elemeinek tiszteletben tartására, mint az sokaknak ismerős lehet ebben a Házban.

Az Európai Unió azonban emberi alkotás. Így közel sem hiba nélküli. Itt, szűkebb környezetünkben is tapasztalhattuk, hogy a szabad kereskedelem bizony kétélű kard. Olyan egyenlőtlen gazdasági kapcsolatok szövődhetnek az Unió határain belül is, amelyek sok szempontból vesztesé tettek a keleti és a déli tagállamokat. Ezekben belül is népességüknek azon széles rétegeit hozta nehéz helyzetbe, akiknek nem volt lehetőségük, tőkájük és szakismeretük bekapcsolódni az európai termelésbe, kereskedelembé. Most, amikor Mongólia és az Európai Unió, illetve tagállamai között együttműködési megállapodásról beszélünk, vagy legalábbis egyeztetünk, ugyanezeket a szempontokat kell szem előtt tartanunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Előrebocsátom, hogy az LMP-frakció, fenntartásokkal ugyan, de támogatni tudja a megállapodás kihirdetését. De vajon mi végre ez az akadékoskodás az LMP-től? Miért nem tudnak maradéktalanul örülni? Már szinte hallom is, amint kérdezik tőlem. Hiszen Mongólia a világ egyik leggyorsabban fejlődő gazdasága. Így fontos érdek, és mindkét fél számára előnyös, hogy szélesítsük az együttműködésünket. Ez így igaz, de ezzel még nem bontottuk ki az igazság minden részletét.

Mongólia az elmúlt években valóban 10 százalékos meghaladó GDP-bővülést tudott felmutatni. Azonban tisztán kell látnunk, ez szinte kizárólag bányászati tevékenységből és legtöbbször környezetpusztító kitermelésből származik. A bányakoncessziók, amelyek nemcsak orosz és kínai, de nyugati cégek kezébe is kerülnek, a korrupció melegágyának bizonyultak az elmúlt években. A befolyó jövedelem egy szűk hatalmi elit kezében összpontosul, miközben hatalmas társadalmi és környezeti problémákat okoz a kitermelés.

A mongol környezetvédelmi minisztérium hivatalos jelentése szerint csak az elmúlt néhány évben mintegy 400 vízfolyás és tó száradt ki a bányászat miatt. Az elmúlt néhány évben, ismétlem, mintegy 400 vízfolyás és tó száradt ki a bányászat miatt. Egyre nagyobb gondot okoz az elsivatagosodás. A nomád népesség életmódja egyre inkább ellehetetlenül. Emiatt tömegek áramolnak a fővárosba. Akiknek már nem jut hely, az Ulánbátor környéki menekülttáborokban húzhatják meg magukat, ahol a vezetékes víz vagy az áramszolgáltatás csak álom.

A partnerségi és együttműködési megállapodás egyik nem titkolt célja, hogy vonzó befektetési célponttá tegye Mongóliát európai nagyvállalatok számára is. Ezen természetesen bányavállalatok értendők. Ha odafigyelünk rájuk, innen, Európából el tudjuk érni, hogy korrektebb és fenntarthatóbb módon járjanak el, mint az eddig koncessziót nyert vezetői társaik, akkor van rá esély, hogy ez az együttműködés tartós, Mongólia pedig stabil és kiszámítható ország lesz. Ha nem, ha az európai cégek is csak a negyedéves eredménnyel foglalkozó újjágyarmatosítóknak bizonyulnak, akkor ez az együttműködés több

kárt okoz Mongóliának, mint amennyi hasznot hajt. De ártalmas lenne ez a forgatókönyv az Európai Uniónak is. A XXI. században oly fontos kulturális befolyásunk és vonzerőnk ugyanis éppen abból adódik, hogy országszerte elhiszik, Európa emberségebb, zöldebb megoldásokat kínál, mint globális vetélytársai.

Ezért arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a megállapodás kihirdetését követően se feledkezzünk meg ezekről a veszélyekről. Tartsuk rajta szemünket az európai befektetőkön, mert egyáltalán nem mindegy, hogy milyen híruket viszik a világban. Azt gondolom, hogy az Európai Parlament illetékes munkacsoportjával rendszeres időközönként egyeztetnünk kell. A magyar pártok EP-képviselőinek szerepe ebben megkerülhetetlen lesz. Arra kérem őket innen, hogy ne feledkezzenek meg a kétoldalú kapcsolatok objektív és rendszeres vizsgálatáról.

Biztató jelnek vehetjük ugyanakkor, hogy a megállapodás külön kitér a kis- és középvállalkozások bevonására, az oktatás és a vidékfejlesztés támogatására Mongóliában. Úgy látom tehát, hogy az Unió részéről valós szándék mutatkozik, hogy az együttműködést és a mongol gazdaság fejlődését fenntarthatóvá tegye. A kihívás, hogy ez a gyakorlatban is megmutatkozzon. Arról sem feledkezhettünk meg, hogy Mongólia a problémái ellenére a 90-es évek óta komoly sikert ért el a demokrácia és a többpártrendszer építésében a világnak egy olyan térségében, ahol ez korántsem magától értetődő.

A fentiek miatt összességében támogatni tudjuk a megállapodás kihirdetését, de ennyivel nem szabad letudni ezt a kérdést. Mindannyiunknak az az érdeke, hogy Európa ne csak a kisebbik rossz legyen a mongol társadalom és élővilág számára, hanem valódi társ az értékmegőrzés és az értékteremtés útján. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkező független képviselőnek adtam volna szót, de mivel független képviselő nem jelentkezett felszólalásra, így megkérdezem, kíván-e valaki kétperces felszólalásra jelentkezni. *(Nincs jelentkező.)* Senki nem jelentkezett. Ezért, tisztelt Országgyűlés, most a további képviselői felszólalások következéne, de jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, megkérdezem az előterjesztőt, Szabó László államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó. Bocsánat, mielőtt még megadom a szót, az általános vitát lezárom. Most megadom a szót államtitkár úrnak, aki válaszol az elhangzottakra.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár *(Hangosítás nélkül):* Elnök úr, köszönöm szépen. Köszönöm a képviselő asszonyoknak és uraknak is a támogatást... *(Közbeszólás: Nincs hang.)*

ELNÖK: Kérnék segítséget. *(Közbeszólás: A kártyád nincs bent.)* Kártya? *(Dr. Szabó László: Az én hibám, elnézést.)* Igen, azért nem működik, a kártyát el kell helyezni a készülékben.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Igen, most már rendben vagyunk. Köszönöm szépen.

Tehát még egyszer, képviselő asszonyok és képviselő urak, nagyon szépen köszönöm a hozzáfűznievalókat. Nagyon örülök annak, hogy rengeteg közös érdekünk van abban, hogy megvalósítsuk ezt a megállapodást. Mivel ez az Európai Unió és Magyarország közötti megállapodás, teljes mértékben egyetértünk azzal, hogy ezt nekünk kell majd utána megtölteni tartalommal, és valóban, azért ez csupán egy kevert, rajtunk fog múlni, mindannyiunkon az, hogy építve a történelmi-kulturális kapcsolatokra, valóban gazdasági tartalommal is meg tudjuk ezt tölteni. És azzal, hogy Mongólia tekintetében egy piacot fogunk tudni szerezni, a magyarországi technológiák, mint például környezetvédelem, vízgazdálkodás, élelmiszeripar, egészségipar számára, biztos vagyok benne, hogy a magyar kis- és középvállalkozók valóban attraktívnak fogják találni ezt a piacot. Kulturálisan Mongólia nagyon nyitott irányunkban, tehát bízom abban, hogy a most valóban nagyon alacsony gazdasági aktivitás a két ország között exponenciálisan fog növekedni a következő években.

Köszönöm szépen, és köszönöm a támogatásukat.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes törvényeknek a jövedéki biztosíték mértékével össze-függő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Lázár János és L. Simon László Fidesz-képviselők önálló indítványa T/2801. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót L. Simon László úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, képviselő úr.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kis zavar volt itt nálam, mert eszembe jutott, hogy ezt egyéni képviselőként jegyzem, úgyhogy nem a bársonyszékből kell megtartanom az expozét. *(Apáti István: Politikai tudathasadás.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nagyon rövid, ugyanakkor rendkívül praktikus előterjesztéssel éltünk Lázár miniszter úrral közösen: az utóbbi hónapok viszonylag nagy vitát kiváltó jövedéki biztosítékának újraszabályozását kezdeményeztük miniszter úrral közösen.

(18.10)

Mint tudják képviselőtársaim, korábban egy olyan javaslatot fogalmazott meg a Nemzetgazdasági Minisztérium, hogy 22 millió forintról emeljük 150

millió forintra az alkoholdermékek, a sör, a bor, a pezsgő és a köztes alkoholdermékek esetén fizetendő jövedéki biztosíték összegét. Ez kisebbfajta szakmai vitát váltott ki. Végül is egy átmeneti megoldást javasolt Gulyás Gergely a Törvényalkotási bizottság elnökeként egy sávós rendszer bevezetésére, mi viszont a miniszter úrral - számos iparági szereplővel konzultálva - azt a javaslatot fogalmazzuk meg, hogy ne emelkedjék a jövedéki biztosíték mértéke, hanem a 2014. január 1-jei állapothoz képest is mintegy 10 százalékos csökkenést vezessünk be. Ebből egyértelműen látszik az, hogy az a törekvésünk, hogy az iparági szereplők megfelelő körülmények között tudják végezni a munkájukat. Tulajdonképpen ez az, amiről ma délelőtt a napirend előttinél is szoltam, hogy meg kell hallgatni, hogy mit mondanak a választópolgárok, és hogy mi az, amiben változtatást igényelnek.

A jövedéki biztosíték fogalmát viszonylag kevesen ismerték ennek a vitának a kibontakozásáig. Jövedéki biztosítékot azoknak kell fizetniük, akik alkoholos termékekkel kereskednek, illetve olyan termékekkel kereskednek, amely termékek jövedéki adóval sújtottak. A jövedéki biztosíték mértéke a tevékenység formájától függ. A gazdálkodók a jövedéki biztosítékot az engedélykérelem benyújtását követően a jogszabályokban meghatározott, az engedélytípushoz és a jövedéki termék adóalapját is figyelembe véve megállapított módon és összegben kötelesek teljesíteni, itt készpénzben vagy pénzügyi biztosítékban lehet a jövedéki biztosítékot letenni. A készpénzben nyújtott jövedéki, vám- és egyéb tevékenységi biztosítéknak minősül a NAV-vámszerv folyószámlájára befizetett összeg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy egyszerű, praktikus törvénymódosítást nyújtottunk be a Ház elé, amely az alkoholos termékek esetében 22 millió forint helyett 20 millió forintos jövedéki biztosíték bevezetését javasolja. Na, ennyit az egész törvény háttéréről és indoklásáról.

Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot szíveskedjenek támogatni. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Előterjesztő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hosszú beszéd nem szükséges, úgy gondolom, a törvényjavaslat véleményezésekor, hiszen megfontolva a két képviselő benyújtott törvényjavaslatát, különösen annak indoklását és a szóban elhangzott érveket, a kormány azokat a célokat, amelyeket a képviselő urak megfogalmaztak, magáévá tudja tenni, és támogatja azt a javaslatot, amely szerint egyrészt adminisztrációs csökkentés,

tehercsökkenés áll benne, másrészt köztehercsökkenést fog jelenteni az érintett vállalkozóknak.

Mindezt figyelembe véve a kormány támogatja a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A jövedéki biztosíték célja az, hogy a jövedéki alanyok által esetlegesen elmulasztott és a hatóság által feltárt adókötelezettség, illetve egyéb megállapított jogszértések esetén kivetett bírságok és köztartozások az állam számára behajthatók legyenek. Ez egy nagyon kemény megállapítás, ennek ellenére azt mondom, hogy ez a törvényjavaslat alapvetően egy vállalkozóbarát törvényjavaslat, hiszen arról szól, hogy a jövedéki termékekkel való kereskedés esetében figyelembe veszi a kormány és a két benyújtó képviselő azt a szándékot, amit a társadalmi felszólalások, az egyes gazdasági társaságok jeleztek a kormány részére. Sok olyan észrevétel volt, amelyek arról szoltak, hogy a biztosíték emelése önmagában a gazdaság fehéritését nem segíti elő, a kisebb mennyiséggel kereskedő vállalkozók a megemelt összegű biztosítékot nem fogják tudni kigazdálkodni, így kiszorulnak a piacról, ami a kormánynak, a Fidesz-KDNP által vezetett parlamentnek egyáltalán nem érdeke, valamint az a színesség is megszűnne, aminek jegyében több márká- és italkülönlegesség is eltűnhet a boltok és az éttermek kínálatából is.

Tehát ennek alapján azt mondjuk, hogy az a megoldás, amit ez a törvényjavaslat szándékozik az előterjesztésében megszavaztatni, alapvetően a gazdálkodás és a vállalkozói szféra támogatását szolgálja. Nem támogatja azt a sávós rendszert, nem támogatja azt a megoldást, ami a 2010-es volt, hogy a jövedéki biztosíték mértékét drasztikusan megemelve, sőt közel 10 százalékos csökkentést javasol, a 22 millió forint összegű jövedéki biztosítéknak az alkoholszármazék, sör, bor, pezsgő és egyéb alkoholdermékek esetében 20 millió forintra történő csökkentését.

Kérem a tisztelt parlamentet, hogy szavazza meg ezt a vállalkozóbarát törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Nagyon érdekes volt ez a felvezetése ennek a törvénymódosításnak, hiszen többféle kifejezést

hallhattunk, hogy ez egy praktikus szabályozás, amit némi szakmai vita előzött meg. Most hallhattuk itt a Fidesz vezérszónokától, hogy tulajdonképpen itt egy vállalkozóbarát lépésről van szó, egy 10 százalékos csökkentésről. Már azt vártam, hogy mikor ejti ki a száján képviselőtársam, hogy ez egy rezsicsökkentés a vállalkozók számára, egy fontos díjcsökkenés, terhecsökkenés, de azért annyira nem szenvedünk memóriazavarban, hogy ne emlékezzünk arra, hogy hogy indult ez az egész történet, aminek most reméljük, hogy a végéhez értünk ezzel a módosítási javaslattal.

Ez úgy indult, hogy a trafikmutyi, a dohánymutyi után megérkezett egy olyan törvényjavaslat, amely az ital-nagykereskedők számára előírt eddigi 22 millió forintos biztosítékot 150 millió forintra emelte meg. Így indult ez a szabályozás. Ennek az lett volna a következménye, ahogy a kormány is az egyik anyagban ezt elmondta, szeretném ezt szó szerint idézni: „A jelenleg kb. 150, alkoholdermékkel foglalkozó kereskedő közül országosan csak kb. 5-6 kereskedő maradna meg. Jellemzően azokat a kereskedőket érinti végzetesen a változtatás, akik családi vállalkozásban leginkább saját termékeiket, saját hálózatban terítik annak okán, hogy a nagyobb kereskedések nem nyitottak a minőségi, de csak kis mennyiségben rendelkezésre álló termékeikre. Az ilyen termékek jellemzően a családi borászatok, pezsgőkészítők, pálinkafőzők és kézműves sörfőzők üzemeiből kerülnek ki.” Ez jelent meg itt kormányáláspontként, és ekkor is már nagyon furcsa volt, hogy ez a javaslat hogy érkezett ide a parlament elé, ha jól emlékszem, akkor a pénzügyi salátatörvények keretében, nem is az adótörvények elfogadásakor.

Aztán nemcsak a pártok, hanem az újságírók is oknyomozásba kezdtek, hogy vajon kik lehetnek ezek a kereskedők, akik ezután megmaradnak a piacon, ki az az 5-6 kereskedőcég, amely tudja vállalni ennek az összegnek a befizetését, a NAV-nak pedig utána bemutatni, hogy ez a biztosíték rendelkezésre áll. És láss csodát, az derült ki, erről írtak az újságok is, hogy Fideszhez közeli vállalkozások, például a CBA-hoz tartozó vagy azzal kapcsolatban lévő egyik italnagyker is meg tudott volna maradni ebben a versenyben, és tudta volna biztosítani azt a 150 millió forintos biztosítékot, amit le kellett volna tennie. Erre a Törvényalkotási bizottság és annak elnöke azonnal fellépett és javasolta, hogy ez így nem lesz jó, mert egyrészt az, hogy milyen belső viták, milyen korrupciós beharc alakult ki a Fideszen belül, ezt nem tudjuk, ezt csak sejteni lehet a különböző nyilatkozatokból, de mégis azt mondta, hogy ez nem járja, és nem kíván asszisztálni ahhoz a történethez, ahhoz a javaslathoz, ami a trafikmutyi, a dohánymutyi után az italmutyit is meg fogja hozni és törvénybe foglalni.

(18.20)

Arról nem is beszélve, hogy ez már lassan szokása a Fidesz-kormányzatnak, hogy egyénre szabott

jogalkotást folytat: mindig vannak kivételek, mindig vannak kivételezettek.

Aztán történt egy malőr a nagy törvényalkotási zsvajban az előző év végén, mert nem ez a sávós rendszer lépett hatályba, hanem hatályba lépett a 150 millió forintos szabály, teljesen érthetetlen módon. Nekünk is nehéz volt felidézni azt a törvényalkotási bizottsági ülést, ahol ez megtörtént, aztán eszünkbe jutott, hogy igen, ez az a törvényalkotási bizottsági ülés volt, ahol Gulyás Gergely nem volt jelen, hanem Balla képviselő úr, a bizottság alelnöke vezette ezt az ülést. Azt mondta, hogy még nincs teljesen kész a szövegezés, de igazából nagy változás nem lesz, ezért szünetet rendelt el, majd két óra múlva megtartotta az ülést, aztán kiderült, hogy mégis volt benne elég komoly változtatás, ami a Törvényalkotási bizottsághoz bekerült, mert a 150 millió forint benne maradt, ebből gondoljuk azt, hogy itt ment a huzavona a háttérben; miniszterek, parlamenti alelnökök közötti vita, huzavona, hogy menjen ez az italmutyi, vagy ne menjen ez az italmutyi.

Miután Gulyás Gergely tett több nyilatkozatot az év elején, amikor ez kipattant ugyancsak egy újság-cikk hatására, akkor ébredt fel a parlament alelnöke, Gulyás képviselőtársam, hogy itt az van, amitől a kormány is aggódott, hogy bizonyos Fidesz közeli vállalkozások igen jól járnak majd ezzel a szabállyal, viszont több mint 140 vállalkozó, kisvállalkozó, családi vállalkozó, ahogy a kormány érvelésében is szerepelt, tönkremegy, becsukhatja a boltot, és nézhet új megélhetési lehetőség után, és ugye, ez ugyanennyi családot is érintett volna.

Erre előjött Lázár János miniszter úr kikérve magának ezt az egész helyzetet, és azt mondta, hogy akkor egy huszárvágással megoldja, átvágja a gordiuszi csomót, majd bejelentette ezt a törvény módosítást. És álszent módon, amit most önök praktikusnak és vállalkozóbarátnak neveznek, még azt mondta, hogy ne is 22 millió legyen, hanem legyen 20 millió, jelezve, hogy tulajdonképpen ő mossa kezeit, semmi köze nem volt ehhez a történethez, azon az állásponton van, hogy könnyíteni kell a vállalkozók terheit. De azért nem felejtjük el, hogy valójában ez az egész történet miről szól, és milyen vita alakult ki Gulyás Gergely és Lázár János miniszter úr között. Nyilván nem lehet összehasonlítani a Simicska-Orbán-vitához, mert az obszécén, vulgáris kifejezések - ahogy államtitkár úr fogalmazott a délután folyamán -, nyomdafestéket nem tűró kifejezések nem hangzottak el, de azért ez már komoly jel volt arra, hogy igenis a Fideszen belül vannak viták, és vannak olyan összetűzések, összecsapások, amelyek nagyon gyanúsak és a korrupció lehetőségét is felvetik.

Így jutottunk el tehát ehhez a törvényjavaslathoz, és ne haragudjanak képviselőtársaim, hogy föl idéztem azért e javaslat megszületésének történetét, mert érdemes okulni és tanulni belőle, főleg önöknek. A kapkodó, egyénre szabott, kivételezett Fidesz-vállalkozókat segítő törvényalkotás nem szolgálja Magyarországot, és ilyen álszent javaslatokat

sem idézne elő, ha végre a magyar emberek érdekében terjesztenének be jogszabályokat, és hoznának meg döntéseket. Ez, azt gondolom, olyan botrányos folyamat volt, aminek a végére - nagyon bízom benne -, most már pontot tudunk tenni.

Egy dolgot szeretnék még a figyelmükbe ajánlani. Ez alapján a történet alapján fogunk egy törvényjavaslatot beterjeszteni - és kérem, hogy ezt majd támogassák -, hogy ne lehessen év közben ilyen adózási vagy adózással, jövedékkel kapcsolatos jogszabályt éven belül benyújtani, mert kiszámíthatatlanná teszi ezeknek a vállalkozásoknak az életét, nem lehet így gazdasági évet tervezni, és bízom benne, hogy ha lesz ilyen törvény, akkor talán a kormány is tartózkodni fog az effajta magatartástól, és nem terjeszt be ilyen javaslatokat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Volner János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Látom, kíváncsi tekintettel figyelnek kormánypárti képviselőtársaim. Mindenesetre egy tény: nem először fordul elő az, hogy a kormány olyan jogszabályokat terjeszt be az Országgyűlésnek, amelyeket személyre szabottan, az utolsó pillanatokban fércelnek össze. A Törvényalkotási bizottság ülésén a fideszes előterjesztő képviselő úrhoz több, kívülről legalábbis lobbistának tűnő személy ment oda az utolsó pillanatokban, és gyakorlatilag a fülbe sugdosás nagyon egyszerű módszerrel kezdték el befolyásolni a kormánypárti álláspontot azzal kapcsolatban, hogy mekkora is legyen a jövedéki biztosíték mértéke.

Az a mérték, amit meghatároztak, 150 millió forint, nyilvánvalóan a kisebb cégek számára teljesíthetetlenül magas volt, ezzel a kormány gyakorlatilag gondoskodott arról, ahogy a piaci elemzések is rámutattak, hogy meglehetősen lecsökkenjen a versenyben levő szereplők száma. Gyakorlatilag csak néhány tőkeerős, nagyobb cég számára lett volna lehetőség arra, hogy ezekkel a különböző italtermékekkel kereskedjen, és azok a családi vállalkozások, akik egyébként nemcsak azért fontosak, mert kisebbek és klasszikusan azt az üzemméretet testesítik meg, amit a kormánypolitika legalábbis retorikai szinten fel kíván karolni, hanem azért is, mert a kicsi cégek rugalmasságukkal olyan piaci szegmensekben is jelen lehetnek, ahol a nagy cégek nem, vagy pedig csak jóval drágábban tudnak megjelenni.

Minden szereplőnek a gazdaságon belül tehát megvan a maga helye és szerepe. Ebbe avatkozott volna nagyon durván bele az a javaslat, amit a kormányoldal letett, és értelemszerűen ilyen módon sérültek volna a versenyfolyamatok is, hiszen ha a kis szereplők kiszorulnak egy piacról és csak a nagyobb cégek maradhatnak meg, mert olyan anyagi

korlátokat állít nekik a törvényhozói hatalom, az nyilvánvalóan nem a gazdaság hatékonyságát szolgálja.

Az is érdekes és megfigyelhető téma, hogy hasonlóan az italtermékekre vonatkozó szabályozáshoz, számos más ágazaton végiggyűrűzött ez a kormányzati törekvés, dohánytermékekben is nagyon hasonlóan láthattunk. Ott is kitalálta és adminisztratív végig is vitte a kormányzat, hogy hogyan juttassa a hozzá közel álló érdekcsoportokat megrendeléshez, több pénzhez, ebben az esetben is erről volt szó: kaszinókoncesszióra gondolhatunk, aminek Andy Vajna mint a filmipar kormánybiztosa és mint magánvállalkozó teljesen egyértelműen mindenki szerint kedvezményezettje, és még jó néhány hasonló gazdasági ágat föl lehet ezen a területen sorolni.

Önmagában az a törekvés, hogy egy magasabb összegű jövedéki biztosítékkal lehet biztosítani azt, hogy az adóforintok hozzáférhetőek legyenek, azt gondolom, hogy ebben az esetben teljesen indokolatlanul fogalmazott hasonlóan a kormány, enélkül is el lehet érni ezt a célt, és természetesen enélkül is az eddigiekhez hasonlóan biztosítható a költségvetés igénye az adóforintok behajtásával kapcsolatban.

Tehát önmagában azzal, hogy terhet csökkent a kormány, legalábbis a saját álláspontjához képest most módosítást fogalmaz meg, azzal egyet lehet érteni, azzal azonban, hogy az utolsó pillanatban, átgondolatlanul történik a jogszabályalkotás, és ezt olyan jelenségek övezik, mint amit a Törvényalkotási bizottságban láthattunk, hogy az utolsó pillanatban lobbierdekek mentén folyik a jogszabályalkotás, azt természetesen vissza kell utasítanunk.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ha nem volna tragikus, amit ez a két törvénymódosító javaslat jelképez, akár viccesnek is tűnhetne, de nem az. Decemberben a nagy salátatörvények keretében került a parlament elé egy olyan javaslat, ami a jövedéki biztosítékot az alkoholok tekintetében 22 milliőről 140 millió forintra szándékozta emelni. Ez az intézkedés a kisebb kereskedők ellehetetlenítését, kinyírását jelenti. Láttunk már ilyet, hogy a Fidesz szándékosan tönkretesz egy egész ágazatot, csak hogy saját néhány ismerősének kedvezzen, ezért sokáig nem is lehetett tudni, véletlen vagy szándékos károkozás történt-e.

(18.30)

Az intézkedés nemcsak a piacon okoz kárt, hisz a kvázi monopolhelyzetbe kerülő nagykereskedők megemelhetik az árakat, míg a tönkrementeknél igen

sok munkahely megszűnik, de a költségvetés is veszít a csökkenő foglalkoztatás és a kevesebb befizető cég miatt. Valójában ma sem lehet tudni, hogy a diletáns jogalkotás vagy valamilyen lobbicsoport betüremkedése okozta a gondot. Annyi biztos, hogy Gulyás Gergely tavaly év végén két alkalommal is megpróbálta kijavítani a hibát, ám sikertelenül. Az apparátus foggal-körömmel védte a selejtet, vagy egy ismeretlen háttércsoport lobbierdekeit.

A most előttünk fekvő T/2520. számú javaslatban Gulyás Gergely harmadszor is megpróbálkozik a hiba kijavításával, egy sávós rendszer bevezetésével. A másik, T/2801. számú javaslatban Lázár János az egységes 20 millió forintra való csökkentést javasolja. A durva dolog nem is az, hogy kormányoldáról egyszerre két ellentmondó javaslat jön be, hanem az, ami az utóbbi javaslat indoklásában megnyilvánul. Az előterjesztő párttársát hibáztatja a rossz javaslatért, aki legalább megpróbált valamit tenni a korábbi rossz döntés ellen. Úgy tesz, mintha nem a Miniszterelnökséget vezető miniszter lenne a felelős a diletáns jogalkotásért.

Tartalmi szempontból az LMP a T/2520. számú javaslattal ért egyet egy kiegészítéssel. A sávós rendszer elvben támogatandó, hisz jó, ha a biztosíték a forgalmazott áru értékétől függ. Ugyanakkor támogatandó, hogy az alsó kulcs 22 millió forintról 20 millióra csökkenjen. A biztosíték mértékének változtatgatása mellett felhívnanék a tisztelt kormányparti képviselőtársak figyelmét arra, hogy ennél több gond is van a jövedéki biztosítással. Jelzések szerint a befizetések ellenőrzése és az ebből következő szankciók érvényre juttatása akadozik.

Hiába hoznak bármilyen szabályt, ha nem tudják betartatni. Ezért javasoljuk, kevesebb ötletet dobáljanak be a jövőben különböző területek hirtelen átalakítására, és több energiát fordítsanak a szabályok betartására, a rendszer működtetésére. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel további képviselői felszólalásra úgy, mint független képviselő senki nem jelentkezett... (Varju László jelentkezik.) Képviselő úr, a házszabály szerint gombnyomással kérem tisztelettel jelezni. Megadom a szót, képviselő úr, 15 perces időkeretben.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Nem tudom, miben reménykedtek, meddig lehet megúsni annak a disznóságnak a bemutatását, amit önök az elmúlt év második felében elkövettek. Tulajdonképpen a Házon belüli, a Fideszen belüli vita és háború keretében fenyegettek vállalkozásokat és azokat hozták szinte lehetetlen helyzetbe.

Ez nagyjából olyan volt, hogy megígérték 150-200 vállalatnak, hogy hihetetlenül nagy pofonokat kapnak. Most pedig, ha mindez elmarad, még képe-

sek úgy feltüntetni mindezt, mintha önök tulajdonképpen nagyon helyesen jártak volna el. Holott csak egyszerű a helyzet: az önök által elkövetett disznóságot, a maffiakormányzást, amit önök csinálnak, annak a következményét, mivel önök nem tudtak meg egyezni, azt helyre hozni ilyen módon, azt gondolom, már nem lehet. Ma megjelenhetnek azok a címek, hogy tulajdonképpen a Fidesz most nem nyírja ki mégsem az ital-nagykereskedők jó részét, és így azok tovább tudnak működni.

Éppen ezért tavaly decemberben határozati javaslatot nyújtottunk be, hogy az önök álszent magatartására felhívjuk a figyelmet. Javasoltuk, hogy igen, legyen egy határozati javaslat, és amikor a kormány ezt vagy azt éppen mond az italnagykereskedelmi egységek, illetve a nemzeti italbolt-hálózat létrehozatalával szemben, akkor arról nyilatkozzanak, nyilvánítsák ki azt egy parlamenti határozatban. Önök ezt akkor negligálták, elmulasztották, most pedig visszajönnek és megpróbálják azt, amit elrontottak a múlt évben, helyrehozni.

Éppen ezért az a hivatkozás, hogy mindezt önök a vállalkozások érdekében teszik, egy álszent magatartás. Kutya kötelességük az, hogy a vállalkozásokat ne rosszabb, hanem lehetőleg jobb helyzetbe hozzák. Ezért, amit korábban elrontottak, azt igenis önöknek kell helyrehozni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következéne, de mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, írásban sem jelentkezett senki felszólalásra, ezért a normál időkeretben jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Volner János a vezérszónoki felszólalásában már elmondta, hogy mi a problémánk ezzel a javaslattal. Természetesen a könnyítéssel a Jobbik egyetért, ezt nem győzzük aláhúzni, ugyanakkor tényleg egészen elképesztő, hogy ez a javaslat most elénk került.

Inkább csak egy kérdést fogalmaznék meg az államtitkár úr felé. Ha már e szektor szereplőit mégsem nyírják ki, és úgy döntöttek, hogy ezt a könnyítést meglépik, akkor van-e arra remény esetleg, hogy a bérfőzött pálinka és az ezzel foglalkozók megmentésére is egy hasonló könnyítést tesznek? Így utólag várhatunk-e ilyet, mert bizony hasonló problémákkal küszködnek, és ha nem lépnek nagyon gyorsan valamit, több száz család kerül a tönk szélére. Jellemzően olyan családok egyébként, akik az önök biztatására, az önök nagy pálinka-szabadságharcának hevében vállalkoztak európai uniós pályázatokra, és így öt év fenntartási kötelezettségük van. Sok egyéb problémát magával vonz ez, azt hiszem, államtitkár úrnak nem kell részleteznem ezt.

Tudom, egy kicsit eltértem a tárgytól, de ha már ezzel a problémakörrel, az önök jogalkotásának el-
képesztő mivoltával foglalkozunk, jó lenne, ha erre is
választ kaphatnánk. Köszönöm szépen. *(Taps a Job-
bik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Or-
szággyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki felszó-
lalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.
Az általános vitát lezárom. Megadom a szót L. Simon
László képviselő úrnak mint előterjesztőnek, hogy
válaszoljon az elhangzottakra.

Parancsoljon, képviselő úr!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen.
Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtár-
saim! Köszönöm szépen mindenkinek a felszólalását.
Összességében nem tudom másként értékelni a vitá-
ban elhangzottakat, mint hogy ellenzéki képviselő-
társaim is támogatni fogják a javaslatot, hiszen
egyetértenek a csökkentéssel.

Az egy másik kérdés, hogy a vitában megint ab-
ba a helyzetbe kerültünk, hogy teljesen mindegy,
van-e rajtunk sapka, vagy nincs rajtunk sapka, lehet
bennünket ütni. Ha valamilyen törvényjavaslatnál
belátjuk, hogy más irányba kell menni, akkor az a
baj, ha nem látjuk be, akkor az a baj. Tehát ellenzéki
képviselőtársaimat láthatóan egyáltalán nem érde-
kelte az az egyértelmű képviselői szándék, hogy a
magyar vállalkozásokat jobb helyzetbe hozzuk, és
hogy egyébként egy korábbi hibás javaslatot korri-
gáljunk, mindenféle aktuálpolitikai eszközzel meg-
próbálták fogást találni rajtunk. De valójában pont
fordítva van ez, mint ahogy Varju képviselőtársam
mondta. Nem mi vagyunk az álszentek, hanem önök,
tisztelt képviselőtársam.

Azt mondani, hogy álszent dolog, hogy a vállal-
kozások érdekében tárjuk ezt a javaslatot a Ház elé
és közben elvárni, hogy javítsuk ki a hibát, amit mi
magunk okoztunk... Miért, képviselő úr, éppen mi
történik? Nem azt csináljuk? Nem azt tesszük? Kinek
az érdekében csökkentjük a jövedéki biztosítékot, ha
nem éppen azok érdekében, akiknek fizetniük kell?
(Gúr Nándor és Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)
Azok pedig éppen azok a vállalkozások... Nem önök
mondták, hanem Varju képviselő úr. Képviselő asz-
szony, benn kell lenni a vitában és akkor tudja, hogy
miről beszélek. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem
mondja!)* Tehát mégis kinek az érdekében csökkent-
jük a jövedéki biztosítékot? Azok érdekében, akiknek
jövedéki biztosítékot kell vállalkozóként fizetniük.
*(Bangóné Borbély Ildikó: Ez az! - Gür Nándor köz-
beszól.)* Nem is értem, nem is értem, hogy Varju
képviselő úrnak ezzel a problémája. *(Közbeszólá-
sok az MSZP padsoraiból.)* Már elmondtam. Most
én beszélek, nem ön!

Összességében azt tudom mondani, hogy hála a
Jóistennek, a kormánypárti vezérszónoki felszólá-
lásból az derült ki, hogy a kormánypárt és a kormány
is támogatja Lázár miniszter úr és az én egyéni kép-

viselői indítványomat. Az ellenzéki képviselőtársai-
mnál most kérem szépen, most kérem szépen, ki
kell hogy derüljön az igazság, hogy akkor önök most
a magyar vállalkozások pártján vannak vagy nem.
Mert ha ebben a törvényjavaslatban is kivetnivalót
találnak, és nem fogják megszavazni, hogy csökkent-
sük 22 milliőről 20 millióra a jövedéki biztosítékot
(Gúr Nándor: 18-ra!), akkor egyértelmű, hogy önök
nem a magyar vállalkozások pártján állnak.

(18.40)

Magyar képviselő úrnak a bérfőzéssel kapcsola-
tos kérdésére - mert azt mondta, hogy államtitkár
úrtól kérdezi *(Magyar Zoltán: Bármelyiküktől.)*,
nem volt szerintem Tállai államtitkár úr számára és
az én számomra sem egyértelmű, hogy melyiküktől
kérdezte, de én erre a kérdésre most nem kívánok
válaszolni, mert azt gondolom, hogy ez Tállai állami-
titkár úrnak az asztala. Egyetlenegy azonban tudok
mondani *(Közbeszólások az ellenzéki oldalról.)*,
hogy a magyar kormány és a kormánypárti többség
is elkötelezett a magyar pálínka-főzés ügyének a meg-
oldása érdekében, de ez nem ennek a törvényjavas-
latnak a témája.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem önöket,
hogy támogassák ezt a magyar vállalkozások helyze-
tét nagymértékben javító javaslatunkat.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kor-
mánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm képviselő úr válaszát.
Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyúj-
tására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a következő napi-
rendi pontunk tárgyalására rátérnénk, kettő perc
szünetet rendelék el. Kettő perc alatt reményeink
szerint az előterjesztő megérkezik a mi információ-
ink szerint. *(Apáti István: Pártfegyelmet elle-
ne! - Gür Nándor: Ez az első nap a Házban!)* Képvi-
selő úr, kettő perc szünetet rendeltem el, mindenféle
külön privát beszélgetés nélkül. Mindenki úgy be-
szél, ahogy akar a szünetben. *(Szünet: 18.41-
18.44 - Harrach Péter belép az ülésterembe. - Taps
az MSZP soraiból. - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat.

Soron következik a **kiskereskedelmi szek-
torban történő vasárnapi munkavégzés ti-
lalmával összefüggésben a munka törvény-
könyvről szóló 2012. évi I. törvény módosítá-
sáról szóló törvényjavaslat általános vitája**
a lezárásig. Szatmáry Kristóf fideszes és Harrach
Péter KDNP-s képviselők önálló indítványa
T/2413. számon a parlamenti informatikai hálózata-
ton elérhető.

Elsőként megadom a szót Harrach Péter képvi-
selő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a
szó, képviselő úr.

HARRACH PÉTER (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, úgy tájékoztattak engem, hogy nagy munkakedvet gyakorol a parlament, és időben kerül sor ennek az előterjesztésnek az ismertetésére, de idő előtt történt ez meg, elnézést kérek ezért.

A benyújtott törvényjavaslat mindössze három paragrafusból áll, ebből is kettő érdemi, ezért úgy gondolom, hogy a 30 perc kihasználása talán túlzott önbizalomról tenne tanúságot, ezért megpróbálom röviden összefoglalni.

Természetesen előzménye is volt ennek a törvényjavaslatnak, amiről a címe is szól, hogy a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szól az, amihez kapcsolódik. Az Országgyűlés 14. december 16-ai ülésnapján fogadta el, és március 15-én lép majd hatályba. Azt a törvényt az a szándék vezérelte, hogy senkit se lehessen akarata ellenére vasárnap munkavégzésre kényszeríteni, hanem a vasárnap valóban az ország döntő része számára pihenőnap legyen.

Első lépésként a kiskereskedelmi szektorban sikerült a vasárnapi munkavégzést korlátok közé szorítani. Fontos hangsúlyozni, hogy a munkavállalók érdekét tartottuk szem előtt a szabályozás elfogadásakor. A kereskedelmet, amely a nemzetgazdaság húzóágazata, csak ésszerű mértékben, a nyilvánvaló kivételek alkalmazása mellett korlátozza az elfogadott jogszabály. Fontos célkitűzése volt a javaslatnak, hogy nem kívánta korlátozni a kis családi üzletek nyitva tartását akkor, ha ezek nem jelentős alapterületű kereskedelmi egységek, és az egyébként tiltott időszakban az üzlet tulajdonosa, illetve segítő családtagjaik maguk végzik a kereskedelmi tevékenységet. Kivételt képez több olyan, a lakossági igényeket kielégítő szolgáltatás, mint például a szálláshelyen végzett kereskedelmi tevékenység, turisztikai szolgáltatási tevékenység, kereskedelmet kiszolgáló szolgáltató tevékenység, vendéglátás és a világörökségi területen található üzletek.

De térjünk rá a jelen törvényjavaslatra, amely a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényt javasolja módosítani azzal a céllal, hogy a kiskereskedelmi tevékenységet folytató munkáltatónál foglalkoztatott munkavállaló számára vasárnapi munkavégzés esetén 100 százalékos bérpótlékot biztosítson. Jelenleg a munka törvénykönyve 140. § (1) bekezdése alapján vasárnapi munkavégzés esetén 50 százalékos bérpótlék, vasárnapi pótlék jár. A hatályos munka törvénykönyve alapján a munkavállalót 100 százalékos bérpótlék a munkaszüneti napokon történő munkavégzés esetén illeti meg. A jogszabály szerint a munkaszüneti napok: január 1-je, március 15-e, húsvéthétfő, május 1-je, pünkösdhétfő, augusztus 20-a, október 23-a, november 1-je, december 25-e és 26-a, de húsvét- és pünkösdvasárnapra szintén 100 százalékos bérpótlék jár.

A benyújtott törvényjavaslat összhangban van a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvényjavaslattal, amely-

nek célja, hogy a kiskereskedelemben dolgozó munkavállalók kiszolgáltatottságát csökkentve korlátozza a vasárnapi nyitva tartás lehetőségét.

(18.50)

Azokban az esetekben viszont, amikor a jogszabály megteremti vagy megengedi a vasárnapi munkavégzés lehetőségét a kiskereskedelemben is, például adventi időszakban, szükséges, hogy a vasárnap munkát végzők a jelenleginél sokkal nagyobb bérpótlékot kapjanak.

Ennek a célnak a megvalósítását szolgálja ez a törvényjavaslat. Emellett biztosítani kívánja, hogy egy naptári hónapban legfeljebb két vasárnap ezen munkavállalók számára munkavégzést lehessen előírni. Ez lenne az, ami minket ennek a rövid törvénymódosításnak a betervezésére készített, és erről várom a különböző frakciók véleményét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, aki a kormány álláspontját ismerteti.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Mindenekelőtt tájékoztatom önöket arról, hogy a kormány egyetért a törvényjavaslat céljaival. A vasárnapi nyitva tartás korlátozásáról már elfogadott törvény elsősorban a kiskereskedelemben dolgozók érdekét képviseli. A cél a törvény elfogadásakor az volt, hogy a vasárnapi napot mindenki számára pihenőnappá tegyük, ahogyan ez több más európai országban is gyakorlat. A most előtűnik lévő törvényjavaslat ennek a gondolatnak a folytatása, tehát valóban összhangban van a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvénnyel.

A kereskedelemben dolgozók kiszolgáltatottságának további csökkentését eredményezheti a 100 százalékos vasárnapi bérpótlék bevezetése, ahogyan az is, hogy számukra egy hónapban legfeljebb két vasárnapon lehessen munkát elrendelni. Ugyanakkor fel kell hívnom az előterjesztők figyelmét arra is, hogy a törvényjavaslatban foglaltak nem illeszkednek teljes mértékben a munka törvénykönyvének szabályozási elveihez. Ezek között elsősorban a bérpótlékokra vonatkozó munkajogi szabályokra gondolok. Ebben a tekintetben az indítvány a jelenleg hatályos szabályozáshoz képest más terminológiát használ, és csak részben veszi figyelembe a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény által használt fogalmakat. A javaslatban foglalt 100 százalékos bérpótléokra jogosító esetkörök ezért a gyakorlatban nem lesznek egyértelműen meghatározhatóak, ezért arra kérjük az előterjesztőket, hogy módosítsuk közösen a javaslatot, hogy az valóban megfelelhessen a szabályozás eredeti céljainak.

Tisztelt Országgyűlés! Még egyszer megismétlem: a kormány támogatja az előterjesztést.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Becsó Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. 15 perces időkeret a vezérszónoki felszólalás. Öné a szó.

BECSÓ ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Mára már megérett a helyzet arra, hogy számos nyugat-európai példa, így az osztrák vagy német minta alapulvételével hazánkban is törvény szabályozza a kereskedelmi elárusítóhelyek nyitva tartását.

A közelmúltban elfogadott törvény egyaránt törekszik arra, hogy a kereskedelmet, amely a nemzetgazdaság egyik fontos húzóágazata, csak ésszerű mértékben, a nyilvánvaló kivételek alkalmazása mellett korlátozza, ugyanakkor elősegítse azt is, hogy a vasárnap valóban az ország döntő része számára pihenőnap legyen; olyan szabadnap, amelyen a családi együttlétre nyitva álló rövid időt nem kurtítja még a vásárlással eltöltött idő sem; olyan szabadnap, amely nem teszi tönkre a családi és társas életet, amely elősegíti a kikapcsolódást, a feltöltődést. Arról nem is beszélve, hogy a vasárnapi munkaszünetnek egészségügyi, sőt környezetvédelmi vonatkozása is van, hiszen például országszerte jelentősen csökkenhet a zajterhelés.

Az elfogadott javaslat kizárólag a vasárnapi és a munkaszüneti napon tiltja meg az üzletek nyitva tartását. A többi esetben, így például szombaton is kizárólag időbeli korlátok közé szorítja. Fő szabály szerint az üzletek reggel 6 óra és este 10 óra között lehetnek nyitva Magyarországon. Fontos célkitűzése az elfogadott javaslatnak, hogy nem kívánja korlátozni a kis családi üzletek nyitva tartását akkor, ha ezek nem jelentős alapterületű kereskedelmi egységek, és az egyébként tiltott időszakokban az üzlet tulajdonosai, illetve segítő családtagjaik maguk végzik a kereskedelmi tevékenységet.

A mai napon a tisztelt Ház elé került törvényjavaslat a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényt módosítja azzal a céllal, vagy pontosabban: a már elfogadott törvényjavaslatot egészíti ki azzal, hogy a kiskereskedelmi tevékenységet folytató munkáltatónál foglalkoztatott munkavállaló számára vasárnapi munkavégzés esetén 100 százalékos bérpótlékot biztosítson. Továbbá rendelkezik a törvényjavaslat arról is, hogy a foglalkoztatott munkavállaló egy naptári hónapban legfeljebb két alkalommal kötelezhető vasárnap rendes munkaidőben történő munkavégzésre.

Kérem képviselőtársaimat, hogy módosításokkal, de támogassák a kezdeményezést.

Köszönöm a szót.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem csodálkozom azon, hogy Harrach képviselőtársam kicsit késve érkezett meg, hiszen délelőtt még Szatmáry Kristóf - azt hiszem, hogy közös előterjesztésben tették a törvényjavaslatot - úgy nyilatkozott, hogy ma délután ez nem kerül a parlament elé. Tehát igazából maguk az előterjesztők sem voltak azzal tisztában, hogy akkor mi is lesz itt a mai nap folyamán: itt lesz a Parlament falai között, nem lesz itt a Parlament falai között, bizottsági ülésen tárgyalni kell, vagy nem kell tárgyalni. Hát még szerencse, hogy Becsó képviselőtársam tisztességesen üli a padot, és az ellenzéki vezérszónoki vélekedést (*Sic!*) így meg tudta fogalmazni.

Na de nézzük a tartalmi részét a dolgoknak. Itt, képviselőtársaim, nemcsak és most az előterjesztésről, hanem erről a becsukom-kinyitom, kinyitom-becsukom törvénytervezetről is beszélnek. Tehát ezért kénytelen vagyok én is néhány bevezető gondolatot ehhez illesztetten mondani.

Rá kell nézni csak a közvetlen környezetünkre. Most nem Magyarországra gondolok, hanem mondjuk, Európára, és Európán belül azokra az országokra, akik meggondolták, megfontolták, megcsinálták, a vasárnapi bezárásra gondolok, és most meg araszolgatnak visszafelé, mert látják, hogy nincs ez így rendjén, gazdaságilag, az emberek igényeihez illesztetten, sok minden másból kifolyólag.

Azt gondolom, hogy egy parlamenti pártnak a gondolkodása miatt talán nem lett volna szabad így direkt elhatározásra jutni, amely a magyar szokásjogokat rúgja fel, hiszen itt nem arról szól a történet, hogy az emberek vasárnap ne menjenek vásárolni bármi olyan okból kifolyólag, hogy jobb ajánlatot tesznek a számukra, más kínálati felületet biztosítanak, hanem arról szól a történet, hogy ne lehessen gyakorlatilag ezekben az egységekben vásárolni. Ez az egyik része a történetnek.

Szerintem alapvetően elhibázott, de hát mind-egy, túl vagyunk a döntésen, önök decemberben vállalták ennek az ódiúmat, amivel majd szembe kell nézni, és amikor majd araszolgatni kell visszafelé, mint amit mondtam, akkor szeretném, ha ugyanolyan elánnal védenék ennek a törvénynek az elfogadását, amely látható módon hibás, amely látható módon nemtetszését fogja a társadalomnak kiváltani.

Egyébként meg, ha komolyan gondolják azt, amit csinálnak, hogy ez így van rendjén, hogy akkor nem kellene minden eszközzel gátolni meg korlátozni mondjuk azt, hogy akár népszavazás is kialakulhasson egy ilyen kérdéskör tekintetében. Mert azért folyamatosan azt látni, hogy különféle szerepvállalókat keresnek ahhoz, hogy hogyan és miképpen nyújtsanak be akár hibás kezdeményezéseket is arra vonatkozóan, hogy az időt lehessen húzni, hogy

mondjuk, egy évig ne lehessen ezzel a kérdéskörrel foglalkozni. Na de, hát lelkük rajta, lelkük rajta!

Önök így gondolják, úgy gondolják, hogy önök hatalmat gyakorolnak, nem szolgáltatot teljesítenek, hatalmat gyakorolnak, és ebből fakadóan mindezt megtehetik. Ám tegyék! Aztán majd az értékítélet kialakul az idő elteltével, és mondom, akkor, amikor majd araszolgatni kell visszafelé, akkor legalább olyan hangosan tegyék meg ezt az araszolgatást, mint ahogy tették a döntés pillanatában.

(19.00)

Nézzék, nemcsak az a baj, hogy a vasárnapot illetéknél korlátok közé szorítják, hanem az is, hogy több tízezer embertől nem a vásárlás lehetőségét, hanem a munkavégzés lehetőségét is elveszik. Az a baj, tudják, hogy nemcsak direkt módon kell és lehet számolni az egyes kiskereskedelmi egységek keretei közötti foglalkoztatotti létszám csökkenését, hanem indirekten is, ami minderre ráakódik, és ami ezzel kapcsolatban kiszolgálói tevékenységként megjelenik.

Egy szó mint száz, lehet bármit mondani, az élet igazolja sajnos mindazt, amit én mondom, hogy nagyságrendileg tízezres - és lehet, hogy több tízezres nagyságrendű - foglalkoztatáscsökkenést hoz önmagában ez a történet. Ezzel is szembe kell nézni, ezt is vállalni kell, dicsőn, és azt kell mondani, hogy igen, mi úgy gondoltuk, hogy nem baj az, hogyha 10-15-20 ezer fővel csökken a foglalkoztatotti létszám, nem érdekes, nem számít az, hogy ezek az emberek nem tudnak kenyérré válót keresni, és nemhogy vasárnap, hétköznap sem tudnak mit adni a gyerekeknek. Nem számít, egy a lényeg, vasárnap ne lehessen boltba járni, vasárnap ne lehessen vásárolni.

Ha meg már vasárnapi munkavégzés, akkor azt mondom, képviselőtársaim, hogy ha kirukkoltak ezzel a javaslattal, amely javaslat egyébként az önök csúfos 2012. évi I. törvényének, a munka törvénykönyvnek a szabályozási rendszeréből fakadóan születik, akkor érdemes lenne kiterjeszteni, tudja, akkor nemcsak arra vonatkoztatva megtenni, mint amit most itt a törvény keretei között szültek, hanem azt mondani, hogy a vasárnapi munkavégzés, a vasárnapi munkavégzés nemcsak a kiskereskedelmi egységek keretei között, hanem mindenütt, bárhol, a vasárnapi munkavégzés keretei között. Nem a tilalom, nem, ha munkavégzés van, akkor a százszázalékos bérpótlék, vasárnapi bérpótlék mindenkinek akkor. Nem úgy, hogy valakiknek meg annak a felének, meg a negyedének, meg a töredéknek. Nem, ha vasárnapi munkavégzés, akkor bizony a kereszténydemokrata előterjesztés keretei között én azt a minimumot elvárnám, és el is várom, hogy akkor terjessze ki százszázalékos mértékben bárki esetében, aki vasárnap kényszeredett módon munkatevékenységet kell hogy végezzen, hogy akkor az százszázalékos bérpótlékkal párosuljon.

Nagyon egyszerű a történet: vannak olyan szolgáltatások - ezt tudja Harrach képviselőtársam is mint volt miniszter -, amelyek gyakorlatilag a vasárnap kihagyását nem engedhetik meg, nem tudják megtenni, hogy vasárnap ilyen tevékenységet ne végezzenek. Most mindegy, hogy tűzoltókról, mentősökről, bárki másról beszélek, de akár az állatnyésztésben dolgozó emberek sokaságáról vagy sok minden másról szólhatnék. Hát itt is vasárnapi munkavégzésről van szó, akkor bizony itt is a százszázalékos mértékű bérpótléknak, vasárnapi pótléknak a kiterjesztéséről kell gondoskodni. Aki át mond e tekintetben, az mondjon bét is, az mondja el az ábécét, és mindenkire vonatkoztatva tegye igazzá azt, amiről beszélünk.

Tudják, 2012-ben a munka törvénykönyve átirásával - amely alapvetően kiszolgáltatottságot hozott a munkavállalókra -, emlékezzen vissza, képviselőtársam, és büszkén tegye mindezt, megszüntették a délutános pótlékokat, csökkentették az éjszakai pótlékokat. Más egyéb dolgok sokaságáról ne is beszéljek, mondjuk, olyanokról se akarok már különösképpen, hogy a kollektív szerződések tekintetében olyan intézkedéseket szültek, hogy az állam által működtetett cégek keretei között a munka törvénykönyvtől pozitívabban eltérő kollektív szerződés nem szülehetett. Pedig a kollektív szerződésnek az a sajátossága, hogy a biblia - a biblia, tudja, képviselőtársam -, a munka törvénykönyve ez esetben, attól pozitívabb eltéréseket lehessen tenni a kollektív szerződés keretei között. Na most, önök azt bélyegezték be 2012-ben, hogy illetet ne lehessen tenni. De még egyszer visszatérek arra, hogy a pótlékok tekintetében a délutánost megszüntették, az éjszakai csökkentették. Hiteltelen mindaz az én számomra, amit önök mondanak e tekintetben, csak a politikai érdekek medrében haladva próbálnak meg kezet nyújtani - idézőjelbe tetten -, vagy nyalókákat adni az emberek szájába, hogy szopogassák el, és érezzék jól magukat. Ez nem arról szól, hogy önök - hogy mondjam - úgy igazi, jóézésű belső gondolatokra alapozva teszik meg mindazt, amit tennék az én értékrendem szerint és értékítéletem szerint, mert akkor - mint mondtam - teljes egészében kiterjesztenék a vasárnap kényszeredett módon munkát végző emberek számára a százszázalékos bérpótlék finanszírozását.

De azt is el kell mondani ehhez illetet, hogy ha rátekinünk az elmúlt öt esztendőre, akkor például a munka törvénykönyve szabályozásán és egyéb intézkedéseken keresztül sikerült eljutnunk Magyarországon oda, hogy lehet többet dolgozni ebben az országban, mint korábban, és nagyon sok esetben kevesebb pénzért. Ezt is ön is tudja nagyon jól, én csak ilyen címszavas példákat mondom, hogy serkentsem a változtatási szándékát képviselőtársamnak e tekintetben, nemcsak a közfoglalkoztatottakról beszélve, akik az egyharmadát elveszítették a pénzük értékének ebben az időszakban, hanem azokról a minimálbéresekről is szólva, akik gyakorlatilag ma

ötezer forinttal kevesebbet érő pénzért dolgoznak, mint öt évvel ezelőtt, miközben az ön által nagyra becsült miniszterelnök azt hirdette orrba-szájba plakátokon keresztül, hogy nő a minimálbér. De a köztisztviselők esetében is, öt éve, amióta kormányoznak, egyetlenegy árva fillérrel nem változott az illetményalap mértéke. Csak azért mondom, hogy tudja, ha nem tudja, akkor tudja, ha tudja, akkor erősödjön meg önben is: 38 650 forint változatlan mértékben.

És azt is akarom, hogy tudja, hogy példaként a NAV- tudja, ez a Nemzeti Adó- és Vámhivatal - 2013. évre vonatkoztatva a kimutatásaival azt igazolja vissza, hogy Magyarországon abból a durván 4,3 millió emberből, aki adóbevallást tesz, 2,2 millió, tehát több mint a fele olyanokból tevődik össze, aki a létminimum összegét elérő pénzt nem keres. A létminimum összegét elérő pénzt nem keres! Remélem, azt is tudja, hogy a jövedelmet szerzők felső 10 százaléka elviszi a jövedelmek 36 százalékát, a jövedelmet szerzők alsó 10 százaléka meg a 2 százalékát sem keresi meg. Remélem, azt is tudja, hogy több mint az 50 százaléka a jövedelmet szerzőknek a teljes jövedelem 19 százalékát sem keresi meg. Na és ezek azok az emberek, akik általában olyan munkatevékenységet végeznek, amelyhez illetészetten a vasárnapi bérpótléknak, a vasárnapi pótléknak a kérdése nem lehetne kérdés, nem szegmentáltan valahol és valakiket érintően, hanem globálisan mindenkit érintően, aki vasárnap munkatevékenységet végez.

Úgyhogy, képviselőtársam, azt szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy ha már ilyen rövid tömörséggel tett törvényjavaslattal állnak elő, akkor globalizálják ezt jó értelemben vetten, akkor minden magyar munkavállalót érintően, aki vasárnap kényszeredett módon munkatevékenységet végez, rájuk vonatkoztatva százszázalékos bérpótlék megfizetését írják elő. És akkor, azt gondolom, hogy egy következetes, egy olyan típusú magatartást fogadosítanak, amely a magyar munkavállalók számára talán hozadékkal is párosul.

Szeretném jelezni, hogy egy ilyen módosító javaslatot egyébként benyújtottunk képviselőtársaimmal együtt. Ha ez esetleg nem felel meg önöknek bármi miatt, bennünk semmi rossz érzés nem születik, hogyha önök ezt más szóhasználattal, egy „a” betűvel kiegészítve, vagy egy „és”-t elvéve belőle a sajátjukénak tekintik, és így kívánják majd életre hívni, így kívánják megvalósítani. Nincs gond vele, nem az a lényeg, hogy a mi nevünkhöz kötődjön a módosító javaslat elfogadása, hanem az a lényeg, hogy végre konzervensen történjen meg mindaz, aminek meg kell történni.

És ha valahol összegezni és szummázni kell az egészet, akkor azt szeretném mondani, hogy lebegjen mindig képviselőtársam szeme előtt az, hogy hány tízezer családban vette el a kenyeret ezzel az intézkedéssel, ami a vasárnapi bezárással kapcsolatosan életre hívódik; hogy hány tízezer gyermek sínyli meg

mindazt, aminek az a következménye, hogy a szülő nem tud jövedelemhez jutni, vagy csökkentett mértékű jövedelemhez jut, vagy éppen ő az, akinek a munkaviszonya megszűnik ezeknek az intézkedéseknek a következtében. És akkor gondolom, egy másik úton, egy másik formában, más keretek között meg gondoskodni fognak arról, hogy természetesen ezek az emberek másutt munkalehetőséget nyerjenek és kapjanak, és jobb jövedelmi viszonyok közepette végezhessek a munkájukat és élhessék az életüket. Na nem közfoglalkoztatás keretei között, nem olyan közfoglalkoztatás keretei között, mint például Gyöngyfán, ahol, ha jól emlékszem, Németh István polgármester azért mondott le, mert nem tudott tovább azonosulni azzal a közfoglalkoztatási rendszerrel, amit önök évek hosszú sora óta működtetnek, merthogy nem lehet 36 emberrel 300 folyóméternyi vízárkot fél éven keresztül tisztíttatni, vagyis hogy lehet, csak az nem értékteremtő közfoglalkoztatásnak számít.

(19.10)

Szo-szo, nem akarok nagyon elrugaszkodni mindattól, amiről szó esik, szeretném megerősíteni tehát azt, hogy képviselőtársam, hogyha komolyan gondolja, hogy a munkavállalók érdekében akar cselekedni, akkor terjessze ki a gondolkodását, terjessze ki a javaslatát a tekintetben, még egyszer, hogy mindenkire vonatkoztassa mindazt, amit gondol a vasárnapi munkavégzés tekintetében, és mindenki esetében tegye igazzá és erősítse meg a kormánypárti padosorban lévő politikustársaival egyetemben, és ígérem, meg fogjuk támogatni ennek a gondolkodását, ebben a szavazásnál ott leszünk. *(Apáti István közbeszól.)* Igen, köszönöm szépen.

Igenis, mindenki, aki vasárnap munkatevékenységet végez, az 100 százalékos bérpótléket kapjon, s ne csak a kiváltságosok és ne csak azok, akiket önök adott esetben úgy gondolnak. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Iktóty István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

IKTÓTY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azok után, hogy a kisebbik kormánypárt javaslatára a kétharmad megszavazta a boltok vasárnapi nyitva tartásáról szóló törvényjavaslatot, a KDNP most azzal rukkolt elő, hogy aki vasárnap dolgozik, az kapjon több pénzt. A Szatmáry Krisztof és Harrach Péter képviselők által jegyzett törvényjavaslat ugyanis nem szól másról, mint hogy a kiskereskedelemben 100 százalékos bérpótléket kapjon az a munkavállaló, aki vasárnap dolgozik. A javaslat azt is rögzítené, hogy a munkavállalót vasárnap rendes

munkaidőben való munkavégzésre legfeljebb havi két alkalommal lehessen kötelezni.

A vasárnapi pótlék emelését és a vasárnapra eső munkanapok számának korlátozását az LMP természetesen támogatni tudja és fogja is, de ezt önmagában kevésnek tartjuk a munkavállalók helyzete szempontjából, emellett cinikusnak tartunk egy ilyen javaslatot a munkavállalói jogok szisztematikus letöréséhez eddig asszisztáló kereszténydemokrata párt részéről. Először arról beszélnék, miért gondolom, azt, hogy nem áll jól a KDNP-nek ez, és a kormánynak sem.

A 2010-ben hatalomra került második Orbán-kormány egyik legemlékezetesebb lépése a kizsákmányolás törvénykönyvének az elfogadása volt. Orbán Viktor a válság kellős közepén, amikor éppen hogy a munkahelyek megőrzése, a munkavállalók szociális biztonságának növelése és kiszolgáltatottságuk csökkentése lett volna egy felelős kormány feladata, elengedte a dolgozók kezét. Cserbenhagyta a munkahelyüket féltő és állandó létbizonytalanságban élő dolgozókat és családjaikat, szétverte a szociális párbeszéd rendszerét, kiüresítette a sztrájkjogot, és letörte az egyéni és kollektív munkavállalói jogokat.

Az ominózus munka törvénykönyve, ami ellen az LMP tiltakozott a lehangosabban annak idején, többek közt a vasárnapi munkavégzésre vonatkozó könnyítéseket is tartalmazott, aminek nyilván a munkavállalók itták meg a levét. A régi munka törvénykönyve kimondta egyrészt, hogy a munkavállalót hetenként megillető két pihenőnap közül az egyiknek vasárnapra kell esnie. Ha valaki mégis dolgozott vasárnap, akkor 100 százalék bérpótlékra volt jogosult, vagy 50 százalékra, ha kapott egy plusz pihenőnapot.

A Fidesz-KDNP-kormány által bevezetett szabályok szerint már csak havonta egy alkalommal kell biztosítani, hogy a pihenőnap vasárnapra essen. A bérpótléokra vonatkozó szabályt pedig felpuhították azzal, hogy vasárnapi munkavégzés esetén már csak 50 százalék bérpótlék jár. A kormány tehát az új munkajogi szabályokkal kifejezetten ösztönözte a vasárnapi munkavégzést, az azzal kapcsolatos munkáltatói terhek csökkentésén keresztül. Az új munka törvénykönyve hatása általánosságban az lett, hogy nőtt a dolgozók munkaideje, miközben fizetésük ugyanazon munkáért csökkent. A kormány nyíltan kimondta, hogy a cél a jogszabály gyakorlathoz igazítása és a munkáltatói kötelességek csökkentése a munkavállalók rovására. A munkaidőt növelte mesterségesen az az új szabály, amelynek értelmében a munkaközi szünet már nem a munkaidő része. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy egy 8 órás munka esetén évente plusz 11 napot kell dolgozni. Számos eset van arra, hogy a munkavállalók ezzel a lehetőséggel éltek is, és szombaton dolgozták le az összegyűlt 20 perc szüneteket.

A munkaidő növekedése mellett csökkentek a fizetések is. Csökkent bizonyos munkavállalói csoportok nominálbére a műszakpótlékok megváltozása, a

délutáni műszakpótlék eltörlése miatt. A bérek azonban csökkenhettek az immár kifizetetlen túlórák miatt is, aminek egyik oka lehetett a munkaidőkeret egyoldalú bevezetése vagy az éves munkaidőalap növekedése. A munka törvénykönyve számos jogszabályi lehetőséget, kiskaput hagyott a munkáltatóknak arra, hogy ugyanazon munkáért a munkaidőbeosztás, a munkarend megváltoztatásán keresztül kevesebbet kelljen fizetnie. Márpedig, ha ebben a gazdasági helyzetben a munkáltató csökkenteni akarja a kiadásait, megtalálja változatos módjait a kiadások csökkentésének a jogszabály adta keretek között is. Ha pedig emiatt rosszabb helyzetbe kerülnek a munkavállalók, akkor ez egyértelműen ennek a kormánynak köszönhető.

Azért is cinikus a KDNP-s képviselők javaslata, hiszen éppen ők voltak a vasárnapi zárva tartás értelmi szerzői. Paradox módon a KDNP és az őket támogató kormány úgy akarja megadni a magasabb pótlékot a vasárnap dolgozóknak, hogy közben évi öt alkalmat leszámítva megtiltja a vasárnapi munkavégzést. A 100 százalékos vasárnapi pótléknak éppen a vasárnapi zárva tartás alternatívájaként lehetett volna értelme.

Ha valóban a dolgozók érdekeit tartotta volna szem előtt a kormány, akkor úgy is korlátozhatta volna a vasárnapi munkavégzést, amivel a dolgozók is jól jártak volna. A bérpótlék megduplázását és a vasárnapi munka önkéntes nyilatkozathoz kötését több szakszervezet is felvetette, de ezt érdemi megfontolás nélkül lesöpörte a kormány, pedig értelmes felvetés lehetett volna egy olyan vitában, amely a kereskedelemben dolgozók helyzetének javításáról szólt volna. A bérpótlék növelése most sovány vigasz azoknak, akiknek a vasárnapi zárva tartás miatt csökken a jövedelmük. A kiesés kompenzálására teljesen alkalmatlan a megemelt bérpótlék, az ugyanis csak pár alkalommal jár nekik az évben. Azoknak pedig nemhogy nem vigasz a magasabb bérpótlék, hanem úgymond, halottnak a csók, akik a vasárnapi zárva tartás miatt veszítik vagy veszítették el az állásukat.

Mára már senki nem vitatja és a Nemzetgazdasági Minisztérium is elismerte, hogy a zárva tartás igenis elbocsátásokkal fog járni, vita csak annak mértékében van. Megfigyelhető az is, hogy a kereskedelmi vállalatok a vasárnapi zárva tartásra hivatkozva jelentik be tömeges leépítéseiket. Függetlenül attól, hogy milyen valódi ok áll az elbocsátások hátterében, a vasárnapi zárva tartás egy hivatkozási alap lett, amelynek hatására a vállalatok is bátran hozzák meg leépítési döntéseiket, sőt a béremelések elmaradásának indokaként is megjelenik a vasárnapi zárva tartásra való hivatkozás, ami világosan mutatja, hogy a vasárnapi zárva tartás már a bevezetése előtt rengeteg kárt okoz az embereknek.

A KDNP-s képviselők által benyújtott javaslatot tehát támogatni fogja az LMP, de önmagában ezt a lépést egy szépségtapasznak tartjuk, ami édeskevés a dolgozók helyzete szempontjából. A munkavállalók

helyzetét érdemben javítani képes lépésekre lenne szükség, amitől mereven elzárkózik a kormány. Néhány pontban összefoglalnám ezt, egészen pontosan öt pontban.

A legfontosabb a bérrendezés lenne, ami nem halogatható tovább. A kereskedelembe bruttó 120 ezer forint körüli az átlagkereset, ami nagyon alacsony, megélni nem lehet belőle, ennek ellenére az alacsony keresetűeket hátrányosan érintő egykulcsos adóhoz ragaszkodik a kormány, pedig csak az alacsony keresetűek terheinek csökkentésével lehetne jelentős nettó béremelést elérni. A hosszú távú felzárkózásról a kormány és a munkavállalók hallani sem akarnak, ezt mutatták a tavalyi bértárgyalások is, márpedig a 2015. évre szóló 3-4 százalékos bér ajánlás és a 3,4 százalékos minimálbér-emelés gyakorlatilag érzékelhetetlen béremelkedést jelent a dolgozóknak. A minimálbér jelenleg még a létminimum 80 százalékát sem éri el, emellett esélye sincs a munkavállalónak, hogy heti ötnapi munkából rendszeresen megéljen. Ha ez így folytatódik, csak tovább fog nőni a dolgozói szegénység.

Második pontban azt javasoljuk, hogy meg kell találni a szociális párbeszéd új, működőképes formáit, létre kell hozni az érdekegyeztetés új rendszerét.

(19.20)

Emellett olyan jogszabály-alkotási tempóra van szükség, ami időt hagy egy-egy lépés előkészítésének, a munka világának szereplőivel való egyeztetésnek. Amíg nincs szociális párbeszéd, addig nem tekinti a kormány partnernek a munkavállalókat és a munkáltatókat. Addig nincs értelme az olyan üres gesztusoknak sem, mint amilyen ez a javaslat.

Harmadik pontként felül kell vizsgálni a munka törvénykönyvét a szociális partnerek bevonásával. Erre vonatkozóan volt egy ígérete a kormánynak tavaly év végén a szakszervezetekkel kötött megállapodásban, de a mai napig nem kezdődtek meg a tárgyalások.

Negyedik pontként a dolgozóknak vissza kell adni a sztrájkhoz való jogot. Olyan sztrájk törvényt kell alkotni, amely nem üresíti ki a sztrájkjogot, mint azt tette 2011-ben az egyéni képviselői indítvánnyal keresztülvert sztrájk törvény-módosítás. A törvény jelenleg teljesíthetetlen feltételekhez köti a sztrájkjogot. A módosítás óta kizárólag az elégséges szolgáltatás mértékéről kötött megállapodás birtokában lehet sztrájkolni a közszolgáltatóknál, ennek hiányában pedig az arról döntő munkaügyi bíróság határozatának megszületése után lehet csak szó munkabeszüntetésről. A bíróság a legtöbb esetben elutasítja a kérelmeket, így a dolgozóknak nincs lehetőségük jogszzerű sztrájkra.

És ötödik, utolsó pontként meg kell erősíteni a munkaügyi ellenőrzéseket is. Miközben évről évre növekszik a munkaügyi jogsértések száma, egyre csökken az ellenőrzés alá vont munkaadók száma, egyre kevesebb a munkaügyi ellenőr. A Munkaügyi

Hivatal legutóbbi jelentése szerint a 2014 első háromnegyed évében végzett ellenőrzés tapasztalatai szerint a foglalkoztatók 69 százalékánál és a foglalkoztatottak 70 százalékánál tapasztaltak munkaügyi jogsértéseket. Egy éve ezek a mutatók 67 százalékon álltak. A számok tehát brutálisak, hiányzik a valódi politikai akarat a munkaügyi jogsértések felszámolására.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként felszólalásra jelentkező független képviselőnek adom meg a szót, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak. Őné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egészen furcsa helyzetbe kerültünk, hiszen azt kell mondjuk, hogy a vasárnapi pótlék mellé vasárnapi nyitva tartást kell követelni. Ez a Demokratikus Koalíció álláspontja. Hiszen önök egy olyan előkészítetlen jogszabályt hoztak ide, képviselőtársaim, amely, azt gondolom, még sok bajt hoz önökre. Ma a Gazdasági bizottság ülésén éppen előterjesztőtársa volt az, aki még türelmet kért, hogy ez a vita ne kezdődjön el, merthogy önök a szakmai szervezetekkel azt az egyeztetést, ami szükséges volna, még nem végezték el. Így önök nem ismerik pontosan a következményeit, és ennek az ódiúmat önöknek kell vállalni.

Az Országgyűlés ezt ma mégiscsak napirendre vette, és ha ezt a törvényt megszavazzák, akkor 100 százalékos bérpótlék fog megilletni minden vasárnap dolgozót. Tehát még egyszer hangsúlyozom, hogy ha jól értem, akkor kiterjesztve minden vasárnap dolgozót megillet a 100 százalékos bérpótlék.

És azonban hiábavaló, mert a kormány eközben több ezer embertől elveszi az állást. Hogy csak egy kitüntetett csoportot említsek meg önöknek: elveszik a munkát azoktól a fiataloktól, akik az önök által nem létezőnek mondott tandíjra kell hogy gyűjtse nek, és ebből fedezzék a tanulmányaikat. Az önök kormánya tehát hiába hoz törvényt a vasárnapi bérpótlékról, miközben a vasárnapi munkát megtiltja. Ez ebben a formában olyan, mintha úgy emelnének nyugdíjat, hogy közben a nyugdíjba vonulás lehetőségét 150 évre emelnék fel.

Összességében véve azt kell mondjam önöknek, hogy még a hatásait - s még az eredeti, a boltok bezárására vonatkozó hatásra gondolok - kifejezetten elindították, elsősorban a nagyvárosokon vagy a bevásárlóközpontokon kívüli embereknél vagy attól távolabb lakóknál, családoknál a „vásárolj drágán” mozgalmat, merthogy ők hétközben nem tudnak, mert nem érnek rá beutazni, viszont önök a korábbi döntésükkel megakadályozták azt, hogy lehetőségük legyen erre.

Éppen ezért a vasárnapi boltbezárás minden katasztrofális következményével együtt és ezzel egy időben érezhető, hogy az emberek sokasága mondja

azt, hogy ebből elég volt. Nem csoda, hogy a Demokratikus Koalíció által kezdeményezett petíciónál, aláírásgyűjtésnél több mint 85 ezer ember volt már, aki az elmúlt alig három hét alatt azt mondta, hogy önök rossz döntést hoztak, elutasítják azt, amit önök döntöttek, és ehelyett újat követelnek.

S világos, hogy önök is érzik ennek a hátrányát, hiszen mindennek következményeként már a törvénybe belefoglalt kedvezményeken, a mozin, a vendéglátóhelyeken és a strandokon túl most már a barkácsáruházak, a kertészek, a pékségek, a vendéglátóhelyek, sőt a miniszterelnök úr veje által üzemeltetett öbölkikötő is lehetőséget kap arra, hogy nyitva tarthasson hétvégén. Hát, gratulálunk ehhez!

Azt gondolom összességében véve, hogy ott, ahol ennyi kivételt kell a szabályhoz hozzátenni, ez a szabály igazságtalan, értelmetlen, éppen ezért ezt önöknek vissza kell vonni.

Az egészet tekintve, már ami Magyarországon történik, ez nemzetközi szempontból is egészen furcsa, hiszen ott éppen ellenkező folyamatok zajlanak, ahol a gazdaság élénkítése érdekében a fogyasztást növelni szeretnék, és akár Franciaországot, akár Ausztriát nézzük, ott éppen ennek az ellenkezője zajlik. Ezért most ismételtelen kezdeményezem a Demokratikus Koalíció nevében - emlékeztetve a kormányt arra, hogy a három hét alatt több mint 85 ezer ember volt az, aki ezzel a korábbi döntésükkel szembe ment -, igenis, az a véleményem, hogy ezt vissza kell vonni. Tehát ezt kezdeményezzük, és a kormány megtehetné azt, hogy mindezt figyelembe veszi. Ha pedig nem, és kíváncsi az emberek véleményére, akkor pedig ne akadályozza meg a népszavazás megtartásának lehetőségét! Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra kerül sor. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a házszabály szerint frakciónként egy-egy képviselőnek van egy-egy adott felszólalói körben lehetősége kétperces felszólalásra.

Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megítélésem szerint átgondoltsággal nem vádolhatók azok a képviselők, akik ezt a törvénytervezetet benyújtották, mert ha az előzményeket nézzük, akkor látható módon, amikor ez a bezárási hullám elindult, érdekes módon a nemzeti dohányboltokra ez nem vonatkozott, mondjuk, a kertészetekre meg igen. Lehet, hogy majd az ésszerűség medrében haladva idővel rájönnek arra, hogy ezen változtatni kellene, és talán hagyni kellene, hogy a kertészetek vasárnap nyitva legyenek, mivel az emberek a szokásjog alapján általában nappal szeretik megnézni azokat a virágokat, amelyeket vásárolnak és elültetnek, és sok minden egyéb más dolgot tudnék még ehhez illesztetten mondani.

De igazából azt szeretném mondani, képviselőtársam kellő közelségben van ahhoz, hogy talán érdemes lenne felhívni azoknak a figyelmét is, például a CBA-lánc keretei között, ahol ismereteim szerint a kereskedelemben a legkisebbek közé tartozók a jövedelmi viszonyok, hogy érdemes lenne ott a jövedelmeken egy kicsit emelni, hogy az emberek megélhetősége könnyebb legyen. Ha már a frakcióülésen erről beszélnek, akkor a cselekedetek tekintetében, ahol van hatásuk is erre vonatkozóan, ott ezeket tegyék is meg mind, mert az hitelesítheti is a dolgot. Bár az igazi hitelességet az adná, ha ezt azt megelőzően csinálták volna meg, és nem kérésre vagy fel szólításra tennék meg.

S ha már javasolnom lehet és kell, akkor azt szeretném javasolni Harrach képviselőtársamnak, hogy talán azt is érdemes lenne a javaslati sorokba bevenni, hogy olyan jövedelmi viszonyokat teremtsenek az országban, ahol a minimálbér legalább a létminimum összegét eléri, és akkor joggal beszélhetnek arról, hogy valamit tettek is azokért az emberekért, akik sanyarú sors közepette élnek a mindennapjaikat. Elnök úr, köszönöm szépen.

(19.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalásokra kerül sor. Normál időkeretben megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nem is értem, hogy miért nem csak önállóan a pótlékemelés terjesztették be, és egyáltalán, hogy került elő egy ilyen történet, ami tavaly év végén önök által megszavazásra került, hogy vasárnap zárva legyenek az üzletek. Hiszen ez az, ami hihetetlenül mélyen beavatkozik az emberek életébe. Nem gondolom, hogy bármilyen pártpolitikai céllal bárkinek is joga lenne ilyen szinten beavatkozni az emberek életébe.

Egyébként hozzáteszem, hogy ezt a kormány hihetetlenül pofátlanul teszi, álszent módon teszi, úgy, hogy nem veszi figyelembe a hétköznapokat. Azt látom, hogy a hétvégét nagyon szem előtt tartják. Az is tény, hogy a szokásos törvényalkotási kapkodás, ami jellemző önökre, most is megtörtént, hiszen most gyorsan akkor néhány területet próbálnak mentesíteni, meg még próbálják csitítani a kedélyeket azzal, hogy pótlékemelés történjen, ami önmagában nagyon támogatható lenne. Maga a körülmény, ahogy ez megtörténik, és amit bevezettek, az a tragédia.

Tehát itt azt láthatjuk, hogy egy nem mérhető támogatottságú párt eladta a lelkét, és eladta a hitét a Fidesznek, és eladta a pártpolitika oltárán. Rendkívül álszent! Azt most már előírják, hogy mit nem lehet csinálni vasárnap. Kérdezem, az lesz egyébként a következő lépés, hogy mi az, amit szabad csinálni vasárnaponként. Biztos, hogy lenne egypár ötletük

erre. Ha egy picit is tisztában lennének a valósággal, akkor tudhatnák azt, hogy az emberek nem azért nincsenek otthon a családjukkal, mert vasárnap dolgozniuk kell, és az az egy nap ilyen kitüntetett, hanem azért, mert a hét minden egyes napján kőkeményen, sok műszakban kell dolgozzanak, és még így is nagyon sokan élnek Magyarországon szegénységben. Lassan már ténylegesen a lakosság feléről is beszélhetünk.

És egyébként azért említettem azt, hogy rendkívül álszentek, mert pont a KDNP kellene legyen az, amelyik minden erejével, minden egyes képviselőjének minden erejével a szegénység felszámolásán kellene dolgozzon; és azon, hogy a nagyobbik kormánypártot meggyőzze arról, hogy teljesen helytelen az az irány, amit követ. Nemhogy segítenének az embereken, de még rontanak a helyzetükön. Úgyhogy azt nem tudom, van-e még hitük, de az az egy dolog biztos, hogy a választóikkal és a saját lelkiismeretükkel is el kell számoljanak. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak néhány gondolatot osztanék meg ezzel a javaslattal kapcsolatban. Hát látjuk azt, hogy tulajdonképpen ez nem más, mint egy látszatintézkedés; ha figyelembe vesszük már eleve azt, hogy még hatályba sem lépett egy törvény, már módosítani kell; ha figyelembe vesszük azt, hogy a kivezetekkel bevezettek olyan kiskapukat, amikről tudjuk nagyon jól, hogy a saját csökos üzlettulajdonosaiknak akarnak kedvezni. Vagy ha akár még azt is figyelembe vesszük, hogy a különböző multinacionális áruházláncok, kiskereskedelmi tevékenységet folytató áruházláncok, bár még hatályba sem lépett a törvény, már most látjuk, hogy hogyan képesek, és hogyan is tudják kijátszani; ha figyelembe vesszük akár az egyik nagy áruházláncnak a franchise-rendszerben lévő gondolkodását, hogy családi vállalkozásoknak franchise-rendszerben kijátssza a vasárnapi nyitva tartását, és itt, mivel már egy család fogja végezni ezt a tevékenységet, nyugodtan nyitva lehet, mindenféle korlátozás nélkül...

Vagy ha a látszatintézkedéseknél tartunk, ha megnézzük ezt a törvényt, amit most tárgyal a parlament, az eredeti törvény korlátozása évi öt napot engedélyez ezeknek az áruházláncoknak, hogy nyitva lehessenek. Ez az adventi időszakra vonatkozik, akkor egyértelműen mások a vásárlási szokások. Az adventi időszak, ha az elmúlt évet tekintjük, november végén kezdődött, de általában a naptár úgy szokott alakulni, hogy csak a decembert érinti, tehát tulajdonképpen egy ilyen áruházláncnál dolgozó, kiskereskedelmi tevékenységet folytató áruházláncnál dolgozó alkalmazott évente két, maximum három

alkalommal jogosult erre a bérpótléokra. Ez a „nesze semmi, fogd meg jól” kategóriája. Lehet szépen nagyokat mondani, hogy mi kedvezni fogunk az ebben a szektorban dolgozóknak, de ha figyelembe vesszük azt, hogy mennyi a keresetük, ez semmit nem jelent.

Nagyon jól tudjuk azt, hogy az ebben a szektorban dolgozóknál az átlagkereset havi 118 ezer forint bruttóban, ami nettó 70-80 ezer forintot jelent. Ha kiszámoljuk, hogy ez az évi 2-3 nap az ő éves fizetésükön mennyit dob, azt mondhatjuk, hogy szinte semmit. És ha figyelembe vesszük azt, és most kiragadnék egy ilyen áruházláncot, multinacionális áruházláncot, a Tesco áruházláncot, ami egy angliai székhelyű cég, Angliában az ott dolgozók bruttóban a Magyarországon dolgozókéval négyeszeresét keresik meg. Ha figyelembe vesszük azt, hogy mennyivel kedvezőbbek egyébként Angliában a járulékos- és adótörvények, akkor azt mondhatjuk, hogy ugyanabban a munkakörben egy angliai munkavállaló a Tesco áruházban, Londonban ötször annyit visz haza havonta, mint akár a budapesti vagy akár a tatabányai Tesco áruházban dolgozó eladó.

Talán inkább arra kéne nagy hangsúlyt fektetni, akár a kormány lobbijét felhasználni, akár a kétharmados többség nyújtotta törvényhozási lehetőséget kihasználni, hogy a magyarországi, és nemcsak áruházláncoknál, nemcsak a kiskereskedelemben dolgozó, hanem Magyarországon multinacionális cégeknél dolgozó munkavállalók ne kereshessenek ennyire pofátlanul kevesebbet, mint akár az anyaországban dolgozó, ugyanazt a munkakört ellátó kollégáik. Ez az, ami felháborító, főleg, ha figyelembe vesszük, hogy az árakban nincs különbség. Sőt, árakban bizonyos termékeknél verjük a nyugatiakat, és nem pozitív, hanem negatív értelemben.

Tehát sokkal kevesebb pénzből sokkal drágább körülmények között kell megélnie akár egy kiskereskedelemben dolgozó eladónak. Ez az, amin változtatni kellene, és még egyszer mondom, nemcsak a kiskereskedelemben dolgozóknál, hanem minden egyes, Magyarországon multinacionális cégnél dolgozó munkavállalónál. Ennek kell megteremteni a törvényi feltételeit. És higgyék el, ezeknek a multinacionális cégeknek ilyen feltételek mellett is érdemes lenne itt, Magyarországon maradniuk.

Ezt kérem, hogy a parlamenti többségük és a kormány lobbijét inkább ilyen célokra használják, inkább ezeknek az elérésére használják, mint ilyen és ehhez hasonló látszatintézkedésekre. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Ritka esetek egyike, amikor minden oldalba egyszerre sikerül a kormánynak belerúgnia. Egyszer

sikerül belerúgnia azokba az emberekbe, akikről elvették a döntés lehetőségét és szabadságát, hogy eljárjanak vasárnap, ha akarnak, bevásárolni. Sikerül elvenni a lehetőségét azon boltban dolgozóktól, akik, ha szeretnének munkát vállalni vasárnap 100 százalékos pótlékért, akkor megtehessek. Igaz, hogy a haveri cégeiknél ezt nem tehetik meg, mert ott nem adnak pótlékokat, mégis, akik meg szeretnének dolgozni, azoknak megvolt rá a lehetőségük, hogy többért kapjanak azért a munkáért.

Tudják, én tegnap kint voltam, és az egyik bolt előtt kérdeztem az embereket Pakson arról, hogy mi a véleményük erről a kérdéstről. Jobboldalinak, baloldalinak egybehangzó volt a véleménye arról, hogy a lehetőséget, a döntés szabadságát veszik el már megint tőlük, hogy önök próbálják meg eldönteni, hogy mit csináljanak vasárnap. Nem az háborítja fel, hogy vasárnap nem mehet el bevásárolni a boltba, hanem az, hogy a lehetőséget veszik el tőlük. Nem alakíthatják ezt az országot teljesen olyanra, amilyen az önök vilásképe. Ez egy demokrácia, rengeteg ember él benne. Előtte meg kéne kérdezni az embereket arról, hogy mi a véleményük a dologról, nemcsak berúgni az asztalt, majd utána két képviselő leül, gondolom, vasárnap délután együtt egy süti meg egy kávé mellé valamelyik cukrászdába, és jól megbeszéljük, hogy akkor hol rontottuk el ezt a törvényt, és még min kell módosítani.

Mi elmondjuk, hogy hol rontották el. A régi munka törvénykönyvét vissza kellene hozni, és egyébként a 100 százalékos pótlékot oda kéne adni az embereknek. És akkor minden rendben lenne. Hátha Szatmáry Kristóf úrnak és Harrach úrnak lesz még egy vasárnapja rá, hogy egy képviselői indítványban benyújtsák ezt. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

(19.40)

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Örömmel veszem, hogy Harrach Péter úr még emlékszik azokra az átkos időkre, amit önök ma annyira szidnak, és emlékszik még arra, hogy akkor mi volt ebben az országban, mondjuk, hétfőn nem nézhetek az emberek a televízióban műsort, szombaton a gyerekeknek iskolába kellett járniuk *(Dr. Répássy Róbert: Ti sokkal jobban emlékeztek erre, ti csináltátok!)*, és nem juthattak különböző termékekhez hozzá az emberek. Én úgy látom, hogy amit önök szidnak ebből a rendszerből, most fokozatosan vissza szeretnék ezt vezetni.

Kiemelném azt, amit Demeter Márta képviselő asszony mondott: egy olyan dédelgetett álmuk valósul meg, amit évek óta szerettek volna a Fideszen keresztülverni, ami most sikerült, és lényegében egy

olyan mérhetetlen párt verte ezt keresztül, amit ma Magyarországon közvélemény-kutató cégek nem is tudnak mérni, ez a KDNP. Ha a Fidesz nem lenne, maguk nem is léteznének.

Itt el kell mondani, hogy tudom, hogy önök majd a viszonzásban azt fogják mondani, hogy mi multipártiak vagyunk, megvédjük a multikat *(Szávay István: Közhelyeket ne pufogtassunk már!)*, meg hogy nem azért vonul ki Magyarországról a Tesco és a Baumax, mert önök különféle intézkedéseket hoztak az elmúlt öt évben, csak tudja, képviselő úr, jó lett volna, ha ott lettek volna Püspökladányban meg Hajdúböszörményben az elmúlt hetekben, vagy ott lennének, mondjuk, Debrecenben a Baumax környékén, amikor ezeket az áruházakat bezárták. Tudják, ott emberek dolgoztak, ugyanolyan emberek, amilyenek maguk. Igaz, maguknak ez nem számít, mert ugyebár elmondta képviselő úr, hogy az éhezés az életforma, választás lehetősége. *(Harrach Péter: Hazugság! Szégyellje magát!)* Csak tudja *(Zaj.)*, csak tudja, hogy ezek az emberek nem tudnak választani, mert a választás lehetőségét veszik el önök ezektől az emberektől. Tudja, jó lenne, ha ott lennének és meghallgatnák ilyenkor ezeket az embereket, hogy hogyan élnek meg. Én többször elmentem és beszélgettem velük, hogy mit éltek át azokban a napokban, és mit fognak ezután. Ezeknek az embereknek lehetőségük nem lesz elmenni dolgozni, mert elvették tőlük a lehetőséget.

A másikat meg hadd mondjam, olyan furcsa, amikor maguk olyan módosításokat adnak, hogy kivételeket tesznek az építőipari vállalkozások felé, a kertészetek felé, meg nem emlegettük most itt a kikötőhöz tartozó kisvállalkozásokat vagy kisboltokat pont akkor, amikor az ön miniszterelnökének a veje, mondjuk, hozzájut decemberben, karácsony előtt, 23-án egy kikötőhöz. *(Dr. Répássy Róbert: Mihez jut hozzá?)* Egy kikötőhöz! *(Dr. Répássy Róbert: És?)* Elég szomorú, ha még visszakerdez! *(Tállai András: Színvonal alatti, amit művel! Nem veszi észre? Hogy jön ide a vasárnap? - Zaj. - Az elnök csenget.)* A vasárnapi zárva tartásról: ne haragudjanak, ne avatkozzanak már bele állandóan a magyar családok magánéletébe, és ne akarják már megszabni állandóan, hogy hogyan kellene töltenünk, vagy hogyan kellene viselkedniük! Ebben az országban nem buta emberek laknak, ezt vegyék már tudomásul!

Még egyvalamit mondanék: önök állandóan hivatkoznak arra, hogy maguk a magyar kisvállalkozókat védik. Tudják, hogy az egyik legnagyobb kizsákmányoló helyben a kisboltosok otthon? Négy órára vannak bejelentve az alkalmazottak, és napi 10-12 órát dolgoztatják őket. Igen, most azt mondják, hogy majd a vasárnapi zárva tartásnál csak a családtagok dolgozhatnak, és így lehetnek nyitva. Tudják, amelyik törvényt ki lehet kerülni, mindig megleglik a módját, hogy hogy kerüljék ki. Mindig megleglik a módját! Amit a képviselőtársam, Gúr Nándor elmondott, jogtalan az, hogy csak a kereskedelemben akarják a százsá százalékos bérpótlékot bevezetni. Ve-

zessék be minden emberre, aki vasárnap dolgozik! Igen, vezessék be az összes dolgozóra, ugyanolyan jogokat kell nekik is adni, mint a többieknek! Vagy majd fog valami történni és akkor rájönnek?

Tudják, az a legborzasztóbb, hogy a népszavazást nem engedik meg ebben az országban. Mindig találnak valami kibúvót, hogy hogy ne lehessen az embereknek a véleményüket elmondani. Miért nem merik felvállalni, hogy az emberek oda menjenek, és azt mondják, hogy ők ezzel nem értenek egyet? Mert tudják nagyon jól a választ! Tudják nagyon jól a választ erre! Nagyon remélem, hogy nem jön el megint az az idő, amikor tényleg meg akarják szabni az embereknek, hogy hétfőn mit csináljanak, kedden mit csináljanak, szombaton mit csináljanak, és vasárnap mit csináljanak. Igen, tudom, képviselő urak, hogy nagyon szörnyű ezt hallgatni, nagyon szörnyű hallgatni a valóságot és az igazságot, csak egyszer mennének ki az emberek közé és hallgatnák meg, hogy mi a bajuk! Én ezt kérném önöktől.

Egyvalamit még szeretnék elmondani: higgyék el, hogy nem mindegy, hogy én egy liter tejet 199 forintért veszek meg vagy 300 forintért, és ne kényszerítsék emberek, családok tízezreit, százezreit abba, hogy a választás lehetőségét megtagadják tőlük. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Felszólalásra következik Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából.

Öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én Vágó Sebestyén képviselőtársamhoz szeretnék csatlakozni, az ő felszólalásához, illetve azt egy picit továbbgondolni. Ő már beszélt arról, hogy ezek a Magyarországra is bejövő multinacionális áruházláncok gyakorlatilag szinte minden európai uniós országban jelen vannak, és ezekben az országokban, ahol jelen vannak, ahhoz, hogy ők itt tudjanak terjeszkedni, működni, nyilván szükségük van a telekre, a felülepítményre, a berendezésre, a munkaezőre, a nyersanyagra és a többi. Ha megnézzük ezeket a kiadási szempontokat, mit fogunk látni? Azt fogjuk látni, hogy ezeknek a multinacionális áruházaknak nagyon megéri Magyarországra jönni, hiszen az európai uniós átlagtól minden sokkal olcsóbb, és ha itt vagyunk a munkaezőnél, akkor az pedig szinte a legolcsóbb, mert Magyarország szinte minden területen az Európai Unióban a leghátul kullog, a munkaező ára is Magyarországon, és ez éppen eléggé nagy probléma. Tehát mindent sokkal olcsóbban kap meg.

És mit látunk? Azok a termékek, amelyek ezekben az áruházláncokban kaphatók, azok mind egyformák a magyarországi összes áruházban, de ha átmegyünk bármelyik országba, Görögországtól Dániáig szinte ugyanazokat a termékeket fogjuk megtalálni, még a csomagolása is ugyanaz lesz, legfeljebb a felirata lesz más, illetve még a felirata sem nagyon, mert amint látjuk, húsz nyelven is feliratozva vannak

ezek a termékek mikrobetűkkel, amit sokszor el sem tudunk olvasni, legalábbis akinek nem tökéletes a szeme. És mit látunk? Aki jár gyakran más országokban, és ott is vásárol ugyanezekből a termékekből, azt látja, hogy ezek a termékek ott semmivel sem drágábbak, sőt sok esetben még olcsóbbak is, mint Magyarországon.

Akkor mi következik ebből? Amikor olcsóbb fenntartani, olcsóbb a munkaező, olcsóbb volt a felépítés, drágább az áru, ami ott van. Ki nyer rajta? A multinacionális cégek nyernek rajta. Éppen a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom volt az, amely már felvette és a programjában is előírta, hogy ehhez kíván ragaszkodni és ezt akarja megvalósítani, hogy Magyarországon a multinacionális kereskedelmi cégek, amelyek jelen vannak, azoknál szabjunk meg egy bizonyos minimálbért az ott dolgozók számára. Ez a minimálbér pedig nem a mindenkori magyar minimálbér lenne, hanem éppen azért, hogy az Európai Unió átlagárához közelítsük a magyarországi béreket, ezt első lépésként lehetne megtenni, hiszen látjuk az összegből, hogy van miből elvenni, van miből fizetni az alkalmazottakat, illetve azt is láttuk, hogy teljesen másként fizetik meg bizonyos multinacionális cégek a munkavállalókat, a munkabért. Ebből is látszik, hogy van mihez hozzányúltni, és ezért tette a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom azt a javaslatot, hogy az európai uniós átlag, átlagfizetés, amely egy áruházláncnál van, annak a 80 százalékánál kevesebbet ne lehessen fizetni egy ott dolgozó magyarországi állampolgár számára.

Éppen hallhattuk Vágó Sebestyén képviselőtársamtól, aki elemezte, hogy például Angliában nettó fizetésben ötször akkora fizetés van egy multinacionális kereskedőláncnál, és amennyiben ennek körülből a 80 százaléka az európai uniós átlag, akkor annak a 80 százaléka, tehát az angliai fizetések 64 százaléka körüli összegre állna be Magyarországon egy bizonyos áruházláncnál a fizetés. Ez is önmagában annyit jelentene, hogy a mai szinthez képest 2,5-3-szoros fizetést tudnának kapni, és megindulna az a felzárkózási folyamat szépen lassan Magyarországon, amely eljuthatna oda, hogy Magyarországon is a bérek jelentősen megnövekednének. Hiszen azt látjuk, hogy már bizonyos országokban, amelyek Magyarországtól gazdaságilag korábban fejletlenebbek voltak, már ott is magasabbak a fizetések. Nemeszer beszélgettünk itt ágazati kérdésekről, azt látjuk, hogy bizonyos ágazatokban az Európai Unióban a legkevesebb bért Magyarországon fizetik.

Felvetném még azt, amiről a szocialisták nem nagyon beszéltek, nagyon sajnálják az utcára kerülő dolgozókat, akik állítólag utcára kerülnek a vasárnap nyitva tartás megszüntetésével; nagyon sok esetben azt a problémát is látjuk, és mi erre is tettünk korábban javaslatot, hogy ezekben az áruházláncokban és sok más helyen kölcsönzött munkaező dolgozik, akinek tulajdonképpen nincsen jelentősége, tehát nem tud meggarcolni a saját munkabéréért, hiszen jogviszonyban nem az áruházláncal áll, ha-

nem azzal a munkaerő-kölcsönző céggel, amely őt oda fogja küldeni.

(19.50)

Még egy kérdésem lenne, ami lehet, talán csak költői kérdés ebben az esetben: a Fidesz-KDNP a kétharmados többségével annyit emlegette azt, hogy nemzeti konzultációkat szervez azokban a kérdésekben, amelyek a társadalmat megmozgatják, a társadalmat jobbra-balra ellenzővé teszik, vagy pedig azt mondják, hogy igenis szeretnénk ezt. Talán ez egy olyan kérdés, amiben talán a leghasznosabb lett volna vagy nagyon hasznos lett volna nemzeti konzultációt tartani. Ennek talán lett volna eredménye, és akkor talán a kétharmad is tudott volna valamilyen álláspontra helyezkedni ebben a kérdésben, és mindannyiunknak könnyebbé tette volna a döntését ebben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, független.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Képviselőtársamnak tisztelettel jelzem, hogy a nemzeti konzultációt népszavazásnak hívják, és ez ügyben illetett volna a kormánynak ezt támogatni ahelyett, hogy akadályozta volna minden erővel, hogy erre sor kerülhessen. A Demokratikus Koalíció világos és egyértelmű kérdést tett fel, és ezt érdemes támogatni mindenkinek, aki azt gondolja, hogy igenis, az emberek mindennapi életébe beavatkozni tilos, csak kivéve, ha a kormány gondolja ezt másként.

De azért, hogy a további érvek szaporításán túl nem az elhangzottakat szeretném ismételni, a képviselő urak, akik egyéni előterjesztőként egy adott területre fókuszálva a dolgozókra figyeltek, vagy azt vélték, hogy rájuk figyelnek, ezért egy törvénymódosítással álltak elő, tisztelettel jelzem, hogy lenne még dolguk önöknek, akár a kormány figyelmét is felhívva, hogy miközben ezt a szabályt vagy a törvényt tavaly év végén sikerült elfogadni és március 15-ei hatállyal életbe léptetni - bár bízom abban, hogy még erősen meggondolják magukat -, március 15-e előtt, gondolom, 15 nappal - az önök által kiküldött tervezet alapján 15 nappal előtte - a nyitvatartási engedélyeket meg kellene kérni, azaz összesen van néhány napja annak a vállalkozónak, aki március 15-én, az első vasárnapon szeretne nyitva lenni.

Ezért az a szabályozás, amit vagy ahogyan ezt is csinálják, erősen közelít ahhoz, ami egyébként akár a szakképzés területén történt vagy az útdíjrendszer bevezetésénél, hogy december 30-án kihozták azt a rendeletet, amivel december 31-én lehetett már vásárolni, avagy amit önök életbe léptettek. Itt is ugyanezt a felelőtlenséget követik el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásokkal folytatjuk. Megadom a szót Harrach Péter képviselő úrnak mint előterjesztőnek soron kívül, azt követően további felszólalások lesznek. Öné a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem könnyű dolog az előterjesztéshez az elhangzottak alapján hozzászólni, mert talán három mondat volt, ami erről szólt.

Én ezeket mint jóindulatú megjegyzéseket örömmel veszem, hiszen az egyik párt képviselője azt mondta, hogy meg fogja szavazni; másik párt képviselője, aki erről beszélt, azt mondta, hogy ez egy nagyon jó dolog, csak ki kellene terjeszteni. A többi hozzászólás nem az előterjesztésről szólt.

Azt javasolom, hogy ezen a kései órán foglalkozunk azzal a néhány mondattal, amit ma idehozunk. Nem szeretnék a demagóg és ízléstelen hozzászólásokra reagálni, azok olyanok, amilyenek; elég régóta ülök a parlamentben, de ilyeneket nem hallottam még eddig.

De az érdemi tárgyaláshoz szívesen hozzászóllok. Úgyhogy várom az előterjesztéssel kapcsolatos megjegyzéseket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Harrach Péter képviselőtársam tőlem biztos jobban tudja a tízparancsolatot is, annak a nyolcadik parancsolatát is: az a ne hazudj, mások becsületében kárt ne tégy! Ha jól emlékszem, így szól.

A dolog lényege, amiért ezt elmondtam, egyszerűen az a kifakadás volt, ami Harrach képviselőtársamból kijött akkor, amikor Bangóné Borbély Ildikó idézett egy történetet. Kár volt, képviselőtársam, mert be lehet idézni szó szerint azt a műsorvezetői kérdést is, ami egy kutatásra alapozva mondja azt, hogy miért és hogyan mennek a gyerekek reggel iskolába éhesen, talán nem azért, mert a szülők nem tudják csomagolni az ételt, vagy hasonló gátak, korlátok vannak e tekintetben. Ugye, úgy fejezi be, hogy „nem éhes” - ez a befejező gondolata a műsorvezetőnek. Önnek pedig az volt a válasza erre, hogy gondolom, ez életforma. Ugye, ez így helytálló? *(Harrach Péter: Nem!)* De helytálló, nézze meg, most is megnéztem, mielőtt felszólaltam, tételesen azt, ami elhangzott abban az interjúban kérdésként is és az ön válaszáként is.

Szóval, nem ezt akarom én karikírozni, nem ezt akarom céltábla közepére állítani, hanem csak és annyit szeretnék mondani, hogy egyetértek abban önnel, hogy beszéljünk arról a törvénytervezetről, amiről szó van, csak ha jogos felvetések fogalmazódnak meg, akkor az ön részéről ne olyan riposztra kerüljön sor, amely nem helytálló; vagy az államtitká-

rai részéről, amikor megalapozottan, akár kikötőről, akár bármi másról esik szó, akkor ne annyi legyen a válasz, hogy „és?”. Nem az „és?” az önök feladata a válasz tekintetében, sokkal inkább más. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most folytatjuk a hozzászólásokat. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoporthoz.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először arról a látszatról szeretnék beszélni, amit önök elénk festenek. Én ezt végigéltem. Végigéltem alpolgármesterként egy városban, ahol rengeteg kis üzlet volt, és megjelentek a nagy multinacionális üzletláncok. Nyilvánvalóan volt ott is érdeksérelem: a kis üzletek féltették a saját érdekeiket, a nagy üzletek hozták a saját szolgáltatásaikat, és persze nekik el kellett mondani és meg kellett velük értetni, hogy nézzük mi nagyon sok kis üzlet érdekét, de nagyon szívesen nézzük a város teljes lakosságának érdekét, és márpedig nekik az olcsóbb és magasabb színvonalú szolgáltatás jó. És ez az ő érdeküket szolgálja.

És ha még mindig ugyanannál a látszathoz maradok, amit önök elénk akarnak festeni, már hogy a látszat az, hogy önöket egy picit is érdekli egyébként, hogy ki dolgozik vasárnap meg ki dolgozik hétfőn. Nem erről van itt szó.

De ha itt maradok, még mindig azt a kritikát is el kell mondanom, hogy önök valószínűleg olyan szinten elrugaszkodtak a valóságtól, hogy nem tudják, mi történik a kisebb kkv-kban, nem tudják, hogy mi történik a kisebb boltokban, a kisebb üzletekben, a kisebb cégekben. Nem tudják, hogy mikor kell dolgozni egy magyar kkv-ban.

Nagyon szívesen megmondom önöknek. Tudják, mikor kell dolgozni egy magyar kkv-ban? Amikor a főnök mondja! Teljesen mindegy, hogy ez vasárnap este van, hétfőn hajnalban van, pénteken délután van; amikor a főnök azt mondja, hogy be kell jönni, a mai magyar munkaerőpiacon a mínusz, nem tudom, hányról indulva az, aki a kereskedelemben tud dolgozni, bemegy és dolgozik. Ami otthon a kezében van, azt elengedi, bemegy és dolgozik. Ez van a magyar kkv-kban.

Ha önök ezt szerették volna megoldani, hogy az embereknek legyen szabadideje, ha önök azt akarták volna megoldani, hogy a multinacionális cégekben, amelyek egyébként kiskereskedelmet folytatnak, az ott dolgozó emberek munkakörülményei, a szabadidejük eltöltése, kiszámíthatóbban, nem tudom, hogyan legyen, akkor önök nem ezt tették volna. Ebből indulok ki akkor, amikor arra gondolok, hogy ez a látszat.

Ez egy színes kép, amit szépen elénk festettek, hogy mi erről vitatkozzunk, holott emögött nincs más, csak egy egyszerű, öncélú, voluntarista törvény-

alkotás, amelynek önök pontosan kiszámították a kockázatait is, a következményeit is.

Pontosan tudják önök, hogy ez rossz. Pontosán tudják azt, hogy az, hogy az embereknek megmondjuk, hogy bizonyos szakmákban nem lehet vasárnap dolgozni, attól nem lesz jobb egyébként sem az embernek, sem a cégnek, sem a magyar társadalomnak, senkinek az égegyadta világon.

(20.00)

Tudják pontosan, hogy egyes cégcsoportoknak rossz lesz, és pontosan kijelölték azt is, hogy kinek lesz jobb. Jobb lesz majd az új magyar üzletláncnak, meg a régi magyar üzletláncnak, nevére nevezve a CBA-nak, és jobb lesz azoknak, akik hamar át tudnak állni arra a rendszerre, amelyet önök most ide elénk letettek.

Ezt azért mondom, mert úgy gondolom, minden jogalkotási feladatnál fel kell tenni maguknak az első kérdést, amit minden jogászba belevernek. A mi szakmánkban az első kérdés, hogy kinek az érdekében, cui prodest. Itt pontosan behatárolható az, hogy kinek az érdekében van: egy, maximum két üzletlánc érdekében van. Dehogyan érdekli az önöket, hogy ki dolgozik vasárnap, meg hogy ki nem dolgozik vasárnap, meg hogy mit kellene csinálni! Ha önök tényleg meg akarnák oldani azt a problémát, amivel nap mint nap szembesülnek ezek a dolgozók, hogy nem fizetik ki a túlmunkát, ha elvezénylik őket innen oda, akkor az útiköltségüket sem fizetik ki, no pláne nem az arra jutó munkabért; örüljön, ha megélhet, és örüljön, ha megtarthatja a munkáját - nemhogy pótlékokat kapnának! Ha önök ezt akarnák megoldani, akkor ezt próbálnák megoldani. Nemhogy az érdekvégségeket próbálnák meg valamilyen szinten ráncba szedni! Vagy a szakképzést! Mondjuk, azt, amit látunk mi is nap mint nap ezekben az üzletekben járva. Néha a gyakornokoknak valószínűleg már nem kellene éjjeli műszakban benn lenni, merthogy hát nem lehet. De önök nem ezt akarják! Nem ezt akarják megregulálni! Nem ahhoz az eszközhöz nyúlnak, amihez kell! Ez csak a köntös.

Nagyon fontos, hogy amikor ezek az üzletláncok ideérkeztek, megértették a kiskereskedők, hogy a nagyobbakkal nem kell harcolni. Kiszámíthatóbb lesz az életük, meg tudták oldani, és úgy gondolom, hogy ők jó szakemberek voltak. Azóta nagyot fordult a világ, amit önök nem követtek. Nem követtek, hogy a magyar munkavállalóknak milyen feladatai, milyen kötelességei vannak, amelyek napról napra ugyanúgy változnak. Mert ezt önök engedték. A munka törvénykönyve szerint, amit a főnök mond, amit a tulajdonos mond, nagyjában-egészében azt kell csinálni. Önöknek ezeket az érdekeket kellene védeni, nem egy vagy kettő magyar vagy magyarnak mondott üzletlánc érdekét! Nem kellene beárazni, hogy ennek mi lesz a bukás oldalán, mi lesz ennek a kálója, ha már a kereskedelemről beszélünk, azt el tudjuk-e viselni, és helyzetbe tudunk-e hozni egy vagy kettő üzletláncot.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ez a fajta voluntarista törvényalkotás folyamatosan jellemzi ezt a ciklust, és a korábbi ciklust is természetesen, és persze ez egy-két embernek a fejéből pattan ki. Miért nem folytatnak le egyeztetéseket? Miért nem kérdezik meg a szereplőket? Miért csak azokat a szereplőket kérdezik meg, akikről tudják, hogy milyen választ fognak adni? Azért, mert a hatalom nem egyeztet; ugye, ez a nemzeti együttműködés rendszere. A hatalom nem kérdez vissza, a hatalom nem egyeztet, a hatalom elmondja, hogy mi lesz. Csak legalább akkor annyit tegyenek meg, hogy vállalják fel, ne bújtsák bele ebbe a köntösbe, mintha önöket egy picikét is érdekelné, hogy ki milyen körülmények között dolgozik! Ha érdekelné, akkor azokat kellene megoldani, amiket felsoroltam. A munkakörülményeket, a pótlékot, a megélhetést, a bért, a munka törvénykönyvében pedig visszaállítani a munkavállalók jogait.

Ne számítsák ki a kockázatot, kormányozzák az országot! Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót normál időkeretben Gúr Nándor képviselőtársamnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Feltehetném azt a költői kérdést, hogy mikor fog egyszer, végre egyszer önöknek az ember számítani. Mert azt láthattuk 2012-ben, amikor a munka törvénykönyvét átírták, hogy csak az ember, csak a munkavállaló nem számít önöknek. Nem mondom azt, hogy a munkaadók sokat számítottak, de annyival többet értek az önök számára, hogy nekik legalább azt megengedték és megadták, hogy még egy bórral többet lenyúzhatnak az emberekről. Na, ez az önök munka törvénykönyve! Hogy a munkaadó még egy bórral többet lenyúzhat a munkavállalóról. A munkavállaló meg elszenvedhet mindent.

Mondhatnék ezernyi dolgot, megismételhetném Szakács László felszólalását, akár a munkakörülmények tekintetében, akár annak az ellenőrzése vonatkozásában, a feltárt dolgok, a hiányosságok tekintetében, a feltárt dolgokkal szembeni eljárás és sok minden egyéb más vonatkozásában. Nem teszem, mert nem akarok nagyon messzire menni ettől a törvénytervezettől, de azért szeretném jelezni: annak, hogy a téma kapcsán mindenki kicsit kibővítetbben beszél erről a történetről, mindegy, hogy mely párt soraiban ülő képviselő szólal meg, ennek az alapja abból származtatódik, hogy 2012-ben a munka törvénykönyvét önök gyalázatos módon olyan formában változtatták meg, hogy azzal az embereket abszurd módon kiszolgáltató helyzetbe hozták.

Tudja, képviselőtársam, az a cinizmus, hogy önök százszor elvesznek és tízszer visszaadnak - le-

gyünk nagyvonalúak önökkel -, és ezt a tízszer visszaadottat ezerszer hírelik. S azt akarják elérni, az emberek higgyék el, hogy ez így jobb nekik. Magyarul, nagyon leegyszerűsítve, profánul: hülyítik az embereket. Ahelyett, hogy abban segítenék őket, hogy jobb munkakörülmények között, több bért keresve, nagyobb biztonságban és sok minden egyéb mással megáldottan élhessék a mindennapjaikat és végezhesék a munkatevékenységüket.

Az tehát, amit csináltak a munka törvénykönyve kapcsán... Ha jól emlékszem, talán 708 módosító javaslat benyújtása történt meg, ebből több mint ötszázat egyébként a Magyar Szocialista Párt által nyújtottunk be, szakszervezetek, mások módosításait is, kívánalmait is. Érdekes módon ma azt látjuk, hogy az a lakáj szakszervezet, tudja, ismeri, amely önökkel kart karba fonva szaladgált együtt, ma már ugyanazt mondja, mint amit mi 2012-ben mondtunk, és ma már azért száll síkra, hogy azokat a dolgokat, amelyeket mi akkor említettünk és a törvénytervezethez illetően módosító javaslatként beadtunk, azokat csináljuk meg. Szóval, arra akarok kijutni ennek kapcsán, hogy ezernyi torzó van abban, amit önök elkövettek a munkavállalókkal szemben a munka törvénykönyve, a munka világának alapbibliája tekintetében. Ha az szégyen volt, akkor az, amit most csinálnak, az az én értékítéletem szerint meggyalázat.

Még egyszer elmondom, hogy miért. Azért, mert ha százszor elvettek és tízszer visszaadnak és ezerszer akarják meghírelni, akkor legalább olyan dolgot tegyenek, ami minden vasárnap dolgozó ember számára kézzelfogható eredménnyel párosul. Minden vasárnap dolgozó ember számára! Akinek nincs választási lehetősége, akit nem eltiltanak a munkától, mint ahogy ezt tették most sokakkal, tízezrekkel, hanem akinek egyszerűen a szolgáltatás nyújtása tekintetében kényszeredettségből fakadóan ilyen tevékenységet kell végeznie. Ha önökben van keresztény lelkiület, ahogy a pártjuk logója és megnevezése ezt magában hordozza, akkor arra kérem nagy tisztelettel Harrach képviselőtársamat, hogy igen, tegye magáévá ezt a gondolatot, és minden, vasárnap munkatevékenységet végző ember legyen fontos az ön számára. Ne csak a töredéke! Ne azzal akarjon hírelni, ne azzal akarjon politikai hasznot elérni, ne, hogy először kirúgat tízezreket, utána meg néhány embernek, százaknak, ezreknek esetleg vasárnapi pótlékot akar adatni! Nem! Minden, vasárnap munkatevékenységet végző embernek, igen, legyen 100 százalékos vasárnapi pótléka!

Azért mondom el ezt többször, ha kell, tízszer, százszor meg ezerszer a Parlament falai között is és azon kívül is majd, hogy igenis érezze annak a felelősségét, hogy ha önök komolyan gondolják, hogy a vasárnapi nap az egy szent nap a hét napjai közül, hogy azt úgy kell megélni, hogy az ember tisztességgel, lehetőség szerint a családjával, szeretetben, sok minden egyéb mással töltsse el, akkor igenis az, aki ezt nem tudja megtenni, kivétel nélkül kapja meg a

100 százalékos vasárnapi pótlékot. Mindaddig, amíg ön nem fog ennek az elejére állni mint előterjesztője ennek a törvénytervezetnek, én addig arról fogok beszélni, hogy ez álságos magatartás, mert csakis, csak egy részének, parciális felületen kíván ilyen értelmű előnyöket biztosítani.

(20.10)

Nem! Ha ön igazi keresztény, az én értékítéletem szerint, akkor önnek nemhogy azt kell mondani, amit én mondok most itt a Parlament falai között, hanem ettől sokkal többet kell tennie. Sokkal többet, s nem azt, amit ebben a törvénytervezetben beterveztettek.

Nem akarok ismétlésekbe bocsátkozni, nem fogom elkezdni újra azt, hogy mit csináltak az öt év leforgása alatt, de azért ha már munkáról volt szó, akkor azt meg kell említenem, hogy sajnálatos módon önök nem több, hanem kevesebb embernek adnak olyan értelmű munkalehetőséget, amellyel adóforintokat tudnak termelni és a gazdaságban tudnak munkatevékenységet végezni. Önök a közmunka társadalmát csinálták meg az elmúlt öt esztendőben. Azt a társadalmat, amely nem lenne baj, ha úgymond a közmunka-társadalom megerősítetttségével párosulna, ha az hasznos értékteremtést hívna életre, és az emberek önbecsülését is megadná. Ha az nem szembeállítaná egymással az embereket, mondjuk, azt, aki a szalag mellett végzi a munkatevékenységet, azzal, aki közmunkát végez; azért, mert a szalag mellett munkát végző ember azt látja, azt gondolja, úgy ítéli meg, hogy a közmunkát végző ember értéktelen munkatevékenységet végez.

Nem, ez így nem igaz. Vannak sokan, akik értéket is teremtenek, meg vannak sokan - mondtam a példát rá, Gyöngyfa és egyéb más esetekben -, ahol viszont fellelhető és fogható az, hogy önök arra már nem vigyáznak, hogy értékteremtéssel párosuljon a feladvány, egy a lényeg, hogy a statisztika jól mutasson. Ez megint nem egy keresztényi magatartásforma, hogy csak arra törekszem, hogy a statisztikával bódítsam a népet, hogy azt tudjam mutatni és mondani, hogy milyen jó nektek, miközben valójában a valós élethelyzet meg nem ez. Az meg nem ez. Ezt ön is tudja. Ezzel ön sem nagyon tud vitatkozni.

Márpedig ha így van, és így van, akkor azt gondolom, hogy pontosan azért kellene tenni, hogy másképp legyen, hogy jobb legyen az embereknek. Hogy valós munkájuk legyen, hogy megbecsültek legyenek, hogy az önbecsülésük helyreálljon, hogy a jövedelmi pozíciójuk ne rosszabb legyen, mint adott esetben öt évvel ezelőtt. Hogy az olló ne nyíljon a legfelső tíz százalék, és mondjuk, a legalsó jövedelmi sávban lévő tíz százalék között; ne nyíljon, hanem záruljon. Tudja, ez a keresztényi magatartás az én értékítéletem szerint, hogy arra törekszem, hogy a szegénynek, a nyomorúság színpadán élőknek holnap jobb legyen, mint amilyen ma, és ne rosszabb, és ne eltávolodjon attól, mint akik elfogadhatóan élnek az életüket.

Azt gondolom, nagyon egyszerűen lefordítva, hogy úgy szélesebben, nemcsak ilyen részterületeken gondolkodva kellene, mondjuk, ilyen típusú törvény módosítási javaslatokat egy valamikori munkaügyi miniszternek ellenjegyeznie. Azt hiszem, egy valamikori munkaügyi minisztertől - nyugodt lelkülettel mondhatom - elvárható az, főleg és a keresztényen lelkületből fakadóan, hogy a társadalom szegényebb rétegét érintően adakozóbb legyen, és azt, amit oda adakozik, azt más felületeken teremtsen meg, s találja meg, hogy ez finanszírozhatóvá is váljék.

És még két gondolatot szeretnék mondani. Sokszor hallgattam azt, hogy munkaalapú társadalom. Tudja, én nem vagyok ellene a munkának, sőt, én úgy gondolom, hogy a munka nagyon fontos. Aki dolgozik, annak valószínűleg az önbecsülése is erősödik, mint ahogy az előbb mondtam. De olyan munkával párosuló társadalom kell, ami megélhetés alapúvá teszi az embert, tudja? Olyanná, hogy ha valaki dolgozik, akkor annak ne nélkülözni kelljen. És ma sajnós azt a világot éljük, hogy az emberek nagyon-nagyon nagy része, aki dolgozik, az nélkülözik. Az nem tudja azt megtenni, hogy biztonsággal finanszírozza a saját és a gyermekei mindennapját. Az olyan helyzetbe kerül, hogy ha egy kisebb összegűnek tekinthető, 50, 60, 100 ezer forintos kiadással kell szembenéznie, akkor vége van. Akkor csődhelyzetbe kerül. Akkor nem tudja, hogy mit tegyen, mert egyszerűen nem tud megtakarításokat felhalmozni abból a jövedelemből, amely, vasárnapi pótlék ide vagy oda, vasárnapi pótlék nélkül vagy azzal megadná ennek a lehetőségét. Mert ebben az öt évben ezektől az emberektől önök elvettek és nem adtak nekik. Mert ebben az öt évben ezek az emberek kevesebbet kő pénzhez jutottak hozzá, mint az elmúlt időszakban. Ezért az a minimum nincs meg a számukra, ami a megélhetésük biztonságát jelentené.

És tudja, multik vagy nem multik, hanem hozzáférhető áru, megfelelő pénzen megszerezhető áru vagy drágán megszerezhető áru. Az emberek messze döntő többsége így éli az életét. Úgy éli az életét, hogy valami 150 forint vagy 300 forint, amiért utolérhető. És ha van 150 forintért utolérhető termék egy adott termékcsaládon belül, egy adott áruház keretei között, akkor azt az embert nem érdekli, hogy ezt Tescónak hívják, CBA-nak hívják vagy éppen Unió-Coopnak hívják, vagy bármi másnak hívják. Nem. Őt az érdekli, hogy meg tudja venni ezt a terméket. Nem likvidálni kell bizonyos felületen, és nem a lobbierdekekből fakadóan azokat a sajátos, belterjesnek mondható vállalkozásokat kell erősíteni, amelyek adott esetben a termékeket másfélszeres vagy kétszeres áron adják az emberek számára. Önnek valószínűleg, nekem valószínűleg ez nem okoz problémát és gondot, nem ez fogja önt és engem tönkretenni, de azokat az embereket, akik a bizonyos árszint feletti termékeket nem tudják megvásárolni, azokat viszont ez tönkreteszi.

Úgyhogy visszatérve az alaphoz, a vasárnapi pótlék kérdéséhez, azt szeretném mondani csak,

hogya ha már tényleg nem ért meg egy népszavazást ez a dolog, mert gátak sokaságába futott bele, akkor - itt képviselőtársam már említette - legalább egy nemzeti konzultációt. Miért ne? Képviselőtársam, legalább azt kezdeményezze! Belefér. Hát ismerjük meg az emberek véleményét! Hát mindig azt mondják: azt akarjuk látni, azt akarjuk hallani. Ha meg akarják látni és hallani, akkor nem olyan kérdésekben kell feltenni, amelyekre a válaszokat tudjuk előre, hogy milyen válaszok születnek, hanem olyan kérdésekben kell feltenni a nemzeti konzultáció kérdéseit, amelyek tényleg az emberek életére vannak hatással. Egy igazi keresztyén az én értékítéletem szerint így cselekszik. Arra koncentrálni, ami az emberek érdekében fontos. Arra koncentrálni és aszerint teszi fel a kérdéseit és aszerint alakítja a folyamatokat.

Azt hiszem tehát, hogy önnek, Szatmáry Kristóffal összefogva, kart karba fonva az irányba kellene törekedni, hogy pont olyan kérdések szülessenek e tekintetben, amelyek az emberek érdekeit szolgálják, és a valós véleményüket ismerhessék meg mindenből. És ha egyszer végre kíváncsiak lennének arra, hogy mi az emberek véleménye adott kérdésekről, és ezzel szembesülnének, akkor már az sem lenne nagy baj, ha megfogadnák azt, és néha azt csinálnák. Nem úgy, mint L. Simon László mondja, hogy hát csináltunk valamit, majd korrigáljuk. Mikor? Csak akkor, ha már az utcán gyülekeznek az emberek, és megfogalmazzák az álláspontjukat? Nem, nem akkor kellene! Előtte, képviselőtársam! Fajsúlyos kérdésekben nemzeti konzultációt akkor szoktak tenni, akkor szoktak csinálni vagy kellene csinálni, amikor előtte vagyunk az ügyeknek, és nem utána.

Vasárnapi pótlék mindenkinek. Nem csak valakiknek - mindenkinek! Aki vasárnap munkát kell hogy végezzen, az kapjon 100 százalékos vasárnapi pótlékot. Kivétel nélkül mindenki. Nem kevesen, hanem mindnyájan. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, akkor az általános vitát lezárom, és megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Harrach Péter képviselő úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Nagyon röviden. Amit az előbb elmondtam, hogy ehhez az előterjesztéshez két-három mondat észrevétel érkezett, az továbbra is igaz, mert ami azóta elhangzott, az nagyon sok minden volt, csak nem a kérdéshez való hozzászólás.

Tudják, egy baráti társaságban az ember megteheti azt, hogy ha akad egy-két szemtelen megjegyzés, akkor föláll és otthagyja. A parlamentben ezt nem lehet megtenni. Ott végig kell hallgatni azt a kioktatást, amiben valótlanosságok, szemtelenségek, a témához nem kötődő megjegyzések vannak.

(20.20)

Azt hiszem, ennek a feladatnak most megfelelek. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy olyan előterjesztésről van szó, ami sokaknak, a vásárnap munkára kényszerülő embereknek a kereskedelemben jelent valamit. És ahogy elhangzott többektől, ez egy pozitív kezdeményezés, amit támogatni kell. Ennyi lett volna ennek a vitának a tartalma. Én hajlandó vagyok elgondolkodni azon is, ami Gúr Nándor 15 perces hozzászólásából egy fél mondat volt, többször megismételve, a keresztyénségről történő kioktatás közben. Magam ritkán szoktam hivatkozni a tízparancsolatra vagy hasonlókra, amire Gúr Nándor megteszi; tegye. Az a fél mondat úgy hangzott, hogy talán ki kellene terjeszteni. *(Gúr Nándor: Talán...)* Nem talán, biztosan.

Én úgy gondolom, hogy minden területre, amit sikerül rendezni, jelen esetben az ezt megelőző, a kereskedelemben a vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvényben, ha ezt kiterjesztjük más területekre is, akkor indokolt és szükséges, hogy azon a területen is ugyanezt a pótlékot bevezessük. Ennek szerintem nincs akadálya, és én bízom abban, hogy előbb-utóbb eljön az az idő, amikor azt az eredeti KDNP-s törvényt, ami a vasárnapi munka tilalmának általános bevezetéséről szólt - mert emlékszik rá, ez így történt, és amire körülbelül három vagy négy éve azt a választ kaptuk, hogy még nem aktuális -, elfogadjuk. Előbb-utóbb eljön ennek az aktualitása, és az élet minden területére be tudjuk vezetni azt, hogy aki a család többi tagjaival együtt vasárnap otthon szeretne lenni, az megtehesse azt. Ne lehessen kényszeríteni senkit arra, hogy vasárnap dolgozzon. És akkor nyilván, ha mégis van, mert azért elég sok kivétel van, ha mégis van olyan szükséglet, ami vasárnapi munkát indokol, ott tegyük meg ezt a pótlékemelését. Ez rendben van, és ilyen értelemben egyet is értünk.

Azért két mondatot engedjenek meg itt az előzményekről. Valóban több európai országban működik a vasárnapi munkavégzés tilalma, kereskedelemben is. Ezt azért tartom fontosnak kihangsúlyozni, mert az MSZP részéről elhangzott a hétvégén, hogy mindenhol leépülőben van, már csak mi akarunk itt okoskodni. Nem szeretném felsorolni, de nagyon sok országban van olyan, ami sokkal szigorúbb megoldást vezet be, mint amit mi most teszünk. És ha én most adnék önnek, mondjuk, 100 eurót, hogy legyen szíves, a hétvégén Bécsben vegyen ezt, azt vagy amazt *(Gúr Nándor: Csak nehogy hamis legyen!)*, akkor valószínű visszahozná nekem vasárnap azt a 100 eurót. De ha mondjuk, áprilisban adok én önnek 3 ezer forintot, hogy Budapesten legyen szíves, költse el, vegyen ugyanazt az ezt-azt-amazt, akkor nem hozná vissza a 3 ezer forintot, mert el tudná költeni. Tehát a mi szabályozásunk olyan lesz, hogy dolgozni nem muszáj, de vásárolni lehet. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)*

Na jó, tehát értjük, amit mondani szeretnék, a magyar szabályozás sokkal liberálisabb lesz, mint

amilyen Európa sok más országában van. Még egyszer az előterjesztésről annyit, köszönöm a támogatást, remélem, mindenki meg fogja szavazni, és ezzel nem mi, hanem a magyar munkavállalók járnak jobban. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztést T/3019. számon a parlamenti informatikai hálózaton megtekinthetik. Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány kiemelt célkitűzése a közszférába vetett bizalom növelése. Ennek érdekében az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatban foglalt módosítások három fő témakör köré csoportosíthatók.

A módosítások döntő többsége a magyar kormány-tisztviselői kar által jelzett, a joggyakorlatban felmerült kérdések tisztázását szolgálja. A másik része az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/2329. számú törvényjavaslatához kapcsolódva, az integrációval összefüggésben a gyakorlati alkalmazás megkönnyítését célozza. A törvényjavaslat harmadik, legnagyobb része a jó közigazgatást szolgálja, a jelenlegi közszoigazgatást ellátóakra irányadó magatartási követelmények egyértelművé tételével.

A törvényjavaslat legjelentősebb részét kitevő törvénymódosítások kiindulópontja az az alapvető - mind az állampolgárok, mind a kormányzat részéről felmerült - követelmény, hogy az állam csak olyan személlyel létesíthessen jogviszonyt, aki ellen nem indult olyan büntetőeljárás, amely fokozottan megkérdőjelezheti az adott szervbe, munkakörbe vetett közbizalmat. A létesítésen túl a módosítás a folyamatban lévő jogviszonyok tekintetében is szabályoz. E körben a tervezet arra az elvárásra épül, hogy nem csupán a munkajogviszonyokban, hanem a legtágabban közszoigazgatási jogviszonyokban is alapvető követelmény az együttműködési kötelezettség, amelynek jelenleg is része a tájékoztatási kötelezettség a jogviszonyt érintő lényeges kérdésekben. Meggyőződésünk, hogy ez a követelmény egyértelműen levezethető a hatályos szabályozásból is, de szükségesnek mutatkozott ennek egyértelmű megfogalmazása.

A közszoigazgatás az állam arca, az állami szervezetrendszernek úgy kell működnie, hogy a közszoigazgatást ellátók részéről a legmagasabb szintű szakmai tudás biztosított legyen, és egyúttal etikusan magatar-

tásuk a bizalom alapköve legyen. A törvénymódosítással egyértelművé válik, hogy a közszoigazgatási szervnek mint munkáltatónak az alkalmazottaival szemben indult büntetőeljárásról azonnal tudomást kell szereznie. A foglalkoztatottat terhelő bejelentési kötelezettség már most levezethető a jelenlegi szolgálati jogviszonyt rendező szabályozásokból, ugyanakkor a módosítással egyértelművé válik e kötelezettség, valamint a kötelezettség nem teljesítéséhez szankciót is kapcsol a jogalkotó. Ehhez kapcsolódóan a büntetőeljárásról szóló törvény módosítása az egyes jogállási törvényekben normatív módon is megjelenő tájékoztatási kötelezettséggel összefüggő módosításokat tartalmazza.

Az ügyészség és a nyomozó hatóság a törvénymódosítással szignalizációs kötelezettséget kap, azaz a feladatukat fogja képezni, hogy megbízonyosodjanak a munkáltató személyéről, és a munkavállaló gyanúsítottkénti felelősségre vonásáról tájékoztassák a közszozférához tartozó munkáltatót.

Az egyes jogállási törvények ilyen irányú módosításától a kormány azt várja, hogy jelentősen javulni fog az államba, a közszoigazgatásba vetett közbizalom. Az egyes közszoigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához kapcsolódva jelen törvényjavaslat célja a közszoigazgatási tisztviselőkről szóló törvény hatályos szabályainak rugalmasabbá tétele, annak érdekében, hogy az államigazgatási szervek hatékonyabban, ügyfélközpontúan tudják ellátni feladataikat, és gyorsabban alkalmazkodjanak a kormány racionalizációt szolgáló szervezetalkító döntéseihez, céljaihoz. Az egyes közszoigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához kapcsolódóan jelen módosítás törekszik arra, hogy a kormányhivatalok integrációjával összefüggésben szükségessé váló kérdésekre a kormánytisztviselőket érintő garanciákat szem előtt tartó hatékony megoldást adjon.

A közszoigazgatási tisztviselőkről szóló törvény egyes rendelkezései ugyanis indokolatlanul nehezítették az államigazgatási szervek átszervezése esetén a humánerőforrás-gazdálkodási feladatok ellátását, ezért szükségessé vált e rendelkezések módosítása.

(20.30)

A közszoigazgatási tisztviselőkről szóló törvény nem tette eddig lehetővé a kormányhivatalok közötti ki- rendelést. A törvényjavaslat a kormányhivatali integrációval összefüggésben ezt a hiányosságot pótolni kívánja, azzal a céllal, hogy gyorsabban tudjanak alkalmazkodni a kormány szervezetalkító döntéseihez.

A sajtóhírekben felmerült a javaslat kapcsán az új munkahely és a lakóhely között tömegközlekedési eszközzel történő oda- és visszautazás idejének esetleges növekedése. Ugyanakkor hangsúlyozni szeretném, hogy a módosítás nyomán a munkáltató egyoldalúan csak akkor módosíthatja a kinevezést, ha a munkavégzés helye kizárólag a településen belül változik meg, és a munkába járás ideje nem haladja

meg a napi három órát, tíz éven aluli gyermekeket nevelő kormánytisztviselő esetében a két órát.

Szükséges hangsúlyozni azt is, hogy a kisgyermeket nevelők esetében továbbra is kedvezőbb szabályokat tartalmaz a törvény, és a korábbi garanciák is változatlanok maradnak. A kinevezést abban az esetben módosíthatja a munkáltató a kormánytisztviselő beleegyezése nélkül, ha a kormánytisztviselőre nézve - különösen egészségi állapotára vagy családi körülményeire tekintettel - aránytalan sérelemmel nem jár.

A javasolt módosítás egyaránt szolgálja a munkáltatók érdekeit, rugalmasabbá téve a munkavégzés településen belüli megváltoztatását, ugyanakkor továbbra is biztosítja a megfelelő garanciákat a kormánytisztviselők számára.

Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadják el a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vas Imrének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden szeretnék csak szólni az előttünk fekvő törvényjavaslatról. A kormány február elején nyújtotta be a most tárgyalt javaslatot, amely az egyes jogállási tárgyú törvények módosítását célozza. A kormány kiemelt célkitűzése a közszférába vetett bizalom növelése, ennek érdekében kiemelt figyelmet fordít foglalkoztatottjainak feddhetlenségére.

Jelen törvénymódosítással egyértelművé válik, hogy a közigazgatási szerv munkáltatóként az alkalmazottaival szemben közzvadra üldözendő büntett miatt induló büntetőeljárásról, amennyiben a foglalkoztatottal a megalapozott gyanút közölték, azonnal tudomást kell hogy szerezzen. A foglalkoztatottat terhelő bejelentési kötelezettség már most levezethető a jelenlegi szolgálati jogviszonyt rendező szabályokból. E módosítással ugyanakkor egyértelművé válik e kötelezettség tartalma, valamint a jogalkotó a nem teljesítéshez szankciót kapcsol. A módosítás egyértelmű jogi környezetet teremt a munkáltató és a foglalkoztatott közötti tájékoztatási kötelezettségnek, ezáltal biztosítva a kölcsönös bizalmat.

További követelmény, hogy az állam csak olyan személlyel létesíthessen közszférában jogviszonyt, aki ellen nem indul büncselekmény miatt büntetőeljárás, amely fokozottan megkérdőjelezheti az adott szervbe, munkakörbe vetett bizalmat. A módosítás tartalmazza a szükséges adatkezelési és átmeneti szabályokat.

A módosítás fegyelemsértéssé minősíti, ha a hivatásos állomány tagja megszegi a külön nevesített tájékoztatási kötelezettségét. A kötelezettség alapján

a munkáltatói jogkört gyakorló előjáró részére a hivatásos állomány tagja köteles írásban bejelenteni azt a tényt, hogy vele szemben közzvadra üldözendő büntett megalapozott gyanúját közölték.

A büntetőeljárás törvény módosítása lehetővé teszi, hogy a büntetőeljárás megindítását a nyomozó hatóság a gyanúsított munkáltatójával közölje, ha a kötelező munkáltatói intézkedés alkalmazásának van helye. Ha szükséges, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a munkáltató személyének azonosítása érdekében megkeresi az adóhatóságot.

A javaslat szerint az új méltatlansági eljárás megindítására akkor lesz lehetősége a munkáltatónak, ha a kormánytisztviselő tájékoztatja arról, hogy ellene közzvadra üldözendő büntett miatt büntetőeljárás indult, és a megalapozott gyanú közlése is megtörtént.

A törvényjavaslat másik célja a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény hatályos szabályainak rugalmasabbá tétele annak érdekében, hogy az államigazgatási szervek gyorsabban alkalmazkodjanak a kormány szervezetalkító döntéseihez. További célja, hogy a kormányhivatalok integrációjával összefüggésben szükségessé váló munkajogi kérdésekre a kormánytisztviselőket érintő garanciákat szem előtt tartó, hatékony megoldás szülessen.

A törvényjavaslat indoklása kitér arra, hogy azért is szükségesek a módosítások, mert jelenleg egyes rendelkezések indokolatlanul nehezítik az államigazgatási szervek átszervezése esetén a humánerőforrás-gazdálkodási feladatok ellátását.

A törvényjavaslat új jogintézményként vezeti be a kormányhivatalok közötti kirendelést. Lehetővé válik, hogy szoros összefüggésben a kormányhivatalok és szakigazgatási szervek részleges és teljes integrációjával, a kormányhivatalok közötti megállapodás alapján bizonyos szakkérdéssel összefüggő hatósági feladat ellátására kirendelhető legyen a kormánytisztviselő. Ezen új jogintézménnyel lehetővé válik valamely szakkérdés kormányhivatalon belüli vizsgálhatósága, amellyel összefüggésben az eljárások jelentős gyorsítását eredményezheti.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló kívánja ismertetni a frakció álláspontját, mindösszesen 15 perces időkeretben. Megadom a szót elsőként Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor az ember ilyen javaslatokat tart a kezében, konkrétan, amikor ezt is, legalábbis nekem egy mondat jutott eszembe róla, amiben össze tudnám foglalni ennek a

lényegét, egy idézet: „A jegyszedő felelős az egész incidensért.” Tudják, A tanúban hangzott el ez a mondat, amikor a fedett uszoda vezetőjévé nevezték ki Pelikán elvtársat, és a jegyszedőnek utasítást adott arra, hogy annak ellenére, hogy Bástyá elvtárs egyedül úszkált a medencében, engedje be a többieket is oda. Majd értelemszerűen nem Pelikán elvtársat vonták felelősségre ezért, hanem a jegyszedőt interálták utána.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, amikor az önök korrupciós botrányaitól hangos nemcsak a magyar sajtó, hanem már a külföldi is, akkor jönnek egy olyan javaslattal, ahol a köztisztviselőkre és a közalkalmazottakra vonatkozó szabályokat szigorítják meg, mintha egyébként ezekről a korrupciós cselekményekről ők tehetnének. Mert ez a javaslat pontosan ezt a szemléletmódot tükrözi, valamit kell idehozni önöknek, ami a korrupció elleni fellépésről, a tiszta közéletéről szól, és idehozzák elének azt a javaslatot, amelyik a köztisztviselők és a közalkalmazottak feltételezett korrupciós cselekményeit kívánja visszaszorítani.

Csak, tudják, tisztelt képviselőtársaim, ha viszagondolok az elmúlt időszakok korrupciós botrányaira, akkor talán Vida Ildikót leszámítva, akit azért nehezen sorolok a klasszikus köztisztviselői vagy közalkalmazotti körhöz, semelyik korrupciós botrány szereplői nem ebből a körből kerültek ki. Két jól meghatározható kört lehet itt definiálni. Az egyik az, amelyik a választott tisztségviselőket foglalja magában, polgármesterek, önkormányzati képviselők, esetleg az országgyűlési képviselők vagy kormánytagok, ezeket az embereket érte korrupciós vád, még hozzá elég gyakran. A másik ilyen érdekkör, az pedig a privát szféra, Simicska, Nyerges, Tiborc, hogy az új neveket is említsem. Szóval, ezt a kört érte szintén vád korrupciós cselekményekkel összefüggésben.

Valahogy a kettő közti réteg, a köztisztviselő, közalkalmazotti réteg ebből kimarad. Önök pedig ezzel a javaslattal azt kívánják erősíteni, mintha ők - másként a jegyszedő - tehetne az egész incidensről. Nem így van, tisztelt képviselőtársaim, ezzel senkit nem fognak tudni megtéveszteni, ez a javaslat biztos, hogy nem fogja elterelni a figyelmet azokról a korrupciós botrányokról, amelyek az elmúlt időszakban kirobbantak.

A másik, ami ebből jól látható, hogy milyen a kormányának a felfogása, ami az állam és az állampolgárok viszonyrendszerét illeti. Egyszerűen összefoglalva: egy igen rosszféle paternalista felfogással szembesülünk újra.

(20.40)

Önök nemcsak azt kívánják megmondani, hogy vasárnap az emberek mit csináljanak, hanem az állampolgárokat egyre kiszolgáltatottabb helyzetbe hozzák az állammal szemben. Itt most éppen a köztisztviselői, közalkalmazotti kör szenvedni ennek a

hátrányát. Még egy jó pár olyan szabályt beépítenek a magyar jogrendszerbe, ahol ezek az emberek kiszolgáltatottabbá válnak majd a mindenkori hatalommal szemben. Ne értse félre senki, én nem szeretném visszahallani azt a demagógiát, hogy én pártolom ezeknek az embereknek a bünelkövetését, szó nincs erről. Arról van szó, hogy önök pótcselekvésként egy bizonyos társadalmi jelenségre egy igen rossz választ adnak, és megint a kisembereken verik el a port. Erről van szó, erről szól ez a javaslat.

Az egyébként már csak részletkérdés, hogy önök megint úgy nyújtották be ezt a javaslatot, hogy azon kívül, hogy nem szerepel az önök 2015. tavaszi törvényalkotási programjában - pedig annyira régen még nem írhatták ezt meg, hiszen most az első ülésnapon veszünk részt ebben az ülészakban -, ezen kívül semmi jele nincs annak, de államtitkár úr sem tett említést arról, hogy bármiféle társadalmi egyeztetésre bocsátották volna ezt a javaslatot - ha igen, akkor kérem, hogy a vitában ezt mondja el -, és annak se látom jelét, hogy a NAIH elnökével a tervezetet egyeztetették volna, pedig számos adatvédelmi vonatkozása van ennek a javaslatnak, de hát, szokták mondani, hogy ez már csak hab a tortán.

Aztán, ha a minőségét nézzük és nem csak a célját ennek a javaslatnak, tisztelt képviselőtársaim, elég nehéz megmagyarázni azt, hogy ha az ügyészségnek egyébként kötelező bejelentési kötelezettsége van, illetve a nyomozó hatóságnak bejelentési kötelezettsége van, ha egy köztisztviselővel vagy közalkalmazottal szemben már a kiterjesztett bűncselekményi kör miatt folytat büntetőeljárást, akkor miért követeljük meg ugyanezt az illetőtől, az érintettől? Persze Vida Ildikó jó lett volna, ha bejelenti, csak vele szemben nem folytattak eljárást, sajnos. Másrészt miért kell még pluszban a munkáltatónak is lépéseket tenni azért, hogy ezeket az információkat önállóan, a két bejelentéstől függetlenül leellenőrizze? Ennek én túl sok értelmét nem látom. Ez megint annak a látszatának a keltése, hogy önök akarnak valamit csinálni, csak aztán semmi nem lesz belőle, mert ennek a javaslatnak a hatékonysága a nullával lesz egyenlő.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy másik javaslat kapcsán elmondtam, ennél is elmondom, hogy a korrupció elleni fellépés elsősorban nem a jogszabályi környezet kérdése, hanem a kormányzati akarat kérdése. Ha a kormány, a mindenkori kormány nemhogy nem kíván föllépni a korrupcióval szemben, hanem kifejezetten erre alapítja a működését, akkor ott lehet bármilyen törvényi tilalom, ami a korrupciót meg kívánja akadályozni, akkor is korrupt lesz a rendszer. Ez elsősorban kormányzati akarat kérdése tehát, és lehet bizonyos eredményeket elérni jogalkotási úton is, de azt gondolom, hogy áttörést semmiképpen. Magyarán szólva először akarni kéne nemhogy föllépni a korrupcióval szemben, hanem nem a korrupcióra alapuló kormányzati működést folytatni, és utána lenne érdemes korrupcióellenes jogszabályokat előterjeszteni a magyar Országgyűlés elé.

Ami más rendelkezését érinti még a jogszabálynak, tisztelt képviselőtársaim, elég furcsa a büntető-eljárásról szóló törvények módosításánál az, mely szerint a bizonyítás a büntetőeljárásban kiterjedhet a bűnözés megelőzésére és más eljárás kezdeményezésére szolgáló intézkedés szükségességének elbírálásában is jelentőséggel bíró tényekre is. Tisztelt Képviselőtársaim! Én örülnék annak, hogyha államtitkár úr vagy akár valaki a Fideszből megvilágítaná, hogy ezt hogy kell érteni, ugyanis, ha a normavilágosság szempontjait nézzük, akkor elég nehezen értelmezhető, ugyanis a bűnözés egy szakkifejezés a kriminológiában, de nem a büntetőeljárásban és nem is a büntető anyagi jogban. Ott bűnelkövetés van, és értelemszerűen a még el nem követett bűncselekmények vonatkozásában meglehetősen nehéz értelmezni azt, hogy hogyan lehetne bizonyítási eljárást folytatni. Arra folytatunk bizonyítási eljárást, ami még nincsen, ami lehet, hogy egyszer lesz? Abszurdum, tisztelt képviselőtársaim! Hogy kell érteni ezt, államtitkár úr? Mert én, megmondom őszintén, nem tudom értelmezni. Vagy mi az, hogy „más eljárás kezdeményezésére szolgáló intézkedés szükségességének”? Magyarán szólva, hogyha valaki egy büntetőeljárásban úgy látja, hogy adócsalás gyanúja merül fel, de az is bűncselekmény, vagy adócsalásnak nem minősülő adóelkerülés lehetősége, akkor majd nyomoz az adóhatóság helyett is? Vagy hogy, mégis hogy? (Dr. Répássy Róbert: *Fegyelmi eljárás.*) Ha fegyelmi eljárás, tisztelt államtitkár úr - köszönöm, hogy ennyiben legalább segített -, akkor úgy gondolja, hogy mondjuk, egy ügyvéd által elkövetett vagy egy orvos által elkövetett, fegyelmi eljárás alapjául szolgáló cselekmény vonatkozásában a nyomozó hatóság fog vizsgáldni, ahelyett, hogy az ügyvédi kamara vagy az orvosi kamara tenné? Egyszerűen nonszensz!

S nem beszélve arról, hogy az akkor még jogalmai Alkotmánybíróság a 42/93. Ab-határozatában fejtette ki először részletesen, hogy az állami büntetőigény érvényesítésének keretében szolgáló büntetőeljárás folyamata miként jár együtt az egyén alapvető alkotmányos jogainak, így személyes adatvédelméhez való jogának a korlátozásával. Az akkor még független Alkotmánybíróság azt hangsúlyozta, hogy az ilyen büntetőeljárás cselekmények végrehajtása fokozott garanciákat igényel az eljárási cselekmények érintettjének jogai védelmében, illetve az eljárás jogszerűségének biztosítása érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az a helyzet, hogy ha ehhez a gyakorlathoz az Alkotmánybíróság ragaszkodik, akkor gondolom, önök is kitalálják, és jól látják, hogy ez alkotmányellenesnek fog minősülni. Persze, ma már egyáltalán nem biztos, hogy ez így lesz, lehet, hogy a kormány leegyeztette a mai Alkotmánybírósággal, hogy biztosan nem lesz így, vagy kiadta neki ezt az utasítást, a fene se tudja, de azt tudom mondani, hogy ha az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatát nézzük, akkor ez nemcsak hogy értelmezhetetlen és ostobaság, hanem ez alkotmányellenes, illetve alaptörvény-ellenes is lesz.

A továbbiakban Gúr Nándor képviselőtársam fogja elmondani a kritikai észrevételeinket. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Bárándy Gergely képviselőtársam említette a NAIH-ot. Tehát itt, hogy mindenki előtt világos és tiszta legyen, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságról van szó. Ők sem sok mindent tudnak e tekintetben - az én ismereteim szerint - a törvénytervezetről, úgy, ahogy hiányolta képviselőtársam a társadalmi egyeztetési folyamatot, vagy épp kerestük-kutattuk a kormány törvényalkotási programjában való jelenlétet, hát, ezt sem találtuk, de gondolom, erre persze majd ésszerű válaszokat tud adni államtitkár úr.

De azt kell mondjam, hogy zavarosnak tűnik és érthetetlennek mindaz, ami előterjesztésre kerül, hiszen a közalkalmazotti törvény, azt hiszem, 20. §-ában fellelhető és válasz adható mindarra, amiről itt szó van. 2014. VII. hó 1-jei dátummal született ez, ami gyakorlatilag arról szól, hogy büntetőeljárás jogerős befejezéséig gyakorlatilag nem létesíthető közalkalmazotti jogviszony. Ilyen értelemben a problémára a válasz már ott, ebben a törvényben megadatott.

Ami engem jobban izgat ebben a törvénytervezetben, az igazából az államtitkár úr bevezetőjében is elhangzott, a kormányhivatalok közötti kirendelés kérdésköre. Szó esett róla, hogy ha a napi utazási idő adott településen belül nem nyúlik túl a 3 órán, 10 éves gyermek léte esetén a 2 órán, akkor ez így rendben van. Én azt gondolom, hogy azért egy-egy település viszonylatában - Budapest kivételével - ez a napi 3 órán nem túlterjeszkedő, nem meghaladó időintervallum eléggé tágra van szabva e tekintetben.

Vagy az aránytalan sérelmek kérdésköre, amelyet szintén említett államtitkár úr, itt mindössze annyit szeretnék megkérdezni, hogy ki az, aki majd el fogja dönteni, hogy mi az aránytalan sérelem. Az objektivitás és a szubjektivitás kategóriája elég messze van egymástól. Hogyha objektíven fogható, mérhető valami, az rendben van; hogyha államtitkár úr majd szubjektív módon eldöntheti azt, hogy mi az aránytalan sérelem, akkor az nekem nem nagyon tetszik. Egyébként a kirendelés vonatkozásában sem nagyon tetszik az, hogy gyakorlatilag egy év viszonylatában 6 hónap időintervallumra kiterjeszhető akár a kirendelés mértéke.

(20.50)

Van némi bizonytalanság a kérdésemben a méltánytalanság kategóriát érintően a jogviszony megszüntetésével kapcsolatosan. Tudja, ezt az intézményrendszert vezették be annak idején, és most úgy látom, mintha elbizonytalanodtak volna e tekintet-

ben. Nem lenne baj, ha tisztázná államtitkár úr, hogy is néz ki ez a történet.

De ami ennél jobban zavar, az gyakorlatilag a fideszes kormánytisztviselőket érintő álláshalmazások legitimizálása. Tudja, az, hogy az államtitkárok adott esetben már duplikált pénzekért is tevékenykedhetnek, ha egyéb más megbízatást is kapnak, de itt most az állam által alapított közalapítványok felügyelőbizottsági tagságai és sok minden egyéb más is szerepet kap e tekintetben ennek a bővítésében. Úgy gondolom, hogy ez nem igazán van rendjén.

Vagy ugyanúgy kérdésként megfogalmazhatnám, meg is fogalmazom azt, hogy a közjogi tisztséget betöltő személyek esetében a közjogi tisztséget igazoló kártya léte már nemcsak a közjogi tevékenységet végző embert érinti vagy érintheti meg, hanem annak adják, akinek önök akarják. Hogy hogyan, miképpen működik ez a történet, hogy gondolják azt, hogy ez így rendben van? Már volt egy kérdés a mai nap folyamán a közjogi tisztséget viselők kártyájával kapcsolatban, és ön egy mondattal úgy válaszolt, hogy Habony nem kap ilyet. Na jó, jó, nem kap, de kaphat. Ez alapján kaphat? Hát bizony, igen, igen, államtitkár úr, úgy, ahogy most széttárta a kicsi kezét. Hát bizony igen, kaphat. És ha kaphat, akkor ez rendben van így?

Szóval, ez az, ami a közalkalmazottakat, a közszférában dolgozókat érintő törvénytervezetben a legfontosabb kérdések közé kell hogy tartozzék? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr beszédében megfogalmazta, hogy mi a célja ennek a jogszabálynak. Természetesen a legfontosabb feladata, amit ő is elmondott, a közszférába vetett bizalom, a közbizalom erősítése, erősödése. Mikor van szükség egy ilyenre? Amikor úgy érzik az emberek, hogy Magyarországon probléma van a közbizalommal, és probléma van azzal, hogy adott esetben köztisztviselők, de menjünk tovább, mint elhangzott, akik adott esetben őket irányítják, politikusok, politikai vezetők felelőssége is felmerül ebben a témában. Amikor az elmúlt 25 évben Magyarországon szinte másról sem hallunk, csak az előző kormányok korrupciójáról, illetve az ellenzék folyamatosan korrupcióval vádolja a parlamenti többséget, amikor ezeknek a korrupciós folyamatoknak a végrehajtása valahol a kormányzati szinten vagy attól lejjebb valósul meg, akkor azt látjuk, hogy a korrupció gyakorlatilag mindenhová behatol.

Azt gondolom, hogy Magyarországon önmagában a korrupciónak a felszámolása teljes mértékben nyilván lehetetlen, de a nagymértékben való visszaszorítása is hatalmas eredmény lenne. Napvilágra

kerültek azok a kimutatások, amelyek megmutatják, hogy Magyarországon az elmúlt 25 évben a korrupcióval az államtól megszerzett vagyoni összege jóval nagyobb, mint az elmúlt 25 évben felhalmozott államadósság összege. Tehát önmagában láthatjuk, hogy mekkora tétel és mekkora téma az, hogy korrupció vagy nem korrupció, és igenis érthető, hogy akkor, amikor a televízióból, a sajtóból, az ellenzék padsoraiból semmi mást nem hallunk, hanem folyamatosan csak azt, hogy korrupció, korrupció, korrupció, akkor megértjük, hogy a kormány valóban megpróbál olyan törvényjavaslatot is beterjeszteni és a kétharmados többség olyat elfogadtatni, ami önmagában is erősíti, illetve próbálja azt a látszatot kelteni, mintha a korrupció felszámolására tennének hathatós intézkedéseket. De remélünk és bízunk a kormányban, és bízunk abban, hogy itt valóban erről van szó.

Egyébként valóban rendkívül fontos az, hogy a közszférában feddhetetlen emberek dolgozzanak, olyan emberek, akik iránt megvan a bizalom. Amikor akár a bíróság, akár a közhivatalok valamilyen vitában valakinek a javára döntenek, akkor annak, akinek a javára döntöttek, ezt nyilván könnyű elfogadni, de ha valakinek nem a javára, hanem az ellenére születik meg egy-egy döntés, akkor nyilván sokan korrupcióról is beszélhetnek, és a közbizalmat kell erősíteni, hogy ilyen ne merüljön fel. E tekintetben nyilván szükséges az, hogy megfelelő legyen azoknak a személyeknek a kiválasztása, akik betöltik ezeket a pozíciókat a közszférában. E tekintetben jó a jogszabálynak ez a célja, tehát a közszférába vetett bizalom, a közbizalom erősítése.

Azzal is egyetértetek, amit Répássy államtitkár úr kifejtett, ami az együttműködési kötelezettségről és azon belül a tájékoztatási kötelezettségről beszél. Ez egy nagyon problémás terület, hiszen az eddigiekben személyiségi jogokra hivatkozva a munkáltató nem tudhatott róla. Ha a munkavállaló nem adott arról tájékoztatást, vagy az újságban nem jelent meg, vagy szóbeszéd szintjén nem jelent meg, a munkáltató sok esetben nem is tud arról, hogy adott esetben egy közbizalmi funkciót betöltő munkavállalója, köztisztviselője vagy közalkalmazottja valamilyen súlyos bűncselekményt követett el. Ez a törvény valóban alkalmas arra, alkalmas kell legyen arra, hogy az ilyen eseteket meggátolja, és legyen mérlegelési jogköre a munkáltatónak arra, hogy ebben az esetben mit fog csinálni.

Nagyon érdekes az, hogy akár olyan szituáció is kikerülhet, hiszen tudjuk nagyon jól, hogy a bírósági eljárások milyen hosszan tartó folyamatok eredményeként szülik meg végül az ítéletet, hogy maga az ítélet négy-öt-nyolc évig is eltarthat, és egy olyan munkavállaló maradhat olyan közbizalmi vagy pénzügyi munkakörben, amit egyébként az általa elkövetett bűncselekmény alapján be sem tölthetne, de legalábbis nem lenne meg a munkáltatójának a bizalma, sőt a köznek sem lenne meg a bizalma, hogy azt a feladatot ő ellássa a közigazgatásban, és köz-

tisztviselőként, közalkalmazottként vagy akár szolgálati jogviszonyban lévő személyként továbbra is dolgozzon.

Van egy másik cél is, a közigazgatás rugalmasabbá tétele. Hát ebben már találunk olyan szabályokat, amelyekbe könnyebben lehet belekötni, illetve nemcsak belekötni, hanem nem biztos, hogy ezen belül minden teljesen célszerű, ami a szabályozás során megfelel. Nyilván a célt, hogy nehezzé vált a humán erőforrás átszervezése a közszférában, ezt megértjük, és azt is, hogy szükség van arra, hogy ezen belül legyen változás. A jogszabály indokolása nagyon nagy hangsúlyt helyez arra, hogy a megfelelő garanciális szabályozások mellett kerülhessen erre sor. No, ezeket a garanciális szabályokat nem látjuk olyan mértékben a törvényben, mint ahogy mi azt e tekintetben szeretnénk látni.

Például a kirendeléssel, a kinevezés módosításával kapcsolatosan vannak olyan szabályok, amelyekben talán több garanciára lenne szükség. Az egyoldalú szerződésmódosítás nyilván egy olyan falat, amit nehéz megemészteni, főleg adott esetben a munkavállalónak. Mindig fura az, amikor egy adott szerződést, egy kinevezést egyoldalúan módosítunk. Mert egyoldalú módosításra kinek van lehetősége? Egyedül a munkáltatónak van lehetősége. Általános szabály volt régen a munka törvénykönyvében, hogy minden egyoldalú munkaszerződés módosításánál, amely a dolgozó számára hátrányt okoz, a dolgozó mindig a bírósághoz fordulhatott, tehát ott megjelent garanciaként a bírósági felülvizsgálat lehetősége. Jelen esetben erről nem mindig beszélhetünk.

De menjünk bele részletesen a törvényjavaslatba! Első részében a közalkalmazottak jogállását tárgyalja a jogszabálytervezet. Teljesen egyetértünk azzal, hogy hatósági bizonyítvánnyal kell igazolni a büntetlen előéletet és azzal, hogy a büntetőeljárás hatálya alatti precíz felsorolásban benne van, hogy milyen esetben lehet közalkalmazottal jogviszonyt létesíteni. Teljesen egyértelmű, hogy vannak olyan bűncselekmények, amelyek elkövetése bizonyos gondatlansággal jár együtt, de a közalkalmazotti jogviszony megszüntetésének vagy létesítésének ez ne legyen a feltétele, hiszen nagyon sok esetben csak a végén derül ki, hogy az eljárás megalapozott volt-e vagy nem, születik-e benne jogerős marasztaló határozat vagy nem. Tehát a gondatlan bűncselekmények nem szerepelnek ebben, csak a súlyos bűncselekmények, és ez így helyes is a jelen esetben.

(21.00)

A fegyveres szervezeteknél, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainál szintén helyes, hogy közzévaldandó büntett megalapozott gyanúját, amennyiben közölték, akkor ezt jelenteni kell, illetve meg van határozva, hogy milyen esetekben van igazolásnak helye, ha ezt nem jelenti valaki, és nagyon

helyesen fegyelemsértésnek minősül az az eset, ha a bejelentési kötelezettséget a fegyveres szerv hivatásos állományú tagja nem teszi meg.

Egy új jogintézmény kerül úgymond bevezetésre a következő szakaszban, amikor az ügyészséget tárgyalja a büntető eljárásban. A bevezetőmben már beszéltem arról, hogy nagyon helyes az, hogy az ügyészségnek jeleznie kell a munkáltató felé, tehát bejelentési kötelezettség terheli abban az esetben, amennyiben a terhelten szemben az ügyész megállapítja, hogy büntetőeljárás indult a terhelten szemben, és a munkáltató tudomására hozza. Ez az ügyész szignalizációs kötelezettsége. Sok esetben, ha a munkavállaló nem akarja bevallani, nem szól idejében, akkor mindenképpen az ügyészi szakaszban az ügyésznek ezt jeleznie kell. Nyilván az ügyészségnek is bele kell szoknia, hogy az új rendszer szerint ezt majd minden esetben megtegye. Nyilván a kérdésekben ennek is szerepelnie kell, de adott esetben majd mindig megkérdezi a protokoll szerint a munkáltatót, hogy dolgozik-e, milyen jogviszony keretében. Ez ki fog derülni, tehát számára egyértelmű lesz, hogy mik azok az esetek, amikor neki jeleznie kell, szignalizációs kötelezettségével élnie kell.

Egy látszólag kis tétel a következő, a bírák jogállásáról szóló törvényben egyébként az ülnökök szerepéről van szó. Amennyiben az ülnökök elosztásánál zavar van, tehát valahol a jogszabályban meghatározott okok miatt az ülnökök száma nem elegendő, abban az esetben a törvényszék átcsoportosíthat. Ez is egy helyes jogszabályváltozás, hiszen erre is mindenféleképpen szükség van.

A kinevezés egyoldalú módosítása a Kkt.-törvény szerint a hatálya alá tartozó dolgozók esetében. A kinevezés egyoldalú módosítására van lehetőség a munkahelyre történő beutazással kapcsolatban. Itt kicsit sokalljuk azt, hogy három órát is utaznia kell a munkavállalónak, illetve a köztisztviselőnek. Ez a három óra utazás azért jelentősen megnöveli az ő munkaidejét, és sajnos itt nem arról van szó, hogy ő erre vállalkozik, hanem itt gyakorlatilag egyoldalú módosítással a munkáltató átcsoportosíthatja, és ennek alapján teljesen mások lesznek a munkakörülményei, a munkavégzése is mássá válik. Sajnos, itt nincs lehetőség arra, hogy megfelelő garanciális jogorvoslati eljárás legyen, tehát akár, mondjuk, bíróságon tudja megtámadni ezt az egyoldalú módosítást.

A következő a kirendelés kérdése, a kirendelés a kormányhivatalok között. Ez nyilván azért szerepel ebben a jogszabályban, mert az élet hozta ennek szükségességét, és teljesen nyilvánvaló az, hogy azért, hogy szakszerű munka folyjék, és a szakszerű munka elvégzése során sehol ne legyen hiány megfelelő képzettségű, szakértelmű köztisztviselőben, ezért bizonyos esetekben át kell csoportosítani. Erre szolgál a kirendelés intézménye. Ez nagyon helyes, ezzel egyetértünk. Azonban annak lehetőségével, hogy gyakorlatilag korlátlan időtartamra rendeljünk ki egy munkavállalót, már nem tudunk egyetérteni.

A jogszabály ebben az esetben egy maximum 6 hónapos kirendelési időt állapít meg, de azután ezt a 6 hónapos maximumot is naptári évenként, hangsúlyozom, ami nagyon fontos, tehát akár fél évre ki lehet egy-egy naptári évben rendelni, ebben az esetben is meg lehet hosszabbítani még ezt a fél évet is bizonyos esetekben, ha csak hosszabb idő alatt biztosítható a kirendelésben meghatározott feladatkör ellátása. Ebben az esetben meghosszabbodik. Arra az esetre vonatkozott ez a 6 hónap plusz bármennyi, amennyiben ugyanazon a településen van a kirendelés. Ha más településre rendelnek ki valakit, akkor ez 50 napi időtartamra vonatkozik.

Aztán új jogintézmény a méltatlansági eljárás megindítása. Itt első olvasatra az ember elgondolkodhatna azon, hogy vajon az ártatlanság vélelme mennyire érvényesül ebben az esetben, hiszen nyilván nem állapították meg a büntetőeljárás során, hogy a köztisztviselő elkövette azt a bűncselekményt. Azonban teljesen egyértelmű az is, hogy a munkáltatónak megvan az az igénye, hogy olyan munkaerő lássa el a feladatát, a meghatározott jogszabály szerint megállapított feladatokat, akiben a közbizalom megvan. Ebben az esetben nyilván az ártatlanság vélelme és a közbizalom kérdése konkurál egymással.

Itt a szabály, amit itt felállít a méltatlansági eljárás során a jogszabály, valamilyen szinten azért lehetőséget nyújt a dolgozónak arra, hogy a védekezését megfelelően ki tudja fejteni, hiszen a méltatlansági eljárás során azért háromféle döntést hozhat a munkáltató. Egyrészt megszünteti az eljárást, amennyiben nem követett el semmilyen fegyelmi vétséget, illetve vétséget szerinte. Illetve amennyiben az, amit elkövetett, nem olyan nagyon súlyos, hogy ezért a jogviszonyát meg kellene szüntetni, ebben az esetben más munkakörbe helyezheti át. Illetve, amennyiben a hivatalára méltatlan, úgy felfüggesztheti, ebben az esetben továbbra is fizeti a jogerős döntés meghozataláig majd a fizetésének, illetményének 50 százalékát, 50 százalékát pedig visszatartja. Akkor kerül kifizetésre a teljes összeg, amennyiben ártatlannak bizonyul, amennyiben elítélik őt, elveszti.

Tehát azt látjuk, hogy ebben a törvényben nagyon sok olyan szabály van, ami a közbizalmat erősítené. Amennyiben elfogadásra kerülnek majd a módosító javaslataink, akkor elgondolkodunk, hogy támogatjuk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Schiffer Andrásnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is, ami a törvény célját illeti, azért szerintem hasznos lenne mindenekelőtt tisztába tenni valamit. Önök azt állítják, hogy erre a törvényjavaslatra azért van szükség, mert itt a jogállási törvények korrigálásával, esetleg szigorúbb fenytési szabályokkal a köztisztviselőkkel szemben a

közbizalmat lehet erősíteni. Hát szerintem tévedésben vannak. Tudniillik nem itt kéne kezdeni a történetet.

Megtehetnék volna azt, hogy például azt az antikorrupciós törvénycsomagot, amit tavaly, talán novemberben, amikor éppen a kitiltási botrány kapcsán képtelenek voltak arról számot adni, a mai napig is képtelenek számot adni, hogy kik azok az állami tisztviselők, akiket kitiltottak korrupciós váddal az Egyesült Államok területéről... - ezt a törvénycsomagot beterveztettük. Önök azt sem engedték, hogy ezt megtárgyalja a Ház. Sőt, még az sem történt meg, hogy mi beterveztjük a törvénycsomagot, elutálják, merthogy ellenzéki javaslat, és esetleg, mondjuk, Vas Imre a nevére venné. Mert, ugye, erre is van lehetőség, láttunk már ilyen csodát. Van egy remek ellenzéki javaslat, nem akarják, hogy ellenzéki siker legyen, és Vas Imre, mondjuk, a nevére veszi, a Ház megtárgyalja és elfogadja. Itt kellett volna kezdeni. Mármost nem ott, hogy Vas Imre a nevére veszi, hanem ott, hogy egy átfogó antikorrupciós törvénycsomagot önök elfogadnak. Nem tették.

Ha már a köztisztviselői karról beszélünk, sokkal konkrétabb dolgokkal lehetne növelni a közbizalmat. 2013 nyarán volt, ha jól emlékszem, az az eset, hogy a fejlesztési tárcánál, ami akkor a városi legenda szerint még Simicska Lajos felségterülete volt, volt egy olyan helyettes államtitkár, akiről kiderült, hogy komoly offshore érdekeltségei vannak. Mi akkor terjesztettünk elő egy olyan javaslatot, hogy egyáltalán ne lehessen állami vezető, politikai vezető, kormánytisztviselő olyan személy, akinek offshore érdekeltségei vannak. Elfogadták ezt a javaslatot? Tárgyalni sem voltak hajlandóak.

Államtitkár Úr! Az a helyzet, hogy addig, amíg önök engedik azt, zöld jelzést adnak annak, hogy kormánytisztviselők, köztisztviselők, állami politikai vezetők offshore érdekeltséggel legyenek érintettek, offshore paradicsomokba szivattyúzzák ki az itt, Magyarországon megtermelt jövedelmet, amíg ezt önök engedik, hogy az államélet legfelsőbb szintjein legyenek offshore lovagok, addig teljesen fölösleges itt a közbizalom helyreállításáról beszélni.

(21.10)

Miért akarnak egyszerű tisztviselőket fenytíteni addig, amíg az állami vezetés élén álló személyek szabadon szivattyúznak ki Magyarországról itt megtermelt jövedelmet, hogy kevesebbet kelljen adózni? Amíg engedik azt az állami vezetőknek, hogy szabadon lopjanak, raboljanak, kerüljék ki a magyar adószabályokat, addig eléggé képmutató dolog arról beszélni, hogy önök a közbizalmat akarják azzal helyreállítani, hogy az egyszerű köztisztviselők számára keményebb fegyelmi szabályokat írnak elő. Ez egész egyszerűen pofátlanság!

A másik pedig, hogy ha már a köztisztviselői közigazgatási állományról beszélünk, a történetet talán ott kéne kezdeni, hogy legalább 8 éve, de van az

már 9 is, érdemi illetményfejlesztés a közigazgatási hierarchia alsó felén dolgozók esetében nem történt. Nem azokról beszélek, akik a kirakatban dolgoznak, mondjuk, a kormányablakokban. Nem azokról van szó, akik az egykulcsos adórendszer nyertesei lettek, mert helyettes államtitkárok, államtitkárok, kormánybiztosok, miniszteri biztosok, esetleg úgy kormánybiztosok és miniszteri biztosok, hogy mellette álláshalmazóként parlamenti képviselők is, és ezért két csatornán húznak jövedelmet az államháztartásból.

Ezek a személyek azok, akik politikai kinevezettjei a Fidesznek a közigazgatás élén, természetesen jól jártak, jobban teljesítettek az elmúlt négy évben, hiszen ők az egykulcsos adórendszernek nettó nyertesei. Akik viszont intézik a magyar állampolgárok társadalombiztosítási, nyugdíjügyeit, azok az egyszerű adóellenőrök, akiktől azt várjuk, hogy például a láncolatot áfacsalásokat földerítsék, azok az ÁNTSZ-tisztviselők, akiktől azt várjuk, hogy betartassák az alapvető közegészségügyi normákat, azok a hatósági tisztviselők, akiktől azt várjuk, hogy a mérgezett, jelöletlen, romlott termékeket levegyék a polcokról, azok a természetvédelmi őrök, akikből egyre kevesebb van, és azt várjuk, hogy segítsenek megakadályozni a falopásokat, segítsenek megakadályozni azt, hogy ebek harmincadjára kerüljenek természetvédelmi területek, na, az ő illetményüket a kutya nem fejlesztette.

Addig, amíg az alapvető közfeladatokat ellátó személyzet illetményét nem fejlesztik, teljesen hiábavaló dolog arról álmodozni, hogy Magyarországon a közérdek érvényesítésére alkalmas közigazgatási apparátus van. Az elmúlt évek arról szóltak, hogy a közigazgatásnak azt az alsó szintjét, ami nem a látványkonyha, ami nem a miniszteri biztosok, kormánybiztosok armadája, hanem azok az emberek, akik arra vannak, hogy a köz érdekét érvényesítsék akkor, amikor a természeti értékeinkről van szó, amikor az élelmiszer-biztonságról van szó, amikor az adók behajtásáról van szó, ezeknél a közigazgatási szerveknél ezeket a közfeladatokat ma egyre kevesebb pénzért látják el emberek. Erről kéne nyíltan, tisztességesen beszélni, és ki kéne mondani azt, hogy az elmúlt négy évben az önök számára nem a közérdek volt a fontos, hanem a magánérdek. Hogyan lehet tollasodniuk a csókosoknak, hogyan lehet tollasodni azoknak, akiket politikai megbízottként egy minisztérium élére raknak, és mellette még azt is megengedik, hogy offshore érdekelttségbe pumpálják ki a jövedelmet? Erről kéne beszélni.

A törvényjavaslatot illetően három konkrét kifogása van a Lehet Más a Politikának. Először is, amit részben egyébként ellenzéki képviselőtársaim is érintettek már, az egyik aggályos eleme ennek a törvényjavaslatnak az, hogy lehetővé tetszik a kormányhivatalok közötti rugalmas kirendelést, tehát hogy legfeljebb évi 50 napra más helységbe lehessen átirányítani egy tisztviselőt, kormányhivatalból kormányhivatalba. Nem tudunk másra gondolni, mint hogy teljesen eszement vagy éppen nagyon is megfontolt mó-

don, például a plázastopos törvénynél valamiért a Hajdú Megyei Kormányhivatalt ruházták fel országos hatáskörökkel.

Nem véletlenül arról van szó, hogy kicsit kevés az építési ügyintéző a Hajdú Megyei Kormányhivatalban, és ezért akarnak például Zala megyéből megfelelő szakképzett személyzetet átmozdítani Hajdú megyébe 50 napra? Akkor ezt ki kéne mondani. Illetve nem ki kéne mondani, fel kéne számolni azt a gyakorlatot, hogy teljesen önkényes módon felruháznak bizonyos kormányhivatalokat országos hatáskörökkel. Nyilvánvaló, hogy egy kormányhivatal, legyen az a Hajdú-Bihar megyei vagy bármelyik, nem rendelkezik azzal az apparátussal, amivel alkalmas lenne országos feladatok ellátására.

Tehát nem a munkavállalói kiszolgáltatottságot kéne növelni azzal, hogy a kirendelési időt meghosszabbítják, és adott esetben valakit a családjától vagy elszakítanak, vagy adott esetben egy kormánytisztviselő a gyerekeit kénytelen kivenni az iskolából, ha látni akarja. Nem ezeknek a tisztviselőknek az életét kéne megnyomorítani, hanem föl kéne hagyni azzal a gyakorlattal, hogy az oligarchaérdekeknek és az oligarchakapcsolatainknak megfelelően ruháznak fel kormányhivatalokat országos hatáskörrel. Ráadásul úgy hosszabbítják meg 22-ről 50 munkanapra a kirendelés maximális időtartamát, hogy természetesen ezek a hivatalnokok rosszul fizetettek, tehát erősítik azt a tendenciát, hogy a megfelelő, szakképzett állomány egyre inkább vagy a magánszférában keres boldogulást, vagy egész egyszerűen elvándorol ebből az országból.

Tisztelt Országgyűlés! Ennek a törvényjavaslatnak nagyon jellemző húzása az, ahogy megtiltja a szakszervezeti tisztviselőknek, hogy a magyar kormány-tisztviselői karban testületi tagok vagy tisztviselők legyenek. Ezt a történetet egyszer már eljátszották a Magyar Rendvédelmi Karral. Az önök politikája öt éve nem szól másról, mint hogy az egyébként is rossz helyzetben, rossz állapotban lévő magyar szakszervezeti mozgalmat egész egyszerűen föl akarják számolni. Tökéletesen kiszolgáltatottá akarják tenni a magyar embereket, mert az orbáni Magyarország arról szól, hogy bérabszolgák minimális bérére lehet alkudni Japánban meg Szaúd-Arábiában. Ebbe a képletbe nem fér bele egy erős szakszervezeti mozgalom, nem fér bele az, hogy adott esetben a közsférában vannak erős szakszervezetek.

Mert nézzük meg, hogy a megelőző 20 évben, 2010-et megelőzően hol voltak erős nyomást gyakorló szakszervezetek, amelyek adott esetben áttételesen kiálltak az ipari munkásságért is! Ott, ahol alapvetően a köz volt a fenntartó, a közszolgálatban. A közszolgálati cégeknél és a közsférában voltak erős szakszervezetek. Az, hogy önök lépten-nyomon szorítják vissza a szakszervezetek szervezkedési lehetőségét, a munkavállalók szervezkedési lehetőségét, pontosan azt az orbáni víziót teljesíti be, ami arról szól, hogy a munkavállaló örüljön annak, ha éhbéré-

ért valahol dolgozhat, örüljön annak, ha például közmunkás lehet megszegényítő fizetségért. Ne akarjon szervezkedni, ne szervezkedjen, ne akarjon kikövetelni jobb munkakörülményeket, hiszen az orbáni gazdaságstratégia arról szól, hogy Magyarország a rossz munkakörülményekkel, a gyenge szabályzókkal, a gyenge közérdek-érvényesítéssel és a megalázóan alacsony bérekkel akar versenyre kelni távoli országokkal.

Szegyeny-gyalázat, amit művelnek, és ez a törvény azért illeszkedik bele erősen ebbe a koncepcióba, mert a megelőző 20 évben, ha valahol volt ellenállás, az a közszféra volt.

Harmadrészt pedig én is kénytelen vagyok kitérni arra, amikor a minimális jogállami követelményeket is megszegényítő módon próbálnak plusz mellékbüntetést becsempészni köztisztviselőknek, amennyiben büntetőeljárás indult ellenük. Ugye, arról van szó, hogy ha megindul a büntetőeljárás, a felfüggesztés megszüntetéséig az illetmény 50 százalékát vissza kell tartani. A visszatartott összeget pedig a büntetőeljárás lezárását követően csak akkor kell kifizetni, ha az eljárás eredményeképpen a kormánytisztviselő büntetőjogi felelősségének megállapítására nem kerül sor. Ez nem más, mint egy kvázi mellékbüntetés.

Na most, az a helyzet, hogy mellékbüntetéseket nem egy kormánytisztviselői törvényben szokás előírni, hanem a büntető törvénykönyvben. Ezt államtitkár úr nagyon pontosan tudja. Hát micsoda világ az, ahol egy jogállási törvényben rendelkezik a törvényhozás egy mellékbüntetésről. És még egyet: egy hasonló rendszer természetesen, én is tudom, van már a magyar jogrendben, éspedig a polgármesterek esetében.

(21.20)

Csakhogy a polgármesterek esetében van egy nem peres eljárás, amivel az eljárás alá vont személy az illetménymegvonással szemben jogorvoslatot kérhet. A kérdésem az, államtitkár úr, hogy a kormánytisztviselőnek miért nem áll rendelkezésére jogorvoslati jog akkor, amikor az illetményétől - miközben a büntetőeljárásnak még vége sincs - egész egyszerűen megfosztják.

Tehát ez a rendelkezés durván sérti az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogot, hiszen úgy alkalmaz szankciót, hogy semmiféle jogorvoslati lehetőséget nem biztosít, homogén csoporton belül alkotmányellenes módon megkülönböztet. Hiszen miért van az, hogy a polgármester esetében jár az a jogorvoslati lehetőség egy nem peres eljárás keretében, ami a kormánytisztviselő esetében nem jár? És az a helyzet, hogy önmagában is nagyon komoly jogbiztonsági aggályokat vet fel az, hogy egy kvázi mellékbüntetést szab ki gyakorlatilag a munkáltató és nem egy büntetőbíróság és nem a büntető törvénykönyv alapján, hanem a jogállási törvény alap-

ján, ha a bűncselekményt nem más követi el, hanem egy kormánytisztviselő.

Még valami: Bárándy képviselőtársamhoz hasonlóan én is tennék egy tiszteletkört, hogy természetesen nem a bűnt akarom védeni, de gondoljunk bele abba, hogy itt ez az előterjesztés korántsem csak a korrupciós cselekményekről szól, korántsem csak a kormánytisztviselői jogviszonnyal összefüggésben elkövetett cselekményekről szól. Mi van akkor, ha mondjuk, valaki szabad idejében leissza magát és garázdaságot követ el?

Vagy menjünk tovább: mi van akkor, ha gondatlanságból elkövet egy közlekedési bűncselekményt? Akkor is megvonják a fele fizetését? Mindenféle büntető ítélet nélkül? Hogy gondolják ezt? Valamirevaló jogállamban büntetésről, mellékbüntetésről a büntető törvény rendelkezik, és nem a főnök, a munkáltató szabja ki, hanem a büntetőbíróság. Önök erre tökéletesen fittyet hánytak.

Ez a rendelkezés ezért legalább három ízben egyrészt a homogén csoporton belüli megkülönböztetés tilalmába ütközik, sérti a jogorvoslatihoz való alaptörvényi jogot, és egyébként pedig alapvető jogbiztonsági normákat sért, ezért tökéletesen elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padso- raiban.)*

ELNÖK: Most Répássy Róbert államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon élveztem Schiffer képviselő úr beszédét, tényleg retorikailag olyan csúcs volt, hogy végül is 15 percig úgy beszélni a törvényjavaslatról, hogy abból 10 perc nem is a törvényjavaslatról szólt, az elég szép teljesítmény.

De amiért szót kértem, az elsősorban Bárándy képviselő úr és Schiffer képviselő úr egy-egy megjegyzése, és ebből én azt a következtetést vontam le, hogy nem teljesen ismertek önök előtt azok a büntetőeljárás adatok, statisztikai adatok, hogy mondjuk, a közszférát mennyire érinthetik a korrupciós bűncselekmények. Ez egyébként nem véletlen, tehát ha belegondolnak, akkor elsősorban a közéleti szereplők vagy ismert emberek korrupciós bűncselekményei kerülnek elő.

De: Polt Péter legfőbb ügyész tavaly év végén egy rendezvényen, ahol a korrupció elleni tevékenységről volt szó, és az igazságszolgáltatás szereplői is részt vettek ezen, Polt Péter a következő számokról beszélt. Hivatali vesztegetés miatt 360 terhelttel szemben indult vagy folyik eljárás a rendőri intézkedésekkel összefüggésben, ez a szám határrendszereket, pénzügyőröket érintően, határokon megvalósított bűncselekményekben 165. A NAV munkatársait érintően 150 terhelt, a közigazgatási területen dolgozó személyek esetében az elmúlt időszakban 234 terhelt. A korrupciós bűncselekményeknél a másik fontos terület az állami szervek dolgozóit, valamint a

közbeszerzési eljárásokat érintő ügyekben folyó eljárás. Itt az elmúlt időszakban 55 terheltet érintett a büntetőeljárás. Egyéb, más ügyekben 2056 terhelt esetében kellett intézkednünk. Összesen tehát 3020 terhelttel szemben intézkedtünk 2014-ben, mondta Polt Péter. Több mint 3 ezer korrupciós vagy korrupciós jellegű bűncselekmény miatt intézkedett az ügyészség.

Tehát félreértésben vannak, amikor azt gondolják, hogy a közszférában nem fordul elő tényleges korrupciós cselekmény. Nyilván nem azt mondom, hogy ezt kizárják, hogy a közszférában fordul elő, de ezek a nagyságrendek, a 3 ezer bűncselekmény, a 3 ezer büntetőeljárás elég ok arra, hogy a közszférában a közbizalomra igényt tartó, közbizalomra jogot formáló munkakörökben ilyen szigorú bejelentési kötelezettségeket írjunk elő. 3 ezer bűncselekményről vagy legalábbis 3 ezer bűncselekmény gyanújáról beszélünk. Azt mondja Polt Péter, hogy 2013-ban elbírált ügy 1215 volt. Azért ez is érdekes szám, hogy 2013-ban 1215 ügyben születtek határozatok, 2014-ben 3020 terhelttel szemben. Tehát, képviselőtársaim, súlyos jelenségről van szó.

Nem vitatom azt, hogy természetesen a magasabb beosztású állami vezetők vagy magasabb beosztású köztisztviselők esetén kirívó ez a bűncselekmény vagy ennek a bűncselekménynek a gyanúja. Megjegyzem, hogy a törvényjavaslat vonatkozik a helyettes államtitkárokra is, és vonatkozik a közigazgatási államtitkárokra is, tehát mindazokra, akik közszolgálati jogviszonyban vannak, mindazokra vonatkozik. Tehát gyakorlatilag a határrendésztől egészen a közigazgatási államtitkárig bezárólag minden közszférában foglalkoztatottra vonatkozik.

Egyelőre ennyit kívántam elmondani önöknek, hogy tisztában legyünk a szám adatokkal. Köszönöm szépen. *(Dr. Vas Imre tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a kétperces hozzászólások következnek. Elsőként Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, az a helyzet, hogy ebben nem vitatkozunk egymással, elbeszélünk csak egymás mellett. Igen, a helyzet súlyos, és a számok vélhetően igazak, amiket ön állított. Nem véletlenül szeretnénk végre fölállíttatni a NAV-vizsgálóbizottságot, amit gyalázatos módon az Igazságügyi bizottság hónapok óta elfektet. A NAV-vizsgálóbizottság például pontosan arra lenne, hogy földerítsük azt, hogy egyáltalán a láncolat oszlopai áfacsalások ilyen mértékben előfordulhattak-e, illetve hogy a szervezetten belül milyen olyan lépések voltak, amelyek korrupciós jellegű cselekmények elszaporodásához vezettek.

Tehát, államtitkár úr, ha ebben nem vitatkozunk egymással, akkor legyen szíves hátrafordulni Vas Imre képviselőtársamhoz, megkeresni Rubovszky Györgyöt, és bírja rá őket arra, hogy hagyjanak föl a

törvénysértéssel, és az Igazságügyi bizottság végre tárgyalja meg a NAV-vizsgálóbizottságra vonatkozó javaslatunkat - egy.

Kettő: ha ennyire súlyos a helyzet, államtitkár úr, akkor mikor fogják megtiltani a köztisztviselőknek, kormánytisztviselőknek azt, hogy offshore érdekelttségük legyen? Mert ha ilyen elterjedt a korrupció az államapparátuson belül, akkor talán nem kéne megengedni azt, hogy a rablott jószágot utána kipumpálják - kis képzavarral - különböző offshore paradicsomokba. Miért nem lehetett elfogadni ezt a javaslatunkat?

Három: ha ilyen súlyos a helyzet, miért nem lehetett elfogadni azt a javaslatunkat, hogy a különböző közvagyonra, egyéb jogosítványokra kiírt pályázatok az ellenajánlatokkal együtt a pályázati határidő leteltét követően azonnal legyenek nyilvánosak, könnyen kereshetően hozzáférhetőek? Itt kéne kezdeni a történetet.

Az, amit itt önök művelnek büntetés gyanánt, azért sem méltányos, mert ez a javaslat nem pusztán a hivatali bűncselekményekről szól, továbbra is az a kérdésem, hogy például egy gondatlan közlekedési bűncselekmény esetén vagy részegségben elkövetett egyéb marhaságok miatt, amelyek nem a hivatali jogviszonnyal vannak összefüggésben, miért kell ilyen méltatlan, alkotmányellenes eljárást alkalmazni a tisztviselőkkel szemben. Köszönöm.

ELNÖK: Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. néhány megjegyzés, államtitkár úr. Először is mondhatnám azt - bár olcsó lenne, de attól még igaz -, hogy az, hogy Polt Péter ügyészsége ki ellen indít korrupció elleni eljárást, nekem nem túlzottan mérvadó. Egy egész beszámolót szenteltünk annak, több órán keresztül, hogy azt bizonyítsuk, hogy ezek az eljárások sajnos irányítottan zajlanak, legalábbis ami ezek politikai érintettségű ügyeit érinti.

Viszont azt tudom mondani, tisztelt államtitkár úr, hogy ez a javaslat semmilyen mértékben nem szigorítja meg a köztisztviselők vagy közalkalmazottak által elkövetett korrupciós cselekményeket, egyszerűen bejelentési kötelezettségről szól, nem másról. Pontosán ez a probléma vele, hogy az önök célja nem az, hogy eredményt érjenek el, hogy valóban föllépjenek ez ellen, hanem az, hogy kipipálják a problémát, és olyan látszatot keltsenek, mintha önök küzdenének a korrupció ellen, holott csak a látszat keltésére alkalmas ez a javaslat.

(21.30)

Azt a látszatot kelti ráadásul, mintha a probléma alapvetően itt lenne. Szeretném megkérdezni, államtitkár úr, hogy arra vajon van-e kimutatása a Legfőbb Ügyészségnek, hogy volumenében, mondjuk, hány forintot érint az állami vezetők által, az állami

intézményesített korrupció által elkövetett kár, és mennyit érint az, amelyeket köztisztviselők, közalkalmazottak követnek el. Nem valószínű, hogy ilyen kimutatás létezik, de meg tudom önnek előlegezni, hogy a korrupció elsősorban azért sújtja ezt az országot, mert az állam működik korrump módon, nem azért, mert egyes állami alkalmazottak korrump cselekményeket vagy korrupciós cselekményeket követnek el. Azaz, államtitkár úr, amíg azért nem tesznek, hogy az állami működés ne ezen alapuljon, addig csak a felszín kapargatják azzal, ha a köztisztviselőkre vagy közalkalmazottakra *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* vonatkozó szabályozást próbálják bármilyen módon módosítani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most normál szót kérőként Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ismétlésbe fogok bocsátkozni, de szerintem ezt nem lehet elégszer elmondani. A hatályos jogszabályok szerint a közszolgálati tisztviselő kinevezésének tartalmát módosítani csak az államigazgatási szerv és a tisztviselő közös megegyezésével lehet. Ettől eltérően nem kell a kormánytisztviselő beleegyezése többek között akkor, ha a tisztviselő munkavégzésének helye az adott településen belül marad, és az új munkahely és a lakóhely között tömegközlekedési eszközzel történő oda- és visszautazás ideje naponta a két órát, illetve tíz éven aluli gyermeket nevelő kormánytisztviselő esetében a másfél órát nem haladja meg. A két óra három órára, a másfél óra két órára növekszik. Ezt az indoklás pusztán azzal magyarázza, hogy az egy-egy órás utazgatás gyakori, ellenben a változtatás munkahelymegtartó hatással járna. Ez a cinizmus elképesztő!

Ráadásul az indoklás szükségtelennek tartja, hogy a munkavégzés helyének egyoldalú megváltoztatása miatt a kormánytisztviselő továbbra is kérhesse egyébként öt munkanap helyett a jövőben négy munkanapon belül a felmentését. Vagyis tűr, vagy lemond a közszolgálati jogviszonyról. Ez az igazi családbarát kormánypartok újabb ajándéka a magyar családoknak.

És van még egy másik momentuma ennek, államtitkár úr. A nyolc óra meg két óra az tíz, a nyolc meg három óra az tizenegy. Nem tudom, tisztában van-e államtitkár úr a mai magyar tömegközlekedés viszonyaival. Én nap mint nap utazom főleg a Magyar Államvasutakon. Higgye el, államtitkár úr, mondjuk tőlünk, Kabáról Budapestre eljutni a menetidő két és fél óra, de sokszor ez belekerül három és fél, akár négy órába is a mai állapotok szerint. A buszoknál ugyanez tapasztalható a különböző társaságoknál. És higgye el, ez egy héten nem egyszer, nem kétszer fordul elő.

Szóval megkérdem magától, hogy az a dolgozó, aki napi nyolc óra munka után - mondjuk, hogy

nem késik soha a tömegközlekedési eszközzel hazafelé vagy a munkába menet - még három óra hosszát utazik, az hogyan fogja tudni magát kipihenni a következő napi munkára.

Felhívnam még az államtitkár úr figyelmét, hogy a múlt héten volt a kormány által meghirdetett „há-zasság hete” programsorozat, ahol, úgy tudom, bejelentette Novák Katalin államtitkár asszony a „családbarát munkahely” pályázat újraindítását, ahol persze kis- és középvállalkozások és közintézmények is pályázhatnak. Nagyon nagy örömmel jelentették be, hogy erre most 23 millió forint helyett 50 millió forintra lehet pályázni. Azt gondolom, hogy ezek az intézmények ne nyújtsák be a „családbarát munkahely” pályázatot, mert nincs mire. Bár igaz, emlékezhettünk arra a felszólalásra az őszi ülészak alatt, amikor Lázár János azt mondta egy kérdés kapcsán, hogy az ő minisztériuma igenis nem családbarát, és ezt mindenkinek tudomásul kell venni. Azt gondolom, hogy nem lehet tudomásul venni.

Tudom, hogy egyetlenegy dolgozó nem fog nemet mondani, mert mindenki tíz körömmel ragaszkodik a munkájához, és mindent eltűr a munkáltatójának, még ha az a minisztériumban történik is. De azt gondolom, hogy ez nagyon-nagyon nincs rendben. Nincs rendben, amikor azt mondják, hogy ha tíz évet betöltött gyerek, akkor már lehet három órát utazgatni egy édesapának vagy édesanyának. Szerintem a két óra sem volt rendben és a két és fél óra sem. Nincs rendben, higgyék el! Az azt jelenti, hogy 11 óra után, ha pontosan közlekedik, mondjuk, az államvasutak, ami nagyon ritkán fordul elő, 11 óra után hazamegy, és még egy másik műszakot lehúz, és másnap a munkáltatója elvárja, hogy frissen, felkészülten és munkára készen álljon a hivatalban. Azt gondolom, meg kellene fontolni, hogy ezt a részét legalább visszavonni ebből a törvénymódosításból, mert nagyon nincs rendben. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Répássy Róbert államtitkárnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném felhívni a figyelmét a törvényjavaslat szabályaira. Először is a három órát oda-vissza kell számolni, tehát ez másfél-másfél óra. *(Bangóné Borbély Ildikó: Értettem!)* Tehát az nem fordul elő, hogy valaki három órát utazik a munkahelyre, majd három órát hazautazik. *(Bangóné Borbély Ildikó: Azért 11 óra! - Dr. Bárándy Gergely: Különben 14 lenne!)* Tehát még egyszer mondom, maximum másfél órát utazik. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Kétszer!)* Igen, de hadd mondjam tovább a feltételét, mert ezt elmondtam, azt hittem, hogy ez világos volt. *(Gúr Nándor: Ez teljesen világos!)* Egyoldalúan csak akkor módosítható a kinevezés, ha a munkavégzés helye a településen belül változik meg. Tehát a településen belül.

Mondjuk, Budapestet leszámítva, ahol nem mindegy, hogy valaki egy pesti kerületben vagy egy budai kerületben dolgozik, de az összes többi megyeszékhelyen, ahol kormányhivatalok vannak vagy akár járási székhelyek, a településen belüli áthelyezéshez, pontosabban a kinevezés módosításához a településen belül kell hogy legyen az új munkahely is. Nem hiszem, hogy olyan nagy megterhelést jelentene, mondjuk, egy debreceni, egy szegedi, egy győri kormánytisztviselőnek, hogy eddig az egyik székhelyre kellett menni, most meg a másikkra. Általában egyébként a városközpontokban található a kormányhivatalok, tehát nem jelent nagy gondot. Az kétségtelenül igaz, hogy Budapesten előfordulhat, hogy valakit egy budai munkahelyről áthelyeznek pesti munkahelyre. De, őszintén szólva, Budapest elég speciális város ebből a szempontból. Van, aki tényleg napi másfél órát utazik a munkahelyére, aztán másfél órát hazautazik.

Tehát leszámítva azokat a garanciákat, amelyeket elmondtam, a tíz éven aluli gyermekkel rendelkező szülőnél nincs ilyen szabály, pontosabban csak a kétórás szabály van. Mégis azt gondolom, ez méltányos annak érdekében, hogy megőrizze a munkahelyét, hiszen lehet, hogy összevonnak hivatalokat vagy a hivatal székhelyét áthelyezik egy másik kormányhivatalba, ezért méltányos szabály, ha az ilyen egyoldalú kinevezésmódosítással meg tudja őrizni a munkahelyét. Ugyanazon a településen fog dolgozni, tehát nem más településre kell eljárnia; valóban, egy kicsit többet fog utazni. De mondom, Budapestet leszámítva, az összes többi vidéki megyeszékhelyen ez nem jelent akkora távolságot, hogy emiatt kellene elviselhetetlen nehézséget vállalnia a munkavállalónak. Köszönöm szépen. *(Dr. Vas Imre tapsol.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Ha már államtitkár úr volt oly kedves válaszolni a feltett kérdésre, azt szeretném kérni, hogy hasonló egyszerűséggel válaszoljon az alábbi kérdésekre is.

Az ügyintézőktől az államtitkárokig mindenkire kiterjed mindaz, amiről beszélünk a törvénytervezet kapcsán. Ugyanígy az ügyintézőktől az államtitkárokig kiterjed-e az álláshalmaz legitimizálása is, ami mondjuk, az előbb példaként említett felügyelőbizottsági tagságok és egyebek tekintetében megjelent? Egyszerű igennel és nemmel is képesnek kell lenni válaszolni erre.

A másik a kirendelés kérdésköre. Értem én ezt az indoklást a két óra tíz év alatti, három óra nem tíz év alatti gyermek esetében, de nagyon nem értem, hogy egy adott esztendőben miért van az, hogy hat hónap futamidőre is kirendelhető valaki. Ennyire alulszervezetten működik az önök irányítása alatt az államigazgatás, a különböző hatóságok munkavégzési tevékenysége, hogy hat hónapra, tehát egy esztendő felének az időszakára szóló kirendelési lehetősé-

get kell biztosítani a működőképesség fenntartása érdekében?

(21.40)

Vagy harmadikként válaszoljon nekem arra, hogy az aránytalan sérelem kategóriája - amit már említettem egyszer - hogyan, miképpen kezelendő az objektivitás és a szubjektivitás tükrében.

A negyedik kérdésre is szeretném, ha egyértelmű választ adna, ami a közjogi tisztséggel kapcsolatos igazolvány kérdéskörét érinti, hogy kinek, ha nem a közjogi tisztséggel bíró embernek akarják adni. Ki másnak még? Köszönöm szépen. Remélem, válaszol rá.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Jelzem, hogy jelen pillanatban csak Répássy Róbert államtitkár úr jelezte, hogy szeretne beszélni, de ha nem, akkor megkérdezem, hogy kíván-e még egyébként valaki hozzászólni a vitához, mert ha nem... *(Jelzésre:)* Vannak jelentkezők mégis, ennek értelmében Szakács László képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elnézést kérek, azt hittem, hogy a képviselőtársam előbb nyomta meg a gombot.

Én is azzal szeretnék egy picit foglalkozni, amit államtitkár úr mondott a bűncselekmények számáról, és hogy miért fontos ezt a jogszabályt ekképpen megalkotni. Igazából inkább az látszik rajta, hogy a három cérna jobban tart, mint egy cérna, tehát több felől jönnek azok az információk akár a munkáltató felé. Ebben az esetben is nyilvánvalóan - ha nem zavarja a nyomozás érdekeit -, gondolom, ez viszonyos is lehet. Mégis úgy gondolom, hogy ez egy nem működő rendszer lesz, hiszen annyiféle fajta igazolást, annyiféle fajta hatósági bizonyítványt lehet, illetve kell beszerezni ahhoz, hogy valaki egy ilyen munkakört betölthessen, azon túlmenően pedig túlságosan ki is szélesíti azoknak a bűncselekményeknek a körét, valójában az összes szándékos bűncselekményre kiterjed az itt érintett bűncselekmények köre, ami folyamatos nyomás alatt fogja tartani azokat, akiket fenyeget ez a fajta eljárás.

De először vissza azokhoz a számokhoz! Ezek tényleg nagy számok, államtitkár úr! Tényleg úgy gondolom, hogy ezekkel érdemes foglalkozni, itt viszont még egy dolog van, ami ugyancsak egy kérdés volna részemről: milyen súlyú esetekről van itt szó? Van-e olyan kimutatás, hogy ezek ténylegesen a közszférában a közbizalmat olyan szinten megingató esetek, habár nagyszámúak is, nem egy dátum elírásáról van szó, nem tudom, nem egy ajándék elfogadásáról vagy egy korábbi időpont nyújtásáról van szó, hanem tényleg a közbizalmat lényegében befolyásoló eseményről van szó.

Muszáj visszautaljak egy másik vitára. Polt Péter főügyész úrral, a legfőbb ügyész úrral vitáztunk itt,

értékeljük az ő beszámolóját, ahol arról kellett vitázunk, hogy nem az a baj, ami benne van a beszámolóban, mert az még jó is lehet, hanem ami nincsen benne. Ami nincsen benne, azok voltak azok az esetek, amelyek lerombolják ezt a fajta közbizalmat. Ha az egyes eseteken keresztül, azoknak a közbeszédbe való bejutásán keresztül tudjuk a közbizalmat fenntartani, illetve rombolni, akkor egészen biztosan úgy gondolom, hogy itt inkább valamifajta, a kormányzat felől érkező morális parancsnak kellene lenni, mint ilyenfajta taxatív, nem utolsósorban büntető eszközökkel is ellátott fegyelemtartásról.

Van egy egzisztenciális félelem eleve. Ma Magyarországon, bármit is mond a kormány propagandája, nem könnyű elhelyezkedni. Közigazgatási tapasztalattal meg aztán végképp nem könnyű elhelyezkedni, a versenyszférában nagyon nehezen tudják elfogadni azt a dolgozót, aki onnan kiesett. Emellett most odateszünk egy olyan fenyegetettséget, amely szinte mindenre ló. Szinte minden egyes olyan esetben, amely valahol valamilyen szinten méltatlanná tehet akár egy városi elöljárót, akár egy városi okmányirodai ügyintézőt vagy járási hivatali okmányirodai ügyintézőt, ami most az ő feje fölött lebeg, nem vagyok benne biztos egyébként, hogy mindenkinek egészen pontosan majd elmondják és kioktatják őket, hogy pontosan mire kell mostantól neki majd vigyázni és miért, és mi lesz ennek a szubjektív és az objektív mércéje, akkor úgy gondolom, nem teszünk jót a közbizalomnak sem, mert azt kell mondjam, államtitkár úr, hogy ma Magyarországon nem feltétlenül nemcsak a politikában nem bíznak, a hivatalokban sem. A hivatalok is kiszámíthatatlanul működnek, és amikor a hivatalok kiszámíthatatlanul működnek, akkor már eleve nincsen meg ez a közbizalom. Na most, ha ez belülről is elkezd bomlani azért, mert valaki attól fél, hogy a munkáltatója túl nagy jogköröket kapott a törvény által, hiszen ne becsüljük le ezt, amikor a vádló lesz egyből a bíró is; hadd utaljak itt vissza a Schiffer képviselőtársam által elmondottakra. Egy jogállamban bűncselekmények alapján büntetőbíróság az, amely kiszabhat büntetést és mellékbüntetést, urambocsá' intézkedést. De hogy még a munkahelyén eleve egyébként még az ítélet előtt olyan joghátrány éri, amelyet nem szakértők vizsgáltak át, hanem egy objektív mérce nélküli szubjektív beállítottság és szubjektív elbírálás alapján valakit ez a hátrány érhet, úgy gondolom, hogy ez még kiszámíthatatlanabbá teszi, nemcsak kívülről, ahol az emberek már így is, úgy is kiszámíthatatlannak tartják a közigazgatást, annyiszor alakították át, hogy igazából már senki nem tudja, hogy melyik papírral hova kell menni, de belülről is.

Ez azt fogja eredményezni, ez a fajta működés-képtelenség, hogy mindenki arrébb fogja tenni az aktát, és inkább nem foglalkozik semmivel, nehogy elkövessen valami olyasmit, amiről eddig nem is tudta, hogy ilyen lehet. És még mindig azt mondjuk, hogy ez csak a látszat, és bízunk benne, hogy ebből nem tisztogatás lesz. Bízhatunk benne, hogy mindig

valami jót akarnak, és nemcsak kiválogatni azokat, akiket önök tartanak méltatlannak, vagy éppen az önök kinyújtott karjai, azok a kormányhivatalvezetők tartanak méltatlannak, vagy csak egyszerűen nem akarnak velük dolgozni. Én úgy gondolom, hogy ennél azért vannak jóval tisztességesebb eljárások is, mint hogy ezt most törvénybe iktatjuk, nem gondoljuk végig, hogy ennek milyen gyakorlata lehet, nem gondoljuk végig azt, hogy mekkorát ad ehhez hozzá a szubjektum, nem köti meg eléggé a kezét a törvény ahhoz, hogy ne adjon hozzá eleget, és belülről is elkezd rombolni a közbizalmat.

Azt, amit ön itt elmondott akár az állami szerveknél, a NAV-nál, a közigy hivataloknál, bízom benne, hogy ebben a 150 ügyben benne vannak a láncáfacsalások a NAV-nál, hogy ebben benne vannak azok a tíz-, száz-, ezermilliárd forintos tételek, amelyekről folyamatosan hallgatunk a híradásokban bizonyos elméleteket, de igazából most ezek nem tisztázódnak. Ettől a javaslattól pedig nem várható az, hogy ezek tisztázódhassanak, maximum ha valaki ebben lép, esetleg még a fejére lehet olvasni, hogy valamilyen titkot megsértett, és ezért még ki is fogják rúgni. Úgy gondolom, hogy ezeket a helyzeteket nem így lehet megoldani. Ezeket tényleg bizalommal lehetne megoldani, de úgy gondolom, hogy azt mi, jogászok megtanultuk, hogy nem szigorral kell rendet teremteni, hanem rendszerrel kell rendet teremteni. Abban, ha kiszélesítem a kört, és tényleg a gondatlan közokirat-hamisítástól - lásd, valaki elír egy dátumot - az ittas vezetésen keresztül a valós korrupciós helyzetig bármi belefér, hogy valaki előnyt kér vagy elfogad, vagy éppen kínálja azt, bármi belefér, úgy gondolom, hogy az olyan szélesre nyitja ezt az ajtót, ami megbéníthatja a rendszert, illetve a benne lévőket is, akiknek, lássuk be, és huppanjunk vissza egy kicsit a valóság talajára, nincsen semmilyen más választásuk, mint hogy ott dolgozni, lenyelni azt, ami velük történik, szót fogadni a főnöknek, elfogadni a büntetést, és dolgozni tovább a következő napon. Úgy gondolom, hogy amikor valaki jó szándékkal, jó érzéssel át akarja alakítani a közigazgatást, azt akarja, hogy az emberek bízzanak a hivatalnokokban, és tudja azt, hogy ha bemegy valaki egy hivatalba, akkor rajta segíteni fognak és az ügyét meg fogják oldani, akkor nem olyan munkavállalókat akar ott, aki a lehető legmesszebb szeretne kerülni azoktól az ügyektől, nem olyan köztisztviselőt és nem olyan közalkalmazottat akar, aki a lehető legmesszebb akar kerülni az ügyektől, no pláne azoktól az ügyektől, amelyek egy kicsikét bonyolultabbak, mert a végén még elkövet valamit, aztán elveszti a munkáját, elveszti a fele fizetését, meg valaki meg még talán fel is jelenti.

(21.50)

Lehet, hogy a kitűzött cél helyes, de amit el akarunk érni vele, az szerintem nagyjában-egészében ez lesz. Így működik ma Magyarország. Ennek mi nem

örülünk. Annak mi nem örülünk, hogy ez a légkör, de így működik ma Magyarország. Lehet úgy tenni, mintha nem így lenne, de így van. Akkor az ellen tegyünk, hogy ne így működjön! Legyen a belső ellenőrzésnek egy nagyobb szerepe. Ne egy ember döntsön, ne a vádló legyen a bíró, ne szubjektumok alapján döntsünk, hanem legyen ennek olyan fóruma, ahol valaki jogorvoslatot kérhet. Legyen ennek fóruma, ahol normális bizonyítékok alapján tárgyalásokat le lehet folytatni és meghallgatásokat lehet eszközölni minden más esetben, kivéve a bűncselekményt.

Úgy gondolom, hogy ebben mi, jogászok egy kicsit jobban összetarthatnánk, bűncselekmény esetén Magyarországon bíróság jár el, és csak az lehet, amelyik büntetést, mellékbüntetést vagy intézkedést alkalmaz, és senki más bűncselekmény esetén. Ez az államnak is érdeke, az állam kizárólagos büntetőhatalmát az ügyészség, utána pedig a független bíróság az, amelyik kell hogy szavatolja és érvényesítse.

Úgy gondolom, hogy ennek a szellemében ez a törvény el van itt hibázva. Lehet ezt javítani, a közbizalmat pedig azzal lehet építeni, ha fölül is azt látják az emberek, és akkor lent talán nem érdemes alsóbb szinteken ugyanezeket elkövetni. Mert ha mást látnak, akkor más lesz a példa, államtitkár úr. És ha más a példa, akkor nem érdekli őket, hogy mi a büntetés, mert ha az egyik megteheti, akkor a másik is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretnék majd néhány konkrét kérdést föltenni államtitkár úrnak, és kérem, hogy térjen ki majd a válaszában, a zárszavában erre, vagy pedig még jobb lenne, ha a vita menetében, és akkor még reagálni is tudnánk arra, amit államtitkár úr válaszol.

Azonban előtte még egy szempontot szeretnék az önök figyelmébe ajánlani. A jogszabálynak az a címe, hogy egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról. Azt még csak-csak megértem, hogy hogy jön ide az a büntető eljárásjogi rendelkezést módosító szabály, amely kifejezetten rájuk vonatkozik. De azt szeretném megkérdezni - ha rosszul értem, hogy ez általános szabály, akkor javítson ki, államtitkár úr -, hogy hogy jönnek ide olyan büntető eljárásjogi rendelkezéseket módosító szabályok, amelyek általános érvényűek és nem kötődnek közvetlenül a közalkalmazottakhoz és a köztisztviselőkhöz. Kérdezem ezt azért, mert itt vagyunk a parlament 2015-ös tavaszi ülészakájának az első napján, ehhez képest az őszi ülészak egyik utolsó törvényével kapcsolatban az önök által megválasztott köztársasági elnök, aki egyébként az önök párttársa volt, és egyébként korábban ennek az Országgyűlésnek az elnöke volt, a következőket mondta, szeretném idézni, az Országgyűlésnek írta ezt a levelet: „A másik tanulság pedig

az, hogy 25 év után elérkezett az idő arra, hogy belássuk, az Országgyűlésnek végre szakítania kellene a salátatörvény-alkotás rossz gyakorlatával.” Itt az idézet vége.

Tisztelt, államtitkár úr, mi ez, ha nem saláta? Igaz, kicsi saláta, nem nagy, de attól még az. Ha önök jogállási törvényeket módosítanak, akkor hogy jön ebbe bele általános büntetőeljárás-jogi szabályt módosító rendelkezés? És ha már itt tartunk, akkor szeretném azt is megkérdezni, hogy vajon ezeket a rendelkezéseket egyeztették-e bárkivel. Egyeztetették-e a szakmai képviselőkkel? Mert ez a kormánykötetessége. Kötelező lett volna, mondjuk, egy Be-módosítást egyeztetni a bírósággal, az ügyészséggel és az ügyvédi karral. Megtörtént? Mert erről sem hallottunk semmit, és az előterjesztésből sem derül ki. És ezek nemcsak formai problémák, hanem tartalmi problémák, ugyanis talán akkor ilyen megfogalmazással a kormány nem élt volna.

És itt térek rá az egyik konkrét kérdésemre. Fölvettem már a vezérszónoki fölszólalásomban, csak választ nem kaptam rá. Államtitkár úr, mit kell azon érteni, hogy a bizonyítási eljárás kiterjedhet a bűnözés megelőzésére? Ugyanis azon kívül, hogy azt az önök által állandóan hangoztatott érvet, mely szerint a szinte egyetlen és legmagasabb rendű cél a büntetőeljárásban, hogy azokat gyorsítani lehessen; na, ez biztos nem fogja gyorsítani, mert ha a büntetőeljárásban, a konkrét büntetőeljárásban kívül másra is kiterjedhet majd a bizonyítás, az biztos, hogy nem gyorsít, csak lassít.

A másik pedig, tudja, államtitkár úr, ezek azok a rendelkezések, amelyek igazán parttalaná tudják tenni az eljárásjogi rendelkezéseket. Mert, hogy mi minősül a bűnözés megelőzésére szánt bizonyításnak, lássuk be, ez egy szubjektív döntés. Mert ha mondjuk - maradjunk akkor téma szerint ennél a tartalomnál -, korrupciós bűncselekményekben nyomoznak, akkor ebbe a megfogalmazásba az is belefér, hogy olyan bizonyítást folytassanak le, ami mondjuk, a testi sértéssel kapcsolatos bűncselekményeket vagy a közlekedési bűncselekményeket megelőzi egy büntetőeljárás keretében. Nincs még csak az sem meghatározva, hogy az adott körben kell hogy a bűnözés megelőzésére szolgáljon a bizonyítás.

Az meg a másik kérdés, tisztelt államtitkár úr - lehet, hogy ebben én tévedek, de tegye már meg, hogy megjelöl valamilyen olyan törvényhelyet a büntető eljárásjogi törvényben, ahol ez a „bűnözés” kifejezés szerepel. Ugyanis azt gondolom, hogy ez így a normavilágosság követelményeinek nem felel meg. Bűncselekmény igen, bűnelkövetés igen, de bűnözés - én nem tudok róla. Tegye meg, államtitkár úr, hogy keres egy példát erre, hátha én tévedek ebben.

A másik pedig, szintén azt kérdezném - erre részben kaptam államtitkár úrtól egy bekiabálást egy válaszként, amit külön köszönök, ez egy normális parlamenti műfaj -, hogy ez a kitétel, mely szerint más eljárás kezdeményezésére szolgáló intézkedés szükségességének elbírálásában is jelentőséggel bíró

tényekre is kiterjedhet a bizonyítási eljárás, a bizonyítás, ez mit takar. Takarhatja, mondjuk, ahogy államtitkár úr mondta, fegyelmi eljárásokat. Államtitkár úr úgy gondolja, hogy az ügyészségnek vagy a rendőrségnek a feladata az, hogy mondjuk, egy szakmai érdekképviselet keretei között lefolytatandó fegyelmi eljárásban bizonyítást vegyen fel? Mert akkor szeretném megkérdezni, hogy miért. Ezeknek a szervezeteknek éppen például az egyik lényege az autonómia. Nem a rendőrségre tartozik az, hogy mondjuk, az ügyvédi kamara milyen fegyelmi eljárást folytat le és azt hogyan bizonyítja. Nem hiszem, hogy a rendőrségnek kellene bábáskodnia egy ilyen eljárás felett. Nem hiszem, hogy a rendőrségnek lenne feladata az, hogy kéretlenül beleavatkozzon egy ilyen eljárásba. Nem hiszem, hogy a rendőrségnek lenne a feladata az, hogy ilyen esetben a kamarát arra kérje vagy utasítsa, hogy folytassa le ezt az eljárást. A kamara megteheti ezt saját maga.

Azért ragaszkodom én csak ehhez, mert államtitkár úr ezt a példát mondta. De ha mond más példát, akkor arról is tudunk beszélgetni. De ez megint parttalanná teszi a bizonyítást. És tudja, államtitkár úr, elég sok ilyenrel találkoztam már. Sajnos azt is tapasztaltam, hogy a Legfőbb Ügyészségnek néha vannak furcsa megrendelése a Országgyűlés felé. Hogy ez ilyen vagy nem, azt én nem tudom megmondani, erről nem jutott el hozzám információ, de el tudom képzelni, hogy igen. Ugyanis a Legfőbb Ügyészség nagyon gyakran él olyan eszközökkel, próbál olyan jogalkotási eljárást kezdeményezni, ami az ő hatáskörét úgy szélesíti ki, hogy gyakorlatilag az ő diszkrecionális jogába utal bizonyos eljárási cselekményeket úgy, hogy annak objektív feltételrendszere gyakorlatilag elmosódik a törvényben, azaz az ügyész úgy értelmezi, ahogy akarja. Azt látom ebben a javaslatban, hogy ez is egy picit ilyen. Hogy ezt ők rendelték vagy nem ők rendelték, azt én nem tudom megmondani.

(22.00)

De az, ha a bűnmegelőzés érdekében lehet bizonyítást folytatni, az azt jelenti, hogy gyakorlatilag az eljáró ügyész egy adott ügyben bármire folytathat bizonyítást. Bármire! Mert azt gondolom, hogy annyi fantáziája minden ügyésznek van, hogy ki tudja találni, hogy az a bizonyítás, amit ő lefolytat, az valamilyen bűncselekmény megelőzésére miért alkalmas, vagy miért segíti azt elő. Egyszerűen kell egy indoklást írni hozzá, és a büntetőeljárás keretei máris olyan mértékben szélesedtek ki, amilyen mértékben azt az ügyészség akarja. Ez nekem nem tetszik, államtitkár úr. És ráadásul, ezt a vezérszónoki felszólalásban sem emeltem ki, nincs indokolása a törvényjavaslatnak e vonatkozásban, hogy ez miért jó.

Tehát államtitkár úr sem beszélt erről, a törvényjavaslat írott indokolása sem beszél erről, úgy-

hogy nekem fogalmam sincs, hogy mi a jogalkotó célja ezzel a javaslattal. Örülnék, ha államtitkár úr megválaszolná, és megválaszolná azt is, amiket most kérdeztem ezzel kapcsolatban, kitérve arra is, hogy azok az alkotmányossági aggályok, mondjuk, miért nem helytállóak, amiket ezzel kapcsolatban én megfogalmaztam.

A másik konkrét kérdésem pedig, államtitkár úr, az lenne, amit szintén, ha jól emlékszem, Gúr képviselőtársam említett, hogy a vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő a kivételektől eltekintve további jogviszonyt nem létesíthet, és ez a kivétel véletlenül éppen az állami alapító vagy az általa létrehozott szervezet által önállóan vagy más állami alapítóval, állami alapító által létrehozott szervezettel vagy államháztartáson kívüli szervezettel közösen alapított alapítványban felügyelőbizottsági tagságot jelent.

Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretnék egy racionális érvelést hallani arra, hogy miért. Mert az, hogy a képviselő más munkát nem végezhet, azt sem nagyon tartom helyesnek, sőt kifejezetten helytelennek tartom, főleg most, hogy bevezetik lassan a kéthetes ülésezési rendet, mert praktikus az ezt jelenti; hát, mondhatom azt, hogy az egyik legjobban fizetett és legkényelmesebb nyugdíjas állássá kezd majd a képviselőség válni. Ha önök ezt tervezték, akkor érdekes és kérdéses az, hogy a képviselőknél miért vezették be azt, hogy más keresőfoglalkozást vagy bármilyen más foglalkozást nem végezhet, de azt megkérdezném, mi a racionális indoka annak, hogy viszont állami tisztségviselő, még hozzá vezető tisztségviselő éppen az ilyen állami cégekben kaphat megbízatást.

Nekem van egy rosszindulatú feltételezésem, ami rosszindulatú feltételezés, sajnos azt kell hogy mondjam, már tényeken alapul, és talán már nem is annyira feltételezés. Erről beszélt Gúr képviselőtársam is, amikor azt mondta, hogy önök azt játsszák, hogy nem a képviselői fizetéseket és az állami vezetői fizetéseket emelik meg, hanem lehetővé teszik azt, hogy a saját képviselőik és állami vezetőik két-három-négy helyről kapjanak állami fizetést. Miniszteri biztosként, esetleg most ilyen alapítványokban betöltött tisztségviselőként, kuratóriumban betöltött tisztségviselőként vagy más módon. Tehát gyakorlatilag nem arról van szó, hogy a választók elé állnak, és azt mondják, hogy kérem szépen, mi meg kívánjuk növelni a saját képviselőink és vezető tisztségviselőink fizetését, hanem kitalálnak különböző kerülő utakat, hogy hogyan lehet két-három-négy helyről úgy fizetést adni, hogy végül majd nettó kétfélmilliót vihessen haza.

Tisztelt államtitkár úr, ez nem tisztességes! Ha nem ez a cél, akkor legyen szíves elmondani nekem, hogy mi a célja ennek a javaslatnak. Ez tehát két olyan konkrét kérdés volt, amire örülnék, ha válaszolna.

Végül itt csak utalok Gúr Nándor képviselőtársam felszólalására, hogy mi értelme van annak, hogy az egyéb törvényben meghatározott személynek is lehet igazolványt kiállítani. Mi az értelme ennek?

Tegye meg, hogy elmondja! Mert akik például ide bejönnek, azok általában céllal és okkal jönnek be, ezek a szabályok élnek nagyon hosszú idő óta. Kikre gondolnak? Nyilván van valami értelme és oka annak, hogy ezt a törvényjavaslatot most idehozzák, mert persze elütheti ezt a választ államtitkár úr egy általános megjegyzéssel, hogy a törvényalkotás nem személyre szabott, hanem úgy az általánosságnak szól, de valami oka csak van, hogy most idehozzák ezt a javaslatot, és most ezt beépítik. Szeretném tudni, hogy mi ennek az oka, mert erről sem olvashatunk az indokolásban.

Úgyhogy, tisztelt államtitkár úr, fenntartva a véleményét, és erről nem kérem a válaszát, mert nyilván az állami korrupció vonatkozásában és a rendszerszintű korrumpált állami működés vonatkozásában nem egyezik az álláspontunk, de azt kérem, hogy legközelebb a zárszavában ezekre a konkrét kérdésekre adjon választ. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, Bárándy képviselőtársam úgy fogalmazott, hogy nem tartja tisztességesnek azt a formátumot, amely keretei között a saját képviselőtársaiknak ilyen-olyan úton-módon duplazzák meg adott esetben a javadalmaikat. Én másképp fogalmazok: én tisztességtelennek tartom mindezt. Csak hogy világos és egyértelmű legyen, azt gondolom, hogy ez kijátszása mindennek, minden olyan dolognak, ami tisztességes keretek között megmutatandó lenne és felvállalható lenne, ha önök ezt így gondolják.

A másik része a mondandómnak arról szól, hogy jó lenne, ha szakítana végre államtitkár úr azzal a gyakorlattal, amelyet évek óta folytat; az sem lenne baj, ha a képviselő beszéde alatt arra figyelne, de legalább, ha már azt nem teszi, akkor jó lenne, ha szakítana azzal a gyakorlattal, ami arról szól, hogy ön mindig a zárszó keretei között válaszolja meg azokat a kérdéseket, amelyekről szó esik. *(Dr. Répássy Róbert: Eddig kétszer felszóltam.)* Nézze, konkrétan én 13 kérdést számoltam meg, amelyet feltettek a képviselőtársaim, 13-at. Ön ne a zárszóban válaszoljon nekem, nekünk! *(Dr. Répássy Róbert felemelve a papírjait: Azt majd én eldöntöm szabadon.)* Az a mese kategóriája, tudja, az a mese kategóriája, amire már a képviselőnek nincs lehetősége válaszolni. Ha egy csepp szakmai bátorság lenne önben, akkor ezeket a kérdéseket menet közben meg merné válaszolni, azért, hogy vitatkozni lehessen az általános vita keretei között. Ne azt a gyakorlatot folytassa, amit eddig követett, hogy nem adja meg az általános vita lehetőségét azáltal, hogy kifejti a saját maga véleményét, hogy a képviselők meg tudják önnel vitatni mindazt, ami talán a törvénytervezet jobbítását is szolgálhatja! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Amennyiben nincs további hozzászólási szándék, a vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Gúr képviselő úrnak mondom, hogy részt vettem a vitában, és ha jól emlékszem, kétszer felszóltam. Tehát való igaz, hogy nem tudok vagy nem akarok mindenre válaszolni, most is igyekeztem összeírni, hogy mely lényeges kérdéseket szeretném tisztázni. Természetesen nem biztos, hogy mindegyik, az ön által említett 13 kérdést érinteni tudom, de lesz még rá módunk, hogy erről eszmét cseréljünk.

A vita során többször felmerült a bejelentési kötelezettség tartalma, milyen bűncselekmények esetén kell bejelentést tenni. Nyilvánvaló, hogy gondatlan bűncselekményekre nem vonatkozik. Tehát csak szándékos bűncselekmények esetén, igaz, hogy vétségi alakzatban is, de szándékos bűncselekményekre vonatkozik ez a bejelentési kötelezettség, ami szerintünk már eddig is levezethető volt egyébként a közszolgálati jogállásból, hogy ilyen kötelezettsége van a munkáltató irányába a közszolgálatnak. Más kérdés, hogy nem volt ennek szankciója.

A jogorvoslati jog biztosította felfüggesztéssel szemben lehet bírósághoz fordulni, a felfüggesztés az egy tévedés volt, amit Schiffer képviselő úr, frakcióvezető úr kifejtett; természetesen bírósághoz lehet fordulni. Mint ahogy egyébként minden munkaügyi vitában lehet bírósághoz fordulni, nyilván a munkáltatónak egy ilyen alapvető intézkedésével szemben lehet bírósághoz fordulni.

A felfüggesztés egyébként a közszolgálatban például Németországban vagy Ausztriában általános gyakorlat, tehát ha valakivel szemben büntetőeljárás indul, akkor ebben a két országban elég szigorú szabályok alapján felfüggesztik a hivatalából a közszolgálat. Megjegyzem, hogy a rendőr vagy a katona esetén ma is Magyarországon is ez a szabály, tehát a felfüggesztés bekövetkezik.

A kirendelés most is van, csak a minisztériumok között van kirendelés. A javaslat szerint most már a kormányhivatalok között is lenne kirendelés.

(22.10)

De a kirendelés létezett eddig is az államigazgatásban, és például, amikor a minisztériumok egy területi szervéből rendeltek ki egy másik helyre, akkor tulajdonképpen ugyanez történt, mert két minisztérium között volt kirendelés. Na most, ezt tesszük tisztába azzal, hogy a kormányhivatalok között is lehet kirendelés.

A szakhatósági integráció teszi szükségessé a hat hónapos kirendelést. A szakhatóságok ugyanis kormányhivatalokba olvadnak, vagy legalábbis újabb szakhatóságok olvadnak be a kormányhivatalokba,

és előfordulhat, hogy a kormányhivatal és a szakhatóság székhelye nem ugyanazon a településen van. Most is előfordul ilyen eset.

A méltatlanságot jelenleg is megállapíthatja a munkáltató. A módosítás tartalmazza, hogy önmagában a büntetőeljárás ténye nem alapozza meg a méltatlanságot. Tehát ez egy nagyon fontos szabály, hogy attól, hogy büntetőeljárás van valaki ellen, és ezt bejelentette a munkáltatójának, ettől még a méltatlanságra nem hivatkozhat a munkáltató, ez alapján gyakorlatilag nem bocsáthatják el vagy nem menthetik föl a köztisztviselőt.

Bárányi képviselő úrnak jelzem, hogy az a példa egyáltalán nem volt jó, az ügyvédekre vonatkozó példája, mert az ügyvédek nem terjed ki a törvény (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen!*), tehát a személyi hatálya a törvénynek nem terjed ki. Azt hallottam, hogy szégyen, hogy az ügyvédekre nem terjed ki. (*Derűtség a Jobbik soraiban.*) Az a helyzet, hogy az ügyvédekre az ügyvédi törvény terjed ki, ami szigorú felfüggesztési szabályt ír elő egyébként, tehát ugyanúgy az ügyvédet is fel kell függeszteni az ügyvédi hivatásának gyakorlásából. Nem emlékszem pontosan a szabályra, de ha jól emlékszem, akkor a szándékos bűncselekmény miatti vádemelés esetén fel kell függeszteni az ügyvédet is. (*Dr. Bárányi Gergely: Általános Be.-szabály.*)

A Be.-módosításra az úgynevezett szignalizáció miatt van szükség, tehát azért, hogy az ügyészség a munkáltatónak jelezze, hogyha büntetőeljárás van folyamatban. Egyébként ennek az a feltétele, hogy előtte a nyomozó hatóság megállapítja, hogy olyan munkakörben van-e vagy olyan jogviszonyban van-e a terhelt, amely jogviszonyban a munkáltatónak van kötelezettsége a büntetőeljárás megindítása esetén.

Itt többször felmerült a képviselők díjazása. Itt valami alapvető félreértés van, mert a képviselők díjazására az országgyűlési törvény világos szabályokat tartalmaz. Vannak összeférhetetlen tisztségek és összeférhetetlen tevékenységek, sőt azt kell mondanom, hogy most már minden összeférhetetlen, mert azt mondja az országgyűlési törvény, hogy más keresőfoglalkozást nem folytathat a képviselő; és vannak összeférhető tevékenységek. De erre tartalmaz egy olyan szabályt az országgyűlési törvény, hogy ebben az esetben a tiszteletdíj 70 százalékkal csökken, ha jól emlékszem, tehát magyarul, a képviselői tiszteletdíj 30 százalékat kaphatja csak az a képviselő, aki egyébként más, a képviselői tisztségével összeférhető tevékenységet végez, tehát például kormánybiztosnak nevezik ki. Tehát egy jelentős tiszteletdíj-csökkenés van a képviselők esetén. Úgyhogy nem egészen értem ezt a kritikát, az országgyűlési törvény ezt világosan meghatározza.

Az államtitkárokra is ugyanez vonatkozik. A nem képviselő államtitkárokra nincs ilyen szabály, ebben igaza van Gúr képviselő úrnak, de az az állítás, hogy itt a politikusoknak valamifajta álláshalmazást akarnak adni, legalábbis ez az országgyűlési képviselő politikusokra nem vonatkozik, ez biztos, hogy így

nem lehet különösebben az ő tiszteletdíjukat megemelni.

Még a közjogi tisztségviselői igazolvánnyal kapcsolatban: a módosítás azért szükséges, mert törvény létrehozhat olyan tisztséget, és törvény létre is hozott olyan tisztséget, akik a mi szóhasználatunkkal élve közjogi tisztségviselőnek minősülnek, de egyébként nem az Országgyűlés elnöke állít ki nekik igazolványt. Van ilyen, most, megmondom őszintén, nem készültem példákkal, de az biztos, hogy ez a törvény csak azt mondja ki, hogy ha létezik ilyen törvény, és nincsen neki igazolványa, akkor ezt a törvényt kell alkalmazni. Tehát például az Országgyűlés elnöke láthatja el igazolvánnyal. (*Dr. Bárányi Gergely: De hol merült fel ez problémaként?*) Elnézést kérek, nem emlékszem arra, hogy pontosan melyik törvényben; elképzelhető, hogy például a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnöke vagy valamilyen más olyan hivatal, amely független szerv, nem látja el az Országgyűlés igazolvánnyal, de mégis ahhoz fűződik némi közérdek, hogy igazolhassa magát, például azért, hogy az Országgyűlés épületébe gyakorolhassa a belépési jogát, vagy részt vegyen az Országgyűlésen. (*Gúr Nándor: Ez alapján bárki.*) Hát, bárki, akiről a törvény így rendelkezik. Tehát ha úgy gondolja, hogy a bármely tisztviselő az azt jelenti, hogy bárki, akiről egy törvény rendelkezik, akkor ebben igaza van. Ha egy törvény úgy rendelkezik, hogy ellátható ilyen igazolvánnyal, akkor el lehet látni. Megjegyzem, hogy ez az igazolvány semmilyen jogosítványt vagy semmilyen jogot nem ad, hanem pusztán csak a tisztviselőnek a kinevezését, a tisztviselő személyét igazolja. (*Dr. Bárányi Gergely: Hol merült fel probléma, ami miatt kell a módosítás?*) Még egyszer mondom, meg fogom nézni. Volt egy taxatív felsorolás az eredeti törvényben, és kiderült, hogy kimaradtak belőle tisztviselők, akik már most is szerepelnek a törvényekben, de nincs benne ebben a taxatív felsorolásban. Mert eddig az volt a szempont, hogy vagy az alaptörvény, vagy az országgyűlési törvény nevesítse azt, hogy kik ezek a tisztviselők. De ez nem a teljes kör, akit egyébként igazolvánnyal kellene ellátni, mert van olyan, aki sem az Alaptörvényben, sem az országgyűlési törvényben nem szerepel, hanem a saját rá vonatkozó jogállási törvényében szerepel. De tényleg, elnézést, képviselő urak, meg fogom nézni ezt, hogy milyen tisztségviselőkről van szó, erről bármikor tudom önöket tájékoztatni.

Tisztelt Ház! Én ezeket tartottam a leglényesebb kérdéseknek. Én természetesen azt elfogadom, hogy a törvényjavaslattal kapcsolatban vannak fenntartásaik, azt azonban, kérem, fontolják meg, hogy összességében támogatható-e a törvényjavaslat, hiszen az elsősorban a közszolgálat iránti közbizalom erősítését szolgálja. Ezek a szabályok, ahogy mondtam, tehát például a bejelentési kötelezettség eddig is levezethető volt a szolgálati jogviszonyok tartalmából, de ezeknek nem volt eddig megfelelően szabályozott és szankcionált formája. Ezt tenné meg ez a törvény, hogy előírja ezeket a szabályokat. És így

akkor a jövőben a munkáltató maga dönti el, hogy például, aki ellen büntetőeljárás indul, azt abban a munkakörben akarja foglalkoztatni vagy egy másik munkakörben, mert a munkáltató eldöntheti, hogy akkor áthelyezi egy olyan munkakörbe, ahol, mondjuk, nem merül fel vele szemben, hogy például garázdaság miatt büntetőeljárás van ellene. Ezzel nem azt akartam mondani, hogy bocsánatos bűn lehetne a garázdaság, de nem mindegy, hogy milyen közszolgálati jogviszonyban merül ez fel; vannak olyan köztisztviselők, akikkel szemben a feddhetetlenség miatt még a garázdaság se merüljön fel. Ezért érthető, hogy a munkáltató tudomást akar erről szerezni, és érthető, hogy át akarja helyezni esetleg más munkakörbe.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. A törvényjavaslat céljait, úgy érzem, alapvetően nem vonták kétségbe, a céljaival egyetértének, kérem, hogy ez a törvényjavaslat további sorsánál is befolyásolja az önök döntését.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr: „Kopetti Tamás emlékére” címmel.

Őné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! „Egyenesen, szilárdan áll, / Fénylő szemmel fölfelé néz, / Önzetlenül ég, melegít, / A sötétnek nincs itt helye, / Hiszen, mint az igaz ember, / Ő is fényre van teremtvé. / Olykor küzd az áramlattal, / És titokban sír talán, / Aztán ismét biztat, hitre serkent, / Szinte megnő lángja, / Hogy rohamosan csökken, fogy, / Sőt csonkig ég, nem is bánja. / Küldetését befejezte: / Ő eltűnt, s csak azért égett, / Hogy a kereső szívébe / Fényt vigyen és melegséget.”

Az egész szombati napot együtt töltöttük, Miszolcon voltunk közös busszal kampánynyitó rendezvényünkön. Akkor még senki nem gondolta volna, hogy a vasárnapi hajnal már nem talál közöttünk. Ugyan végig ott voltam melletted, mégsem fogtam fel, hogy mi történik, nem értettem, hogyan lehet az, hogy akivel néhány perce még beszéltem, annak életéért most a mentők küzdenek.

Pedig nagy terveid voltak. Bizakodó voltál. A hozzád méltó szervezettséggel, felkészülten vártad a hétfőn induló ajánlásgyűjtést. De a halál azon az egy évvel ezelőtti napon, egy tragikus és váratlan pillanatban 47 évesen elragadott családodtól, barátaidtól, a nemzeti oldaltól, tőlünk.

(22.20)

Elvesztettük a szerető fiút, testvért, odaadó apát, barátot, lelkes ETO-szurkolót, de a Jobbik is nagyon sokat veszített veled. Nemcsak azért, mert országgyűlési képviselőjelöltünk, megyei közgyűlési és mosonmagyaróvári képviselőnk voltál, hanem azért is, mert örök optimizmussal, soha meg nem szűnő küzdeni akarással dolgoztál közös céljainkért.

Az évek alatt sokat harcoltunk vállt vállnak vetve. Emlékszem, amikor 18 éves lettem, hozzád rohantam elsőként büszkén megmutatni MIÉP-igazolványomat, majd a megyei Jobbik építésébe is együtt fogtunk bele. Az általad üzemeltetett borozó, a Rivalda nem csupán egy mosonmagyaróvári vendéglátóhely volt a sok közül, ha kellett, kampányközpont, ha úgy volt, nyomdaként is működött. És persze egy-egy esti sör mellett a napközben felszedett tüskék, ellentétek oldására is alkalmas hely volt. Aktív közéleti szerepvállalásod, minden körülmények között vállalt világnézeted nyomot hagyott környezetemben. Sokunknak a mai napig viszonyítási alap, sokszor vitás helyzetben a döntést az alapján hozzuk meg, hogy vajon te miként érvelnél.

Lehetett bármilyen nehéz időszak az életben, nincs olyan fénykép, nincs olyan emlékkép rólad a fejjünkben, ahol ne széles mosollyal látnánk. Ez az a kép, ami így bennünk él, és az egész város is így emlékszik rólad. Mindenkinek tisztelettudóan előre köszöntél, mindenkire volt egy jó szavad, sokan vagyunk, akik számíthattunk rád. A munkán túl örök emlék marad a zánkai pihenés, a karaokés esték, a dunai hajózás vagy a bukaresti lelátón való helytállás.

És hogy hogyan telt el ez az egy év nélküled? Nem részletezem, hiszen pontosan tudom, hogy te onnan fentről ezt követed. Látod, ahogy családod, barátaid és mindenki, aki közel állt hozzád, naponta érezzük hiányodat. Azt is látod, ahogy fiatalon hátramaradt gyermekeid minden nehézség ellenére haladnak életútjukon, ami nem lenne lehetséges a tőled örökölt és tanult tartás és hazaszeretet nélkül. Látod azt is, hogy még néhány napja a te számodat kerestem telefonom névjegyzékében, mert veled akartam elsőként megosztani az aznap történeteket. Úgy, ahogy tettük ezt annyi éven át.

Kedves Tamás! Pihenj nyugodtan, a zászlót mi együtt tartottuk veled, és tartjuk, nem hagyjuk a porba hullani, visszük tovább. Visszük, míg el nem érjük a közös céljainkat, amíg talpra nem állítjuk ezt a nemzetet. Ezért a célért vállaltál te is annyi áldozatot, ígérem, nem volt hiába. És ha ezt elértük, tudom, hogy a tőled megszokott széles mosollyal, elégedett hangon odafent elmesélni, hogy az élnél, büszke, független Magyarország megteremtésében neked is komoly szereped volt. Isten nyugosztaljon!

Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Turgján Tamás örmény nemzetiségi szószóló

„Ki emlékszik ma már az örményekre?” címmel. Őné a szó.

DR. TURGYÁN TAMÁS nemzetiségi szószóló: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Történelmi pillanat a mostani, hiszen először nyílik lehetőség arra, hogy az Országgyűlés plenáris ülésén a magyarországi örménység választott képviselője szólalhasson meg e falak között. Megtiszteltetésnek és különleges kiváltságnak tartom, hogy nemzetiségi szószólóként a Magyarországon élő örmény diaszpóra nevében szólhatok most önökhöz.

Ki emlékszik ma már az örményekre? Ezt a szó-noki kérdést annak idején Adolf Hitler tette fel 1939. augusztus 22-én Obersalzbergben, miközben eligazítást tartott az éppen kitörni készülő háborús szabályokat illetően. Láttuk, mi lett belőle!

A kérdés sajnos ma két okból is aktuális. Egyrésztől az idén száz éve annak, hogy 1915. április 24-én az örménység vezetőinek letartóztatásával, kivégzéseivel és deportálásával elkezdődött a XX. század legelső, intézményes keretek között zajló népirtása az Oszmán Birodalomban. Az első világháború leple alatt végrehajtott brutális, kegyetlen tömeggyilkosságoknak összesen közel másfél millió keresztény örmény és több százezer görög ember esett áldozatul. Másrésztől az örménység ügye napjainkra globális emlékezetpolitikai összefüggéseket, regionális geopolitikai feszültségeket és magyar vonatkozású sérelmeket is hordoz. Emlékszünk tehát örmény testvéreinkre, és szomorúan vesszük tudomásul, hogy a holokauszt kifejezést először az örmény etnikai tisztogatásra használták a világ történelmében.

Tisztelt Ház! Ma a hazánkban élő örmények államalkotó tényezőként a magyar politikai közösség részei, s ebből fakadóan is határozott véleményünk van a száz évvel ezelőtti tragédiáról. Elítéljük az etnikai, vallási erőszakot, és hitet teszünk amellett, hogy ennek semmilyen módon nem szabad megismétlődnie. Álláspontunk összhangban van az ENSZ alapokmányával, az ENSZ Közgyűlése, valamint több más állam mellett Argentína, Ausztrália, Belgium, Franciaország, Görögország, Kanada, Oroszország, Svájc és Svédország parlamentjeinek az örmény genocídium tényét elítélő határozataival. Szeretném külön hangsúlyozni, hogy II. János Pál pápa és II. Garegin örmény katolikus közös nyilatkozatban ítélte el a száz évvel ezelőtti tragédiát. Az emlékezés súlya meghaladja az emberi teherbíró képességet, nem tudjuk a szörnyűségeket meg nem törtéنتté tenni, ugyanakkor emlékezni és emlékeztetni politikai és emberi kötelezettségünk.

Tisztelt Országgyűlés! A méltósággal viselt fájdalom évszázados súlya mellett a magyarországi örmények számára óriási terhet jelent az anyaországok közötti kapcsolatok megszakadása, a korábban kiegyensúlyozott gazdasági, társadalmi, politikai és diplomáciai viszony megszűnése is. Az okok ismeretében a kialakult helyzet megoldása nem a parlamenti szószóló illetékessége, még akkor sem, ha

határozott véleményünk, hogy a kapcsolatok nem az örmények és a magyarok, hanem kormányaik és hatóságai között szűntek meg. Nehéz, szinte lehetetlen a hatékony nemzetiségi érdekképviselet, ha Budapest és Jereván között nincs párbeszéd.

Tragikus helyzet, hogy Magyarország egy több mint tíz évvel ezelőtti gyalázatos gyilkosság és az azt követő történések miatt az évszázados örmény-azeri ellentét fókuszába került. A hazai örménység, a határon túli, döntően Erdélyben letelepedett örmény diaszpóra számára az érintett kormányok magatartása azt eredményezte, hogy kölcsönösen megszűnt a konzuli érdekvédelem, ellenségessé vált az anyaország eddigi támogató hozzáállása, sőt az örmény-azeri viszony a magyar belpolitika részévé vált. A Putyin-látogatás előestéjén engedtessek meg nekem, hogy megjegyezzem, hazánk keleti gazdasági nyitása elképzelhetetlen Örményország nélkül, hiszen Oroszország stratégiai partnereként, Moszkva barátjaként Jereván kulcsszerepet tölt be a térség geopolitikai folyamataiban.

Tisztelt Ház! A magyarországi örmények nevében szeretném egyértelművé tenni: a hazai örménység álláspontja az, hogy a magyar kormánynak sosem volt, sosem lehetett szándékában az örmény nép, az örmény nemzet vagy az Örmény Köztársaság kormányának megsértése. A kétoldalú viszony politikai kérdéseit csakis a kölcsönös előnyök alapján, nyugodt, tárgyilagos légkörben, politikai eszközökkel és módszerekkel lehet és kell rendezni. Ma, száz évvel az örménység sorsát tragikusan meghatározó események után talán eljött az ideje annak, hogy a magyar kormány is felülvizsgálja álláspontját, lehetőségeit a magyar-örmény viszony mindkét nemzet számára előnyös rendezését illetően. Ehhez a munkához a százéves évforduló történelmi tanulsága megfelelő józanságot, felelősséget és jövőbe vetett hitet hordoz.

A siker reményében tisztelettel felajánlom az örmény diaszpóra segítő támogatását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A következő napirend utáni felszólalásra Szávay István képviselő úr jelentkezett „Száz éve hunyt el Herman Ottó, az utolsó magyar polihisztor” címmel. Őné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2014. december 27-én volt száz éve, hogy az utolsó magyar polihisztor, a madarak atyjának is hívott Herman Ottó Budapesten egy végzetes közlekedési baleset következtében, 79 esztendő korában örökre lehunyta szemét. Mivel az évforduló óta még nem ülésezett az Országgyűlés, ezért csak most nyílik lehetőségem rá, hogy a Ház falai között megemlékezhessenek személyéről. Amit azért is tartottam fontosnak, mivel az egyik apai dédnagyanyám, Herman Júlia révén magam is a család leszármazottjai közé tartozom.

Az autodidakta módon saját magát folyamatosan képező, egyetemi diploma nélkül is világhírnevet szerzett magyar néprajzkutató, zoológus, régész, néprajztudós és politikus 1835-ben Breznóbányán látta meg a napvilágot egy felvidéki szász, azaz cip-szer család ötödik gyermekeként. Bár csak hatéves korában kezdett el magyarul tanulni, 14 évesen már mégis honvédnek akart állni, hogy részt vehessen nemzetünk nagy szabadságküzdelmében, és bár fiatal kora és apai beleegyezés hiánya miatt hazaküldték, élete végéig a magyar szabadság és Kossuth Lajos elkötelezett híve maradt.

(22.30)

A turini remetét háromszor kereste fel száműzésében, és temetésén Jókai Mór és Horánszky Nándor ellenzéki képviselő mellett ő méltatta a nagy halottat. „Temettessenek Cheopsz romjai alá; döntsék sírodra Ázsia eget ostromló hegységeit, minden hiába: Te fel fogsz támadni!” - mondta akkor Kossuth Lajosról.

Magyarságát azzal is jelezte, hogy eredetileg két n-nel írt nevét egy n-re kurtította, magyarította, és többszöri felszólítás ellenére sem volt hajlandó megjeleni a magyar szabadságharcot vérbe fojtó Habsburg hadsereg sorozóbizottsága előtt. Mint írta, azért nem, mert „osztráknak nem fogok szolgálni”. Ezért 1857-ben büntetésből 12 évre besorozták, ám felettesei rögtön felfedezték a benne rejlő talentumot, így rövidesen írno ki feladatokat végezhetett az ezredirodán.

Eközben lehetősége nyílt a dalmát tengerpart élővilágának tanulmányozására. Kisgyermekkorától rajongott ugyanis a természetért, iskolásként, mérnökhallgatóként és kényszorosozottként egyaránt minden szabadidejét az őt körülvevő élővilág megfigyelésének, elemzésének, lerajzolásának szentelte. Pókokat gyűjtött, fára mászott, hogy madárfészkeket tanulmányozhasson, folyami, tavi és tengeri halfajokat rajzolt le. Eközben azonban a táj és az ahhoz akkor még elválaszthatatlanul kötődő ember sem kerülte el figyelmét, folyamatosan végzett néprajzi, régészeti témájú megfigyeléseket is.

A katonaságtól megszabadulva szinte rögtön csatlakozott a kelet-közép-európai népek szabadságküzdelméhez. Milánó környékén olasz szabadcsapatok keretei között harcolt, majd Lengyelországba ment, és ott részt vett az 1863 januárjában kitölt felkelésben. Itáliából hazatérve az Erdélyi Múzeum Egylet preparátora lett, és hatalmas vehemenciával vetette bele magát a tudományos munkába, amelyet a Magyar Nemzeti Múzeum állattári őreként is folytatott. Három kötetben dolgozta fel és illusztrálta saját kezűleg Magyarország pókfaunáját. Munkájában 36, addig ismeretlen pókfajt is leírt. 1887-ben jelent meg a magyarországi halászat történetét, a halászmesterség fő eszközeit, illetve hazánk halainak leírását, életmódját, jelentőségét egyaránt magába foglaló „A magyar halászat könyve” című műve.

Ornitológiai munkássága sem elhanyagolható, számos tanulmányban bizonyította ugyanis, hogy

egy-egy madárfajok nem olyan kártékonyak, mint azt korábban gondolták. „A madarak hasznáról és káráról” című műve ma is haszonnal forgatható munka. Mindezek mellett Herman Ottó volt az első, aki komolyan vehető bizonyítékokkal támasztotta alá azt, hogy a Kárpát-medence területén is éltek ősemberek.

Az utolsó magyar polihistor közéleti, politikai munkássága sem elhanyagolható, hisz háromszor választották meg függetlenségi párti képviselőnek, elsőként Kossuth javaslatára Szegeden, majd Miskolcon - amely városnak tavaly óta díszpolgára is - és Törökszentmiklóson. Képviselői tevékenysége során többek között határozottan fellépett az 1870-es években a szőlőt pusztító filoxérával szembeni védekezés érdekében, de síkraszállt a természettudományi ismeretek minél szélesebb körben történő terjesztéséért is.

Herman Ottó halálának 100. évfordulójára, 2014-re a Nemzeti Környezetügyi Intézet - Kövér László házelnök úr fővédnöksége mellett - emlékévet szervezett, amelynek záró rendezvényeire jövő héten, február 26-án és 27-én kerül majd sor. Ennek keretében a Földművelésügyi Minisztérium árkádjai alatt felavatják Herman Ottó szobrát, amely kezdeményezést a Jobbik - ismerve Herman Ottó példamutató életét és munkásságát - nagy örömmel üdvözöl és támogat.

Számunkra ugyanis Herman Ottó mindig a cselekvő, bátor és megalkuvások nélküli hazafiaság, a szabadságszeretet, valamint a minket körülvevő természet szeretetének és tiszteletének erőt adó szimbóluma lesz. Béke poraira! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Ander Balázs képviselő úr jelentkezett: „Hogyan tovább, Déli pályaudvar?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió közeledési politikájának egyik senki, még az olyan megátalkodott EU-szkeptikusok által sem vitatott axiómája, hogy versenyképes gazdaság csak akkor lesz, hogyha jól kiépített közlekedési hálózat társul mindehhez; mondjuk, nekünk, magyaroknak Széchenyi István vagy éppen Sina György óta, őrünök ezzel sok újat nem mondtak. A vasúti ingatlanokkal összefüggő ingatlan- és területfejlesztési lehetőségeket, például a sokat hangoztatott vasútüzemi hálózati vagy a szintúgy szépen hangzó intermodális csomóponti fejlesztéseket viszont nagyban meghatározza az az anomália, amiről szólni kívánok.

A földhivatali bejegyzés hiánya és a tervezett telekátalakítás befejezetlensége nagyban akadályozza a fejlesztések normális ütemű végrehajtását, a korszerű, versenyképes, szóval, a Jobbik olvasata szerint utasbarát vasútüzem kialakítását. Mindezt persze megfelelő körültekintés és tiszta közélet mellett, visszaosztott tíz-húsz-akárhány százalékok, valamint

mutyik nélkül lehet csak megvalósítani, hiszen Theodore Roosevelt óta tudjuk, hogy az iskolázatlan ember talán el tud lopni valamit egy tehervagonról, de az, aki egyetemre is járt, el tud lopni egy egész vasutat. Ugyan nem az ingatlanhasznosítás területéhez kapcsolódik, de újfent kénytelen vagyok utalni a MÁV-Cargo hazaáruházzal felérő elkótyavetyélésére.

Az ingatlanokkal kapcsolatosan a Jobbik már három és fél évvel ezelőtt felhívta a figyelmet arra, hogy a MÁV akkori számviteli nyilvántartásában mintegy 132 ezer tétel szerepel, amelyek közül 113 ezer épület és építmény, míg 19 ezer földterület. Viszont ezzel szemben a földhivatali nyilvántartás csupán 16 ezer földingatlant tartalmazott, amelyből 6500 volt kincstári, 9500 pedig MÁV-tulajdonú.

Az eltelt két év és a 2013-as nemzeti közlekedési stratégia még mindig úgy fogalmazott, jelesül a Déli pályaudvar mint potenciális ingatlanfejlesztési terület kapcsán, hogy annak tulajdonjogi és nyilvántartási helyzete rendezetlen. A január végén történt, a pályaudvar ideiglenes, de mégiscsak többhetes lezárását eredményező földcsuszamlás elképesztő erővel világítja meg ezt az egész bizarr helyzetet.

A Délihez vezető vasúti alagút feletti rész egy lakosok számára is jól láthatóan összefüggő, egységes terület, annak gondozása, karbantartása viszont mégis egymástól külön történik, hiszen egyik fele MÁV-, míg a másik fele önkormányzati tulajdonú, holott teljesen logikusnak kellene lennie, hogy egy ilyen fontos műtárgy, illetve annak környezete egyetlen kezelőt, egyetlen felügyelőt igényel, hiszen sok bába közt nemcsak a gyermek, de úgy látszik, egy alagút is elveszhet.

A felröppent hírekkel, amelyek szerint a rossz helyre irányított bozótirtó közmunkások ténykedése vagy a nem megfelelően elvezetett vizek károkozása eredményezte a súlyos fennakadásokat okozó esetet, valamint az összeesküvés-elméletek kategóriájába sorolható elképzelésekkel, amelyek szerint a Déli kiiktatásának forgatókönyvét akarták ezzel tesztelni, és a végleges szakvélemény eredményével most nem kívánok foglalkozni. Végző soron persze értékes adóforintok, az adófizető polgárok befizetései bánják a dolgot. Egy biztos, a közösségi közlekedésre rászoruló, munkájukért remegő dolgozó emberek, az iskolába járó diákok, az ügyeiket intézők vagy családjukhoz utazók azt szeretnék, hogy ne kelljen a szükségesnél hosszabb időt utazással, munkába, iskolába járással tölteni, mindez pedig maximálisan biztonságos körülmények között történjen.

Kérdezem, hogy miért nem történt eddig semmi a hasonló eseteket eredményezhető tulajdonjogi káosz és a vele együtt járó késlekedés felszámolására. Ismervén a Kelenföld jelenlegi szűk keresztmetszéből adódó nehézségeket, érdeklődöm továbbá, hogy a bekövetkezett természeti kár fényében mi az illetékesek véleménye a 2-es és a 4-es metró metrószinten történő összekötéséről, valamint arról, hogy ez Gazdagrét érintésével olyan műszaki megoldás lehetne, amely a főváros, ezen belül Újbuda közleke-

dését, az itt élők életminőségét jelentősen javíthatná, s gondos gazdálkodás mellett még a beruházás költségei is teljes egészében megtérülnének a felszín hasznosításából. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony jelentkezett: „A kabai gyerekek kevesebbet érnek, mint a sárrétudvari gyerekek?” címmel. Megadom a szót képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én egy írásbeli kérdésemből idéznék, amelyet 2014. augusztus 27-én adtam be. A mindennapos testnevelést 2012-ben vezették be, a 2014-15. tanévben így már az 1-3., az 5-7., illetve a 9-11. osztályban lett kötelező a mindennapos testnevelés. Iskolai folyosókon lézengő izzadt gyerekek, mattek helyett tornát tanító iskolák árulkodnak arról, hogy szinte megoldhatatlan nehézségek elé állította az iskolák nagy részét a mindennapos testnevelés.

2012-ben, a program bevezetése után az EMMI államtitkársága az ország 3184 iskolájának küldött kérdőívet, amire 1586 iskola válaszolt. A visszajelzések alapján az iskolák körülbelül negyedében jelent komoly, sok esetben megoldhatatlan problémát a mindennapos testnevelés, de az arány ennél rosszabb lehetett, mert sokan nem éltek a válaszadás lehetőségével.

(22.40)

A kutatás azon kérdésére, hogy milyen gyakorlatai akadályokkal szembesültek a bevezetés során, az intézmények 58 százaléka válaszolta azt, hogy nincs elegendő tornaterem, illetve sportpálya, 457 iskolának egyáltalán nincs tornaterme, 157-nek pedig sportpályája sem. Az iskolák 30 százaléka mindezen túl a megfelelő tornaeszköz és felszerelés hiányára panaszkodott, 12 százalékuknak a pedagógushiány, 2,4 százalékuknak pedig a pedagógusok nem megfelelő felkészültsége okozott gondokat. Más intézmények, például közeli sportsarnokok, uszodák vagy művelődési házak segítségével csak az iskolák 51 százaléka tudott könnyíteni a gondjain, 49 százalékuknak erre nem volt semmilyen lehetősége.

A jelentés szerint nemcsak az a baj, hogy nincsenek tornatermek, hanem a megfelelő higiéniai körülményeket sem tudják mindenhol biztosítani. A törvény ugyanis megengedi az iskoláknak, hogy tornaterem híján az udvaron, a folyosón vagy akár a tantermekben tartsák meg a tanórákat, de a sportolásban megizzadt diákoknak ezekben az esetekben semmilyen lehetőségük nincs, hogy lemosakodjanak, és az öltözést is kényelmetlen megoldani. Ez 2012 után történt.

2014-ből, egy település önkormányzatának helyi újságjából szeretnék idézni: „Örömmel jelenthetem be a lakosságnak, hogy településünk új tornaterem-

mel gazdagodhat. Az állami fenntartásba került oktatási intézményünkben a mindennapi testnevelés bevezetésével kapcsolatosan felmérésre került a testnevelésórák számának alakulása, illetve a jelenlegi tornaterem befogadóképessége. Ennek alapján vált szükségessé egy új tornaterem felépítése. Önkormányzatunknak számos előkészítő munkát kell a beruházás előtt elvégezni, így biztosítani kell az új tornaterem helyét. Igazán sok lehetőségünk nem volt a hely kiválasztás szempontjából, figyelembe véve azt, hogy az a központban, illetve az oktatási intézményeink közelében legyen. A beruházás 100 százalékos állami támogatással és közreműködéssel történik, várható költsége 200 millió forint. A tornaterem 18-szor 30 méteres belső térrel épül, a hozzátartozó öltözőkkel, zuhanyzókkal és mosdókkal, és az előzetes tájékoztatások szerint ez évben el is készülhet. Településvezetőként meg kell köszönnöm ezt az állami szerepvállalást, bízva abban, hogy a megépítendő tornateremünk mind az oktatás, mind a település szolgálatában állva fontos épületünk lesz.” Ezt Sárrétudvari önkormányzata adta ki.

Azért olvastam ezt fel, mert nagyon örültem a körzetemben, hogy Sárrétudvariban tornaterem épül, csak az a pikantériája az ügynek, hogy ez a fideszes országgyűlési képviselő településén épül, ahol Bodó Sándor lakik, és sehol máshol a térségünkben nem épül új tornaterem. Felháborítósnak tartom azt, hogy Kaba lakossága több mint 30 éve küzd egy új tornaterem felépítéséért, és ezt a mai napig nem tudták megvalósítani. A múlt évben a költségvetéshez módosító indítványt adtam be, Kabának új tornaterem építésének lehetőségére. A fideszes többségű kormány leszavazta.

Azt gondolom, hogy ma Magyarországon a tornaterem-építésben is csak akkor tudunk sikereket elérni, ha egy körzetnek fideszes országgyűlési képviselője van. Ezért mondtam azt a kérdésemben, hogy a kabai gyerekek kevesebbet érnek a sárrétudvari gyerekeknél. Remélem, hogy ez az ügy előbb-utóbb meg fog oldódni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra Demeter Márta képviselő jelentkezett: „Elszállt ígéreték” címmel. Öné a szó, képviselő.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP részéről már nagyon sokszor hangsúlyoztuk, évek óta tesszük ezt, és most is ezt szeretném hangsúlyozni, hogy a helikopterflotta megújítása milyen rendkívül fontos feladat ma Magyarországon. Halasztást nem tűr, hiszen tudjuk, hogy emberéletek múlhatnak azon, hogy a rendőrség, a Magyar Honvédség és a mentőszolgálat helikopterei képesek-e felszállni, képesek-e életeket menteni és végezni a feladatukat.

Ma még ez határeset, de ez a képesség adott, viszont nagyon veszélyesen közel van az a pont, amikor

végérvényesen földre kényszerülnek a helikopterek, és emiatt nem fogják tudni ellátni a feladatukat. Mostanában nagyon sok nyilatkozatot hallhattunk a honvédelmi minisztériumi vezetésről helikopterflotta beszerzésével kapcsolatban, most már konkrét számokat, összegeket, darabszámokat lehet hallani. Azt gondolom, mindenképp aktuális, hogy áttekintsük az elmúlt pár éves történetét ennek a dolognak.

Többször hallottuk Hende Csabától már 2010 után, hogy újrafegyverzésre van szükség, és új helikopterekre van szüksége a Magyar Honvédségnek. Ennek ellenére évekig semmit nem tettek azért, hogy megoldják ezt a kérdést. Itt szeretném hangsúlyozni, hogy minden olyan érv hamis, ami a kormány részéről úgy érkezik, hogy váratlanul érte volna őket az, hogy a Magyar Honvédség helikopterei előbb-utóbb földre kényszerülnek, hiszen a Fidesz még bőven ellenzékben volt, amikor még nyilvános adat volt, de a képviselők bele is láthattak, hogy mikor fog lejárni a helikopterek üzemideje. Tehát egyáltalán nem érte őket váratlanul ez a kérdés, mégsem tettek semmit.

2013-ban, nagyon helyesen, a Honvédelmi Minisztérium egy átgondolt és szakmailag megalapozott, ésszerű ütemtervet tartalmazó megoldási javaslatot mutatott be a parlamenti pártok képviselőinek, és ezt a koncepciót minden párt a támogatásáról biztosította és üdvözölte. Maga Hende Csaba ott úgy nyilatkozott, hogy komplex megközelítéssel a nemzeti képességeket szem előtt tartva, szakmai alapon, a lehető leggazdaságosabban, átlátható módon, hosszú távú megoldásra törekedve kell optimális fejlesztést végrehajtani. Hát ő kiemelte, hogy átlátható módon, ehhez képest 2014 tavaszán, mindössze pár nappal a választások előtt sikerült három darab Mi-8T helikoptert vásárolni úgy, hogy a nyilvánosságot teljesen kizárták egy speciális beszerzési eljárás keretében.

Tehát maga a feladat nagyon sürgető, ennek a három gépnek az üzemideje nem biztosítja a probléma hosszú távú megoldását. Azt gondolom, az is rendkívüli felelőtlenség volt a Honvédelmi Minisztérium részéről, hogy ugye, az Oboronpromnak a szállítási szerződésére alapozták volna a helikopterképesség fenntartását, ami ugye, nem valósult meg, nem teljesítették ezt a határidőt. Azt gondolom, egy ilyen cérnaszálra bízni ezt a dolgot abszolút felelőtlenség volt. Sajnos, egyelőre meg is van az eredménye.

És ugye, már rendkívül sürgető lenne a helikopterbeszerzés, mégis azokból az ígéretek közül, amit tett a Honvédelmi Minisztérium, semmit nem látunk, hiszen az ehhez szükséges összeg egyáltalán nem látszik a honvédelmi költségvetésben 2015-ben, minden olyan kérdésre kitérő választ kapok a mai napig a Honvédelmi Minisztériumtól, ami a beszerzést firtatja. De nem hagyhatjuk azt figyelmen kívül, hogy nagyon sok gyanús előjel van a beszerzéssel kapcsolatban, ami állítólag készülődik.

Például folyamatosan kínosan ügyel arra a Honvédelmi Minisztérium, hogy ne említsen nyilvános pályázatot. Látjuk azt, hogy az egyik potenciális pályázó folyamatosan hirdetéseket jelentet meg. Orbán

Viktor már azt mondta, hogy többször volt a kormány előtt a kérdés, Hende Csaba, ugye, konkrét számokat mond, 30 darab helikopter beszerzését említette, és 172 milliárd forintos forrást, ami egyáltalán nem látszik, még egy töredéke sem. Több írásbeli kérdést tettem föl a miniszternek, hogy mégis kik lehetnek a potenciális pályázók, akik akár informálisan jelezték volna a részvételt. Nem sikerült válaszoljon a kérdésre, annak ellenére, hogy Siklósi államtitkár úr maga nyilatkozta 2014 decemberében, hogy a gyártók érthetően igen aktívak, lobbiznak, és mutogatják a gépeiket. Hát, nincs koherencia a kormánypárti képviselők nyilatkozataiban.

Tehát két lehetőség van: a kormánypárti nyilatkozatok a beszerzésről vagy csak fikciók és hazugságok, vagy pedig már most eldöntötték a kérdést úgy,

hogy semmit nem osztanak meg sem a képviselőkkel, sem a nyilvánossággal. Azt várjuk el továbbra is, hogy egyeztessenek a parlamenti pártokkal, biztosítsák a maximális nyilvánosságot, nyilvános tendert azért, hogy a leggazdaságosabb és Magyarország biztonságát leginkább szolgáló megoldás születhesen meg. Nagyon-nagyon gyorsan szükség lenne rá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Legközelebb szerdán reggel 9 órakor folytatjuk az Országgyűlés ülését. Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 22 óra 50 perckor ért véget.)

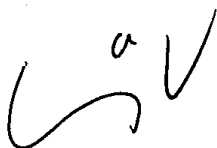
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)